

زندگانی ملک الملکین

نمادش

مهدی ملکزاده

از انتشارات

شرکت نسبی علی اکبر علمی و شرکا
تهران - خیابان ناصر خسرو - تلفن ۸۷۰۹

تهران اردیبهشت ماه ۱۳۲۵

چاپخانه شرکت مطبوعات

زندگانی ملک المتکلمین

نگارش دکتر مملکزاد

بسرمايه

کتابفروشی و چاپخانه علی اکبر علمی

اردیبهشت ماه ۱۳۲۵

چاپخانه شرکت مطبوعات

بیاد تو ای مادر عزیزم که در دوره عمر کوتاه خود رنج بسیار بردی
و مصائب بی شمار کشیدی و همیشه برای پدرم همسری باوفا و نسبت
به فرزندان مادری مهربان بودی

مالك المتكلمين

بنام بحیثیت عدالت و آزادی

فصل اول

وصف مردان بزرگ

اکثر مردمان گیتی در هر دوره و زمان مقهور قواء حیوانی بوده از علم و دانش بی بهره و در دریای موهومات و خرافات غوطه ور و جز رسیدن به آرزوهای نفسانی هدفی ندارند ولی در میان این ملل و اقوام کسانی پیدا شده اند که از نردبان انسانیت بالا رفته و بحقایق بیشتری آگاهی یافته و در نتیجه با ترك هوی نفس روح خود را تقویت کرده و از راه علم و دانش بسر منزل حقیقت و کمال نزدیک شده قد مردی و مردانگی علم کرده و چراغ هدایت نوع بشر را در دست گرفته و مردم را بجانب رشد و صلاح و سر منزل نجات و فلاح سوق داده اند و بطوریکه صفحات تاریخ اقوام و ملل بمانشان میدهد ظهور این نوع نوابغ و پیشوایان بشریت در مواقعی اتفاق می افتد که کار فساد بی ایمانی و هرج و مرج در مجامع ملل بالا گرفته و رشته انتظامات اجتماعی از هم پاشیده ظلم و تعدی دروغ و بیداد گری جانشین حق و انسانیت شده بیچارگی و ظلمت همه را فرا گرفته است پس پیغمبران و اولیاء حق فلاسفه و خطبا که برای نجات اقوام از راه کجی و نادروستی مبعوث شده اند و با فدا کاری که اغلب بقیمت جان آنها تمام شده قوم خود را از پرتگاه ضلالت و پستی نجات داده و آنها را به شاهراه حقیقت و تقوی و فلاح هدایت کرده اند موجود سعادت و ترفیات بشر و قوائد رستگاری آنها هستند و آزادی و عدالت و نیز ترقیات مجیر العقول در علم و صنعت که امروز بشر به آن نائل شده مرهون همین نوابغ بزرگ و مردان

دوران است چه بسا اقوام که قرنهای زیاد در جهل و نادانی و فساد زندگی کرده بواسطه ظهور يك مرد بزرگ، يك حكيم دانشمند، يك خطیب آزاد مرد ارجمند، يك عالم نوع دوست پرده ظلمت جهل و نادانی را دریده و به اوج سعادت و کاهرانی رسیده و رستگار شده اند

و چه بسا از ملل که سالها در زیر شکنجه ظلم و استبداد جان داده بواسطه ظهور، يك آزاد مرد فدا کار به نعمت حریت و عدالت نائل شده اند و نیز بسیاری از امم مشاهده شده که در غرقاب خرافات و شهوات حیوانی و پستی و دیو صفتی فرو رفته ولی فضل خداوند شامل حال آنها شده و بظهور يك نبی مرسل از تمام مفاسد اخلاقی پاکیزه و منزه و از تمام عیوب حیوانی طیب و طاهر شده اند پس مردان بزرگ بزرگترین موهبتی است که خداوند به بندگانش عطا فرموده و چنانچه در پیشانی ایوان کاخ رفیع بانثون که مدفن بزرگان جهان است با خط طلا نوشته است (وطن به مردان بزرگ حق شناس است)

و یکی از فلاسفه بزرگ یونان در دو هزار و اندی سال پیش چنین میگوید چه بسا مردان بزرگ در میان ملل پیدا میشوند که بنور علم و دانش دنیا را روشن می کنند و تخم فضیلت و تقوی در قلوب عوام کاشته و آنها را رستگار میکنند و از راه پرورش افکار و روشن کردن ارواح و خدمت بنوع و نشر علم و تقوی از نردبان بشریت بالا رفته در ردیف خدایان جای میگیرند و بمقام جاویدان فنا ناپذیری نائل میگردند

اینك بتوفیق خدای سبحان و ملهم خالق الانسای علمه البیان قلم در دست گرفته شرح زندگانی یکی از برگزیدم ترین فرزندان ایران و خداوند نطق و بیان، آفتاب آسمان فصاحت، موج اصول تمدن و انسانیت، مؤسس مشروطیت، علمدار آزادی و حریت کنده ریشه ظلم استبداد و افشاننده تخم آزادی و داد مرحوم ملك المتكلمین می پردازیم

قبل از ورود در متن این کتاب از خوانندگان خود اجازه میخواهم که نکتهائی

چند که از نظر تاریخ مشروطیت ایران کمال اهمیت را دارد تذکر بدهم و حقیقتی را که جنبه تاریخی و فلسفی دارد روشن کنم

با اطلاع کاملی که نویسنده از آثار جاویدان مرحوم ملك المتكلمين داشتم امید وار بودم کتاب خود را بوجه کامل از آثار نفیس و خطابه‌های بایغ آن مرد نامی مزین کنم و مردم را بشناسائی نبوغ و بزرگی روح او هدایت نمایم

ولی متأسفانه این پیش بینی من صورت وقوع نیافت و بسیار کمتر از آنچه انتظار داشتم از خطابه‌ها و گفته‌های حکیمانه آن مرد بزرگ بدست آوردم و آنچه را که در این کتاب بنظر خوانندگان میرسد مشتی از خروار است که در بعضی از جراید آن زمان آنهم بطور ناقص نوشته اند و نامه‌ای چند که بدوستان خود نوشته بیش نیست پس ناچار برای روشنی اذهان بذکر علل بدست نیاموردن آن آثار منتظره مبادرت میکنم

اول - پس از شهادت مرحوم ملك المتكلمين که شرح آنرا در آخر این کتاب خواهیم نگاشت و شاید فاجعه به این بزرگی و ستمگری به این شقاوت و بی رحمی کمتر در جهان اتفاق افتاده عمال جور و استبداد به غارت خانه آن مرحوم پرداختند و آن آشیانه زهد و تقوی که محل نزول ملائکه آزادی بود بدست بیداد گری و یغما سپرده و تمام اثاثیه زندگانی مخصوصاً نوشته جات و کتب و آن چه از آثار قلمی بدست آوردند بغارت بردند و برای اینکه شقاوت و ظلم را بعد اعلای رسانند و شجره طوبه آزادی و عدالت را از بیخ ریشه کن کنند به کشتن جسم آن مرد بزرگ قناعت نکردند و مصمم شدند که روح او را هم شهید کنند و برای همین منظور سه روز بعد از شهادت آن مرحوم مفاخر الملك حاکم مستبد طهران در حضور جمعی از مرتجعین و عمال ظلم و بیداد گری تمام نوشتجات و آثار قلمی آن مرحوم را آتش زد و برای همیشه فرزندان ایران را از استفاده آن گنجینه دانش محروم کرد

دوم - تمام نطقهای خود را خطیب شهیر در دوره انقلاب مشروطیت بالبداهه ایراد میکرده و از روی یاد داشت و نوشته قبلی نبوده چنانچه مکرر پس از ادای خطابه‌های معروف و مهیج عاشقان آزادی و مدیران جراید از ایشان تمنا میکردند

شمه‌ای از بیانات خود را برای جمع آوری و درج در روزنامه تکرار کنند و همیشه جواب می‌شنیدند که منم بیش از آنچه شما میدانید در خاطر ندارم

نگارنده هم مثل سایر مردم از این خطابه‌های فصیح و نطق‌های بایغ که کلماتش چون درهای شاهوار بهم پیوسته و گوئی از طرف خالق نطق و بیان به گوینده الهام میشد در حیرت بودم و چون بخوبی میدانستم که از چندی قبل چشم‌های آن مرد بزرگ بمرض آب مروارید مبتلا و قادر بنوشتن و خواندن نیست و حتی مکاتیب شخصی او را فرزندش محمد علی ملک زاده مینوشت بیش از پیش برکنج‌جاویم افزود و بر آن شدم که این مشکل را به سر انگشت علم بگشایم و این تاریکی را با چراغ تاریخ گذشتگان روشن نمایم به مطالعه شرح زندگانی خطباء بزرگ عالم پرداختم و روحیات و اخلاق و عادات زندگی شخصی و اجتماعی هر يك را مورد دقت قرار دادم و پس از صرف وقت و رنج بسیار مجموعه ای از گلهای بوستان مورخین مشهور تشکیل دادم و یاد داشته‌ایی که از گویندگان بزرگ بدست آوردم چون عقد مروارید بهم پیوستم و برای اینکه بیش از پیش موفقیت و اهمیت مردان بزرگ که ستون‌های کاخ تمدن بشریت هستند در نظر هموطنانم جلوه‌گر شود از خداوند کمک میخواهم که پس از خاتم این کتاب بطبع آن مجموعه توفیق یابم

پلو تارک مورخ معروف یونان که در دو هزار سال قبل میزیسته و قسمت مهمی از تاریخ باستانی ایران بقلم این مورخ بزرگ برشته تحریر در آمده گره‌گشائی میکند و در شرح زندگانی دمستن خطیب شهر یونان چنین می نویسد: دمستن بخلاف بسیاری از ناطقین و خطبای یونان که متأسفانه آثار زیادی از آنها باقی نمانده عادت داشت که قبل از ایراد خطا به نطق خود را به رشته تحریر در آورد و کلمات آن را سبک و سنگین کند و بهمین جهت است که بسیاری از خطابه‌های معروف او باقی مانده و در دسترس مورخین قرار گرفته و نیز در شرح حال بوسوسه خطیب و فیلسوف معروف فرانسه تذکر داده شده که او خود بجمع آوری خطابه‌های معروفش پرداخت و کتابی تدوین کرده و به طبع و نشر آن

دستور داد

سیم - نویسنده این تائیرخ بدرسیاری از مجالس نطق و خطابه‌های آن مردنامی با يك عشق سرشار حاضر میشدم و عزم راسخ داشتم آن بیانات شیوا و گفته‌های حکیمانه و عزاء را بنویسم ولی خیلی متاسفم که من و بسیار اشخاص دیگر که این آرزو را در دل داشتیم به نوشتن سطری چند هم موفق نشدیم و از آن دریای فصاحت و دانش طرفی نیستم زیرا مردمانیکه به عالم الروح و فلسفه آشنائی دارند میدانند که چون انسان در تحت تاثیر يك قوه مقناتیبی قرار گرفت تمام قواء و توانائیش دستخوش آن قوه جاذبه میشود و قوه اراده و مالکیت بر نفس را از دست میدهد و مادامیکه روابط نقل و انتقال ما بین جاذب و مجذوب برقرار است انسان قادر بکار انداختن هیچک از قواء خود نیست و چون يك مجسمه بی حرکت و ناتوانیست که فقط يك مرکز از مرکز وجودش که آلت واسطه مابین جاذب و مجذوب است دارای فعالیت و کسب استفاده است و کار میکند مخصوصاً وقتی که نیروی مقناتیب طرف جذب کننده زیاد باشد و قوه واسطه مابین جاذب و مجذوب ضعیف و قادر بذكر فیض کامل نباشد برای رفع این نقیصه و استفاده کامل از مبدئیکه بدان متوجه است از سایر قواء استمداد میجوید و نیروی آنها را بنفع خود بکار میبرد و طبعاً سایر قواء انسان که نیروی خود را برای آن نقل و انتقال روحی به قوه واسطه داده اند چون آلت بی روح و فاقد توانائی و نیرو از عمل طبیعی باز میمانند و جز نیروی واسطه استفاده و نقل و انتقال مابین جاذب و مجذوب که تمام توانائی و اراده انسان در او تمرکز یافته و با فعالیت در کار است کمترین آثار حیاتی از شخص ظهور نمیکنند

چنانچه چون عاشق به زیارت جمال محبوب نائل آید تمام هستی وجودش در چشمش متمرکز میشود و این انسان که تا حال يك دستگاه کامل ترکیب یافته از قواء مادی و معنوی بود در این لحظه تمام موجودیتش جز يك چشم نافذ و نگران که قلم از نوشتن حالات او عاجز است بیش نیست.

فلسفه‌ای که اینجا بطور مقدمه بیان کردیم مصداق پیدا میکند حکیمی دانشمند

و خطیبی بلند پایه و ارجمند که محبوب خاص و عام و پرستشگاه دلداده گان آزادی است ذکرش و زرد زبان ها و فکرش حاکم بر عقاید و ارواح و عکسش زینت بخش مجامع و خانه ها است با آنصورت ملکوتی و چشمهای جاذب آسمانی درمجمعی که هزاران دلدادگان و پیروانش انتظارش را دارند وارد میشود و در بالای منبر خطابه جای میگیرد و پس از نظاره باطراف با آن قدرت اراده و صدای شیرین و غراء و بیانات فصیح سحر آسا و جملات شمرده و موزون که گوئی از مبدء نطق و بیان و گوینده خلق الانسان علمه الی بیان سرچشمه گرفته . همچون نسیمی که از کوی محبوب و زینت گیرد و یادریا، یکبه بطالاطم در آید شروع بسخن میکند .

قدرت ایمان و قوه جاذبه نطق و بیان سر تا پای وجود مستمعین را مسخر میکند و گوینده توانا چون عقابی بال و پر خود را به روی انجمن می گسترده و جملگی را تحت نفوذ شهر فصاحت و بلاغت خود قرار میدهد . تمام مراکز قواء دماغی شنوندگان رو بستنی میگذارد و توانائی خود را بقوه سماع، که آلت نقل و انتقال روحی و واسطه استفاده بین جاذب و مجذوب گوینده و شنونده است میدهد و آن اجتماع بزرگ که از باده آزادی مدهوش و تحت قدرت سحر آسای فصاحت نطق و بیان مجذوب شده از خود بیخود شده و در امواج بیکران حکمت و دانش غوطه ور میشود و وقتی بخود می آید که زمانست گوینده توانا آنرا ترك کرده .

چه بسا مردمانیکه نسیم آزادی بمشامشان نرسیده و از آزاد مردی و نوع دوستی نشانه ای ندارند و عمر خود را در بندگی و عبودیت گذرانیده اند از فداکاری و جانبازی مردان بزرگ و پیشوایان کاروان عدالت و تمدن و پیروان مدرسه انسانیت و نوع دوستی در شگفت آیند و چنانچه جهال و مشرکین عرب در حق بزرگترین ناجی بشر پیغمبر اکرم گفتند : « یا ایها الذی ارسل الیک انک لمجنون » آنها را دیوانه بخوانند و در یک حال غیر طبیعی و عادی بدانند این گونه مردم هم زیاد درخور سرزنش نیستند زیرا کسانیکه از چشمه علم و دانش سیراب نگشته و چشمشان در روشنی آزادی و تمدن باز نشده قادر بقضاوت مراتب عالیه بشریت و تشخیص معراج انسانیت نیستند

چنانچه خفای چگونه مدح آفتاب گوید و مشرك كجا در دستگاه عز قدس خالق ارض و سما راه یابد و جاهل کی بمثل علم و دانش پی برد .

پس وظیفه روشن فکران و دانشمندان است که چراغ هدایت را در دست گرفته و محیط جهل و نادانی را بنور علم و آزادی روشن کنند و مردمان نادان را که خداوند عالم در حقشان میفرماید اولئك كالانعام بشاهراه علم و هدایت راهنمایی کنند .

چنانچه برخی از فلاسفه بر آنند که این فداکاری و از خود گذشتگی و جان بازی جز در پرتو عشق میسر نگردد و تخم نیکوکاری و زیبایی جز از اینراه نروید و درخت آزادی و عدالت بازور نگردد و از پرتو همین عشق پاك است که انبیا و رسول و فلاسفه مشعل هدایت بشر را در دست گرفته و دنیا را بنور علم و آزادی روشن کردند و چون رضایت معبود و محبوب حقیقی را در خدمت بخلق شناختند به تحمل مصائب و بد بختیها تن در دادند و چنانچه صفحات تاریخ جهان شاهد و گواه است پروانه وار در گرد شمع آزادی و حق سوختند و از شعله آن جهانیرا روشن کردند .

این نکته نیز نگفته نماند که چه بسیار مردمانی هستند که بزور زهد و تقوی آراسته اند و با سر و بد بختی بندگان خدا آگاه ولی چون از فیض عشق بی نصیب و از برکت آن و هبت آسمانی بی بهره اند فقط تلاش میکنند که چراغ خود را روشن کنند و بقول شیخ علیه الرحمه کلیم خود را از آب بیرون کشند و غافل از آنند که سعادت فردی دولت مستعجل و دستخوش نیستی و زوال است و سعادت را در پرتو سعادت نوع و جامعه باید بدست آورد .

پس بدون رصول بمقام منیع عشق و جلوس در جایگاه رفیع عشق و مستی از باده جان پرور عشق ، و برخوردار شدن از تجلیات عشق اولاد بشر گو اینکه بزینت علم و دانش آراسته و صفات حمیده و ملکات پسندیده پیراسته باشد به گسترانیدن بساط آزادی و عدالت و سوق بشر بسرحد کمال و انسانیت موفیق نشود زیرا عاشق دارای سبایا نیست که جز در پرتو نور عشق نتوان یافت و مصدر الهامات نیست که دیگران را در آن راهی نیست فاصله ای که مابین خدا و خلق است برای عاشق نیست و واسطه ای میان

حبیب و محبوب وجود ندارد .

عاشق خود در دستگاه الوهیت راه یافته و مستقیماً از تجلیات خالق عشق و زیبایی برخوردار و از سرچشمه فیض و رحمت سیراب میشود .

عاشق جمال حضرت محبوب را در چهره مخلوق مشاهده میکند و از گفته شیخ سعدی علیه الرحمه که میفرماید :

بجهان خرم از آنم که جهان خرم از اوست عاشقم بر همه عالم که همه عالم از اوست پیروی میکند عاشق مرد مرا مواهیب الهی میداند و بانظر تحقیر بکسی نگاه نمیکند ، کینه و بدخواهی در قلب عاشق صادق نیست ، و از شهوت و خود خواهی فرسنگها دور و گریزان است ، عاشق رضای محبوب را میطلبد و رضای محبوب را در خدمت بخلق شناخته است .

عاشق تجلیات حضرت رحمن را در صورت موجودات می بیند ایست که مردم را دوست میدارد .

عاشق عشق را مدار گردش کائنات و سر خلقت موجودات میداند ، و چون در دریای جذبہ احدیت و اقیانوس بی کران ربوبیت فرو میرود و از باده توحید مست میشود از زبان همه موجودات زمین و ملائکه آسمانها این ترانه بگوشش میرسد :

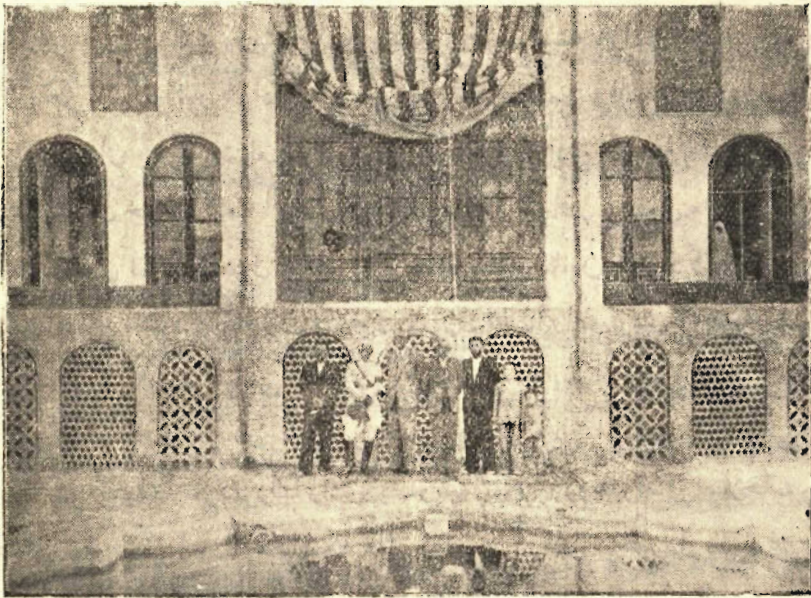
همه عشق است و نیست غیر از او وحده لا اله الا هو

و چنانچه میفرماید ، الطرق الا الله بعدد الانفس الخلائق هر يك از فرزندان انسان با خدای دارد ، و هر پرستنده ای کمال معبود را در یکی از مظاهر او مشاهده میکند مرحوم ملك المتكلمین تجلیات جمال محبوب را در آینه آزادی جلوه گر یافته و آزادی را بزرگترین موهبت الهی و کمال مطلوب میدانست ، پس او از دلدادگان و عاشقان آزادی بود و خالق خود را در پیکر آزادی پرستش میکرد و آزادی را مبداء و مصدر زیبایی و نكوئی میدانست و عقیده مند بود همانطوریکه بشر برای حیات جسم محتاج به اشتها و هواست زندگانی روح هم بدون آزادی مقدور نیست او عقیده داشت که کاخ عدالت جز در روی پایه آزادی استوار نگردد و درخت تمدن جز در سایه

آزادی پرورش نکند بسط تمدن جز در زیر پرچم آزادی میسر نگردد و دانش جز در مهد آزادی پرورش نکند و ریشه ظلم و ستمگری جز با تیشه آزادی کنده نشود ، و فساد اخلاق جز از پرتو نور آزادی رخت بر بندد و تخم حکمت و فلسفه جز در زمین آزادی نروید و مردان بزرگ باشاهات و تقوی جز در هوای آزادی نشو نما نکند و اصل قانون حقوق بشریت جز در کنف آزادی محفوظ نماند و شرافت و حقوق ملل جز در پرتو آزادی معین نماند و اصول و احترام و حفظ شئون قانون خانوادگی جز با رعایت آزادی مستقر نشود و پایه ملیت و قومیت بدین رعایت آزادی فردی و اجتماعی مستحکم نگردد و حفظ حیثیت سیاسی اجتماعی و فردی و مصونیت از تجاوز و تعدی و زیستن با تقوی و سربلندی جز در پناه حسن حین و اعل متین آزادی راه علاجی ندارد .

پس بعقیده آن مرد بزرگ آزادی ریشه و پایه تمام آرزوها و اصل اصلاحات سیاسی اجتماعی و فرهنگی است و مادامیکه ملتی از نعمت آزادی برخوردار نشود غیر ممکن است بمقام تمدن حقیقی و آسایش واقعی نائل شود و راه ترقی و تعالی را پیش گیرد و در ردیف ملل زنده و سرافراز جهان قرار گیرد و چون آرزومند بود که ایران از مواهب الهی بهره مند شود و از فضل خالق سبحان برخوردار گردد و بمقام رفیع انسانیت و تمدن نائل گردد این بود که در آن سر زمین ظلمت و جهل و محیط بیدادگری و فساد پرچم آزادی را برافراشت و بهدایت افکار و تنویر ارواح پرداخت و سی سال در طلب محبوب و وصول به مطلوب با تحمل مصائب گوناگون و فداکاری بسیار به پای نشست و عاقبت چون پروانه گرد شمع آزادی سوخت و از سوختنش چراغ آزادی روشن شد و سيعلم الذين ظلموا ای متقلب یقلبون

خانه ملك المتكلمين در اصفهان

قسمتی از خانه ملك المتكلمين در طهران

فصل دوم

دوره ذقوایت و جوانی سفر مکه و هندوستان

حاجی میرزا نصرالله ملك المتكلمين در ماه رجب ۱۲۷۷ قمری در مجله درب گوشك اصفهان متولد و در جمادی الثانی ۱۳۲۶ در سن چهل و هشت سالگی پس از انهدام مشروطیت و کشته شدن صدها فرزند رشید و آزاد مرد ایران بدست سپاه ظلم و بیدادگری و ویران شدن مجلس شورای ملی در باغ شاه شهید شد و روح پاکش به وصال قدس خالق کل واصل گردید.

ملك المتكلمين از خانواده علم و دانش است و پدرانش بتقوی و پاکدامنی معروف و مورد ستایش بوده اند.

پدر بزرگش مرحوم حاجی میرزا مهدی بهشتی یکی از علماء بزرگ آن عصر بود و بزهد و تقوی سرآمد همکنان و مورد تقدیر و احترام اهل زمان در پرہیز کاری معروف بود و بعضی آثار فوق العاده از او نقل میکنند اکثر عمر خود را به عبادت میگذرانده و مجلس درسش مورد استفاده بسیاری از مردمان آن زمان بوده.

پدرش مرحوم میرزا محسن بهشتی به حسن خلق و ظرافت طبع معروفیت بسزا داشته و از حکمت و عرفان بی نصیب نبوده و طبع شعر هم داشته است و بعضی اشعارش در جنگها دیده میشود.

مادرش شهر بانوی یکی از بهترین زنهای آن زمان بشمار میرفته و اصل مسلمیکه مورد تصدیق بسیاری از دانشمندان است مردان بزرگ همیشه مادران نیکوکارو با تقوی داشته اند در این مورد کاملاً صدق میکند و این خانم در خدا شناسی رحم و

شفقت و تقوی مورد تصدیق خاص عام و ضرب المثل پاکدامنی و پرهیزکاری بوده است
مرحوم ملك المتكلمين فقط يك خواهر داشته که بیش از تصور مورد احترام و
علاقه او بود و متأسفانه در سن جوانی فوت میشود و دو فرزند پسر از خود باقی
می گذارد .

مرحوم میرزا محسن بهشتی قبل از آنکه موفق بتریت کامل فرزند خود شود
در سن پنجاه و سه سالگی فوت میکند و فرزند دلبنش را در سن ده سالگی بی
سرپرست میگذارد و هرگاه جدیت مادر در تربیت فرزند نبود شاید کشور ایران
از داشتن يك مرد نامی و فرزند گرامی بی نصیب میشد و بطوریکه حاجی عباس مورچه -
خورتی پدر آقای راه نجات مدیر روزنامه راه نجات نقل میکرد ملك المتكلمين در
طفولیت خیلی رنجور و ضعیف بود ولی پس از رسیدن بسن رشد حال مزاجیش رو به
بهبودی میگذازد .

از سن هفت سالگی نزد شیخ تقی بروجردی که خوشنویس بود و قطعات خط
بسیار زیبا از او باقی مانده به فرا گرفتن زبان فارسی و مقدمات عربی چنانچه در آن
زمان معمولی بود میردازد .

از سن شانزده سالگی در خدمت جناب آخوند ملا صالح فریدنی که یکی از
برجسته ترین شاگرد های حاجی ملا هادی سبزواری و یکی از بزرگترین حکما و
دانشمندان عصر خود بود و در علم و تقوی مقام ارجمندی داشت و از دوستان مرحوم
میرزا محسن بهشتی بشمار میرفت به آموختن علم معانی و بیان و حکمت الهی میردازد
و مدت هفت سال از آن سرچشمه دانش کسب افاضه و استفاده میکند و بطوریکه
خود مرحوم ملك المتكلمين برای نویسنده این تاریخ حکایت میکرد علاقه روحی و
اخلاقی شاگرد و استاد بجائی میرسد که اکثر ایام را بایکدیگر همدم و انیس و
جلیس بوده و مدت سه سال مرحوم آخوند در خانه پدری شاگرد و دست پرورده خود

هنوز داشته است و نیز مرحوم ملك المتكلمين نقل می‌کرد که آخوند ملا صالح بنماز شب عادت داشت و پس از مناجات بدرگاه پرودگار هنوز هواروشن نشده بود مرا از خواب بیدار می‌کرد و مکرر می‌گفت نماز صبح در بین طلوعین قلب انسان را روشن می‌کند و صبح دماغ انسان برای بحث در مسائل علمی و فلسفی مخدوع و ضالعه می‌گردد انسان را در شناسائی خدا و توحید راهنمایی می‌کند از هر وقتی مناسب تر است و علت آنرا چنین می‌گفت که چون صبح هنوز انسان بکارهای روز آلوده نشده قلب و روح به مبدء فیض نزدیک تر است.

در سن بیست و دو سالگی ملك المتكلمين بمکه معظمه مشرف می‌شود و پس از مراجعت ببغداد قصد مسافرت هندوستان می‌نماید و بطوریکه از قرائن بدست می‌آید رغبت مسافرت هندوستان در نتیجه تشویق چند نفر از حجاج محترم ایرانی ساکن هندوستان بوده است.

عادات و رسوم در مردمانیکه دارای نبوغ فطری هستند تأثیر زیادی ندارد و روح بزرگ آنها را از درك حقایق و معانی منحرف نمی‌کند چنانچه مسافرت بمکه معظمه تأثیر زیادی در مرحوم ملك المتكلمين کرده بود چه در کتابیکه زمان توقف هندوستان تألیف ویرشته تحریر در آورد یکی از مهمترین فصول آنرا در تحت عنوان: (کنگره بزرگ اسلامی یا زیارت بیت الله الحرام) به فلسفه حج اختصاص داده و بتفصیل در این باره بحث کرده، و مکرر هم در خطابه‌های سودمند و در جماع عمومی از اهمیت این اجتماع بزرگ مسلمانان گفتگو می‌نمود.

ما بی فایده نمی‌دانیم که ملخصی از بیانات ایشانرا در اینجا درج کنیم:

- « اسلام حقیقی و واقعی اسلامیکه شالوده اش در روی قرآن مجید و پایه اش در روی
- « گفته‌های خداوند کریم و کردار پیغمبر اکرم استوار گشته برای رستگاری دنیا
- « و آخرت و وصول بمقام دانش و فضیلت از تمام ادیان برتری دارد و هرگاه علماء دین
- « و جانشینان سید المرسلین آن اسلام حقیقی و واقعی را آلوده به خرافات و موهومات
- « نکرده بودند و فروع و رسومیکه با حقیقت اسلام تناسبی ندارد بجای اصول بکار

« نبرده بودند و پیرایه های گوناگون برپیکر حق و حقیقت نبوشانده بودند امروز »
 « مسلمانان دارای همان علو مقامیکه در خور این دین حنیف است بودند ، و بر روح و »
 « جسم جهانیان حکمفرمائی میکردند ، و از این ذلت و مسکنت فقر و پریشانی بیسوادی »
 « وجهل و دوری از قافله علم و تمدن فرسنگها دور بودند و نسل مسلمانان صدر اسلام »
 « با بزرگی و سروری زندگانی میکرد . »

« ولی چون نخواستند یاندا نستانند فلسفه و حقیقت اسلام را درك كنند مسلمانان »
 « را با این روز سیاه نشانند . »

« چنانچه باخارج گزاف و رنج و زحمت بسیار و اتلاف نفوس بی شمار هر سال »
 « در حدود سیصد الی چهار صد هزار نفر مسلمان در خانه خدا و بیت الله الحرام »
 « جمع میشوند و در میان این جماعت هزار ها مردان بزرگ و دانشمند برگزیده و »
 « علماء متنفذ یافت میشود که جمع آوری آنها در محل دیگر غیر ممکن است . »
 « هرگاه بزرگان دین و پیروان حق الیقین منظور حقیقی و فلسفه واقعی این »
 « کنگره بزرگ اسلامی و این اجتماع سودمند را که از تمام ممالک اسلامی تشکیل »
 « یافته میدانستند و فقط به مراسم ظاهری قناعت نمیکردند و مصالح و منافع اسلام و »
 « مسلمانان را تحت شور و دقت قرار میدادند و در اطراف اوضاع اقتصادی و فرهنگی »
 « مسلمانان بحث میکردند و متفقاً با همان روح برادری و اخوت که میفرماید ان - »
 « المسلمین اخوه ، خط مشی واحدی در تمام شئون برای مسلمانان دنیا اتخاذ مینمودند »
 « و ملل و دول اسلامی در حدود و سائلیکه دارند بایکدیگر تشریک مساعی میکردند »
 « بلاشك مسلمانان در علم و تمدن همان مقامی را که در خور این دین حنیف است »
 « بدست می آوردند و خدا و رسول خدا را از خود خشنود میکردند . »

« ولی بایك دنیا تأسف در آن مكان مقدس این جمعیت زیاد که از اکناف »
 « عالم دور هم جمع شده اند جز يك رفت و آمد خشك و بی روح و انجام مراسم ظاهری »
 « کاری نمیکند و از فلسفه این کنگره بزرگ اسلامی که قطعاً منظور صاحب شریعت »
 « بوده طرفی نمیابندند . »

فصل سیم

ورو دبه بمبئی

.....

بطوریکه جمعی از ایرانیان موقت مقیم هندوستان که ما اسامی بعضی از آنها را اینجا ذکر میکنیم : حاجی شیخ مهدی کاشی رئیس دائره تحقیق اوقاف که یکی از مردان دانشمند و مشروطه خواه است و در جمع آوری و نگارش تاریخ مشروطیت ایران زحمت زیادی کشیده و در حدود نود سال عمر کرد و برادر بزرگشان که در آن زمان از تجار محترم بمبئی بود ، مرحوم حاجی میرزا محمد تقی معروف بولندیزی حاج مهدی بهبهانی ، میرزا تقی شیرازی معروف به مجد ، میرزا هادی اصفهانی که فعلاً در بیروت ساکن است ، مرحوم مصباح السلطنه ژنرال کنسول ایران در هندوستان میرزا محمد علیخان نصره السلطان ، و مسیو اوانس ازارامنه اصفهان که يك تجارتخانه بزرگی در بمبئی دارد و جمعی دیگر نقل میکنند . ایرانیان هندوستان که بنا به ادات باستانی به مهمان نوازی معروف اند مهمان تازه وارد را با چهره گشاده و مهر و محبت در میان خود پذیرفتند و از هیچگونه تکریم و مهربانی فروگذار نکردند . مخصوصاً مرحوم مصباح السلطنه ژنرال کنسول ایران که مردی روشن فکر و دانشمند بود و کتاب های چندی از جمله کتاب اولندرف را در آموزش زبان فرانسه از خود یادگار گذاشته و بیش از دیگران شیفته لطف بیان و فصاحت گفتار و قیافه جذاب مرحوم ملك المتكلمین شده بود و آنچه در قوه داشت در شناساء ایشان با وضاع هندوستان و آشنائی با مردمان معروف و دانشمند فروگذار نکرده و در حقیقت تمام دوره توقف در هندوستان را با مصاحبت یکدیگر میگذراندند چنانچه طولی نکشید که این مصاحبت بدوستی واقعی و رفاقت

صمیمی مبدل شد و هنوز هم آن صمیمیت بطور ارث در خانواده های آنها برقرار است چنانچه تخم گلی در يك زمین مساعد افشاند، شود و از آب گوارا سیراب گردد آنچه استعداد در کمون دارد بروز میدهد.

طولی نکشید که آن نبوغ فطری و روشنی فکر که تا آن ایام در زیر لباس عادات زمان مستور بود خرق حجاب کر و آن توانائی مرموز بیش از پیش جلوه گر شد و از پرتو خود قلوب جامعه ایرانیان و بسیاری از مسلمانان هندوستان را مجذوب و مسحور کرد ایرانیان هندوستان با اینکه اکثر ثروتمند و از تجار مهم هستند حقیقتاً وطن خود را دوست میدارند و متأسفانه از نعمت علم و دانش بی بهره و از اوضاع دنیا و سیاست جهان بی اطلاع بودند و چون تحت تأثیر بیانات سودمند و گفته های شیرین و فصیح و حرفهایی که تا آن زمان نشنید، بودند واقع شدند بیش از انتظار مقدم مهمان عزیز را گرامی داشتند و چون پیغمبری که بر قومی وارد شود عزیز و محترمش داشتند و هم خودشان و هم فرزندان شان طرف کاملی بستند و استفاده زیادی کردند.

آقای اردشیر جی که یکی از دانشمندان زردشتیان بوده و مدتی هم در مدرسه علوم سیاسی طهران سمت استادی داشتند نقل میکنند که صیت شهرت ملك المتكلمین مرا بر آن داشت که در یکی از مجامع بمبئی که به افتخار ایشان تشکیل شده بود حضور یابم و با میزبان معلومات خود گفته های او را سنجش کنم و با گویندگانی که در انگلستان و سایر نقاط جهان دیده بودم و اساتیدی که افتخار حضور در مجالس درس و کنفرانس هایشان را داشتم مقایسه نمایم ولی بخلاف انتظار آنچه را که تصور میکردم متاع دیگری یافتم و بجای يك نفر متخصص مطلع مرد جوانی دیدم که گوئی روحش از عالم بالا ملهم است و آنچه را که از مبداء گرفته از دهان گرمش چون چشمه ای جاری میشود

مجلس منعقد شد و چنانچه رسم ایرانیان است پذیرائی گرمی از مدعوین بعمل آمد سپس مرحوم ملك المتكلمین بپا ایستا و خطابه غرامی که هرگز نشنیده و ندیده بودم ایراد کرد و چنین گفت:

«ایمردمیکه در کشوری زیست میکنید که سابقه متمدنی با وطن اصلی شما دارد و اهالی
 «آن با ما هم نژادند و قسمت اعظم این سرزمین بزبان مادری ما صحبت میکنند و به
 «ادبیات و فرهنگ ما آشنا هستند و ما هم بر رسوم و عادات آنها آشنائی داریم و از مقام
 «دانش حکماء بزرگش طرفها بسته ایم این کشور پهناور که در حدود چهارصد ملیون
 «جمعیت دارد از طرف عده کمی نمایندگان ملت کوچکی که صدها فرسنگ از این سر
 «زمین دور است حکمفرمائی میشود و من امشب میخواهم سر این مطلب را که در نظر اول
 «خیلی شگفت آور است برای شما بیان کنم ملت انگلیس که در حدود سی ملیون بیش نیست
 «و در جزیره کوچکی از اروپا زندگانی میکند و مجبور است بسیاری از نیازمندیهای
 «خود را از خارج تهیه کند امروز بر نصف جهان حکمفرمائی میکند»

حل این معما خیلی مشکل نیست این عظمت و قدرت را ملت انگلستان از
 راه علم و دانش بدست آورده و علم و دانش را در تحت قدرت قانون و حکومت
 مشروطه پیدا کرده»

سپس به اہمیت قانون کہ چگونه ملتی میتواند در تحت لواء و پیروی او
 رستگار شود در حدود یکساعت صحبت کرد کہ حافظه من اجازه نمیدهد گفته های ایشان
 را برای شما بیان کنم سپس بوضعیت کنونی ایران پرداخت و گفت :

«این ملت بزرگ کہ دارای افتخارات بزرگ تاریخی است امروز تحت حکومت
 «خود مختاری و سلطه مطلقه در زیر ظلم و بیداد گری آخرین ساعات عمر خود
 «را میگذرانند و در غلابل فقر و نادانی زندگانی میکند سپس چنین گفت اگر شما خیال
 «میکنید کہ پیاده میتواند با ماشین بخاری همقدم شود و یا قایقهای بادی با کشتی های
 «بخار و دستگاه های جولائی دستی با ماشین های با عظمت بافندگی رقابت کند زهی
 «خیال خام و دور از حقیقت»

«شما کہ بحمد الله از نعمت ثروت بر خوردار هستید چرا نمیخواهید خود و
 «فرزندانتان مثل سایر ملل متمدن دنیا از علم و دانش بهره مند شوید و راه رستگاری
 «را پیش گیرید و فرزندان شما در ردیف مردان با افتخار و شرافتمند جهان جای گیرند»

«من بشما صریح میگویم هرگاه با کاروان تمدن هم قدم نشوید و فرزندان خود را در راه علم و دانش رهنمائی نکنید و وسائل تحصیلات آنها را فراهم نکنید طولی نمی کشد که تمام هستی و ثروت خود را هم از دست داده و دچار مذلت و بدبختی خواهید شد و چنانچه بدان اشاره کردم پیاده بپای سواره نمیرسد برای همیشه عقب مانده و روی رستگاری نخواهید دید»

بالاخره آن بیانات سودمند که از روح يك گوینده نوع پرست تراوش میکرد به نتیجه مطلوبه رسید و در همان مجلس ایرانیان ثروت مند مصمم شدند که مبلغی ما بین خود جمع آوری کرده و بافتتاح يك مدرسه بسبك تازه اقدام کنند و طولی نکشید که محل مناسبی اجاره و سپس خریداری شد و مدرسه ایرانیان بنام موسس گرامی تأسیس گردید و تا این زمان هم مدرسه ایرانیان در بمبئی پا بر جا و هزارها فرزندان ایران از تعلیم و تربیت آن کانون دانش بهره مند شده و بمعلوماتیکه درخور این زمان است نائل شده اند.

در همان زمان مرحوم ملك المتكلمین بخیال تأسیس يك روز نامه بزبان فارسی افتاد و مقدمات آن هم از هر جهت فراهم شد ولی متأسفانه بواسطه حرکت غیر منتظره ایشان این نیت مفید لباس عمل نپوشید و بجائی نرسیده ولی خوش بختانه پس از چندی سید جلال الدین در کلکته دامن همت بکمر زد و روزنامه حبل المتین را که بی نیاز از تمجید است ایجاد کرد و در حقیقت يك در رستگاری بروی ایرانیان باز نمود.

بطوریکه مرحوم ملك المتكلمین در کتاب (من الخلق الى الحق) مینویسد مورخین و جغرافیا دانان ممالك متحده هم این نظر را تأیید کرده اند مخصوصاً ویکتور برار مورخ معروف فرانسه که تاریخ انقلاب ایران را نوشته تذکر میدهد عده ایرانیان هندوستان از صد هزار نفر تجاوز میکنند و در حدود پنجاه هزار نفر آنها اولاد زردشتیانی هستند که در هجوم عرب به ایران از وطن خود مهاجرت کرده و مقیم هندوستان شدند چنانچه مرحوم ملك المتكلمین در خاطرات خود نوشته و آقای اردشیر جی هم تأیید میکرد زردشتیان مقیم هندوستان که فرزندان پاك ایرانند و نسبت به وطن

خود علاقه مخصوص دارند و در هیچ زمان روح و قلب آنها از عشق ایران خالی نبوده و همیشه سعادت و سیادت ایران را خواهان بودند حضور مهمان عزیز رادر میان خود رحمتی دانستند و با شوق و شغف بسیار و مهربانی زیاد مقدمش را گرامی داشتند و در مدت توقف هندوستان بیش از انتظار محبت کردند و ایشان را در دیدن ابنیه تاریخی و بسیاری از شهر های مهم و تماشائی هندوستان مصاحبت نمودند چنانکه يك نوع علاقه و محبت مخصوصی در دل این مرد بزرگ از خود کاشتند و آن مرحوم در تمام دوره زندگانی خود از زردشتیان مقیم هندوستان ستایش میکرد و از ایران دوستی آنها تمجید مینمود و همیشه علاقه مند بود که این فرزندان ایران که اکثر آنها مردمان زحمت کش و ثروت مند هستند بوطن اصلی خود برگردند و از نعمت وجود آنها مخصوصاً در امر اقتصادی کشور ایران بهره مند شود

پس از اعلان مشروطیت این اشتیاق در او زیادتر شد و موقع را برای وصول بمطلوب مناسب دید و با دولت مذاکراتی نموده و نیز با سران آنها چه در ایران و چه آنهایکه در هندوستان بودند مکاتبات بی شمار کرد و در تشویق آنها به مراجعت ایران آنچه در توانائی داشت فرو گزار نکرد و همیشه از آنها در مجالس و محافل تمجید میکرد و در گرفتاریهایی که برایشان پیش می آمد مساعدت مینمود چنانچه در قضیه قتل مرحوم ارباب فریدون که از آزاد مردان و پیروان مشروطیت بود و به تحریک مرکز استبداد بقتل رسید بحدی در مجازات قاتلین که از دست نشانده های محمد علی شاه بودند پا فشاری کرد تا بالاخره هم به مکافات آن بی رحمی و جنایت خود رسیدند

و این پا فشاری در مجازات قاتل مرحوم ارباب فریدون خود یکی از تخم های کینه ای بود که در دل محمد علی شاه کاشته شد

و الحق زردشتیان هم چه در زمان حیات آن مرحوم و چه پس از شهادتش همیشه نسبت باو سپاس گذارد و حق شناس بودند و در تمام خانه ها و مغازه های

آنها یارگار های آن مرد بزرگ دیده میشد و از فقدان آن نابغه بزرگ سوگواری میکردند

در خلال این احوال ملك المتكلمين از موقع استفاده کرد و به معاشرت و مجالست علماء و فلاسفه هندوستان پرداخت و چنان که در کتاب خود مینویسد:

«از دریای فضل و دانش این مردان بزرگ که دنیا در نظر آنها بسیار حقیر»
 «و کوچک است طرفها بستم و از خرمن دانش آنها خوشه ها چیدم و از آن چشمه های فضل»
 «و بزرگواری باندازه ای که استعداد ناچیزم اجازه میداد سیراب شدم»

یکی از آزاد مردان بزرگ و مسلمانان عالی مقام آن دیار که نامش فخرالدین خان و مقام ارجمندی در علم و سیاست داشته دوستی بسزائی با ملك المتكلمين پیدا کرده بود و اغلب باهم طرف مکاتبه بودند و کتب سودمندی که خود او تألیف کرده بود و یا اینکه از نویسندگان نامی بود برای دوست قدیمی خود میفرستاد و کراراً در مجالس خصوصی ملك المتكلمين از این مرد تمجید میکرد و از فکر روشن و مراتب عقل و دانش او سخن میگفت و هرگاه نویسنده این تاریخ بذکر خیر بعضی از دوستانش می پردازم برای اینست که نام کسانی که طرف محبت و دوستی او بوده در جوار نام فنا نا پذیرش برده شود و جاویدان بماند.

بالاخره روح تازه ای که در کالاه مسلمانان و ایرانیان هندوستان دمیده شده بود و آتش مهر ایران که در قلوبشان روشن و نور آزادی و آزاد مردی که در افکار پیدا شده بود جلب توجه زمامداران و بدخواهانرا کرد و برای خاموش کردن این چراغ دانش به مخالفت پرداختند و حکومت وقت را وادار کردند که با ایشان اخطار کند که دیگر توقفش در هندوستان موافق باصلاح وقت نیست و بهتر است که هر چه زود تر بطرف ایران حرکت کند و چون این تقاضا به عدم رضایت و هیجان مسلمانان استکاک پیدا کرد و سر و صدائی چند بلند شد غفلتاً این مرد بزرگ زابا کشتی مخصوص بطرف ایران فرستادند و مسلمانان و ایرانیان برای همیشه از این استفاضه غیر منتظره که برای آنها پیش آمده بود محروم کردند.

منجمله از کارها یکی که در ایام توقف هندوستان به همت این آزاد مرد انجام یافت تشکیل انجمن ایرانیان بود که پایه کارهای بسیار مفید شد و هنوز هم آن انجمن بر پاست و در پرتو آن هم وطنان ما از زندگی اجتماعی برخوردار میشوند در مدت دو سال توقف هندوستان ملک المتکلمین به تألیف دو کتاب پرداخت که یکی از آنها در بمبئی بطبع رسید .

کتاب اول در عرفان و حکمت نوشته شده و بیشتر در شرح حال و احوال فلاسفه بزرگ است و از حالات و آداب و وضع معاشرت آنها بحث میکند و عقاید فلسفی حکماء هندوستان و مکتبهای مختلفی را که در آن کشور پنهان وجود است بیان میکند مخصوصاً در اختلاف نظری که در بعضی از مسائل مهم فلسفی بین حکماء هندوستان و حکماء بزرگ ایران دیده میشود اظهار نظر میکند ، ضمناً حکایتهای شیرین چندی که از آن دانشمندان شنیده بود در آن کتاب نقل میکند .

ولی نظر باینکه مطالب مندرجه در آن کتاب با منظر حقیقی ها که تاریخ مشروطیت و آزادی ایران است ارتباط زیاد ندارد به آنچه تذکر داده شد قناعت می کنم و به قسمت دیگر می پردازم .

دوم کتابیست بنام (من الخلق الی الخلق) که در آن در کلیه شئون اجتماعی بحث کرده و مخصوصاً اوضاع سیاسی و تاریخی ایران را در فصول متعدد تحت مطالعه و دقت قرار داده و در هر یک اظهار نظر میکند و چنانچه سبک نویسندگان باستانیست حکایات چندی که کاملاً حقیقت داشته و در پروراندن فلسفه این کتاب و نظریات نویسنده ارتباط دارد برشته تحریر در آورده و چون نویسنده کتاب مذکور را تحت نظر دارم خالی از فائده ندانستم که ملخصی از ابواب آن کتاب و مختصری از آن شربت شیرین و گوارا را بکام خوانندگان بریزم ، و قضاوت مندرجات آنرا بحس عادلانه و روح منصف آنها واگذار کنم .

زیرا عقاید عاشق را نسبت بسجایا و کمالات و مواهب معشوق نمیتوان زیاد مورد اعتماد قرار داد و برای رعایت همین اصل است که نویسنده این تاریخ کمال

سعی را بکار بردم که تمام مندرجات متکی باشند و شواهد باشد و احساسات شخصی در آن راهی نیابد.

در قسمت اول این کتاب صفحات چندی از مجد و عظمت ایران باستان گفتگو میکند و مخصوصاً از دوره پرافتخار ساسانیان بیش از سایر ادوار تاریخی ایران قلم فرسائی مینماید و از بعضی از سلاطین عظیم‌الشان آن زمان که حامی عدالت و آسایش مردم بودند ستایش کرده و گفته‌های حکیمانه آنها را ذکر میکند، و از روابط فرهنگی هندوستان با ایران در دوره ساسانیان شمه ای بیان میکند، و از حکماء بزرگ هند بنیکی نام میبرد و در خاتمه چنین نتیجه میگیرد:

«روح انسان از اخلاق حسنه و صفات پسندیده نیرومند میشود و چون روح
«يك شخص یا يك جماعت قوی و نیرومند شد آن توانائی بتمام شئون تأثیر میکند
«و در نتیجه يك ملت نیرومندی بوجود می‌آید و آن نیرومندی و قدرت که از مکارم
«اخلاقی سرچشمه گرفته پایه سعادت و آسایش آن قوم میشود و آن مردم باوج افتخار و بلندی
«میرسند و بر سایر اقوام جهان چون آفتاب بر توافکننده سیادت خود را استوار میکنند
«و بالعکس چون ملتی دستخوش اخلاق رذیله و عادات ناپسندیده گردد روحش ضعیف
«و قوای معنویش رو بسستی میگذارد و در نتیجه پیکر قومیت ضعیف و ناتوان میشود
«و استقلال روحی خود را از دست داده بیندگی و بردگی می‌افتد و نام بلند و
«مقام ارجمندش از میان اقوام جهان رخت برمی‌بندد و اسمش از صفحه تاریخ دنیا
«محو میشود.»

«و این حقیقت غیر قابل انکار در حق ما ایرانیان کاملاً صدق میکند چنانچه
«هر زمانیکه بزیور اخلاق پسندیده آراسته بودیم و از راستی و راستگویی و عزت
«نفس و جوانمردی برخوردار میشدیم باوج عظمت و قدرت میرسیدیم و بردنیای آن
«زمان حکمفرمائی میکردیم و تمام ممالك همجوار بنظر احترام بمامینگریستند و
«ملت مادر زیر لواء مکارم اخلاقی و فضائل معنوی در آسایش زندگانی میکردند
«و چون راستگو و درست کردار بودیم تمام دنیا بانظر اعتماد و اطمینان بمانگاه»

« میکر و افراد ملت هم با کمال اطمینان قلب وظائف کشوری و لشکری را انجام میدادند چون دارای اخلاق پسندیده بودند روح قوی و مغلوب نشدنی داشتند و چون روحشان قوی و نیرومند بود شهامت و شجاعت رحم و شفقت را که از خصائل مردمان شجاع است داشتند و چون افراد جامعه ایرانی بهم اعتماد پیدا کرده بودند زندگانی انفرادی بحیات اجتماعی مبدل گشت و يك ملت چندین ملیونی چون نفس واحدی بودند و برای هر مشکلی بر دبار و هر مشقتی را با آغوش باز و بدون ترس و بیم استقبال میکردند.»

« ولی پس از آنکه هوای نفس جای صفات حسنه را گرفت و فساد اخلاق در روح مارخنه کرد و مکارم اخلاقی را از دست دادیم دوره انحطاط و پستی شروع شد و رسیدیم بآنچه که صفحات تاریخ نشان میدهد و تکرار اش مایه تأسف و سرافکندگی است چنانچه با کمال شرمساری ملتیکه بردنیا با سرافرازی حکمفرمائی میکرد و طوق بندگی و عبودیت ملل کوچک را برگردن نهاد و کشورش پایمال تجاوزات ملل وحشی شد.»

« و هرگاه از گذشته درس عبرت نگیریم و در راه دانش و حسن اخلاق قدم بر نداریم و مجد و عظمت نیاکان را تازه نکنیم برای جاویدان این لکه های سیاه در روی پیشانی ما خواهد ماند.»

در قسمت سوم از تمدن و انقلابات سیاسی و اجتماعی یونان قدیم و رمنها بحث کرده ولی نظر باینکه شصت سال از زمان تألیف این کتاب میگذرد و ایرانیان بیش از آن زمان از اوضاع سیاسی و تحولات انقلابات ملل متمدنه آگاه هستند و بیش از آن زمان با ملل متمدنه آمیزش دارند ما از نوشتن آن صرف نظر میکنیم و بقسمتهای مهم تری می پردازیم و فقط بتذکر يك قسمت از آن فصل اشاره میکنیم.

مؤلف در اطراف ترقیات محیر العقول ملت ژاپن قلم فرسائی کرده و چنین مینویسد: « آیا افراد ملت ایران هم چون ملت ژاپن که هزارها سال در تاریکی و توحش میزیستند اینک در تحت لواء حکومت ملی بمدارج عالیه نائل و راه ترقی و تعالی را پیش

« گرفته و در ردیف ملل متمدن وزند، جای گرفته و توجه تمام جهانیان را بخود »
 « جلب و عقیده بد خواهان را نسبت بعدم شایستگی ملل آسیا درهم شکسته اند »
 « ممکن است روزی این زنجیر اسارت را پاره کنند و طوق بندگی را از گردن خود »
 « بردارند و پرده تاریکی چهل و استید را بپزند و همان راه را که رهروان کاروان »
 « تمدن رفتند پیش گیرند و بدینا نشان دهند که فرزندان همان پدران و نیاکان »
 « پرافتخارند و میتوانند با سعادت و سر بلندی در دنیا زیست کنند و باوج ترقی »
 « رسند ؟ »

قسمت چهارم که در تحت عنوان ایران کنونی نگاشته شده و از اوضاع اسف
 آور این کشور بی سر و سامان بحث نموده و با ذکر سرگشتهای چند وضعیت آن
 ملت ستمکشیده را روشن کرده ارزش آنرا دارد که ما بیشتر از فصول دیگر آن کتاب
 تذکرات سودمندی که داده شده است نقل کنیم :

« امروز در پایتخت ایران یکدستگاه پوسیده و فاسد که تمام ارکانش از هم »
 « متلاشی شده و بجای مغنویت و قدرت يك سلسله از الفاظ بی معنی و القاب بی »
 « حقیقت عرض وجود میکند و از قدر قدرتی و سکندر صولتی و خاقان زمین و »
 « آسمانها و فرمانده بر تمام کائنات جز یکمشت سردارهای بیسواد بدون قشون يك »
 « فوج زنهای اندرون یکدسته در باریان پست متملق یکدسته آخوند ریاکار منفعت »
 « پرست چیزی دیده نمیشود این دولت خود مختاری یا سلطنت مطلقه در مقابل »
 « دول اجنبی تسلیم و زیون و در برابر این مردگان که بنام ملت ایران خوانده میشود »
 « سفاک و قهار است . »

« بخلاف تمام دولتهای بزرگ دنیا که در وحدت ملت خود میکوشند این »
 « دستگاه ظلم و جور که تمام قدرتش در روی جفاکاریست سیاست خود را در روی »
 « فتنه و تولید اختلاف ما بین ایلات و عشایر قرار داده و چون قادر بتمرکز امور »
 « نیست و بکلی ضعیف و ناتوان است بقاء خود را در جهل و نادانی مردم دانسته باب »
 « علم و دانش را مسمود و وطن پرستی را از گناهان کبیره می شمارد و بقول ناصر الدین شاه »

- « نوکریکه میان مملکت بلژیک و نقل بادام را تشخیص بدهد بدرد نمیخورد تملق »
- « و چاپلوسی بهترین وسیله وصول بمقامات عالیه دولتی است و تمامی و جاسوسی »
- « موجب تقرب و عزت آزادمردی و شهادت اخلاقی مایه بدبختی و فناست و تقوی »
- « و فغیلت مورد تمسخر و نفرت زمامداران است . »
- « بازار مسخرگی رواج و بذله گوئی بهترین راه استفاده و رسیدن بمقام و »
- « بدست آوردن ثروت است . »
- « چنانچه در سفر عراق علیه حضرت شاه بحکم اجبار در يك محل گرم قشلاقی »
- « نزول اجلال فرمود و چادر مخصوص را در نزدیکی نهر کوچکی برپا کردند و »
- « چنانچه عادت علیه حضرت بود برای تفریح کاغذی در دست گرفته و بامداد يك »
- « دورنمای خیالی ییلاقی که در آن درختها و چمن زاری دیده میشد رسم کرد و »
- « پس از تمام کردن بدرباریان که چون بنات النعش دورش را گرفته بودند و باهر »
- « خطی که روی کاغذ میکشید هزارها تمجید و تحسین میکردند و در چاپلوسی دست »
- « بالای یکدیگر را گرفته یکی علیه حضرت را در نقاشی بالاتر از رفائل میگفت و »
- « دیگری او را استاد مانی میخواند چنین فرمودند گرمای امروز مرا بر آنداشت که »
- « برای شما يك ییلاقی بوجود آورم و چون از يك آسایشگاه خنك محرومیم در عالم »
- « خیال در این ییلاق بگذرانیم شاه با گفته خود سر رشته را بدست درباریان مملق »
- « داد و باینکه کمترین اطلاعی از فن نقاشی نداشت و فقط از روی غریزه طبیعی »
- « بعضی چیزها میکشید باروی گشاده و چهره خندان بحرفهای متملقین گوش میداد »
- « درباریان که میل شاه را بشنیدن مهملات خود دریافتند هر يك سعی میکرد در »
- « یاهو گوئی جلو بیفتند و گوی سبقت را بر باید ولی در میان آن جمع یک نفر درباری »
- « پیرمرد ریش دراز که تجربه اش از دیگران زیادتر بود و بروحیات قبله عالم آشنائی »
- « کامل داشت صف جلور را باز کرد و پس از تعظیم بالا بلندی بالهجه کاشی چنین گفت »
- « نیکوکاری و رعیت پروری قبله عالم همیشه مشمول حال این چاکران و غلامان »
- « جانثار بوده است و چون استنباط فرمودید که در این سرزمین گرم و بی آب درخت »

«بندگان و جان نثاران سخت میگذرد حقیقتاً دیدم فرمودید و جهنم را بانو قلم مبارک»
 «مبدل بیبشت ساختید و گلخن را گلستان فرمودید و بطوری هوای این باغ و بوستانیکه»
 «اعلیحضرت خالق فرمودید در غلام مؤثر واقع شده که در این ساعت که حضور قبله عالم»
 «ایستاده ام بدنم از سرمایلرزد و چون پیر مرد هستم مجبورم با اجازه قبله عالم خرقه در تن کنم»
 «اینرا بگفت و بطرف بیرون چادر شتافت پس از چند دقیقه با خرقه گرمی وارد شده»
 «و در حضور شاه جای گرفت با وجودیکه شاه و درباریان اینوضع مسخره آمیز را»
 «بخوبی میدانستند از تحسین گوینده پیر مجرب فروگذار نکردند و در همانشب»
 «یکخرقه ترمه از طرف اعلیحضرت قدر قدرت بچاپلوس باشی خلعت مرحمت شد»
 سپس چنین مینویسد :

«ما در اینکتاب از ذکر فجایع و بی رحمیها جنایتکاریها خیانتها بی ناموسیها»
 «دزدیها عهدشکنیها و هزارها مفاسد اخلاقی و کردارهای ناپسندیده زمامداران امور»
 «کسانی که کلید تقدیرات اینکشور بی سر و سامان و این مردمان سیه روزگار را در»
 «در دست دارند خود داری کرده و بگفته شاعر عرب قناعت میکنیم :»
 «و ان كان الغراب دليل قوم سیه دیدم سیل الهالکونی»
 «اگر کلاغ هادی قومی شود آنها را بوادی نیستی خواهد برد.»
 «و بداستانی که شمه ای از رفتار و کردار هادیان طریق دیانت و مروجین دین»
 «و شریعت را روشن میکند میردازیم :»

«در ایامیکه تحت سرپرستی مادر مهربانم بتحصیلات مقدماتی اشتغال داشتم»
 «مجلس جشن عروسی در همسایگی ما اتفاق افتاد که بویرانی يك خانواده نجیب»
 «ایرانی و از میان رفتن بی گناهیانی چند منتهی شد و چون اینداستان بهترین مظهر اوضاع»
 «آنزمان است خالی از فائده نمیدانم در اینجا نقل کنم.»

«در محله درب كوشك اصفهان که خانه ما هم در همان محله بود مرد نجیبی»
 از خاندان معروف موسوم بچراغعلیخان که مردم او را بنام خان میخواندند سکنا داشت»
 اینمرد که در حدود پنجاه سال داشت بحسن اخلاق و بزرگواری در میان اهل محل

معروف بود و مردم بنظر احترام باو نگاه میکردند و پدزان او سابقه زیاد و معروفیت بسزادر اعفهان داشتند اگر چه چراغعلیخان مکنت زیادی نداشت ولی با کمال آبرومندی زندگانی میکرد و درب خانه او همیشه بروی مستمندان باز بود و بدون تظاهر به فقرا کمک میکرد.

چراغعلیخان در یکخانه بزرگ قدیمی که از ساختمانهای دوره صفویه است و از پدرانش باو ارث رسیده بود سکنا داشت و از نعمت دوفرزند دلبند که یکی دختر و دیگری پسر بهره‌مند بود و در تربیت آنها با وسائلیکه در آنزمان مقدور بود کوتاهی نکرده بود.

دختر را پس از رسیدن بسن بلوغ بشوهر داده و سپس تمام توجهش بتربیت پسرش معطوف شد و برای اینکه آلودگی در اخلاق و آداب فرزندش پیدانشود از فرستادنش بمکتب خودداری کرد و او را در تحت تربیت یکنفر معلم سرخانه که از شایستگی او اطمینان داشت قرار داد طولی نکشید جوان که اخلاقش از سجایای خانواده اصیلی سرچشمه میگرفت و فطرتاً نیکو نهاد بود از تربیت معلم دلسوز بهره‌مند شد و زبان فارسی و مقدمات عربی و سیاق را بخوبی آموخت و در نوشتن خط نستعلیق که مطلوب آنزمان بود استعداد مخصوصی از خود نشان داد چراغعلیخان از ترقی جسم و جان فرزندش خان خانان خورسند بود و امیدوار بود روزی جای نیاکان گرامش را گرفته بمقامات عالیه نائل شود و چون خان خانان بسن هیجده سالگی رسید پدر بفکر آن افتاد چنانچه مسطرح زمان بود سرانجامی در کارش بدهد و همسر یکی که در نجابت و اصالت در خور خوانواده باشد برایش انتخاب کند پس راز دل را بابراذر خود حاج محمدخان در میان نهاد و برای این منظور مهم از او استمداد کرد.

حاج محمد خان که شخصی عمیق و مردم شناس بود برادر را بوصلت با خانواده آقا بزرگ نواب که از بازماندگان سلسله جلیله صفویه بودند و بتقوی و اکدامنی شهرت بسزا داشتند و دختر یکی که شایسته همسری خان خانان باشد در خانه داشتند تشویق کرده و خود متعهد شد که مقدمه این امر خیر را فراهم کند و برادر زاده را که چون فرزند گرامی

دوست میداشت بایوند باخانواده محترم واصیلی سعادت‌مند نماید .

زمانی نکشید که توافق وصلت بین این دو خانواده قدیمی و نجیب حاصل شد و مجلس عقد مفصلی چنانچه در خور نام و شهرت آنها بود در خانه نواب پدر عروس منعقد شد و چون چراغعلیخان آرزومند بود جشن عروسی فرزندش را با مراسم و شکوه بسیار برپا کند تصمیم گرفتند که دوماه پس از اجراء عقد جشن عروسی گرفته شود و عروس زیبا خانه شوهر را بطلعت جمال خود روشن نماید .

دوماه فاصله بین عقد و عروسی را چراغعلیخان بتعمیر خانه موروثی پرداخت و طالار بزرگی که یادگار دوره جلال نیاکانش بود و از چند سال قبل دستخوش خرابی شده بود و بواسطه سختی وضعیت غیر قابل استفاده بود تعمیر کرده و برای عروسی زینت نمود گلکاری مفصلی بسبك تازه در باغچه‌ها کرد و بقول مرد ظریفی کلبه احزان را رشك گلستان نمود .

چون موعد جشن عروسی رسید ، برای دوستان واقوام رقعہ دعوت فرستاده شد ولی بعضی از علماء را جناب خان شخصاً بتزیشان رفته دعوت کرد و خواهش نمود که قدم رنجه داشته در جشن عروسی سرافرازش فرمایند .

اهالی محل که حقیقتاً از دل و جان این خانواده را دوست میداشتند از هیچ نوع مساعدت مضایقه نکردند شادیا کردند و تحف چندی فرستادند و جوانها بادسته‌های گل و چراغهای الوان در دو طرف راه عبور عروس ایستادند و با هلهله و شادی مقدم عروس را تبریک گفتند و چند نفر از جوانان هم سن خان خانان دو طرف داماد را گرفته و باستقبال عروس رفتند و با مبارکی و میمنت عروس را وارد خانه داماد کردند چراغعلیخان کلیچه ترمه مليله دوزی که از پدرش به یادگار نگاهداشته بود پوشیده و دم درب خانه ورود عروس عزیزش را شاد باش گفت و زنهاییکه در کوچه و روی بامها برای تماشا آمده بودند بنای کف زدن و هلهله را گذاردند و با این مراسم عروس نازنین را وارد در حجله خانه کردند .

طالار بزرگ که برای پذیرائی بوضع دلپسندی از فرشهای گران بها و چهل

چراغ مزین شده بود چون يك قطعه الماس میدرخشید و آب از فواره دریاچه مقابل طالار جستن میکرد و بگل‌های رنگارنگ که دریاچه را احاطه کرده بودند شکوه مخصوصی می داد هوا کم کم تاریک شد و مدعوین که از علماء شهر و تجار معتبر و ریش سفیدان محل و دوستان بودند یکی بعد از دیگری وارد و در طالار بزرگ بقول آخوند ها علی قدر مراتبهم جای گرفتند

انواع شیرینی های خانگی که مادر داماد با کمال سلیقه تهیه کرده بود به مدعوین خورانده شد و چای و قلیان چنانچه رسم است پی در پی صرف شد سپس صندلی خاتمی نزدیک درب ورود طالار گذاردند و روضه خوان محله برای شکوه بذكر مصیبت پرداخت و آن مجلس عیش را با ذکر مصائب دایم روز عاشورا به عزا مبدل کرد و آنقدر هم ذوق نداشت که بفهمد در اینگونه مجالس باید روضه مناسبی از قبیل عروسی قاسم خواند نه آنکه از زخم شمشیر و تشنگی اطفال مردم را متأثر کرد

باری آخوند ناشی اشك زیادی از مستمعین گرفت و بسی مسرور بود که موفقیتی نصیبش شده و گفته هایش در این دلهای سخت تراز سنك اثر کرده بود سپس سفره بزرگ چرمی که در حدود دوازده ذرع طول داشت در وسط طالار گسترانیدند و روی آن را با يك سفره قلمکار اصفهان که اطرافش بخلاف گفته های آخوند روضه خوان اشعار مناسب نوشته شده بود پوشیدند و پیشخدمت ها یکی بعد از دیگری با مجموعه های بزرگ مسی که مملو از انواع خوراکیها بود وارد طالار شده و سطح سفره را بارعایت صدر و ذیل و قرینه سازی مملو از آن اطعمه گوارا کردند و چون محل خالی در سفره باقی نماند جناب خان پس از عذرخواهی زیاد و اظهار شرمندگی مدعوین را به تناول يك لقمه نان پنیر دعوت کردند .

در اینجا يك حقیقت را تذکر میدهم نویسنده بطوریکه خوانندگان این کتاب ملاحظه فرمودند به طبقه آخوندها ارادتی ندارم و مکرر از اعمال زشت و کردار ناپسند آنها انتقاد کرده ام و آنها را منشاء بدبختی کشور ایران میدانم ولی منصفانه

اقرار میکنم که در میان طبقات مختلفی که در ایران زندگانی میکنند فقط ملاها هستند که فهم و شعوری دارند و قابل معاشرتند و بقول یکی از حکما با آخونده می‌توان معاشرت کرد ولی ملك التجار شهر قابل معاشرت نیست

چون مدعوی دور سفره پس از تعارف زیاد نشستند تجار و کسبه بدون آن که کلمه‌ای بزبان آورند روی سفره خم شده و عرق ریزان بخوردن پرداختند ولی آخوندها با اینکه معروف به پرخوری هستند و حکایات چند از اشتهای آن بزرگواران در السنه است بنای شوخی و بذله گوئی را گذاردند و مجلس را از آن حال سکوت و اندوهیکه از گفته‌های آخوند روضه خوان فرا گرفته بود بیرون آورده و حال و جد و سروری در حضار ایجاد کردند و خنده و بشاشت جای گریه و حزن را گرفت و شام با مسرت و شادی برگزار شد.

چون شام خورده شد چنانچه رسم است دلاک حمام بوظیفه عادی خود پرداخت و در حالیکه آفتابه و لکن در دست داشت و حوله سفیدی روی شانه انداخته بود و جارویی برای مسواک بکمر بسته بود از صدر مجلس شروع کرد و در مقال هریک از مدعوی زانو بزمین گذارده و به شستن دست آنها پرداخت و پیشخدمتها سفره را بر چیدند و بساط چای و قلیان از نو شروع شد و تاپاسی از شب مجلس بخوشی گذشت و سپس مهمانها یکی بعد از دیگری خدا حافظی کرده رفتند

دختران جوان و مشاطه که همراه عروس آمده بودند حجله عروس را که در طبقه فوقانی یا باصطلاح در بالا خانه انتخاب شده بود چون خانه پریان آرایش دادند و جیزیه عروس را که با کمال سلیقه تهیه شده بود و در میان آنها اشیاء بسیار نفیس یافت میشد در محلهای مناسب که جلب نظر بستگان داماد را بنماید نهادند طاقچه‌ها را از طاقچه پوش‌های زری و مخمل آراستند و جعبه‌های خاتم و نقره طلا کوب را در روی طاقچه پوشها جای دادند و در وسط هر طاقچه يك گلاب‌پاش بلوریاك لاله با رعایت قرینه گذاردند

در صدراطاق يك مخته ترمه و دو متهای زری شرا به‌دار برای نشستن عروس

و داماد نهاده شده بود و در جلویك آینه نقره كه عروس و داماد برای اولین دفعه چهره زیبای یكدیگر را بینند گذارده شده بود و در دو طرف آینه دو جار بلور و دو شمعدان نقره و در هر گوشه اطاق يك شمع كافوری بزرگ در سوز و گذار بود و در وسط اطاق يك مجمر كه در آن عود و كندر میسوخت و بوی عطر از آن متصاعد بود مشاهده میشد میز های متعدد برای شربت و شیرینی و اسباب چای و تنقلات در محل های مناسب جای داده بودند و در دیوار را با پارچه های حریر و گل های رنگارنگ زینت کرده بودند عروس بچه سال را كه از ساعت ورود بخانه داماد در اطاق مخصوص زیر دست مشاطه ها و دختر های جوان كه بآرایش او مشغول بودند عرق میریخت و التماس میكر كه دیگر بس است و آثار خستگی از چشما ی زیبایش دیده میشد با هلهله و شادی به حجله گاه آوردند و پس از آنكه مقداری نقل و نبات نثار قدمش كردند در روی مخته جای دادند و چون همه كارها مرتب شده بود و مهمانی مردانه برگزار شده بود جناب خان را برای دست بدست دادن داماد و عروس خبر كردند چراغعلیخان با همان كلیجه ترمه كذا فی در حالیکه دست فرزند دلبنش خان خانان را بیک دست گرفته و در دست دیگر جعبه جواهریكه برای رو گشائی عروس تهیه شده بود داشت و آثار بشاشت از چهره نجیبش ظاهر بود در میان هلهله شادی و كف زدن وارد حجله خانه عروس محبوبش شد و پس از آن كه با سر كرنش به حضار كرد و تبسم شیرینی بروی عروس زیبایش نمود دست عروس را گرفته و در دست داماد نهاد و از خداوند کریم سعادت آنها را مسئلت كرد مادر داماد چند چنگ اشرفی طلا نثار دو فرزند دلبن خود كرد و خانما هر يك مشتی از نقل و شاهی سفید بروی داماد عروس ریختند و خوش بختی آن دو گل بوستان جوانی كه هر يك نماینده يك خانواده نجیب و شریف و شایسته همسری یكدیگر بودند با صدای بلند مسئلت كردند و بجناب خان و مادر داماد كه هنوز از جوانی و قشنگی بهره مند بودند تبریک گفتند.

چراغعلیخان چون مردیكه بانجام وظیفه ایكه بر عهد داشته موفق گشته

و بار سنگینی از دوشش بر داشته شده و فرزند عزیزش را سعادتمند کرده و تخم بقا و هستی در خانواده کشته با چهره خندان و روحی بشاش در روی صندلی کنار دریاچه نشست و بکشیدن قلیان و صحبت با دوستان نزدیک که برای ابراز صمیمیت و علاقه مندی به خانواده خان نرفته بودند پرداخت

رفقای جوان خان خانان که مجلس بزمی برای خود تهیه کرده بودند و ایوب کلیمی را که در آن زمان بزدن تار معروف بود، مجرمانه بدون اطلاع خان دعوت کرده بودند و انتظار داشتند بیاد بود جشن عروسی دوست عزیزشان خان خانان شبی را بخوشی و خرمی بگذرانند از درك بی موقع خان چون سپیدی روی آتش پائین بالا میرفتند و با اظهار خستگی و احتیاج بااستراحت و کشیدن خمیازه های طویل از جناب خان خواهش کردند که چون خیلی خسته شده اند بهتر است به اندرون تشریف برده و استراحت فرمایند.

چراغعلیخان هم که حقیقتاً خسته شده بود و احتیاج زیادی بااستراحت داشت پس از اظهار تشکر و قدر دانی از زحمات دوستان برای استراحت باطاق خود رفت و جوانها که از قید حضور خان راحت شدند بطرف سرداب بزرگ که زیر طالار بود هجوم آوردند

و بساط عیش و نوش را چنانچه در خور آن زمان بود و بوجه احسن تهیه شده بود آراستند.

توضیح آنکه علت انتخاب سرداب برای شب نشینی باوجود گرمی هوا و باغ وسیع خرم و با صفا مستور نمودن صدای ساز بود که بگوش کسی نرسد و همسای ها مطلع نشوند.

ملا محمد رفیع یا بقول اهالی محل آقا مجتهد که پیش نماز مسجد محله و مرد بسیار ریاکار سالوس و جاه طلب بود و همیشه در کمین بود که موقعی بدست آورده انقلابی بر پا کند و از این راه کسب معروفیت و نفوذی نماید و چند روز قبل از عروسی خان خانان بچراغعلیخان پیغام داده که برای شکوه و شاد گامی

این وصلت و ترویج شریعت خوب است شب عروسی فرزند خود را بر آن گمارید که کلاه پوستی که علامت طبقه ظلمه است از سر برداشته و عمامه که لباس و علامت اهل دین است بر سر گذارد و چراغعلیخان بگفته او اعتنائی نکرده بود بوسیله یکی از نمایان اطلاع پیدا کرد که رفقای جوان داماد در خفیه مجلس جشنی بر پا کرده و کلیمی ساز زن معروف را دعوت کرده اند آخوند سالوس موقع را برای آرزوی دیرینه و اظهار وجود تقدس مناسب دید برای عملی کردن منظوریکه داشت طلاب مدرسه درب کوشك و چند نفر از اوباش محل را دوز خود جمع کرد و بآنها گفت که این از خدا بی خبران مجلس فسق و فجوری فراهم کرده اند و تنبور و نقاره تهیه کرده اند و از این راه ریشه مسلمانی را میخوایند از بین بکنند و کاخ عظمت دین را واژگون کنند پس بر ما است که برای امر به معروف و نهی از منکر این آشیانه فسق و فساد را ویران کنیم و ارواح ائمه اطهار را از خود خشنود نمائیم و بعالمیان نشان بدهیم که اسلام غریب نیست و چون شما مردان پرهیز کار متعصب جانباز و پیروانی دارد.

آقایان طلاب مدرسه درب کوشك که از نعمت فضل و دانش بی نصیب بودند و هر يك در نتیجه حادثه سوء و بد کرداری که کرده بودند از ده یا محلیکه سکنا داشته فرار کرده و در لباس اهل علم در آمده بودند و اکثر آنها از رعایای دهات اطراف شهر بودند چنانچه آخوند ملا محمد باقر که بلقب فقیه ما بین آنها معروف بود اصلا یکی از رعایای کرون اصفهان و بجرم آدم کشی مورد تعقیب واقع شده بود و امروز در پشت سنگر لباس اهل علم و دین به شرارت مشغول و ریاست طلاب این مدرسه را داشت از اینکه لقمه چربی بدست آمده بسیار خرسند شد و برای اینکه نقشه خود را طوری ترتیب بدهند که جز آنایکه مرتکب فسقند غافل گیر شوند و آلت جرم علی رؤس الاشهاد به دستشان افتد به مشورت پرداختند و از مرد فطنه جوئیکه از داخل خانه چراغعلیخان اطلاع داشت استمداد جستند و بر آن شدند که پاسی از نیمه شب گذشته وارد طویله واقع در همسایگی خانه

خان بشوند و بتوسط نردبان خود را به پشت بام رسانیده و از راه پله داخل حیات کردند و برای اینکه نقشه خود را با تهور انجام دهند بعضی از آنها در موقع حرکت دمی در خم زدند و جناب آقای فقیه که بیش از دیگران دوراندیش بود و سردی و گرمی روزگار را دیده بودند برای اینکه اگر خدای نخواستہ را برتیکه بجناب مجتهد رسیده بود حقیقت نداشته باشد و سر و صدائی در کار نباشد و این عمل به سر شکستگی اهل علم تمام شود چنان صلاح دانستند که آقایان طلاب چندشیشه مشروب با خود همراه داشته باشند و در صورت ضرورت بوجود آن مایع حرام در خانه خان استشهاد نمایند .

این نقشه‌ها هر آنکه بقول خودشان برای حفظ بیضه اسلام و ارتقاء دین حضرت خیر الانام ضرورت داشت با چابکی و تردستی انجام یافت و هنوز آن اطفال مادر مرده از صدای تارلذتی نبرده بودند که مورد هجوم سی نفر آخوند گردن کلفت و ده نفر اوباش که هر يك چماق کلفتی در دست داشتند شدند .

به حمله اول تمام در و پنجره ها خورد شد و تار یهودی بدبخت چنان بر زمین کوفته شد که اثری از آن نماند و هر يك از این اطفال معصوم که بیش از هجده و نوزده سال نداشتند زیر چماق بی رحمی چند نفر از حامیان دین افتادند .

صدای شکستن درب و پنجره و ظروف و اثاثیه و میز و نیمکت و کاسه و کوزه با فریاد ناله مضروبین بدبخت غوغا و آشوبی برپا کرد و تمام اهل خانه از زن و مرد و مهمانها و نوکر ها سراسیمه چون مردمان جن زده بطرف حوض خانه دویدند و هر کدامیکه نزدیک معرکه جدال شدند از چماق بی رحمانه مروجین شریعت بی نصیب نشدند در میان آن گیسو دار آخوندی شیشه شرابی از جیبش بیرون کشید و در میان حوضخانه بزمین کوبید و فریاد و دنیا و اسلام را بلند کرد .

ایوب یهودی که مرد کهنه کاری بود و از این گونه مجالس زیاد دیده بود بمحض ورود لشکر دین با کمال تر دستی خود را از حوض خانه بیرون انداخت

و بخیال اینکه راه نجاتی پیدا کند و یا آنکه اول شب این پیش آمد را چنانچه زیاد در آن ایام دیده میشد احتمال میداد بطرف راه آب که بیاب همسایه میرفت شتافت و به روی سینه افتاد که از راه آب فرار کند ولی غافل از آنکه فرارش از چشم تیزبین آقا شیخ هیبت الله مخفی نمانده و آخوندگردن کلفت مثل عقاییکه شکار خود را تعقیب کند بدنبال یهودی بدبخت افتاد و هنوز نیمی از تن یهودی در سوراخ راه آب داخل نشده بود که آخوند چند چماق چانانه بر پشت کمرش فرود آورد و سپس پاهاى او را گرفته از عقب چون موش از سوراخ راه آب بیرونش کشید.

یهودی بیچاره در زیر دست و پای آخوند فریاد و ناله میکرد و خدا و پیغمبر موسی و عیسی را بشفاعت میطلبد و چون از توسل بخدا و انبیاء مرسل کاری ساخته نشد ناچار بوسیله ای که در نزد این حامیان دین و شریعت قدر و منزلتی دارد چاره جو شد و قسم یاد کرد که برای امشب بیش از سه تومان نگرفته و در کمال میل آن را بجناب آقا تقدیم میکند ولی قسم او در جناب آخوند اثری نکرد و به کاوش جیب و بغل یهودی پرداخت و آنچه از پول و سایر اشیاء یافت برداشت و با يك اردنگی یهودی بدبخت را از در خانه بیرون انداخت و فریاد کرد ای ملعون اینست سزای کسیکه مرتکب خلاف شرع انور شود

پس از آنکه جوانها از پا در آمدند و چند نفریکه مختصر مقاومتی در مقابل این قشون دین کرده بودند بسختی مجروح شدند جندالله برای محو کلیه آثار کفر و خلاف شرع بیغما پرداختند و آنچه از اشیاء سبك وزن قیمتی یافتند جیب و بغل خود را پر کردند و پس از این فتح فیروزمندان کتهای چند نفریکه هنوز زخمی داشتند بسته و کشان کشان بطرف مدرسه بردند و عده دیگر را که بیهوش و سخت مجروح شده بودند بجال خود گذاردند.

طوفان بدبختی که در آن شب به این خانواده شریف روی کرد و صدای ناله و فریادیکه از این کانون نجات بلند شد تمام همسایگان دور و نزدیک را

روی پشت بام ها و کوچه های مجاور کشید عروس سیه روزگار از شدت وحشت غش کرده و مادر داماد به حمله قلبی مبتلا شد و جانهم سلامت در نبرد داماد جوان سرو پای برهنه از حجله عروس بیرون دوید و چون راه پله تاریک بود از بالای پله به پائین پرت شد و پایش شکست.

بسیاری از مهمانها مجروح شدند ولی خوش بختانه مستخدمین نگذاشتند چراغ علی خان در این معرکه وارد شود و درب اطاقش را از پشت بستند آخوندها چون قشون فاتحی خنده کنان وارد صحن مدرسه شدند و اسرای خود را در يك اطاق زندانی کردند.

هنوز بین الطلوعین نشده بود که مژده این فتح و فیروزی را به آقای مجتهد رسانیدند و آن جناب که از باده موفقیت سر از پا نمی شناخت فی الفور در تهیه مقدمات تنبیه متخلفین از احکام شرع پرداخت خانه و کوچه را آب پاشی کردند و عده زیادی از معروفین محل و علماء محلات دیگر و طلاب مدارس مختلفه را برای حضور در مجلس مجازات دعوت کرد سماور بزرگی آتش کردند و ایوان و سطح حیاط را مفروش نمودند و چند تازیانه چرمی در توی مجموعه بزرگ مسی در کنار حوض نهادند.

بخلاف ایام معمولی جناب آقا عمامه بزرگی بر سر نهاد و عیای سفیدی بر تن پوشید و در صدر ایوان جای گرفت هنوز ساعتی از طلوع آفتاب نگذشته بود که تمام حیاط و پشت بامها پر از جمعیت شد و محبوسین سیه روزگار را که از خستگی و کوفتگی قادر به راه رفتن نبودند و آثار جراحت در بدن آنها دیده میشد در میان فریاد های فحش و ناسزا وارد کردند و پس از آنکه جناب آقا خطابه مفصلی در امر بمعروف و نهی از منکر قرائت فرمودند آنها را یکی بعد از دیگری تازیانه زدند و بدن مجروحهای را با ضرب تازیانه سیاه کردند و حکم الله را بدین ترتیب اجرا نمودند بسیاری از جوانها میکه در آن مجلس جشن حضور داشتند منسوب بخانواده های شریف و معروف شهر بودند و پدرانشان برای حفظ حیثیت و آبروی

خود مبلغی محرمانه خدمت آقا تقدیم کردند و از این دام تزویر و ریا هائی یافتند •

دوازده سال از آنچه حکایت کردیم گذشته بود روزی در بمبئی برای احتیاجی به حجره یکی از تجار ایرانی رفتم قیافه شخصیکه بجمع و خرج تجارتخانه اشتغال داشت نظر مرا جلب کرد و بوی آشنا بمشامم رسید در ذهن خود خیلی تجسس کردم و پس از تفکر زیاد با کمال تعجب صورت و حالت جوان زیبائیرا که سابقاً دیده بود در چهره این مرد افسرده که نیمی از موهایش سفید شده یافتم بی اختیار از او سؤال کردم آقا شما اهل اصفهان هستید جواب داد بلی سپس گفتم شما خان خانان نیستید گفت درست شناخته اید پس از آنکه مرا شناخت و از این آشنائی فوق العاده خرسند شد و چون زمانی بود که از اصفهان مهاجرت کرده بود از اوضاع آنسامان از من سؤال کرد گفتم قبل از اینکه بگفته های شما جواب گویم خواهش میکنم بفرمائید چرا این قدر پیر و شکسته شده اید پس از کمی تأمل با يك حال یاس و نا امیدی که اندوه قلبی او را نشان می داد جواب داد •

سرگذشت من بدبخت خیلی طولانیست و محتاج بوقت کافی و مناسبی است که برای شما حکایت کنم از او خواهش کردم که شامرا باهم صرف کنیم خواهش مرا اجابت کرد و گفت هرگاه نیم ساعت در اینجا توقف کنید کار من تمام میشود و ممکن است باتفاق برویم من که از پیدایش این آشنای قدیمی بس خرسند بودم با کمال میل در انتظارش نشستم و چون کارهایش تمام شد به اتفاق براه افتایم هوا کم کم تاریك میشد و کوچه ها خلوت خان خانان بمن گفت من محل مناسبی در کنار رودخانه که در نزدیکی شهر است میشناسم و اغلب ساعات بیکاری را تنها در آن جا میگذرانم چون جای خلوت و با صفائیست هرگاه میل دارید به آنجا برویم و با خاطر آسوده و دور از مردم در دامن طبیعت با هم کمی درد دل کنیم با کمال میل تقاضای او را پذیرفتم و پس از ربع ساعت بمحل معهود رسیدیم و در روی تپه

کوچکی که مشرف به رودخانه بود چون دو یار قدیمی کنار هم جای گرفتیم ، و پس از جواب و سؤال مفصل که ذکر آن در اینجا بی فایده است بسرگذشت خود پرداخت و چنین حکایت کرد .

ظلم و بیداد گری خانه ما را خراب کرد و آبروی چندین ساله ما را بیداد داد پس از آنچه دیده و شنیده اید مأمورین جفاکار به آنچه شده بود قناعت نکردند و حاکم شهر و امام جمعه برای اینکه سهمی از این خان یغما بدست آورند بنام حفظ نظم عمومی و احترام مبانی شرع و دین پدر بدبختم را تهدید به حبس کردند و مطالبه مبلغ هنگفتی که در توانائی او نبود نمودند و چون پولی در دسترس خود نداشت بنا چار خانه پدر را نزدیکی از بازرگانان محله گرو گذارد و بهر يك سهمیه که تقاضا داشتند پرداخت منهم که بواسطه پرت شدن از پله کان پایم شکسته بود در بستر بیماری افتاده و از اوضاع بی خبر بودم و پس از شش ماه معالجه توانستم باعصا راه بروم و هنوز هم بطوریکه ملاحظه میفرمائید در راه رفتن می لنگم مادر بیچاره ام در نتیجه وحشت پس از چند روز وفات کرد و پدرم که بکلی منزوی شده بود و حزن و اندوه سر تا پای وجودش را فرا گرفته و آن چهره بشاش و خندان يك صورت رنگ پریده و مضطرب مبدل شده بود زمانی زیست نکرد و به رحمت ایزدی پیوست .

عروس ناکام از همان ساعت اول بمرض حمله مبتلا شد و آنچه خانواده پدرش و من در توانائی داشتیم برای شفای او بکار بردیم و از طبیب انگلیسی که همدیست در اصفهان توقف دارد استمداد کردیم بدبخانه تلاش مابجائی نرسید و با آن مرض مهلك دست بگریبان بود آخوند محله که محرك این بیداد گری بود بیش از پیش دام ریا کاری گسترانید و بعنوان امر بمعروف و نهی از منکر تمام کلاهیهای محله را مجبور بگذاردن عمامه نمود و کسانی که موی سر داشتند تراشید و داشتن شارب را حرام اعلام کرد و از این راه شهرتی بسزا یافت و در جامعه علمیه مقامی را که سالها بود انتظار داشت پیدا کرد و ثروت هنگفتی بدست آورد و خانه پدری را

که یادگار نیاکانم بود با هزار تزویر و پشت هم اندازی بمبلغ ناقابلی خرید و من مستمند که عزیزانم را از دست داده بودم و ملجاء پناهی نداشتم راه صحرا پش گرفتیم و پس از سالها سرگردانی روزگار مرا باینجا کشید .

پس از آنکه سرگذشتش بپایان رسید بنای گریستن را گذارد و من هم از گریستن او به گریه در آمدم ساعتی در آن مکان تنها و دور از وطن و آشنا که گوئی طبیعت هم در غم و اندوه با ما شرکت کرده و يك محيط غمناك در پرتو روشنائی ماهتاب کم نور بوجود آمده بود بدو آنکه کلمه ای بزبان آوریم گذشت چون پاسی از شب گذشته بود و از مصائب این مرد بدبخت آزرده شده بودم دست های ضعیفش را در میان دو دست خود گرفتم و باو گفتم دوست عزیزم تو تنها کسی نیستی که پامال ظلم و بیداد گری شده ای بلکه تمام ملت ایران در زیر فشار ستمگران جان میدهد و چون جاهل است راه چاره نمیابد و چون کوراست راه رستگاری را نمیبیند و چون کر است ندای آزادی را نمیشنود .

پس در پیشگاه خدائیکه خالق من و تو و در این ساعت تنهایی ناظر اعمال تو و من است عهد کن و پیمان ببند که ظلم و ستمیکه بتو و خانواده ات شده از راه خدمت بنوع و ترویج اصول انسانیت و تشویق ایرانیان بعلم و معرفت تلافی کنی . «

بطوریکه نویسنده این صفحات آگاهی یافت زمانی نگذشت که گفته های ملك المتكلمین چون آتش سوزان در قلب و روحش راه یافت و کانونی از عشق به آزادی و میهن در دلش بوجود آمد عشق بایران جای مصائب گذشته را گرفت و جذبه نوع دوستی قلب پاکش را مسخر کرد و شیفته و از سر سپردگان کوی او گشت و کمال مطلوب را در راهیکه محبوب میپیمود یافت و باتفاق آن مرد بزرگ راه ایرانرا پیش گرفت و تا زمانیکه چراغ عمر هر دو خاموش شد در عهد و پیمان خود استوار ماند چنانچه پس از مراجعت بایران چون پروانه دور شمع وجود هدایت کننده خود در پرواز بود و در نشر اصول عدالت و نوع پروری از خود

گذشته و بی باک و پس از بیست و پنج سال مجاهدت در راه آزادی و ملت دوستی در سن شصت و دو سالگی در جنگ آزادی و استبداد و توپ بسته شدن مجلس بدست پیدادگران همچون مجاهدی از خود گذشته تانفس آخر جنگید و در نتیجه مجروح و بفاصله کمی دنیا را وداع کرد و روح پاکش در پیشگاه عرش الهی بیدار مجبوش که دوروز قبل از او شهید شده بود پیوست .

عشق حقیقی - این فصل را در تحت عنوان عشق پاک نگاشته و از فلسفه عشق و بیان حالات عشق و عشق به مبدء و عشق حقیقی و مجازی ، و عشق از نظر عرفا بتفصیل قلم فرسائی کرده که گذارش آن در اینجا از مقصود نویسنده دوراست . و چون در خاتمه این فصل حکایات عاشقانه چند برشته تحریر در آورده و یکی از آن حکایات را نویسنده این تاریخ سرگذشت خود ملک المتکلمین میپندارم لذا بنگارش عین آن در اینجا مبادرت میجویم . چون تا حدیکه خداوند متعال استعداد باین ناچیز عطا فرموده بود بحکم آنکه میفرماید :

آب دریا را اگر نتوان کشید هم بقدر تشنگی باید چشید

از دریای بیگران دانش استاد بزرگوارم بهر مند شدم و از آن چشمه علم و فضل سیراب گشتم و باندازه استطاعت از آن خرمن حکمت و عرفان خوشه هاچیدم و تا حدیکه نمو جسم و جانم اجازه معاشرت با مردان و رفت و آمد در مجالس و محافل را داشت چنانچه استاد معظم دستور داده بود بر آن شدم که بسیر نفوس پردازم و آنچه را در کتاب نیافتم از لوح ضمیر اهل دل و راز داران طبیعت بدست آورم و از تجربه مردان کهن و کار آزموده زمان پند گیرم و علم و عمل را بهم بیوندم شاید فضل خداوند مهربان شامل حالم گردد و بمرحله ای از مراحل انسانیت که سر خلقت است نائل آیم و از این راه حق تربیت مربیان خود را که هستی جان و جسم من از آنها است ادا نمایم و وظیفه وجدانی خود را نسبت به آب و خاکیکه در آن پرورش یافته ام انجام دهم .

« از حسن اتفاق و یا بدیختانه از سوء اتفاق در همسایگی ما مردنیکونهادی که میرزا حسن مستوف نامیده میشد و از مراتب فضل و دانش آراسته بود سکنی داشت و چون مدتی بود بواسطه کبر سن و کسالت مزاج از کارهای سر رشته داری امور دولتی بکنار رفته بود و اوقات خود را بمعشرت اهل علم و فضل میگذرانید بآب آمد و شد و معاشرت را باز کردم و با اینکه از حیث سن تفاوت بسیاری در میان ما بود نزدیکی مشرب و موافقت در صحبت ما را بهم نزدیک کرد و يك الفت پدر و فرزندی بین ما برقرار شد .

مستوفی از پیروان مسلک تصوف بود و از عرفان و فلسفه بی بهره نبود اشتیاق زیادی بمعشرت دانشمندان داشت و اکثر اوقات را بمصاحبت اهل فضل میگذرانید زمانی نکشید که معاشرت ظاهری ما بمحبت قلبی مبدل شد و آشنائی لباس دوستی در بر کرد بدون تکلف ساعات فراغت را بخانه او میرفتم و از صحبتهای شیرین و حکایتهای دل نشینش برخوردار میشدم .

چون با صفات پسندیده بسیاری که داشت کمی پر خرف بود منم با کمال بردباری بگفته های او گوش میدادم و از این راه رضایت خاطر او را جلب و در دلش جای گرفتم و کمتر در مقام مجادله بودم و از تجارب گذشته و پندهای سودمندش بهره مند میشدم ولی گاهی بحکم اجبار در گفته هایش نکته سنجی میکردم و از اظهار نظر خود داری نمیکردم او هم بگفته های من بادقت گوش میداد و چون مرد منصفی بود تصدیق میکرد و از این راه بایک لطف مخصوصی تشویق می نمود زمانی نکشید که در نظرش منزلتی یافتم و بیش از انتظار مورد علاقه مندی و محبتش شدم . خانواده مستوفی هم که مر با برتريت این مرد نجیب بودند همیشه با چهره شاد و خندان مرا می پذیرفتند مخصوصاً عیال مستوفی که منسوب بیکي از خانواده های شریف بود و خلقاً و خلقاً برگزیده و صفات حسنه آراسته بود چون مادر مهربانی از من پذیرائی میکرد و بدون تکلف مثل سایر افراد خانواده نسبت بمن سلوك مینمود .

مستوفی با آنکه ثروتمند نبود با آبرومندی زندگانی میکرد و از آنچه درخور

يك پدر عاقل و مهربانست در تربیت دو فرزند دلبندهش دریغ نداشته بود پسرش که هنوز طفل کوچکی بیش نبود بآموختن زبان فارسی اشتغال داشت و دخترش که در عنفوان جوانی بود و در حدود هیجده سال داشت واسم اصلیش مریم بود ولی افراد خانواده او را بنام بانو مینامیدند و ما هم در این داستان او را بنام بانو یاد میکنیم تحصیلات مقدماتیش پایان یافته بود و بفرا گرفتن ادبیات و صنایع ظریفه اشتغال داشت پدرش او را بحد پرستش دوست میداشت و از هوش سرشار و فکر بلندش داستانها میگفت و از داشتن چنین فرزندی برخود می‌بالید از گوشه و کنار تمجیدات زیادی از بانو شنیده بودم و حسن کنجکاوی و غریزه جوانی مرا بدان داشت که بیش از پیش از حالات و روحیات این پرده نشین خانواده عفت آگاهی یابم و در افکار و منویاتش راه یابم ساعتیکه باجناب مستوفی گرم صحبت بودیم این ظن مرا تأیید میکرد و بنکته سنجیهای دخترش در بعضی از مسائلیکه مورد بحث ما بود اشاره و استدلال مینمود طولی نکشید که بر من روشن شد که این خانم جوان که در اطاق مجاور سکنی دارد با دقت بحر فهای ما گوش میدهد و با يك اسنباط عقلانی که از سرچشمه طبیعت سیراب گشته و از آن روح بی‌آلایش تراوش میکند گفته‌های ما را در میزان سنجش گذارده و در اطراف آنها انتقاداتی که قابل دقت و ستایش است مینماید، لذا بر آن شدم که بیشتر در گفته‌های خود دقت کنم و کلمات را در مقامیکه در خور است استعمال نمایم و ادله‌ای که برای اثبات نظریات مورد بحث می‌آوردم در روی پایه تزلزل ناپذیر منطق استوار کنم تا از خورده‌گیریها و اعتراضات آن خانم با ذوق مصون بمانم.

زمانی بدین منوال گذشت و قدر و منزلت من نزد دوستان تازه و احترام و محبت آنها در من فزونی یافت بیگانگی از میان ما رخت بر بست و یگانگی و صمیمیت استوار گشت.

یکی از روزها که برای ملاقات جناب مستوفی رفته بودم مراد رطالار عمارت پذیرفتند که چون آقا با آشنائی در امر مهمی در کنکاش است پس از دقیقه‌ای چند بملاقات خواهند شتافت منم با کمال راحتی خیال در گوشه اطاق جای گرفتم و در افکاریکه

در خور آن سن و زمان بود فرورفتم ، ناگاه درب طالار باز شد و بانو بدون آنکه بداند مرد اجنبی در این اطاق جای دارد باتنی نیم عریان وارد شد و چون ستاره صبح فضای اطاق را از نور جمال خود روشن کرد و بدون توجه باطراف بطرف آینه قدی که در صدر طالار بود شتافت و چون در آینه نظر کرد صورت مرا که در گوشه ای نشسته بودم در آینه دید ناله ای از روی حجب و حیا کشید و فریاد جانگدازیکه چون دشنه ای تا ریشه وجودم راه یافت بر آورد و با دسته های بلورینش صورت نازینش را از گیسوان طلائیش که چون خرمن گل اطراف بدنش ریخته بود پوشاند و پابفرار گذارد و برای عمری مرا پریشان و سرگردان کرد ،

طولی نکشید که مستوفی باهمان آهستگی و وقار که عادت طبیعی او بود وارد طالار شد و چون مرا رنگ پریده و لرزان دید در شکفت ماند و علت این آشفتگیم را پرسید و چون قادر به جواب گفتن نبودم دسته های همچون یخ مرا در دست گرفت و از مشاهده حال مضطرب گشت فریاد کشید از اهل خانه استمداد جست ،

همه دور مرا گرفتند و با اظهار تأسف از این کسالت غیرمنتظره بدرمانم پرداختند خانم مستوفی بعجله گل گاوزبانی دستور داد و مستوفی کسان خود را به آوردن طبیب خانواده گماشت .

ساعتی نگذشت که حاجی میرزا حسین حکیم باشی که از اطباء مجرب و معروف شهر بود با قدمهای شمرده و ریش حنا بسته عمامه ترمه جبه شال کشمیری و عصای بلند وارد شد و پس از امتحان و گرفتن نبض و دیدن زبان کسالتم را حمل بر غلبه ضفر اکرد و نسخه بالا بلندی بدستم داد و رفت من در همان حال زار متوجه بودم که در دمنده من در بانو اثر بسزائی کرده و پی در پی از سلامتیم جويا میشود و این خود دل مرا شادو قلبم را در اضطراب داشت پس از آنکه حال کمی بهتر شد و قادر ب حرکت گشتم بابدنی لرزان باستعانت دو نفر از گماشتگان مستوفی راه منزل را پیش گرفتم و چون از درب خانه گذشتم صدای ملیح و ملایمی بگوשמ رسید که بهمراهان سفارش می کرد که در پرستاریم مراقبت کامل نمایند و دستوریکه طبیب داده بود انجام دهند .

مادر بیچاره ام که بوصله پینه مشغول بود چون مرا بدان حال دید مدتی قادر بر حرکت نبود و چون بخود قوت دادم که رفیع نگرانی از او بشود به ادای چند جمله سروسه شکسته که خود متوجه نبودم پرداختم ولی بدبختانه صاعقه ای که بر سرم وارد آمده بود چنان رشته اعصابم را از هم پاشیده و هرگز قواء بدنم را دستخوش عدم انضباط قرار داده بود که پس از یک لرزش دیدی که سر تا پای وجودم را گرفت علائم تب و سراسام بروز کرد و یکسره بیهوش افتادم .

بطوریکه برایم نقل کردند دوره اغما و بیهوشیم هفت روز طول کشید و همه روزه مستوفی که مرا چون فرزند خود دوست میداشت ببالینم می آمد و مادرم را تسلیت میداد و نصیحت میکرد و خانم مستوفی چون مادر مهربانی در تهیه دوا و غذا مراقبت مینمود .

یکی از روزها که امید بزندگانیم نداشتند بانو از مادرش خواهش میکند که باتفاق از من دیدار کنند و چون ببالینم می آید با آن صدای لطیف ملکوتی مرا صدا میکند صدایش چون دم روح القدس در جسم و جانم نفوذ میکند چشمم را باز میکنم بی اختیار بلند میشوم و خنده ای بچهره زیبایم میکنم و قطره اشکی از چشمم سرازیر میشود و مجدداً بروی رختخواب می افتم .

راز درونیم آشکار میشود ، و سربیکه کتماناش را باقیمت جان خود پنهان میداشتم برهلامیگردد پرده از روی کارم برداشته میشود و بانو آنچه را که نمیخواستم بدانند پی میبرد و بقول معروف کوس رسوائی من بر سربازار زدند .

چهل روز بستری بودم و بانو از دور و نزدیک در بهبودیم کمک میکرد و مادر پیرم را دلداری میداد تا آنجائیکه علاقه مندیش بمن نظر مادرانرا جلب کرده بود و شاید در این راز پنهان حرفهائی هم باهم زده باشند چون مشاعرم قوت یافت و بهبودی در حالم پیدا شد مستوفی چنانچه عادت او بود همروزه بدیدارم می آمد و از سرگذشت های شیرین و گفته های شوخ و نمکین مسرور و مشغولم میداشت ، و همینکه شفا یافتم و قادر بر راه رفتن بودم از من درخواست کرد که کمافی السابق بمنزلش بروم و مثنوی

تعطیل شده را از نو آغاز کنیم ، ولی متأسفانه پس از آنکه جسم و جانم توانائی طبیعی را باز یافت و قادر بر تفکر شدم آتش در نهادم زبانه کشید و خرمن وجودم دستخوش آن شد و چنان از خود بیخود شدم که کوئی من آن نیستم که بودم زیرا هستی من در دیگری مستملک شده بود و جذبه عشق جانان و تجلیات مرموز شوق یار هستیم را در تصرف داشت استقلال روحی خود را از دست دادم و چون گیاه ضعیف که جز در بر تو نور نمیتوانست زیست کند امرار حیات بدون سیرابی از چشمه وصال ممتنع گشت در خواب و بیداری جمال محبوب در آینه وجود منعکس بود و تجلیات يك عشق پاك كه از مبدء كائنات سرچشمه گرفته بود تار و پود وجودم را تملک نمود و خیمه و خرگاه عشق در روی خرابه های افکار پوسیده گذشته ام برافراشته شد امرار حیات جز در استنشاق نسیم کوی محبوب برایم مقدور نبود و زندگانی جز سیرابی از چشمه وصال مطلوب غیر ممکن بود .

و چون تار و پود وجودم دستخوش طوفان مهلك عشق شد و این دل لجام گسسته راه طغیان و نافرمانی پیش گرفت بر آن شدم که به خود آیم و با تمام نیروی عقل و تفکر به مقاومت برخیزم و بر حریف غالب آیم پس دست توسل بدامان علم و دانش دراز کردم تا باشد که به براهین منطقی و ادله فلسفی آتش درونی را فرو نشانم و خود را از این مهلكه نجات دهم و از زیر بار نیروی جذبه و شوق که چون شاهینی پنجه های خود را تا اعماق وجودم فرو برده رهائی یابم .

پس در پناه سنگر علم و عقل جای گرفتم و با نیروی منطق و فلسفه به مجادله پرداختم و غافل از این بودم که این استحکامات سست و بی بنیاد در مقابل قدرت عشق چون بناهای پوشالی یکی بعد از دیگری فرو ریزد و اندك ارزشی برای مقاومت در راهیکه تقدیر در پیش پای من بدبخت گذارده بود نخواهد داشت .

چون عقل و تدبیر در قلبم راه نیافت و علم و دانش چون پشه در مقابل طوفان عشق از پا در آمد و اندك ارزشی از خود نشان نداد بر آن شدم که به ریلخت پیوندم و علاج را از راه تضعیف کردن قوا بدست آورم ولی متأسفانه اقرار میکنم

آنچه از توانائی جسم کاسته شد بر نیروی عشق افزوده گشت و بیش از پیش هستیم چون تخته پاره ای در روی دریا دست خوش امواج بیکران تجلیات عشق گشت و چون از این راه هم چاره ای بدست نیامد و بگفته مولوی علیه الرحمه از قضا سرکنگین صفرافزود ناچار براهیکه تمام بیچارگان در وقت شدت و سختی پیش میکشیدند قدم گذاردم و به یگانه ملجاء و پناهیکه همه مستمندان بدان متوسل میشوند پناهنده شدم و دست نیازمندی بطرف خالق عشق و جمال دراز کردم و غافل از آنکه از آنچه گریزان بودم بخود آن توسل جستیم و از آنچیزیکه هراسان بودم خود را در آغوش افکندم و از آنچه میترسیدم بخود او پناهنده شدم و خدائی را که در کف حمایتش میخواستم خود را از هوای عشق در امان دارم و در ظل معدلتش خود را از هجوم سپاه عشق مصون نمایم نبود مگر خود عشق زیرا صفات خدا عین ذات او است پس برای گریز از عشق خود را در دامن عشق انداخته بودم و چون دریافتم که در مبارزه بانیروی عشق عقل و دانش منطق و فلسفه و چون ابنیه سست بنیان یکی بمدد دیگری از پای درآمد و ریاضت که جسم را ناتوان کرد آتش درونیم را تیز تر نمود و پروردگاری را که در ظل حمایتش میخواستم از طوفان عشق بر کنار مانم از بزرگترین مظاهر خود پشیمانی کرد بناچار در مقابل عشق زانو زده تسلیم شدم .

جمعی از محققین حکما بر آنند که گاه باشد که انسان از عالم ناسوتی قدم بالا نهد و به پروردگار خود نزدیک تر گردد و از تجلیات رحمن بر خوردار شود و در مقامی بالا تر از آنکه مردمان زیست میکنند جای گیرد

یکی در موقع مرك است که گوئی در های آسمانها بروی شخص محتضر باز شود و نور و روشنائی در جان او راه یابد و يك حالت تسلیم و رضا در او پیدا شود تا به مبدء كل و اصل گردد .

دیگری چون انسان در مقابل یکی از شاهکار های طبیعت جای گیرد و یا با یکی از صنایع بدیعه رو برو شود روحش راه بالا پیش گیرد و يك حالت جذب و شوق در خود مشاهده کند چنانچه مکرر برای نویسنده اتفاق افتاده که چون

خود را در جوار آثار بزرگ تاریخی که بدست صنعتکاران بزرگ و نوابغ دوران بوجود آمده یافته ام يك حالت شوق و شادکامی و جذبه و انقطاع در خود مشاهده کرده ام که گوئی در عالم بالاتری جای دارم و فرسنگ ها از محیطی که در او بودم دور افتاده ام .

هر زمان که در ایوان با عظمت طاق کسری جای گرفتم و یا از پله های با شکوه تخت جمشید بالا رفتم آثار مجد بزرگواری بیست و پنج قرن گذشته مردان بزرگ ایران و زیبایی آثار صنعتگران باستانی چنان شوق و شغفی در وجودم راه یافت که گوئی وجود خالق خود را در صنایع بدیعه مخلوق میابم و عظمت پروردگار خود را در زیبایی آثار هنر مندان مشاهده میکنم و خود را در جالی بالا تر از آنچه بودم می یابم و نیز مشاهده پرده های نقاشی استادان بزرگ و استماع غزلیات حافظ سعدی و داستانهای فردوسی چنان روح مرا دستخوش شوق قرار میدهد که گوئی راه آسمانها را میپیمایم و به خالق زیبایی و عشق نزدیک میشوم

دیگر آنکه عاشق در محیطی بالاتر از دیگران زیست میکند و دنیا را بچشم دیگر می بیند عاشق قدرت خالق را در جمال محبوب میبیند و تجلیات آفریننده را در چهره معشوق مشاهده میکند ، عاشق صورت مطلوب را در تمام موجودات جلوه گر می بیند ، اینست که آنچه او می بیند همه زیبایی و نیکوئیست ، اینست که همه موجودات را دوست میدارد و آنها را مظاهر حق میداند ، عاشق به تمام کائنات با نظر مهر و محبت مینگرد ، اینست که کینه در دل ندارد و قلبش از صفات رذیله پاک است .

عاشق با نظر ارفاق به مردمان بدکار نگاه میکند و آنها را بیچاره و قابل بخشایش میداند عاشق از مواهب طبیعت بر خوردار میشود و در هر يك عکس جمال معشوق را تماشا میکند پس تمام کردارش نیکوئی و نیکو کاریست زیرا به مبداء نیکوئی از دیگران نزدیک تر است و آنچه می بیند زیبا نیست زیرا با آفریننده زیبایی سروکار دارد و معشوق را شاهکار جمال و مرآت زیبایی پروردگار میشناسد و خداوند خود

را در هیكل محبوب ستایش میکند همه گفته ها در گوش عاشق شیرین است زیرا از همه دهن ها صدای محبوب را میشوند دنیا بخود گرفتار است و در منجلا ب پستی و فساد غوطه ور ولی عاشق در کنار عرش رحمان از بهی و بد کرداری منزله و پاک است و در عالم جذبه و شوق که دیگران را در آن راهی نیست سیر میکند.

مستوفی از من دعوت کرد که چون گذشته بخانه اش بروم و بحیران دوره کسالتم بیش از پیش از صحبت هم برخوردار شویم ولی من از رفتن به آن خانه وحشت داشتم چنانچه روزی چندین دفعه تا درب منزلش میرفتم ولی جرئت داخل شدن نداشتم و چون مردمان سر گردان بر میکشتم عاقبت یکی از روزها مرا در کوچه یافت و پس از شکایت از بی مهریکه از من دیده بود دستم را گرفت بخانه اش برد و چون بدون مقدمه وارد خانه شدیم بانو را در باغچه بگل چیدن یافتم و از طلعت جمالش هوش از سرم رفت و بی اختیار ناله ای از دل بر آوردم و در روی پله نشستم بانو بصدای پای ما فراز کرد و من برای اینکه مستوفی به آنچه بر من گذشت پی نبرد گفتم چون مدتیست راه نرفته ام خسته شدم و پاهایم توانائی راه رفتن زیاد ندارد اهل خانه مستوفی به دیدنم شادیا کردند و خانم مستوفی به شکرانه شفایافتمن اسپند در آتش فشاند و چون مادر مهربانی مقدم مرا گرامی داشت آنشب مرا برای صرف شام نگاه داشتند و خوردنیهای گوارایی که طبعاً بدستور بانو تهیه شده بود بکار بردند و از صدای دلنواز بانو که گوئی آهنگ دیگری بخود گرفته و آواز شفقت و مهربانی از آن استشمام میشد روح تازه ای در من پدیدار شد و روزنه امیدی در دلم راه یافت.

با سپری شدن ایام رشته الفت من با خانواده مستوفی استوار تر میشد و آمد و شد رسمی بدوستی واقعی مبدل گشت و عشق به بانو بیش از پیش نهاد مرا گداخته میداشت.

گاهی بانو به بهانه رفع احتیاجی با چهره پوشیده و چادر نماز به اطاقیکه من و مستوفی بودیم قدم میگذاارد و بالب خند نمکینی شادمانم میکرد.

حقیقتاً در آن زمان من چنان در وجود و سرور بودم و روحم چنان دستخوش فروغ عشق شده بود که گوئی در آسمان و در جمع ملائکه هستم و از فساد اخلاق و بدکاری مردمان زمان در کنار قلب من با بانو در گفتگو بود و رابطه روحی چون میان دو مرکز مقناطیسی برقرار گاهی در گفته با دیگران احساسات خود را بمن میفهماند و من در ضمن صحبت با مستوفی راز درونی را به او آشکار میکردم و در این اسرار عاشقانه ما جز خدا که عالم به سر و الخفیات است دیگری را در آن راه نبود.

هنوز چند ماهی نگذشته بود که فرشته ناکامی بالهای بی رحم خود را بر سرم گسترده و با اقبال نحس دست بگریبانم ساخت از دور و نزدیک شنیدم که جوان آشنائی که منسوب بیکى از خانواده های نجیب شهر و از نعمت یش و فضائل اخلاقی و ثروت بر خوردار است در مقام خواستگاری بانو برآمده و پدر و مادر با وجود امتناع بانو به این وصلت که از هر جهت سودمند است رضایت داده و در خفیه در تهیه مقدمات سرانجام خوشبختی یگانه فرزند خود میباشند.

این خبر چون صاعقه ای بر سرم فرود آمد و دنیا را در نظرم تاریک کرد و نزدیک بود از غصه دیوانه شوم و یا آنکه اقدام بکاری کنم که درخور مردمان بخت است چون یقین داشتم که با وجود مهر و شفقت بانو بمن پدر و مادرش بهمسری ما تن در نخواهند داد و جوانی را که شهرت خانواده و مکنشش به مراتب از من بیشتر است و در مقام خواستگاری برآمده بر من بی نوا ترجیح خواهند داد. خانه مستوفی را ترك کردم و روزها حیران در کوچه ها سرگردان بودم و شب ها تا صبح بیدار گاهی که از خستگی بخواب میرفتم کابوس خوفناك و خواب های پریشان بیدارم میکرد و پس از آنکه بحال خود میگریستم و اندك تسکینی در اعصاب پیدا میشد باز چون دیوانگان راه کوچه و صحرا را پیش میگرفتم و دنیائی را که تا چند روز پیش چون گلستان میدیدم اینك چون جهنمی که درهای خود را برویم باز کرده و مرا بدرون خود میخورد بکشد مشاهده مینمودم رنگم بکلی زرد شد

و بدنم رنجور چنان ناتوان شدم که نزدیک بود از پای در آیم و برای همیشه از این زندگانی پر ملال خلاص شوم.

بر آن شدم که خود کشی کنم و از این رنج و ذلت رهایی یابم ولی خدا نخواست که گناهی مرتکب شوم و در پایان يك عشق پاك كه خود ملهم آن بود دامنم به ناپاکی آلوده شود پس روزنه ای از رحمت الهی در قلبم باز شد و نور فضل و شفقت پروردگار پرتوی به جانم انداخت و يك حس از خود گذشتگی و فدا کاری که بالاترین مرحله عشق است در من پدیدار گشت و صدای وجدان که صدای خدا است در گوشت طنین انداز گشت و مرا به راهی که رضای حبیب و محبوب در آن بود هدایت کرد تمایلات نفسانی و وسوسه شیطانی را از خود دور کردم و با نیروی فدا کاری و از خود گذشتگی بحل این مشکل که با سعادت آئینده بانو که او را از جان دوستم داشتم پرداختم و رضادادم که به قیمت سیه روزگاری و بدبختیم بانوی عزیز سعادت مند شود و راه رستگاری که پدر و مادرمهربانش در نظر گرفته بودند پیش گیرد و از پیوند مناسبی که شاید سعادت آتیه او را دربر داشت بر خوردار گردد و با آشکار کردن عشق خود آن کانون شرافت و نجابت که زمانی مرا چون فرزند در میان خود جای دادند دستخوش گفتگو و شهرت مردمان نگردد و دامن غفلت بانو که چون ملائکه آسمان پاك بود از انتقاد بیخردان آلوده نشود و رضایت پدر و مادرش که من آنها را بسرحد کمال دوست میداشتم در سر انجام فرزند عزیزشان عملی شود.

بنابر سر به بیابان نهادم و بدون آنکه سر انجامی در کارهایم بدهم و یا کسی را از منظور خود آگاه سازم بیشت کوه البرز و سواحل دریای مازندران پناه بردم هر قدمی که از کوی محبوب دور میشدم عشق که بایأس و ناامیدی آمیخته بود بیش از پیش طغیان و آتش فشانگی میکرد و تجلیاتش در تمام موجوداتی که از جلو چشم میگذشت ظاهر و هویدا و صورت نازنین یار جانی در تمام اشیاء جلوه گر بود.

چه به ساعات طولانی که در مقابل امواج خروشان دریا که ناله عشق و ناامیدی

را بگو شمع میرسانید بیحرکت نشسته و جمال محبوب را در آن فضای بی پایان و روی
سطح آب تماشا میکردم و گاهی چون دیوانگان سروپای برهنه در جنگلهای انبوه دویده
جمال یار جانی را در اشعه نور آفتاب که از روزنه شاخه های انبوه درختها بر سطح
چمن زار تابیده بود مشاهده میکردم گلهای جنگلی هر يك با زیبایی مخصوصی صورت
محبوب را جلوه گرمیکرد و سداى مرغان خوش الحان آهنگ شیرین آشنارابگو شمع
میرساند و نسیم صبا که گوئی در کوی محبوب عطر آگین شده مشام را معطر میساخت
عشق و ناامیدی یأس و حرمان سرتاپای هستم را تملک نموده و خواب از چشم رخت
بر بسته بود هنوز چند ماه از مسافرتم نگذشته بود که خبر بروز وبا بگو شمع رسید و
اندیشه سلامتی بانو بر بدبختی و نگرانی افزود ، جمعی از زائرین که بعتبات رفته بودند
این مرض مهلك را برای هموطنان خود به ار مغان آورد و قسمت مهمی از کشور دستخوش
این بلای مهلك گشته بود .

در همان حال بیچارگی و اضطراب نمیدانم در یزداری بود یا در خواب چنین
بمن الهام شد که بانو در آشفتگی بسر میبرد و مرا بیاری میطلبد پس بدون درنگ
حرکت کردم و راه کوی محبوب را پیش گرفتم .

منظره وحشتناك دهات و قصبات که قیافه روز رستاخیز را بخود گرفته بود و
سیل مرگ چون صاعقه بر سر این مردم بی چاره و پناه هجوم آورده بود مانع سرعت
حرکت نشد و با عجله ناگفتنی خود را باصفهان رساندم .

با همان لباس سفری و صورت گرد آلود بخانه مستوفی رفتم و از پیر مرد مستخدم
که اشك از دیده گانش جاری بود دریافتم که مستوفی در همان روزهای اول بروز مرض
دار فانی را وداع گفته و بانو بشدت مریض و بلرک دست بگریبان است بدون اجازه
و رعایت رسوم وارد اطلاق بانو شدم و در چند قدمی بستر بیماریش چون يك مجسمه
بی روح ایستادم و بایك حالتی که جز پروردگار و من دیگری را در آن راه نبود بیان که
در حال جان دادن بود نگاه میکردم و چنان یافتم که جمال الوهیت با تمام روشنائی و
جلال در وجود موجودی که ذلالت بخدا می پیوندد جلوه گرفته و انوار احدیت سرتاپای

وجودش را احاطه کرده سرخی صورتش از شفق سرخ حکایت میکرد و زیبایی جمالش به تبارک الله احسن الخالقین گویا، انوار قدس احدیت و فروغ و خلقت الخلق لکی اعرف از چهره بی گناهایش طالع بود جذبه عشق ملکوتی در سیمای چون خورشیدش میدرخشید و صدای شادی و هلهله ملائکه آسمانها که برای رساندن این ودیعه رحمانی و عنصر ملکوتی بکنف ذات پاک پروردگار بلند بود بگوشم میرسید.

بی اختیار گاهی پیش نهادم و بزانو در آمدم و صورتم را بکف پای نازنینش مالیدم چشم باز کرد و بایک نگاه رحمانی و شفقت صمدانی یکباره از يك عشق پاک ملکوتی حکایت میکرد و بایک صدای آسمانی که تارهای وجود مرا مرتعش نمود گفت آمدی و چند قطره اشک چون دانه های مروارید از چشم های نازنینش بروی گونه های بی رنگش سرازیر شد و چشم برهم گذارد و بکنف خالق یکتا و معبود بی همتا پیوست، من بی اختیار خود را روی آن مجسمه عشق و تقوی و مظهر عفت و صفا انداختم و از هوش رفتم، ناله مادر غمدیده مرا بهوش آورد و حس انجام وظیفه در مقابل این بدن بی جان و خانواده بی کس و سر و سامان نیروئی که انتظار نداشتم بمن بخشید و آنچه وظیفه آن موقع که زبان از گفتارش قاصر است بکار بردم شبهارا تا صبح سرقبر عزیزم بگریه و راز و نیاز میگذرانیدم و روزها را بکمک مادر غمدیده بپرستاری مرضا بامید اینکه شاید مرگ هم بمن ترحم کرده و مرا ببانوی بیوندد میگذراندم.

زمانی بدین منوال گذشت تا آنکه روزی مادر بیچاره از من درخواست کرد که باطابق بانو رفته و کتابها و یادداشتها را بیکه از خود یادگار گذارده بود جمع آوری نمایم بابتی لرزان و چشمی گریان وارد آن کعبه آمال شدم و در مقابل پرستشگاه جانان بسجده افتادم و از خود بیخود گشتم و نیک میدانم که فقط خداوند قادر است آنچه بمن گذشت در قلب خوانندگان این داستان الهام نماید پس از آنکه بخود آمدم و ساعتها گریستم اثاثیه بانو را یکی پس از دیگری از نظر گذرانیدم و در روی هر يك اثرات اشک چشم خود را بیادگار باقی گذاردم.

زمانی در کتابچه کوچکی که خاطرات خود را در آن نگاشته بود تعمق کردم و

به مقام بلندیکه آن گل بوستان احدیت در عشق و توحید و توجه بمبداء و خالق خود داشته آگاهی یافتم و بتجلیات فروغ نیروی ایمان آن شاهکار زیبایی و مظهر جمال رحمانی پی بردم و خود را در پایه رفیع و مقام منیع آن گل بوستان عشق و محبت که گوئی افکارش از مبداء کل سرچشمه گرفته و خیالات بلندش از طرف خالق سبحان الهام گشته خود را پست و زبون یافتم و بضعف نفس و گمراهی خود پی بردم و بانورا در مقام عشق و توکل به خالق صد چندان بالاتر از آنچه تصور میکردم یافتم و روح پاک و بزرگش را که اینک در آسمانها در پرواز است ستایش کردم و چون گناهکاران خود را خار و زبون یافتم و سر از خجالت بزیر انداختم و چون گوئی در مقابل بانوهستم و جرئت نگاه کردن او را ندارم چشم فروبستم ، مادر بانو که در نك مرا طولانی یافت بدرون اطاق شتافت و بدن یخ کرده مرا که چون مجسمه بی روحی در گوشه ای افتاده بود یافت

پس از چند روز جعبه کوچکی از خاتم که اسم من در روی آن نوشته بود بمن دادند جعبه را گشودم و يك مدال كوچك طلا که نام بانو در روی آن حک بود با نامه ای که به عنوان من نوشته بود در آن یافتم مدال را بوسیدم و در روی قلبم جای دادم . روز ها گذشت و من جرئت خواندن نامه بانورا نداشتم تا آنکه یکی از ایام که در کنار رودخانه زاینده رود تنها نشسته بودم و در روی سطح آب عکس جمال محبوب را مشاهده میکردم و میگریستم بقلب خود قوت دادم و مهر از سر نامه برداشتم و اینک مفهوم آنچه در آن نامه نوشته بود برای خواننده گان نقل میکنم :

«دوست عزیزتر از جانم ، من از روزیکه تورا دیدم و بمراتب دانش و وجدان ،
 «پاك تو آگاهی یافتم و بعلو همت و جوانمردی تو پی بردم و به فضائل اخلاقی و پاکدامنی تو»
 « آشنا شدم و بروان پاک و عقل تابناك تو راه را یافتم مهر تو را در دل گرفتم و قلبی را که»
 «جز خدا دیگری را در آن راه نبود برای عشق تو باز کردم زمانی نکشید که عشق تو»
 «بر روح و جانم مسلط شد و هستی وجود مرا در اختیار خود قرار داد از آن زمان خود»
 «را جزئی از تو دانستم و ضمیرم از پرتو انوار روح و جمال تو روشن و قلبم از مشاهده»

«روی بی گناه تو که آثار نجات و جوانمردی از او هویدا بود گلشن شد.»
 «من آنچه را که سعی میکردم که بر خود هم مستور بدارم اینک باسربانندی»
 «اقرار میکنم و رازیرا که بر همه کس پنهان داشته بودم آشکار میکنم من تو را از»
 «دل و جان دوست دارم و پرستش میکنم و از عشق پاك خود که از عالم ملکوت سرچشمه»
 «گرفته افتخار و مباهات میکنم بدبختانه خود خواهی و غرور یا عفت و شرم دوشیزگی»
 «مانع شد که این عشق جانسوز که خرمن هستیم را با آتش بیداد میسوزاند بی پرده»
 «آشکار کنم.»

«من به اعتماد شناسائی تو به معرفت الروح و ارتباط قلبی و روحی که مابین من و تو بود»
 «یقین داشتم از آشفتگی حال و پریده گی رنگ من بی بهیچار گیم برده خود را در قدم»
 «انداخته و در پناه سنگر عشق و محبت این جسم ناتوان و قلب مجروح را دستخوش مصائب»
 «روزگار غدار محفوظ خواهی داشت افسوس که این دنیای پست و این عالم دادی آلوده»
 «پیلیدی و پستی قابل عشق پاك و مهر تابناك ما نبود و خداوند کریم عالم بالاتر و محیط»
 «وسیعتری برای بر خورداری ما از باده محبت و عشق مقدر کرده بود.»

«تو برای سعادت من چاره اندیشیدی و عشق خود را فدای آسایش و نیک نامی من کردی»
 «وراه بیابانها پیش گرفتی ولی هزار افسوس که بروح من آشنائی نداشتی و درون قلب»
 «مرا نخوانده بودی و از عشق پایدار من آگاه نبودی تصور کردی که بادوری تو من»
 «بادیگری پیوندم و تو را فراموش کنم و با این خیال خام و تصور باطل تار و بود هستیم را»
 «بیاد دادی زیر اعشق تو چنان در روح و جسم من جای گرفته و در اعماق قلبم راه یافته»
 «که جز مرگ چیز دیگری قادر به جدائی من از تو نخواهد بود.»

«اینک که تمام امیدها بیأس مبدل شده و از تمام خواب و خیالهای شیرین و آرزو»
 «های گوناگون جز ناامیدی و بیچارگی اثری نیست يك مدال طلا که مادرم بمن داده»
 «و بعد از عشق تو بیش از هر چیزی بدان علاقه دارم برسم یادگار عشق خود برای تو»
 «میفرستم و امیدوارم این مدال طلسم سعادت و خوشبختی تو باشد.»

«دیشب در خواب دیدم که درب آسمانها برویم گشاده شده ملائکه کرویین و»

«فرشتگان ملاء اعلى مشغول تدارك جشن عروسى من و تو هستند و چون مشيت الهى در»
 «جدائى ما در اين عالم تعلق گرفته و ديگر اميدى بديدار تو ندارم مىروم كه در پيشگاه»
 «جلال قدس احديت و در كنز خالق زيبائى و محبت خرگاه عشق را سرپا کرده و در»
 «پناه آخرين ملجاء ناکامان و آخرين اميد بيچارگان غبار ملالت و ناکاميهای دنيوى و»
 «خاطرات اندوهناك عالم آب خاك را در حريم حرم حضرتش روشني و صفا داده و از»
 «انوار قدس ملكوتيت و فيوضات صمديت در ظل تجليات فضل احديت به اميدديدار»
 «تو كامياب گردم.»

«اينك بادلې شاد و قليكه از عشق تو مالا مال است بطرف ملكوت اعلى پرواز»
 «ميكنم و در فضاي لايتناهي آسمانها در جائيكه كينه، ظلم، بيداد گري و خود پرستي ديده»
 «نميشود صعود ميكنم و در مقاميكه معلومات ناچيز بشر در آنجا راه ندارد و عقل و»
 «فلسفه و منطق و دليل ارزشي ندارد و در مكانيكه ستاره ها از سر چشمه عشق و روشنائي»
 «ميگيرند و عرش خالق سبجان كه پايه اش در روى بنیان تزلزل ناپذير عشق استوار است»
 «مستقر ميكردم و در جايگاهيكه تمام ذرات كائنات و ساكنين آسمانها و ملائكه و»
 «فرشتگان و ارواح موحدين انبيا و حكما باین ترانه گویا است.»

« همه عشق است و نيست الا او * * * وحده لا اله الا هو چشم براه تو هستم »

* * *

در خاتمه اين كتاب مرحوم ملك المة كلمين از عده زيادى از علماء پرهيزكار و
 حكماء دانشمند ايران ستايش ميكند و شرح زندگاني و مقامات علمي بسيارى از آنها
 را زينت بخش صفحات اين كتاب مستطاب قرار ميدهد و هموطنان خود را به پيروي
 از عقايد و افكار آنها تشويق ميكند.

فصل سیدیم

ورود بایران

در ربیع الاول هزار و سیصد و سه قمری مرحوم ملك المتكلمين وارد بندر بوشهر میشود و در منزل ملك التجار که در بلندی همت و شخصیت معروفیت بسزا داشته سکنا میکند از حسن اتفاق در همان زمان مرحوم سید جمال الدین اسد آبادی معروف به افغانی که موقعیت بلند و مقام ارجمند آنمرد بزرگ بالاتر از اینست که محتاج بمعرفی باشد در بوشهر بود و این دو مرد بزرگ آزاد بخواه از ملاقات یکدیگر برخوردار میشوند و در حدود سه ماه انیس و جلیس بوده اند.

روزنامه کاوه چاپ برلن که بقلم آقای تقی زاده نوشته میشد در تاریخ شرح زندگانی مرحوم سید جمال الدین شماره ۹ صفحه ۱۰ از این ملاقات سخن میراند و چنین میگوید حاجی میرزا نصرالله اصفهانی (بعدها حاجی ملك المتكلمين) و میرزای فرست شیرازی که در همان سال بوشهر بوده باسید مجشور بودند.

چون اسمی از میرزای فرصت برده شد واجب میدانم که از این آزاد مرد ددا نشمند ستایش کنم و از خدماتیکه در راه مشروطیت و تاریخ گذشته ایران و ادبیات نموده قدردانی نمایم.

مرحوم حاجی محمد رضا بهبهانی که یکی از تجار محترم بوشهر و چند دوره به نمایندگی مجلس شورای ملی انتخاب شد و در آن زمان اگر چه جوان بود ولی از استعداد فطری و معرفت ذاتی بی بهره نبود چنین حکایت میکرد ایام توقف سید جمال الدین

و ملك المتكلمين در بوشهر يك فصل تازه ای پدید آمد و در ب فیض و سعادت بروی ماها گشاده شد و چون شهر تاریکی که غفلتاً از وجود خورشید و ماه منور شود قلوب مردم واروا حشان روشنی گرفت مرحوم سید جمال الدین در آن تاریخ پنجاه سال داشته و مرحوم ملك المتكلمين بیش از بیست و پنج سال نداشته است ولی با وجود تفاوت سن هوش سرشار و قوه نطق و بیان و فکر آزاد مرحوم ملك المتكلمين از روز اول جلب توجه و محبت سید را نمود چنانچه یکی از روزها در حضور جمعی از تجار گفت من در این ویرانه گنجی یافتیم . طبعاً ملاقات آزاد مرد بزرگ و سیاستمدار سترك بزرگترین دانشمند شرق و وسطی برای ملك المتكلمين يك نعمت غیر منتظره بود و از آن دریای فضل و دانش استفاده بسیار کرد چنانچه همیشه اسم سید جلیل القدر را با احترام میبرد و از مراتب دانش و قوه جاذبه و اتكاء بنفس و اطلاعات تاریخی و سیاسی او تمجید میکرد و تازمانیکه سید بزرگوار بر حمت ایزدی نیپوسته بود با هم مکاتبه داشتند .

شیراز - مدت توقف مرحوم ملك المتكلمين در شیراز معلوم نیست و آنچه نویسنده کاوش کردم مدرکی بدست نیاوردم ولی آنچه از قرائن استنباط میکنم بیش از یکماه نبود و از آنجا بطرف اصفهان حرکت میکند .

ورود باصفهان - زمانی نگذشت که ورود این نابغه جوان چون ستاره ای که در آسمان تاریکی ظهور کند و یابرقی که در محیط ساکن جستن نماید تمام انظار و افکار را بخود جلب کرده و مردمانیکه از آزادی خبری داشته اند و به تمدن جدید علاقمند بودند گردش جمع آمدند چرانی در این شهر تاریك روشن شد و بینائی در مجمع کوران پدیدار گشت مجلس برای بحث در فلسفه و نظریات حکماء روشن فکر دنیای تازه برپا کرد و در منابر و مجالس با شکار نمودن تاریخ دوره با عظمت ایران که تا آن زمان کمتر کسی از ایرانیان بدان آگاهی داشت و تمدن و علوم جدید و آثار آن در صنایع و پیشرفت انتظامات دنیا پرداخت و هموطنان خود را از تحقیقات و مطالعات چند ساله که بارمغان آورده بود برخوردار کرد و زمانی نگذشت که قدرت بیان و فصاحت گفتارش دلها را جذب کرد و وصیت شهرتش بالا گرفت و يك احساسات و افکار یکباره سابقه نداشت در میان مردم پدیدار گشت . امام جمعه اصفهان که مقتدرترین مردان دیار بود و در استبداد و طمع کاری

نظیر نداشت مورد ملاحظه و احترام دولت و تمام روحانیون بود چنانچه عادت مردمان جاه طلب است بر آن شد که از مجبوییتیکه مرحوم ملك المتكلمین در قلوب پیدا کرده بود و شهرتیکه بدست آورده بود بنفع خود استفاده کند و بیازار شکسته خود رواجی دهد این بود که برای وعظ ماه رمضان در مسجد تاریخی ایران که یکی از مفاخر ایران باستان و شاهکار صنایع بدیع هنرمندان ایران است از ایشان دعوت کرد و از همان روز اول ماه رمضان هزار زن و مرد از کلیه طبقات دست از کار و کسب خود کشیده برای استفاضه بطرف مسجد جامع شتافتند و تمام سطح مسجد و پشت بامها از مردم پوشیده شد و هنگامه‌ای در شهر پیاگشت چنانچه بسیاری از مردمان ثروتمند جاهای نزدیک منبر خطابه را از خدام مسجد خریداری مینمودند و عده زیادی از صبح برای پیدا کردن محل مناسب بمسجد میرفتند.

یکی از روزها ملك المتكلمین بانتهاد از مکتبهاییکه در آن فرزندان ایران که مردمان آینده اینکشور خواهند بود پرداخت و از وضع ناصواب و بدی بهداشت و سوء اخلاق و ناپسندی رفتار آخوند معلم بشاگردان و ناصواب بودن آموزش که هنوز طفل الف باء فارسی را نمیدانداورا بخواندن قرآن و زبان عرب مجبور میکنند پرداخت و شرحی از تعلیم و تربیت جدید و مدارس تازه دنیای متمدن بیان کرد سپس رشته کلامرا بوضع تعلیم و تربیت طلاب علوم دینی که در آن زمان هزارها نفر بودند و در تمام شئون فرمانروائی میکردند کشانید و چنین گفت:

« متاسفانه هر سال هزارها از کشاورزان دهات و صنعت کاران شهر برای اینکه شانه از زیر بار زحمت خالی کنند و عمر خودرا بتنبلی بگذرانند لباس اهل علم در بر کرده و در زوایای مدارس با يك وضع اسفناك و كثافت بمفت خوری و تن پروری میگذرانند و چه بسیاری از آنها که پنجاه سال مدرسه نشینند ولی کمترین بهره‌ای از علم و معرفت ندارند و چون گیاه طفیلی از رنج و زحمت دیگران برخوردار میشوند و کمترین استفاده‌ای از وجود اینگونه مردم برای دنیا و آخرت هانیست . »

بعد بشرح مدارس عالی و دارلقنون های بزرگ دنیا پرداخت و از تشکیلات

دارالعلم مصر سخن راند و چنین نتیجه گرفت که تمام مردمان دانشمند و مخترعین بزرگ که دنیا را باین پایه از تمدن و ترقی رسانیده اند تربیت شده گان این مدارس عالی هستند و محصول این کارخانه های آدم سازی میباشند و اما ما که پیروان بزرگترین کیش و آئین هستیم و اصول دینی ما از هر جهت بتمام ادیان برتری دارد و بتمدن و انسانیت نزدیک تر است در نتیجه سرپرستی یکعده هادیان گمراه و سر پرستان سالوس و ریاکار در گرداب مذلت غوطه وریم و برای کوچکترین احتیاج خود دست نیاز بدرگاه خارجی ها دراز می کنیم .

صدای خطابه آنروز چون توپ در تمام شهر صدا کرد و طبقه روحانیون و طلاب را که هدف اصلی این منطق مهیج بود بمخالفت برانگیخت .

روحانیون که بقول مرحوم مستوفی المملاك در موقع ماه رمضان دوره بره کشی آنهاست بواسطه تمرکز اجتماع در مسجد جامع دچار کسادى بازار شده بودند و از این راه فوق العاده خشمگین بودند و زمانی بود که در جستجوی دست آویزی برای حمله بملك المتكلمین بودند از موقع استفاده کرده بتجهیزات پرداختند و هزارها از طلاب و عوام را بگرد خود جمع کردند و از دهات و قصبات استمداد نمودند و علم مخالفت و ادینا و اشریتا را بلند کردند .

تهمت هازند و حرفها گفتند که ذکر آن موجب شرمندگی و معرف جهل و بدخواهی این برگزیده گان دروغی شریعت است جمعی گفتند که این مرد میخواهد اسلام را ریشه کن کند و شمارا بکیش نصرانیت درآورد و بعضی فریاد میکشیدند که میخواهند اصول دین را پامال کنند و کیش فرنگیهای نجس را در ایران ترویج نمایند و زنهای ما را سربرهنه بکوچه و بازار برند و اطفال ما را مجبور به تکلم زبان بی مذهب و خدا ناشناسان نمایند .

از حسن اتفاق ماه رمضان پایان رسیده بود و امام جمعه که شخص فوق العاده مقتدر و جباری بود چنانچه چند روز قبل از این واقعه دونفر از مردان حکیم و دانشمند معروف شهر را که یکی حاج میرزا بهاء و دیگری آمیرزا رضا حکیم نامیده میشد به

گناه اینکه اعمال زشت او را انتقاد کرده بودند از خانه هاشان سروپای برهنه بیرون کشید و در حضور جمعی چوب زدو نیز مکرر طلاب و آخوند های درجه دوم را تنبیه میکرد و چوب میزد بدون آنکه کسی جرئت اعتراض باو داشته باشد در این موقع چون بازار ریاستش رواجی یافته بود و در پرتو مرحوم ملك المتكلمين مسجد و محرابش رونقی بخود گرفته بود در مقابل هیجان و اجتماع ملاهای اصفهان ایستادگی کرد و این آتش فتنه خاموش شد.

از همین تاریخ در این شهر بزرگ و پایتخت قدیم سلاطین با عظمت صفویه صفه آرائی شروع شد و فکرنو و کهنه در برابر یکدیگر قرار گرفت و تجدد خواهی در مقابل کهنه پرستی عرض وجود کرد چنانچه در روزهای آخر ماه رمضان جمعیت مسجد به چندین هزار رسید وعده زیادی از روشن فکران که در گوشه و کنار منزوی بودند بجوش و خروش آمدند و حرفهای تازه و یابگفته فرنگیها فلسفه جدید چون طفل نوزاد بوجود آمد و برای اولین بار تخم تمدن و فرهنگ جدید در قلوب و ارواح مردمان مستعد کاشته شد.

حکیم دانشمند و علامه ارجمند ملا صالح فریدنی که مدتی اصفهان را ترک کرده بود بشهر مراجعت کرد و در خانه ملك المتكلمين منزل کرد و حوزه علم و فلسفه رواجی بسزا یافت و تشنگان حکمت و عرفان برای استفاده گردش جمع شدند وعده زیادی از طالبین از این چشمه فضل و دانش سیراب گشتند.

چون نویسنده این تاریخ بر آنم که آنچه از سرگذشت ملك المتكلمين خود شاهد و ناظر بودم و یا آنکه با مدارك مطمئن بدست آورده ام در اینجا بنگارم اینست واقعه ای که در آن زمان پیش آمد و در میان خواص و عوام شهرتی بسزا کرد و مراتب تقوی و پاکدامنی آن آزاد مرد بیش از آنچه تصور میشد بظهور پیوست در این جا ذکر میکنیم

مرحوم ملك المتكلمين در غفوان جوانی بعلاوه فصاحت بیان و شیرینی گفتار که هر شنونده را شیفته خود میساخت صورتی بس جذاب و چشمهای متفرد و گیرا داشت

چنانچه هزارها از مردان و زنان دلداده او بودند و چون دیوانگان از راههای دور در مجالس نطق و خطابه اش جمع میشدند و بسا خانمهای نجیب که برای اوتحف و هدایا از قبیل جوراب اصفهان یا دستمال و غیره میفرستادند و حقیقتاً با کمال پاکدامنی و تقوی از صمیم قلب او را دوست می داشتند.

يك دختر جوانی که منسوب بیکي از خانواده های شریف و معروف اصفهان بود و از نعمت تقوی و زیبایی برخوردار بود و در ادبیات فارسی و انشاء و حسن خط مقام بلندی داشت لجام دل را از دست میدهد و دیوانه وار عاشق و شیفته ملك المتكلمين میشود و چون خانم پاکدامن و پاکنهادی بود و از تقوای معشوق خود کمترین تردیدی نداشت بر آن میشود که بهر قیمت که ممکن است بهم سری او در آید و بباستن عقد هزاجت بوصول محبوب نائل گردد پس نامه ای بس دلپسند و ادبی بملك المتكلمين مینویسد و راز دل را آشکار میکند و تقاضا می نماید که او را بهم سری خود انتخاب کند ملك المتكلمين با کمال ادب باو جواب میدهد که متاهل است و چند سال است با دختر عموی خود ازدواج کرده و از او اولاد دارد و متأسفانه نمیتواند همسر دیگر انتخاب کند و در آخر مکتوب خود اندرز و نصیحت باو میدهد که از این خیال خام که جز هوای نفس بیش نیست صرف نظر کند دختر باین جواب قانع نمیشود و چندین نامه دیگر که همه از سوز و گداز درون او حکایت می کرده مینویسد و در تقاضای خود با فشاری میکند ولی جز نامه اولی سایر کاغذها بی جواب میماند.

طولی نمیکشد که مادر دختر بدرد درونی فرزندش پی میرسد و برای چاره جوئی بعمویش که یکی از رجال برجسته و مرد عاقل و کاردانی بود متوسل میشود و چون نصایح عمو هم در دل دختر سودمند نمیشود بناچار برای رفع این ثائله تدبیرها میکند و بخیال خود آتش درونی این زن بدبخت را فرو مینشانند،

دختر جوان که از هر طرف نا امید میشود بخیال خود کشی می افتد و پس از تهیه يك چاقو در وقت مناسبی که کسی مراقب او نبود گلوی خود را می برد ولی از حسن

اتفاق یکی از کلفتها می‌رسد و خانم خود را غرق در خون میسند بنای داد و فریاد را میگذارد طیب خبر میکنند و به بستن زخم میرد از ند و چون حال دختر بهتر میشود و اهمیت موضوع بیش از پیش در نظر بستگانش آشکار میشود در صدد چاره برمی‌آیند و چنانچه عادت آن زمان بود به مجتهد شهر پناه میبرند و از مقام روحانیت استمداد میجویند.

حاجی سید جعفر یزدآبادی که یکی از بزرگترین علماء اصفهان بوزده و در حدود هشتاد سال داشت چون از واقعه مستحضر میشود و از این پیش آمد که جز در افسانه ها گفته شده نشنیده بود در شکفت میشود و دختر را برای تحقیق و کنجکاوی میخواند و بر او معلوم میشود که این زن بدبخت بدرد عشق بی آلاش و پاکی مبتلا است پس بر آن میشود که پای در میان نهد و راه چاره‌ای اندیشد کاغذی به ملك المتكلمين مینویسد و از ایشان تقاضا میکند که برای کار بسیار مهمی به منزل او برود.

ملك المتكلمين روانه خانه آقا میشود و تعجب میکند که او را به عمارت اندرونی هدایت میکنند و چون وارد میشود حاج سید جعفر و دو نفر زن که یکی همان خانم و دیگری مادرش بود در اطاق میسند.

و چون قضا یا را مطلع میشود خود از دختر بدبخت سؤال میکند و دختر بدون اندیشه میگوید که من ترا دوست میدارم و شیفته بیان و صحبت تو هستم و چون در مذهب اسلام معاشرت زن و مرد اجنبی حرام است و گفتگوی مابین آنها ممنوع اینست که برای آنکه از معاشرت و صحبت تو بر خوردار بشوم کوشش کردم که مرا به مسری خود انتخاب کنی و چون مایوس شدم بخود کشی اقدام کردم و در خاتمه میگوید که من عاشق روح و گفتار تو هستم و ابداً هوای نفس و تمایل جنسی و جسمی در من نیست و هر گاه میتوانستم آزادانه چون مردی با تو معاشرت کنم این سختیها و بدبختیها برای من پیش نمی‌آمد.

از گفته های او ملك المتكلمين بی اختیار میگریه و می گوید چون حالم متقلب و قادر به نشستن نیستم اجازه بدهید بروم و راه علاجی برای این پیش آمد

پیدا کنم .

چند روز بعد ملك المتكلمين نامه ای به حاجی سید جعفر مجتهد مینویسد که ما مفهوم آنرا در اینجا درج میکنیم .

« پس از تفکر و اندیشه زیاد بر آنشدم راهی که رضای خدا در آن باشد پیدا کنم تا باشد که این مشکل بمساعدت حضرت تعالی حل شود و این گفتگو از میان بر خیزد چون بواسطه داشتن عیال و اولاد قادر به ازدواج با دیگری نیستم و در پیشگاه خداوند شایسته نیست که همسر خود را که دختر عموی من است و بزبور تقوی و شایستگی آراسته است افسرده و دلتنگ نمایم و آن خانم هم در گفته های خود اظهار داشت که فقط طالب صحبت و معاشرت با من است و موضوع همسری را راه وصول به این منظور تشخیص داده لذا تصور میکنم که هر گاه شرع مبین اجازه دهد و آن خانم هم راضی باشد برای ایجاد محرمت ما چنانچه صلاح بدانید آن خانم را بعقد موقتی پسر شش ساله من در آورید و زاین راه با من محرم شده و چون فرزند من خواهد بود و بدون مانع می تواند با من صحبت و معاشرت کند » .

این پیش آمد در تمام شهر شهرت کرد و نقل محافل گشت چنانچه روزی ظل السلطان که در آن زمان حاکم اصفهان بود در مجلسی که عده زیادی حضور داشتند به ملك المتكلمين گفت (برای یوسف دست بریدند و برای شما سر) از حسن اتفاق در آن ایام علیخان ناظم العلوم که یکی از علماء و دانشمندان معلومات جدیده بود و مدرسه عالی پولی تکنیک پاریس را تمام کرده و سمت استادی در دارالفنون طهران داشت به اصفهان آمد و ملك المتكلمين از موقع استفاده کرده يك دوره فیزیک و جغرافیا نزد او فرا گرفت .

در آن زمان مردمان روشن فکر در ایران نایاب بود و هر گاه اهل دلی پیدا میشد حقیقتاً قیمتی بسزا داشت و سزاوار آنکه نام نیک آنها برده شود اینک بذکر نام نامی چند نفر از روشن فکران اصفهان که از دوستان صمیمی مرحوم ملك المتكلمين

بودند و در بینائی و روشن کردن فکر عامه سهم مهم دارند مبادرت میکنیم .

مرحوم سید جلال الدین واعظ که یکی از بزرگترین سران آزادی خواه و مؤسسين مشروطیت است و نویسنده این کتاب بر آنست که پس از خاتمه این تاریخ به شرح حال آن مرد بزرگ به پردازم سی سال تمام با مرحوم ملک المتکلمین دوست و همقدم و هم فکر بود و تاروژی که اساس مشروطیت با توپ ستمگری و پیداد منهدم شد و هر دو شهید شدند چون يك روح در دو بدن در خدمت بنوع و اساس تمدن و آزادی با يك دیگر همکاری میکردند .

مرحوم جهانگیر خان قشقایی که یکی از برگزیده گان فلاسفه و دانشمندان عصر خود بود و نام با افتخارش در تاریخ حکماء قرن نوزدهم برده شده .

مرحوم آخوند ملا صالح فریدنی که سمت استادی به ملک المتکلمین داشته و از اجله حکماء آن زمان بود .

مرحوم میرزا محمود صدر که یکی از روشن فکران و خطبای نامی آن زمان بود .

مرحوم حاجی میرزا بها حکمی مرد دانشمند و منورالفکری بود و در فلسفه مقامی بس ارجمند داشت .

مرحوم میرزا رضا حکمی از عرفای نامی و حکیمی دانشمند بود .

مرحوم حاجی فاتح الہک که یکی از آزاد مردان زهان بود و پس از آن که تحصیلات خود را در دارالفنون طهران به پایان رسانید بسمت ریاست قشون اصفهان انتخاب شد و سالها با ملک المتکلمین دوست و هم فکر بود و در روشن کردن افکار مردم زحمات بسیار کشید و در نوشتن کتاب رویای صادق سهمی بسزا دارد و پس از فتح طهران بدست مشروطه طلبان از طرف اهالی اصفهان بسمت نمایندگی مجلس شورای ملی انتخاب شد .

مرحوم شیخ حسن شیخ العراقرین مرد توانا و مقتدری بود و از این راه به طرفداران

فکر تازه کمک های زیادی کرد .

مرحوم شیخ حسن نظام العلماء مرد روشن فکری بود و کمک بسیاری به آزاد مردان و طرفداران طریقه عدالت میکرد .

مرحوم میرزا اسدالله خان وزیر اصفهان مرد بسیار نیک نفس و منور الفکری بود کوشش بسیار در تنویر افکار و مخالفت با مرتجعین و ستمکاران مینمود .
مرحوم محمد حسین میرزا مؤیدالدوله که در آن زمان رئیس تلگرافخانه اصفهان بود مردی حکیم و دانشمند و دارای قدرت بیان و دشمن ملاهای ریاکار و مأمورین جبار دولت بود .

مرحوم میرزا نورالدین مجلسی نواده مرحوم مجلسی مردی بود روشن فکر و آزادی خواه فطری اشعار زیادی از او باقی مانده که بهترین معرف فکر روشن او میباشد .

نویسنده گان روزنامه های مصر که بزرگترین مقدم را در مطبوعات ممالک اسلامی داشتند و مورد علاقه مسلمانان روشن فکر بودند بانبودن وسائل در آن زمان بطور غیر منظم برای مرحوم ملک المتکلمین میرسید و از این راه از اوضاع جهان آگاهی می یافت و از پیشرفت علم و تمدن در اروپا و انقلابات سیاسی و اجتماعی دنیای متمدن مطلع بود .

مرحوم علامه شیخ محمد عبده که یکی از تربیت یافته کان سید جمال الدین افغانی بود و به بالاترین مقام روحانیت در میان مسلمانان ارتقاء یافت و در نتیجه زحمات بسیار و فدا کاری زیاد پایه فرهنگ جدید اسلامی را استوار نمود و نام بزرگش در سر سلسله علماء روشن فکر مسلمانان برای همیشه باقی خواهد ماند با مرحوم ملک المتکلمین مکاتبه داشت و برنامه مدارس ابتدائی و عالیه و کتابهایی که برای ایران مورد استفاده بود از آن جمله دائرة المعارف که تازه بطبع رسیده بود فرستاد و از این طریق روزنامه کوچکی از معلومات تازه در این شهر خاموشان باز شد .

مرحوم شیخ محمد عبده از کسان نیست که نام بزرگش سر لوحه افتخارات

عالم اسلام است و چون علاقه و دوستی مخصوصی نسبت به ایران و ایرانیان در تمام دوره زندگانی خود نشان میداد ما بنام فرزندان روشن فکر ایران از آن مرد بزرگ سپاس گذاری میکنیم و از خداوند مسئلت مینمائیم که درجات او را متعالی فرماید و به روحانیون ایران توفیق عطا فرماید که از افکار آن مرد بزرگ و طریقه ای که در عظمت اسلام و بزرگی مسلمانان پیش گرفت پیروی کنند.

برای آنکه کسانی که در آتیه بمطالعه تاریخ انقلاب ایران می پردازند با اطلاع و بصیرت گذشته را قضاوت نمایند و بقیمت حقیقی این نهضت اجتماعی فی ببرند و تصور نکنند که ایران هم مثل سایر ممالک قبل از انقلاب دارای هزار ها نفوس دانشمند و بصیر به اوضاع دنیا بود و یا از وجود حکماء بزرگ مثل ولتر و ژان ژاک روسو و منسکیو که سالها زحمت کشیده و زمینه انقلاب و حکومت ملی را فراهم نمودند برخوردار بوده است و از این راه مجاهدت و فدا کاری سران آزادی ایران که عده آنها بسیار کم و اکثر موقیت و مقام مهمی در میان مردمان آن زمان نداشته اند و فقط در نتیجه کوشش و مجاهدت و جانبازی به این موفیت عظیم نائل آمدند کوچک نگیرند مجبورم از وظیفه ای که بر عهده گرفته ام و آن داستان زندگانی یکی از مؤسین حکومت ملی است تجاوز کنم و نکته ای که از نظر فلسفه و تاریخ کمال اهمیت را دارد روشن نمایم و خلافتی را که بسیاری از نویسندگان تاریخ مشروطیت ایران نموده اند جبران نمایم.

چنانچه طیب دانشمند قبل از معالجه مریض باید تمام دستگاه های بدن را يك يك مورد امتحان قرار دهد و از وظائف طبیعی که هر يك عهده دارند آگاهی یابد سپس بمعالجه پردازد. شخص مورخ هم باید اوضاع و احوال کشور را قبل از انقلاب روشن کند و حالات مادی و معنوی اخلاقی و فرهنگی سیاسی و اجتماعی ملت را تشریح نماید و حقایق را آشکار کند و نیز علل و موجباتی که سبب نهضت عمومی و واژگون شدن حکومت چندین هزار ساله شده بیان نماید متاسفانه کسانی که تاریخ مشروطیت ایران را نوشته اند فقط بنکر و قایع روز قناعت کرده و از فلسفه تاریخ صرف نظر نموده اند و از نشان دادن ملت ایران قبل از مشروطیت خود داری کرده اند.

آنچه را در اینجا به حکم ضرورت بطور اختصار توضیح میدهم مربوط به سالهای آخر سلطنت ناصرالدین شاه و تقریباً بیست سال قبل از نهضت مشروطیت ایران است •

در آن زمان بطور اطمینان میتوان گفت که در تمام ایران ده نفر مرد مطلع بتاریخ جهان و حقوق بین الملل در ایران یافت نمیشد زیرا کشور ایران بواسطه دیواری از جهل و استبداد از دنیای متمدن جدا شده بود و کمترین روزنه‌ای از آزادی و تمدن در این محیط تاریک دیده نمیشد نه روزنامه‌ای در کار بود که به روشن کردن افکار کمک کند و نه کتابی در دست بود که مردم را بطرف حقایق هدایت نماید •

عمده سکنه ایران کشاورزان و صنعت گران بودند که بار سنگین زندگانی مملکت بر روی دوش ناتوان آنها بود و آن سیه روزگاران هم بخوردن لقمه نانی و تحمل جور یی‌داد گران عمر خود را به پایان میرسانیدند و این زندگانی سرتاسر مصیبت را کاملاً طبیعی دانسته بشکایتی نداشتند زیرا فکر نمیکردند که بشر غیر از این هم حقوقی دارد و ممکن است زندگانی بهتری بدست آورد و بگفته خداوند عالمیان عوام کالا نعم چون حیوانات اهلی بار میکشیدند و جان میکندند •

قسمت دیگر از نفوس ایران گروهی هستند که بنام ایل یا قبیله در نقطه‌ای در تحت سر پرستی یکنفر رئیس جابر جمع شده و با همان زندگانی دوره توحش امرار حیات میکنند اکثر آنها به چوپانی و تربیت حیوانات اشتغال دارند عده کمی زراعت میکنند و عده ای هم بغارت گری و دزدی اشتغال دارند و هر سال دوه‌وقع محصول دست رنج زارع بدبخت را به یغما میبرند و گاهی در راه ها به شرارت و دزدی می پردازند جان و مال آنها در اختیار خان است و حکومت استبدادی و جبر باموحش ترین وضعی در میان آنها حکمفرما است افراد هم شکایت ندارند زیرا یقین دارند که زندگانی از اول دنیا بهمین منوال بوده و تا آخر دنیا خواهد بود •

عده ای، که از حیث دانش و اخلاق بر سایر مردم مزیت ندارند و فقط در نتیجه پیش آمد ها بمقامی رسیده اند و قدرتی پیدا کرده اند در تحت سلطه مطلقه پادشاه و مردم حکومت میکنند اسباب کار آنها بیداد گری و تولید وحشت و ترس از یکطرف و تحمل و برد باری از طرف دیگر میباشد و چرخ مملکت در روی این دو پایه میگردد . این نکته نیز ناگفته نماند که طبقه حاکمه که اعمالش سرمشق مردم است و مربی جامعه میباشد از حیث فساد اخلاق و پستی کردار بمراتب از طبقه عامه پائین تر است، زیرا در طبقه عامه، ایمان بخدا و روز جزا یافت میشود ولی زمامداران کشور نه از خدا ترسی و نه به خلق اعتنائی دارند و جز پیروی از شهوات نفسانی و جلب توجه پادشاه از راه تملق و چاپلوسی و پر کردن جیب خود منظوری ندارند و گاهی بر نمیدارند

دسته دیگری که بنام رهبران دینی و علماء روحانی و طلاب علوم دینی خوانده میشوند بعقیده نگارنده بیش از سایر طبقات در مقابل خدا و وجدان مسئول و گناه کارند زیرا بگفته بزرگان اسلام دیه بر عاقله است، و تمام این بدبختیها و مصائب و دور افتادن از کاروان تمدن و انسانیت در نتیجه غفلت و خود خواهی این طبقه است و جای تردید نیست که هرگاه این پیشوایان دین و نمایندگان سید المرسلین با نفوذ و قدرتی که در جامعه دارند رفتار پیغمبر اکرم را سرمشق خود قرار داده و علم هدایت و رستگاری مردم را بلند میکردند ایران امروز در ردیف بزرگترین و متمدن ترین ملل جهان جای داشت و مقامی را که در خور اوست بدست آورده بود .

نکته دیگری که روشن کردن آن از نظر تاریخ کمال اهمیت را دارد تذکر میدهیم

اکثر نویسندگان تاریخ مشروطیت چون سر رشته را پیدا نکرده اند و سرچشمه ای که سیل انقلاب ایران از آنجا جاری شده بدست نیاوردند دوره زمامداری قائم مقام و امیر کبیر را سرچشمه روشنی افکار و مقدمه نهضت مشروطیت نوشته اند و

از آنها چون پهلوانان آزادی نام برده اند با مطالعه دقیق که نگارنده در شرح زندگانی و دوره سیاست مداری این دو مرد بزرگ کرده ام و نظر بسیاری از مشروطه طلبان و آزادی خواهان قدیم را پرسش نموده ام قائم مقام و امیر کبیر دونفر از بزرگترین رجال قرن گذشته ایران بوده اند و در سیاست و مملکت دوستی بی نظیر و خدمات بسیاری برای آبادی و ترقی مملکت کرده و سعادت ایرانیان و عظمت ایران را آرزومند بوده اند و شاید اگر بدست ظلم و استبداد کشته نشده بودند ایران را بمقامی بس رفیع می رسانیدند ولی این حقیقت را نباید از نظر دور داشت که از فکر آزادی و آزادیخواهی و انقلاب اجتماعی و ملی فرسنگ ها دور بوده اند و هیچوقت اندیشه اینگونه افکار در مغز و روح آنها تابش نیافته است چنانچه در ادوار تاریخی ایران چه قبل از طلوع اسلام یا بعد صد ها زمامداران نامی بوده اند که ایران را به اوج عظمت و افتخار رسانیدند ولی از فلسفه اجتماعی و نهضت ملی و آزادی عقاید افکار دور و بیگانه و شاید مخالف بوده اند

اینک بموقع است که صفحات این تاریخ را بنام نامی آزاد مردانی که تخم آزادی و حکومت ملی را از سی سال قبل از طلوع مشروطیت در دلها کاشته اند و مردان بزرگی که آن شجره طبعه را آبیاری کرده اند زینت دهم و بنام ایران، ایران بزرگ، ایران کهن، ایران سی قرن از آنها سپاسگذاری نمائیم

مرحوم ملك المتكلمين چنانچه در خطابه های بلیغش ملاحظه خواهید نمود در تمام دوره زندگانی خود معتقد بود تخم آزادی و عدالت جز از چشمه علم و معرفت سیراب نگردد و درخت انسانیت جز در سایه فضل و دانش نیرومند نشود و اساس مقدس حکومت ملی جز در روی پایه مدارس ملی و جرائد آزاد استوار نشود پس بر آن شد که به دستیاری جمعی از روشن فکران مدرسه ای تأسیس نماید و با صلاحيکه مکرر میگفت کار خانه آدم سازی بر پا سازد با زحمت زیاد نظامنامه مدرسه را بر طبق بر نامه های مدارس دنیای متمدن تهیه نمود و با مشقت بسیار چند نفر معلم که از هر جهت شایسته این مؤسسه ملی بودند بدست آورد محلی را که از

نظر بهداشت مناسب باشد فراهم کرد و تهیه اثاثیه مدرسه به وضع جدید پرداخت و شش ماه تمام با عشقی سرشار تهیه مقدمات این امر خیر مشغول بود و چون مردم مایل نبودند اطفال خود را به علم خانه بفرستند و تجار و ثروتمندان هم از بدگوئی ملاحه هراسان بودند بحکم اجبار در منابر و خطابه های خود از مزایای تعلیمات جدید و بهره ای که ممالک بزرگ دنیا از این راه بدست آورده اند سخن گفت و از کسانی که منافع خود را در جهل و نادانی مردم میدانند انتقاد کرد و با هزار رنج شصت نفر شاگرد شایسته برای دخول در مدرسه تهیه شد و مقدمات کار از هر جهت فراهم گشت

چون شهرت یافت که معلم خانه در روز ولادت حضر حجت شعبان ۱۳۱۲ افتتاح میشود همان شب عده زیادی از طلاب به تحریک علما به مدرسه هجوم بردند و تمام اثاثیه را که با آن خون جگر تهیه شده بود خورد و نابود کردند و در و پنجره ها را شکستند و فردا صبح در مساجد اجتماع کردند و از این فتح و فیروزی شادیا نمودند و مؤسس مدرسه را بیدین و دهری نامیدند و معلم خانه را خانه شیاطین و مرکز فساد و فرنگی مآبی خواندند و پدران اطفالیکه داوطلب ورود به مدرسه بودند دشمن شریعت و پیروان کفر خطاب کردند و طولی نکشید که عده زیادی از رجاله و ولگردها دور آنها جمع شدند و آشوبیکه نظیر آن دیده نشده بود بر پا کردند و چند نفر از روضه خوانها منبر رفته و به بدگوئی زبان گشاده و مرم را به نابود کردن پیروان فرهنگ نو تشویق کردند *

چند نفر از اولیاء اطفال از ترس در محضر علماء حضور یافته و از کرده خود توبه کردند عده ای از شهر بیرون رفتند و دو نفر آن ها بدست طلاب مجروح شدند *

بازار فتنه و ریا کاری و روائی یافت و باب دشمنی با علم و عدالت گشایش یافت و روحانی نمایان برای اینکه گوی ریاکاری و سالوسی را از همکنان برابند و در خطر عوام منزلتی پیدا کنند بیش از دیگران بر این آتش جهل و نادانی میدمیدند

و مردم را با شوب تحريك ميكردند چون دامنه فتنه بالا گرفت و بیم آن می رفت که نظم عمومی از هم گسسته شود و بیگناهای تلف شوند و قدرت مقاومتی در مقابل این سیل جهل و بی خردی نبود مرحوم ملك المتكلمين بر آن شد که این شهر ظلمانی را که روزی وطن کاوه آهنگر و پایتخت سلاطین علم و صنعت دوست صفویه بود ترك کند پس نیمه شبی بحکم آنکه

(پای اقامت مرا نماند چه در پیش بر سرم افتاد فکر هجرت و هجران)

با دو نفر از هم فکran خود بطرف آذربایجان ره سپار گشت .
آقا محمد مورچه خورتنی که یکی از همراهان سفر آذربایجان بود چنین حکایت میکرد .

چون از اصفهان حرکت کردیم بواسطه گرمای تابستان شبهارا راه می پیمودیم و روزها استراحت میکردیم در نزدیکی کاشان بواسطه خستگی زیاد بر آن شدیم که شب را در کنار هر آبی بگذرانیم کسانی که با ما همراه بودند به تهیه شام پرداختند مرحوم ملك المتكلمين در آن بیابان ريك زار در کنار نهر آب قدم می زد ناگاه بیست نفر سوار به سرکردگی يك جوان بلند قد و خوش سیمائی بر ما تاختند و به غارت اثنایه پرداختند ملك المتكلمين رئیس آنها را صدا کرد و گفت آنچه ما داریم در اختیار شما است و امید کمکی هم برای ما نیست پس بهتر است ساعتی رفع خستگی کنید و فنجانی چای با ما صرف کنید و سپس آنچه میخواهید ببرید گونی شیرینی گفتار و حسن پذیرائی بر رئیس دزدان پسند آمد از اسب پیاده شد و دزروی نمود آبداری در پهلوی میزبان خود جای گرفت و بصحبت و گفتگو پرداختند طولی نکشید که آن قیافه عبوس به چهره مهربانی مبدل شد و مردیکه برای غارت ما تاخته بود چون یکی از همراهان ما شد و با ما در خوردن غذا شرکت کرد و چون سفیده صبح طالع شد از جای برخاست و دست میزبان خود را بوسید و يك قوتی سیگار نقره بر رسم یادگار به او هدیه کرد و رفت .

سالها از این پیش آمد گذشت تا یکی از روزها که منزل ملك المتكلمين

بود مرد موقری بنام خسرو خان وارد شد که بنظر من آشنا می آمد ولی نتوانستم بخاطر بیابورم که در کجا او را دیده ام پس از رفتن او معلوم شد که این همان رفیق راه کاشان ما است که پس از آن شب کذایی ازدزدی کناره گرفته و به زراعت پرداخته و اینک در ردیف مردان ثروتمند و درستکار جای دارد

خسرو خان که گفته های مرحوم ملك المتكلمين روح او را تسخیر کرده بود در ردیف مردان آزاد فکر و طرفداران مشروطیت جای گرفت و پس از آگاهی از شهادت مرحوم ملك المتكلمين يك عده سوار گرد خود جمع نمود و باتفاق مرحوم سردار اسعد عازم تهران شد و در جنگ با سپاه استبداد شجاعت شایانی از خود بروز داد و نام نیکی از خود بیاد گار گذارد

اتفاقاً ورود به تبریز با ماه محرم مصادف شد و در تکیه دولت يك مجلس سوگواری از طرف مظفرالدین شاه که در آن زمان ولیعهد بود بر پا شده بود مرحوم ملك المتكلمين را دعوت کردند و در همان روز اول خطابه بلیغی انشاء نمود و از قواعد عدل و داد پادشاه عادل ساسانی انوشیروان سخن راند قدرت کلام و شیرینی گفتار روح مرحوم مظفر الدین شاه و سایرین را چنان مجذوب ساخت که در همان شب يك انگشتر الماس برسم یادگار از طرف ولایت عهده برای مرحوم ملك المتكلمين فرستاده شد و تا زمانی که در تبریز اقامت داشت از طرف مظفرالدین شاه و تجار معتبر آن سامان که بواسطه آمد و شد باممالك مجاور از قبیل ترکیه اتریش روسیه از سایر بازرگانان ایران روشن فکر تر بودند مقدمش را گرامی داشتند و مهربانی بسیار نمودند •

مرحوم شریف زاده که یکی از سران آزادی خواهان آذربایجان بود و در تأسیس مشروطیت سهم بسزایی دارد در تذکره ای که نوشته از این مسافرت ملك المتكلمين یاد کرده و از تأثیراتیکه در هدایت افکار و روشنی ضمیر مردم تبریز نموده ستایش کرده و نیز مرحوم معتمدالتجار و مرحوم گنجه ای و حاجی میرزا آقای فرشی و میرزا محمدعلیخان تربیت و امین الرعایا و گلای آذربایجان و مرحوم خیابانی این

مسافرت مرحوم ملك المتكلمين را به آذربایجان اول قدم در راه پرورش افکار و آشکار کردن منافع آزادی و عدالت میدانند و تخمیکه بدست آن آزاد مرد در دلها افکنده شد سر چشمه دوره پر افتخار آذربایجان در انقلاب مشروطیت ایران می شمارند *

چنانچه تاریخ مشروطیت ایران گواه است مسافرت مرحوم سید جمال الدین افغانی بایران و ورودش بتهران هیجانی در افکار تولید کرد و با وجود مراقبت و سختگیری دولت وقت عده زیادی از روشن فکران و جوینده های حقیقت پروانه وار دور شمع وجودش گرد آمدند و از آن سر چشمه فضل و آزادی استفاده نمودند و از فلسفه جدید آگاهی یافتند و پس از آنکه آنمرد بزرگ را بانواع مصائب از ایران بیرون کردند پیروانش کانونی تشکیل دادند و گرد هم جمع می شدند و به تبلیغ افکار باند آنمرد نامی می پرداختند *

و چون ملك المتكلمين از تبریز بتهران آمد معتقدین به سید جمال الدین آنچه را که در او دیده بودند در این مهمان تازه وارد یافته و چون مردمانیکه گم شده خود را پیدا کرده اند وجود عزیزش را مغتنم شمردند و تا زمانیکه در طهران توقف داشت از نعمت افکار و بلندی گفتارش بهره مند شدند و تخمی را که سید جلیل القدر در قلوب کاشته بود بدست او آبیاری شد زمینه همکاری روشن فکران مرکز و ولایات را برای بسط تمدن و آزادی فراهم نمودند و چنانچه در آتیه مفصل بدان اشاره خواهیم کرد هسته مرکزی نهضت آزادی خواهی ایران را به وجود آوردند *

ظل السلطان حاکم اصفهان که فرزند ارشد ناصر الدین شاه بود و خود را حقاً وارث تخت و تاج میدانست نسبت به مظفر الدین شاه رشک می برد و در باطن کینه ورزی میکرد و بوسیله جاسوسان از اوضاع دربار ولیعهد مطلع بود و چون از مهربانی مظفر الدین شاه به ملك المتكلمين و توجه مردمان آذربایجان به آن مرد آزادیخواه مطلع شد توقف او را در طهران صلاح ندید و بر آن شد که بهر وسیله که ممکن شود وسایل مراجعت ایشان را با اصفهان فراهم کند بعلاوه در آن زمان ظل السلطان

مورد بی مهری و سوء ظن ناصرالدین شاه واقع شده بود و از این راه هم میل نداشت مردان روشن فکر که از اوضاع اصفهان و تعدیات او بمردم آگاهی دارند در پایتخت زیست کنند.

این بود که بوسیله میرزا اسدالله خان وزیر که از دوستان ملك المتكلمین بود کاغذی نوشت و ایشانرا بمراجعت اصفهان تشویق کرد و اطمینان داد که از هیچ نوع مساعدت مضایقه نخواهد کرد بالاخره پس از مشاوره کتبی با دوستان اصفهان بطرف آندیار رهسپار شده و از طرف عموم طبقات استقبال شایانی از ایشان بعمل آمد و با گرمی و مهربانی وارد خانه ای که چندی قبل با تلخی و اجبار ترك کرده بود گشت صدها از اهالی و دوستان بملاقاتش می شتابند و از باز یافته خود اظهار بشاشت و خرسندی میکنند.

ولی متأسفانه این مهربانی و استقبال عمومی از همان روزاول حس کینه ای که در دل بدخواهان خفته بود بیدار میکند و بدون فوت وقت شروع به بدگوئی و انتقاد نمودند و بقول خودشان برای اینکه نزجی در کار او پیدا نشود گریه را دم حجله سرمی برند.

عده ای از علما و طلاب به دستگیری ظل السلطان گرد هم جمع میشوند و از او تبعید این مرد بزرگ را تقاضا مینمایند و چون حکومت نمیتوانست بظاهر با مقاصد آنها همراهی کند بناچار به طبقه عوام و رجاله متوسل میشود و با همان حربه ای که در تمام ادوار تاریخی دنیا بزرگان را از پای در آوردند دست میآزند و چماق تکفیر را که بزرگترین حربه ارتجاع و کهنه پرستی است بیرون می کشند و دین خدا را برای پامال کردن حق و راستی آلت دست قرار میدهند فلسفه جدید را بدعت در دین اعلام کرده و قانون خواهی را بر خلاف شرع مبین معرفی میکنند و حکمت و فرهنگ را وسوسه شیطانی میگویند و رواج دین و شرع را در خاموش کردن این چراغ هدایت میطلبند.

طبقه روحانی که حقیقاً باید مردم را بطرف راستی سوق دهند و مایه نجات

آنها کردند و از گرداب ضلالت رهائی دهند چون منافع خود را در گمراهی و بی‌خردی مردم یافته‌اند و رونق بازار ریاکاری و استفاده را در سایه جهل و نادانی عوام بدست آورده‌اند برای اینکه رخنه‌ای در کاخ عظمت استبداد و بیداد گریشان وارد نشود و روشنائی در این دلهای سیاه و ارواح تاریک نتابد بر آن شدند که آن درخت حقیقت را ریشه کن کنند و آن ندای آزادی که صدای خالق رحمان است از بیخ برکنند در مساجد و مدارس و خانه‌ها اجتماعاتی تشکیل دادند و عربده‌ها کشیدند و تهمت‌ها زدند که قلم از نوشتن آنها شرم دارد مثلاً آخوندی در منبر می‌گفت که معلم خانه برای بیدین کردن اطفال است و دیگری فریاد می‌کرد می‌خواهند زنهای ما را بیچاره به سرکوبه و بازار بکشند یکی گنه‌گنه را اسم یکی از شیاطین میدانست و دیگری اسید بریک را به معنی باید دین اسلام را از پادر آورد ترجمه میکرد *

خود نویسنده این تاریخ روزی شنیدم که یکی از واعظ معروف در مسجد حکیم روی منبر فریاد می‌کشید ای حجج اسلام و بزرگان شریعت بدانید همانطوریکه ما بخدای یگانه معتقدیم این بیدین‌ها می‌گویند خدا دوتا است و محمد رسول خدا نبود و قرآن دروغ است و بعد استدلال کرد گفته خود را به این جمله اینها کتاب‌های فرنگی برای شما می‌خواهند بیاورند و بجای قرآن مجید و زبان عرب قرار دهند آنها می‌گویند (آکسان تیکو یعنی خدا دوتا است)

بالاخره کار فتنه و فساد بالا گرفت و تحریکات در مردم جاهل و عوام بجائی رسید که اگر مشیت خداوند تعلق نگرفته بود که این آزادمرد بزرگ و نابغه‌زمان به خدمات بزرگتری در راه انسانیت و آزادی نائل شود و با یک نام بلند تری دنیا را وداع گوید شاید در همان زمان به تحریک روحانی نمایان و عوام کالانعام شهید شده بود و این لکه سیاهی که تا ایران زنده است و تمدن انسانیت رواجی دارد بر روی پیشانی تنگین سلسله قاجاریه باقی خواهد ماند اهالی این شهر تلویخی را که خود

گناهی نداشتند و آلت دست يك عده خود خواه ریا کار و سالوس بودند آلوده میکرد.

حقیقت گوئی ما را بر آن وامیدارد که با کمال سربلندی اقرارار کنیم که در آن زمان بسیاری از علماء روحانی واقعی و فلاسفه و دانشمندان یافت می شدند که دامانشان از این آلودگیها پاک بود و روح مقدسشان از عوام فریبی و ریا کاری فرسنگها دور بود و در کمال زهد و تقوی در گوشه انزوا به تحصیل علوم و عبادت پروردگار میپرداختند از این اوضاع ناراضی و متغیر بودند و چون از هوای نفس عوام متابعت نمی کردند و از عوام فریبی گریزان بودند مردم جاهل رغبتی به آنها نداشتند و دور آنها جمع نمیشدند و در نتیجه این طبقه مردان صالح در اوضاع کشور مداخله و تأثیری نداشتند و میدان در دست زهد فروشان و ریاکاران بود.

خوش بختانه در همان ایام پیش آمد غیر منتظره ای رخ داد و خبر کشته شدن ناصرالدین شاه پادشاه مقتدر و جبار بدست میرزا رضای کرمانی، چون توب صدا کرد و اوضاع را دگرگون ساخت، و چون درخت کهن استبداد بدست مرد فدا کاری ریشه کن شد رشته پوسیده کارها متلاشی گشت و چنانچه عادت زمان بود شاه مردن تزلزل و نا امنی در تمام ارکان کشور بوجود آورد ایلات و عشایر مسلح به غارت دهات و راه زنی پرداختند و دسته های یغماگر خانهای مردم شهری را به باد غارت گرفتند و ثروت مندان بیش از سایرین بحفظ جان و مال خود پرداختند و علماء اعلام که از متمول ترین طبقه مردم بودند بفکر خود افتادند سر و صدا ها ای که بلند شده بودند يك دفعه خاموش شد و هر کس بفکر حفظ جان و مال خود بود عمال دولت که خود از طبقه یغما گران بودند از این بی نظمی استفاده کرده و از این آب گل آلود ماهی به چنگ آورده استفاده بسیار کردند و چون دادرسی در کار نبود آنچه توانستند این ملت بدبخت و پریشان را بی پا و پریشان تر کردند.

چندی بدین منوال گذشت تا آنکه مظفر الدین شاه بطهران وارد شد و اوضاع کشور صورت تازه ای بخود گرفت و چون شاه نو نسبتاً مرد مهربان و سخت

گیر نبود مردم آزادی بیشتر پیدا کردند و در طهران جمعی از دانش‌پرووران در صدد تأسیس دبستانهایی برآمدند و انجمنی بنام معارف پرووران برپا کردند
 ظل‌السلطان که از موقعیت خود فوق‌العاده نگران بود و اطمینان به مظفرالدین شاه و درباریان تازه نداشت خود را بیشتر از پیش در دامن روحانیون انداخت و در پیشرفت نفوذ آنها کوشش میکرد چنانچه میتوان گفت که در دوره زمامداری مظفرالدین شاه ظل‌السلطان يك نفر حاکم مقتدری نبود بلکه فراش باشی و رئیس اجزای دستورات علماء بود *

با آنکه علماء اصفهان در سلطنت مظفرالدین شاه اقتدار فوق‌العاده پیدا کرده بودند و از ضعف و ناتوانی دولت مرکزی و حکومت استفاده نموده در تمام امور مداخله میکردند به‌علاوه در نتیجه خرید صدها ده‌شش‌دنگی خالصه ثروت بی‌پایانی پیدا کرده بودند و هزارها آخوند و طلبه گرد خود جمع کرده و از آنها هواخواهی می‌کردند مرحوم ملك المتكلمين از خیال دیرینه که در دل داشت چشم پوشی نکرد و مجدداً در صدد تأسیس مدرسه جدید یا بگفته خود کارخانه آدم سازی افتاد *

و نطق ذیل را در ۱۲ رمضان ۱۳۱۵ در مسجد شاه اصفهان با حضور چندین هزار نفر ایراد کرد و ما قسمتی از آن را که بخط خود یادداشت کرده و بوسیله جناب میرزا نورالدین مجلسی که یکی از روحانیون منورالفکراست و در آن جلسه خطابه حضور داشته مینگاریم :

« قال الله تبارك و تعالی فی محکم کتابه العظیم هل یستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون ، ای علماء دین و مروجین شریعت سید المرسلین زمام‌عقول و نفوس عامه مردم در دست شما است و در پیشگاه خالق سبحان مسئول ذلت و عقب افتادگی از کاروان علم و تمدنی شما هستید فساد اخلاق در طبقه علماء هر قومی به منزله تولید مرض در اعضای رئیسه بدن است و حسن رفتار و نیکوئی کردار و رهنمایی جامعه به درستی و پاك دامنی و تحصیل علم و معرفت چون هوای خوشی است که

به بدن ملتی سلامتی بخشید بپرهیزید از اینکه تاریخ آتیه شما را در طبقه علماء سوء معرفی کند و نسل آینده شما را در زمره قضایاتی که بر خلاف وجدان حکم میکنند شمرند بترسید از اینکه نکته سنجان و مورخین در حق شما بگویند آنچه را که در حق کشیشان نصارا گفتند و آنها را دشمن علم و آبادی و ترقی ابناء وطن شمرند و چون مردی برای هدایت و رستگاری مردم پیدا شد فتنه ها بر پا کردند و او را یا جوج و ماجوج خواندند و عاقبت جز بدنامی و ناکامی بهره نبردند هرگاه شما نیز خدای نخواستہ سد طریق ترقی گردید نه تنها خود را مورد ملامت علمیان قرار میدہید بلکه نسبت این موانع را بدین حنیف اسلام خواهند داد و زبان بدگویان نسبت بشریعت مقدسہ اسلام دراز شود و شرع انور را وھن و فتور دست دھد پس بر شما واجب است منافع ملك و ملت را بر هوای نفس ترجیح دھید و دین اسلام را کہ در منتهای ضعف و ناتوانیست و در تحت تسلط دول بزرگ اروپائی آخرین ساعات عمر خود را میگذرانند تقویت کنید و با اسلحه علم و صنعت خود را مجهز نمائید و راهی را کہ ممالك متمدنه می پیمایند در پیش گیرید و ایران را کہ ہزار ہا سال بر جہانیان حکمفرمائی میکرده و افتخارات گذشتہ اش سر لوحہ تاریخ دنیا است و اکنون در ردیف ضعیف ترین ممالك است یاری کنید بخدائیکہ من و شما را خلق کردہ اگر تصور کنید با او راد و دعا یا چوب و چماق در مقابل توپ و تفنگ میتوان ایستادگی کرد و یا با دستگاه های دستی جولائی با کارخانجات بزرگ نساجی دنیا میتوان رقابت نمود اشتباه میکنید خوب است اندکی در اوضاع و احوال ملل ترکستان و ہندوستان کہ در نتیجہ بی لیاقتی زمامدارانشان طوق عبودیت اجانب را بگردن نہادہ اند مطالعہ و دقت کنید تا اہمیت استقلال کشور و سرفرازی ملت آزاد بر شما معلوم شود این آفتابی و بزرگواری و سرفرازی شما فقط بستہ بہ استقلال ایران و عظمت اسلام است چون ایران از دست برود و اسلام ضعیف و ناتوان گردد دیگر چہ موقعیت و شرافتی برای شما باقی خواہد ماند پس اگر بمردم رحم نمیکنید بخودتان رحم

کنید و اگر مصالح عمومی را ناپسندید و اعتنا ندارید لاف برای منافع خودتان برای آقایی و سرافرازی خودتان برای حفظ زن و فرزند خودتان راهبر که در آن فحلت دنیا و آخرت و شرافت ملک و ملت است در پیش گیرید و کوشش کنید دو ردیف ممالك متمدنه جهان مقامیرا که درخور این ملت کهن سال است حاضر گردید

همه شما شنیده اید که چون علماء ایران از روی بی خردی اعلان جهاد کردند و فتحعلیشاه بدون آنکه ارزش حقیقی قشون ایران را در مقابل قواء خصم سنجش کند خود سرانه بدولت روسیه اعلان جنگ داد و در نتیجه هزارها جوانان ایرانی در خاک و خون غلطیدند و هفده شهر مهم ایران از دست رفت و چندین کرور ایرانی مسلمان طوقی رغبت اجانب را برگردان نهادند فتحعلیشاه از کرده خود پشیمان شد و مجلسی از برگزیده گان علماء در دربار تشکیل داد و آنها را مورد سرزنش قرار داد و چنین گفت شما میگفتید که همچنانکه پیغمبر خدا در جنگها دعا میکرد و قشون اسلام مظفر میشد ما هم دعا میکنیم و لشکریان ایران فاتح خواهند شد پس چه شد نتیجه دعای شما علماء که خود موجود آن بدبختی بودند از خجالت سر بریز افکندند و سکوت کردند یکی از روحانیون که گویا مرحوم نراقی بود اجازه صحبت خواست و چنین گفت راست است که پیغمبر خدا در جنگها دعا میکرد ولی شمشیر امیر مؤمنان هم در کار بود .

پس همانطوریکه ممالك بزرگ دنیا در تحت لواء علم و دانش برجهانیان سروری میکنند و از نعمت اکتشافات محیرالعقول و کارخانجات بزرگ و آزادی صنایع خود را در بازارهای دنیا رواج داده ملل جاهل و ضعیف را بخود محتاج کرده اند ما هم اگر میخواهیم در ردیف ملل بزرگ قرار گیریم و بیرق ایرانیت و اسلام را با سرافرازی برافرازیم ناچاریم باهمان اسلحه علم و دانش که آنها جهانرا در تحت تسلط خود در آوردند مسلح شویم و مقامیرا که درخور اسلام و ایران است احراز نمائیم ، و چون مسلم است که ترقی و تنزل هر ملت فقط دائر به يك نقطه اساسی است و محیط يك مرکز واحد است که بیرون آن با ترتیب و تشکیلات عالم ارضی کنونی قدمی پیشرفت هیچیک از ملل و دول ممکن نیست لذا تمام اقوام و ملل يك اتفاق معنوی در جلب

مدارج آن کوشش کرده اقدام در سرعت ترقیات خود مینمایند و این همه اختراعات محیر العقول و اکتشافات فوق تصور که در این قرن سعادت و خوشبختی قرن شرف و افتخار قرن جدائی انسان از حیوانات قرنیکه بشر قوای حقیقی و شایستگی معنوی خود را ظاهر ساخته و قدم بعالم وسیع الفضاء وجود نهاده از پرتو برکت علم و دانش است.

اینست که علماء و دانشمندان را در هر قوم و طایفه مقام رفیع و مرتبه بلند است و کسی را دشمنی با علم نیست جز مستبد ظالم و جبار کهنه پرست که همتش تضعی حقوق و اتلاف نفوس و خیانت بدین و دولت و استتار حقایق و اسرار طبیعت است علم طوری است که چون جلوه گر شود عالمی را از پرتو خود منور سازد و چشمهارا بینا و حساس تر نماید و مغزها را شهامت دهد و قلوب را قوت افزاید و نفوس را حرارت بخشد و عقول را جلا دهد و اوها را از ازل سازد و خوف را بر طرف کند و حقایق را مکتشوف سازد و تدابیر را ضایع نماید پرده جهل را از ابصار بردارد و چون این معنی و حقیقت خلاف مقصود و مانع هوای نفس و خودخواهی و نفس پرستی بدخواهان است از این رو باتمام قوای خود در انهدام این بنیان متین و خاموش کردن این نور باهر تلاش میکنند و پیروان آنها را متهم بهزارها ناسزا مینمایند تا شاید سدی در مقابل سیل عظیم علم و دانش که دنیا را فرا گرفته استوار نمایند و عامه مردم را که گاوهای شیرده آنها هستند برای استفاده خود در ظلمت جهل و نادانی نگاهدارند.

همانطور که خورشید جهان تاب را دزدان از آئرو دشمن دارند که فضاقت افعالشان را روشن می سازد و پرده ظلمت از روی بدکاریشان بر میدارد مستبدین و ظالمین که انجام اندیشه های ناشایسته خود را جز در تاریکی و ظلمت و غروب شمس دانش شناسند از این رو باتمام قوه در اضمحلال دانایان و خاموش کردن چراغ علم و دانش میکوشند و بهر نحو که ممکن شود در نگاهداری عوام در جهل و نادانی کوشش می کنند.

و اگر از تعلیمات علوم مذهبی و صرف و نحو عربی اندیشه ندارند و در جلو

گیری آن اقدام نمیکنند برای اینست که پیروان این طریقت را مانع مقصود و مصالح پست خود ندانند ولی از نشر علومیکه مرده انسانرا نشسته زندگانی بخشد و حس پژمرده را شکفته نماید و خونهاى فسرده را بجوش آورد و افکار را پرورش دهد و حقایق زندگانی و اسرار طبیعت را روشن سازد و بانسان شاه راه سعادت را نشان دهد هراسانند چون حکمت نظریه و فلسفه و عقیده و حقوق ملل و سیاست مدن و تاریخ عمومی و تاریخ طبیعی و خطابات ادبیه و غیره :

نتیجه آنکه ظلم و علم را جنگ دائمی است چه اهل دانش میخواهند پرده های ظلمت جهل را پاره کنند و ملت را حیات خوشی و زندگانی دلکش دهند سعادت و عزت بخشند و از شقاوت و نکبت مخلص نمایند «

آقای سید حبیب الله اشرف الواعظین که یکی از واعظ معروف و روشنفکر و از دوستان و پیروان مرحوم ملك المتكلمین است و چنانچه بدان اشاره خواهیم کرد در مسافرت بطهران ورشت با آنمرد نامی همراه بود چنین حکایت میکند .

من در مسجد شاه در موقع ادای خطابه سر تا پا حکمت و فلسفه که کلماتش چون گوهر از دهان گوینده فصیح و متکلم بی نظیر بیرون میآمد حضور داشتم و در تأثیر آن در رو حیات چندین هزار مردم که بسیاری از علماء و اهل فضل میان آنها دیده میشد دقت میکردم و گاهی از شجاعت و بی باکی گوینده بر خود میلرزیدم چون آن بیانات از يك روح بی آرایش و يك قلب پاك که جز مهر وطن و سعادت ایرانیان چیزی در بر نداشت سر چشمه میگرفت دوست و دشمن بتمجید پرداختند و موقع برای انتقاد بدخواهان و حمله دشمنان نگذازدند و بسیاری از مردمان اهل علم که از اوضاع دنیا و تمدن جهان بی اطلاع بودند بصیرت پیدا کردند و در زمره هواخواهان تربیت و فرهنگ جدید گشتند .

این دفعه خوشبختانه مدرسه بدون سرو صدا افتتاح یافت و عده زیادی از فرزندان ایران از برکت آن معلوماتی پیدا کردند و با سواد شدند چند نفری هم بنا بتشویق مرحوم ملك المتكلمین برای استفاده بیشتری بطهران فرستاده و وارد مدرسه

سید جمال الدین اسدآبادی معروف بافغان

دارالفنون و مدرسه امریکائیها شدند و بدین وسیله باب تعلیم و تربیت جدید بروی مردم باز شد و از منافع آن بهره مند گشتند.

پس از فراغت از کار مدرسه بمقدمات تأسیس یک مریدخانه ملی پرداخت و پیشرفت شایانی در این منظور مقدس نصیب شد و بسیاری از ثروتمندان مساعدت و کمک کردند و زمینه کار بوجه احسن فراهم شد ولی متأسفانه بطوریکه خواننده گان ملاحظه خواهند فرمود کشمکش تازه ای رخ داد و بمسافرت آنجناب منتهی شد و این عمل بی پایان نرسید.

فصل چهارم

عوامل مؤثر در پیدایش مشروطیت

چون در دوران این چند سال پیش آمد های مهمی رخ داد و عوامل تازه ای پیداشد که در روشن کردن افکار و انقلاب فکری در ایران سهم بسزائی دارد و ما از نظر اهمیت هر يك از آنها دو نهضت مشروطیت ایران بطور اختصار در این جا ذکر می‌کنیم .

اول - کشته شدن ناصرالدین شاه بود که هفت پنجه سلاطین استبداد و جبر سلطنت کرد و مراقبت کامل داشت که روشنائی تمدن جهان در ایران بر توی نیفکند و علم و تمدن در این کشور راه نیابد چنانکه مکرر گفته بود مردیگه نقل بادام و مملکت بلژیک را احتیاز دهد و فرق گذارد بدرد دولت نمیخورد و کتاب تلماک که يك سرگذشت سلاطین و تربیتی و اخلاقی بود و در زمان او بطبع رسیده بود انتشارش را منع کرد و ایرانیان را بوسیله دیواری از ستمگری و استبداد از جهانیان جدا ساخت و با حدی اجازه مسافرت بارو پا و دیدن اوضاع آنسامان را نمیداد و ورود کتب سیاسی و اجتماعی و جرائد را بایران ممنوع داشت .

ریشه کن شدن این درخت کهن استبداد و ظلم بدست یکنفر آزادمرد فداکار در تمام جهان بخصوص ایران تأثیری بسزا کرد و تنبه قایل توجهی ایجاد کرد و بار سنگین استبداد را که ملتی در زیر فشار آن جان میداد سبکتر کرد .

میرزا رضای کرمانی قاتل ناصرالدین شاه

دوم - سلطنت مظفرالدین شاه ، این پادشاه نو که فطرتاً مهربان بود و مایل به
ستمکاری نبود با وجود درباریان بی سواد و جابر که او را احاطه کرده بودند تمایلی
به سختگیری ب مردم و استبداد مطلق نداشت .
دوره سلطنتش افق ایران را روشنی بخشید و ترویج معارف جدید و تأسیس

مدارس ملی رونق گرفت باب آمد و شد با دنیای متمدن باز شد و بسیاری از جوانان ایرانی برای تحصیل و تربیت باروپا رفتند و جراید خارجه با اینکه در سرحدات جلوگیری میشد بسهولت بدست میآمد و عده‌ای از مندرجات آنها از اوضاع دنیا مطلع میشدند.

سیم - روزنامه حبل المتین که چون آفتابی درخشان از افق هندوستان طالع شد و پرچم آزادی و هدایت افکار ایرانیان و فارسی زبانان را در دست گرفت و مدت سی سال در پرورش افکار و انتقاد از ظلم و استبداد و منافع حکومت ملی و قانون سخن راند و هرگاه گفته مارا حمل بر کزاف گوئی نکنند روزنامه حبل المتین یکی از بزرگترین ستون کاخ مشروطیت بود و در ترویج آزادی و هدایت افکار بزرگترین مقام راحنازگشت و خدمات فنا ناپذیر مدیر و نگارنده آن همیشه در تاریخ مشروطیت ایران جاویدان و زنده خواهد بود.

چهارم - سید جمال الدین اسد آبادی که حقاً باید او را پیش کسوت و پدر آزاد مردان ایران نامید چنانچه داستان زندگانش قسمت مهمی از صفحات درخشان تاریخ آزادی و مشروطیت ایران را بوجود آورده سالها در ممالك اروپا و مصر و عثمانی و هندوستان و ایران پرورش افکار و روشن کردن ضمیر بی خردان و تنبه مستبدین و دولتیان پرداخت و طلعات فضل و دانش و افکار بلندش در آزادی ملل شرق و بسط عدالت و برچیدن بساط مندرس استبداد و ریشه کن کردن بنیان ظلم و ستمگری و اتحاد اسلام و استحکام مبانی انسانیت و ریختن شالوده تمدن قسمت مهمی از آسیا و مخصوصاً ایران را روشن کرد و برای همیشه نام نامیش در سر لوحه مردان بزرگ جهان باقی خواهد ماند.

پنجم - روزنامه ثریا که در قاهره پایتخت مصر منتشر میشد اگرچه بدبختانه عمرش کوتاه بود ولی در روشن کردن افکار ایرانیان و بنیان و اساس عدل و دادسهم بزرگی را دارا است و اثرات قلم نویسنده آن نامه ملی برای همیشه در قلوب ایرانیان و صفحات تاریخ ایران جاویدان خواهد بود.

ششم- میرزا ملکم خان که بزرگترین سیاستمدار زمان خود مابین ایرانیان بود و در دنیای متمدن معروفیت بسزاداشت و دارای تحصیلات عالی بود مخصوصاً در سیاست و اقتصادیات شناسائی کامل داشت و سالها نماینده دولت ایران در دربار انگلستان بود و روزنامه‌ای بنام قانون در اروپا انتشار داد.

و کتابها و نوشته جات زیادی که در بیداری ایرانیان و تنویر افکار و ترویج قاقون و تنبه کارمندان دولت و اولیاء امور نگاشته و نیز راجع بآلف بای فارسی کتابی نوشته یکی از مردان بزرگی است که در افشاندن تخم مشروطیت سهم بزرگی دارد و نگارنده بر آنم که اگر فرصتی بدست بیاورم شرح زندگانی این مرد نامی و خدمتکار حقیقی کشور را بنگارم.

هفتم- معزول شدن میرزا علی اصغر خان اتابک که سرسلسله مستبدین بود و مدت سی سال در دوره سلطنت ناصرالدین شاه مقام صدارت و زمام امور کشور را در دست داشت و از سیاست جابرانه دولت روسیه پشتیبانی میکرد و به عیش و عشرت و بذل و بخشش بی جا و همدستی با ملاهای دنیا پرست می گذرانید و امین الدوله که مرد مجرب، تحصیل کرده و دنیا دیده بود و از علوم جدید و تربیت نوبه‌رای بسزاداشت و اصول قانون دوست و طرفدار اجراء قانون و مساوات در کشور بود بمقام صدارت برگزیده شد و در دوره زمامداری اینمرد روشن فکر و قانون دوست روح تازه‌ای در پیکر پیروان آزادی و ترقی خواه کشور پدید آمد و بسط معارف و تاسیس مدارس جدید و آگاهی مردم باوضاع جهان رونق یافت و زمزمه تشکیل عدالتخانه و مسئولیت وزرا در میان مردم شنیده میشد و امید آن میرفت که آنروز ایران پای در جاده ترقی گذارد و سروسامانی بکارها داده شود ولی با کمال تأسف دوره صدارت اینمرد قانون دوست دولت مستعجل بود و درباریان مستبد خودخواه و کارکنار میرزا علی- اصغر خان اتابک به فساد پرداختند و پولها بین جمعی از روحانیون و مردمان متنفذ تقسیم کردند و در مدت کمی موفق شدند امین الدوله را از کار برکنار کنند و مجدداً میرزا علی اصغر خان بمقام صدارت رسید.

هشتم - طالب اف یکی از آزادمردانی است که افکار بلند و کتب سودمندش در بیداری ایرانیان حق بزرگی دارد و فوائد بسیار سودمند بخشیده و درخور آن است که نام او در سرلوحه تاسیس مشروطیت ایران ذکر شود چنانچه پس از اعلام مشروطیت از طرف اهالی تبریز بسمت نمایندگی مجلس شورای ملی انتخاب شد ولی بایران نیامد و چندی بعد درگذشت .

نهم - میرزا آقاخان کرمانی باید یکی از نوابغ زمان و ژان ژاک روسو ایرانش نامید کسانی که با آنمرد نامی معاشرت و آشنائی داشته و یا از تألیفات عالیه بهره مند شده میدانند که یکی از معتقدین فطری آزادی و عشاق عدالت بود و افکار

بلندپایه اش از يك مغز توانا و پر اندیشه چشمه گرفته در حکمت و تاریخ مقامی بس ارجمند داشته و در قدرت ابتکار توانائی بسیار از خود نشان داده عمری را بترویج اساس آزادی و آشنا کردن مردم با اصول انسانیت گذراند و عاقبت در این راه جان داد و ما در موقع خود تأثیرات این مرد عالی مرتبه و رفقایش مرحوم روحی و مرحوم خیرالسلطنه را در پیشرفت کار مشروطیت خواهیم نگاشت و از خداوند توفیق مسئلت میکنم که بتوانم شرح زندگانی این آزاد مرد را بطوریکه در خور مقام ارجمند او است برشته تحریر در آورده در دسترس ابناء وطن قرار دهم .

دهم - میرزا فتحعلی آخوند اف که یکی از ایرانیان است که در قفقاز میزیسته و دارای نبوغ طبعی بود و در برطرف کردن اوهام و خرافات جامعه بسیار زحمت کشیده و در پاره کردن پرده سالوس و ریاکاری که مبداء بسیاری از بدبختیها و عقب افتادن ایرانیان از کاروان ترقی دنیا است رنج فراوان برده و آثار و تألیفات بسیار سودمند از خود بیاد گذاشته و حق آنست که او را یکی از هادیان افکار و خدمت - گزاران جامعه دانست .

یازدهم - نهضت های انقلابی روسیه و مجاهدت آزاد مردان سرزمین همسایه در برافکندن اساس استبداد که پی در پی از نقاط مختلفه آنکشور پهناور چون شعله آتش سوزان زبانه میکشید در روشن کردن افکار ایران و تنبه مردمان این سامان سهم مهمی را دارا است چنانچه در تاریخ انقلاب ایران از مساعدت و همکاری مجاهدین آزادخواه قفقاز بتفصیل خواهیم نگاشت .

دوازدهم - ترقیات ژاپن . یکی از مهمترین عواملیکه در تنبه افکار ایران سهم بسزائی دارد ترقیات محیر العقول دولت و مملکت ژاپون است ملت کهن سال در تحت رژیم استبداد در گمنامی و تاریکی زیست میکرد در برافراشتن پرچم آزادی و تاسیس حکومت ملی چون ستاره درخشانی در عالم ظهور کرد و از ترقیاتیکه در زمان کوتاهی نصیبش شد دنیا را مبهور نمود و عملاً بدنیا و مخصوصاً ایرانیان ثابت کرد که رستگاری و ترقی جز در سایه مشروطیت میسر نگردد و بسط تمدن و دانش جز در پرتو نور عدالت

و قانون بدست نیاید و همتهم شدن با کاروان تمدن و علم بدون شرکت حکومت مردم بر مردم و دادن زمام امور بدست برگزیده گان ملت انجام پذیر نیست :

سیزدهم - جنگ دولت انگلیس ترانسوال. کشمکش و جنگ میان بزرگترین و متمولترین کشوریکه بر نصف جهان حکمرانی میکرد بایک ملت کوچک افریقائی که فاقد هرگونه وسائل جنگی بود دنیا را بشگفت آورد و شجاعت و از خود گنشتگی که ملت ترانسوال برای حفظ استقلال و آزادی خود نشان داد مورد تحسین عالمیان گشت و سرمشتی بزرگی برای ملل ضعیف شد و محقق کرد که بانیروی ابدان وفداکاری میتوان در مقابل مقتدرترین دولتهای جهان مقاومت کرد و بنام نیک و افتخار شهرت یافت چنانچه پس از خسارات زیادیکه نصیب دولت انگلستان شد عاقبت با شرایط عادلانه باین ملت جنگجو و شجاع صلح کرد و ملت ترانسوال با وجود مغلوبیت با سر بلندی از جنگ بیرون آمد و با افتخار در میان ملل زنده جهان با حفظ اصولیکه محترم میشمرد بحیات خود ادامه میدهد و راه ترقیکه درخور آن ملت فداکار و شجاع است می پیماید .

چهاردهم - جنگ ژاپن و روس چند سال پیش از اینزمان که ما بنوشتن وقایع آن پرداخته ایم یکی از مهمترین عوامل بیداری ایرانیان شد و علت تأثیر آن در ایران این بود که در آن زمان دولت استبدادی روس با وج اقتدار رسیده بود و نفوذ سیاسی و مداخلات غیر مشروع آن دولت در تمام ممالک هم جوار روز افزون بود و دنیای متمدن را نگران کرده بود قدرت روسیه در شرق اقصی و دول بالکان و کشور ایران و عثمانی بجائی رسیده بود که در امور داخلی آنها مداخله میکرد و با زور و جبر امتیازاتی که مخالف با استقلال حقیقی آن ملل بود بدست می آورد و هر روز بیم آن میرفت که کشور ایران مورد تاخت و تاز آن دولت مقتدر جابر قرار گیرد و استقلال و تمامیت خود را از دست بدهد و تردیدی برای مردمان آگاه نبود که اگر جنگ روس و ژاپن بشکست دولت روسیه خاتمه نمی یافت اضمحلال ایران حتمی و غیر قابل انکار بود ولی چون مقدر بود این ملت کهن سال که دارای مفاخر زیاد

و تاریخی بس درخشان است مستقل مانده و به نعمت مشروطیت و حکومت ملی نائل شود و شاید بخواست خدا همان مقام شاءخیکه درخور گذشته پرافتخار اوست باز یابد .

جنگ روس و ژاپن در گرفت و نظر و علاقه مندی کلیه جهانیان را بخود جلب کرد و دولت ژاپن که هزار سال در گمنامی میزیست و چندی بود در پرتو مشروطیت مقام بلندی یافته بود و بترقیات غیر منتظره نائل شده بود در مقابل مقتدر ترین دولتهای جهان برپا خاست و بایک شجاعت و شهامتیکه در تاریخ نظیر آن دیده نشده بود آن کشور کوه پیکر را از پا در آورد و خطریکه حیات ایران را تهدید می کرد موقتاً از میان رفت و هرگاه دولت استبدادی روسیه در جنگ با ژاپن فاتح نمیشد ریشه کلیه احزاب آزادیخواهان روسیه از بینج کنده میشد و آن ستاره درخشان که انقلاب بزرگ اکتبر را بر پا کرد برای همیشه نابود میگشت .

فصل پنجم

شرکت اسلامیة

.....

کشور ایران از قدیم احتیاجات داخلی را بدست صنعت گران خود تأمین می نمود و کمتر محتاج به امتعه خارجه میشد مخصوصاً در دوره صفویه که صنایع داخلی ایران با وج کمال رسید چنانچه بسیاری از امتعه ایران بخارج کشور فرستاده میشد از آنجمله پارچه های نفیس از قیمل زری مخمل شال ابریشمی و قالیه های زیبا ظروف صنعتی و قطعات نقاشی قلمکار و اشیاء دیگر ولی همینکه صنایع ماشینی در اروپا رواج پیدا کرد در های ایران در نتیجه ضعف و نابینائی دولت به روی مال التجاره خارجه باز شد امتعه خارجه جای صنایع دستی داخلی را گرفت و هزار ها صنعت کر و هنرمند بیکار شدند .

در نتیجه فقر و پریشانی پدیدار شد و کار تقلید و استعمال امتعه خارجی در این کشور جهل و نادانی بجائی رسید که بسیاری از ثروتمندان بجای قالی نفیس ایران که زینت بخش مجلل ترین عمارات اروپا است اطاقهای خود را با قالی ماشینی اروپائی مفروش میکردند و علماء اسلام که تحصیل علوم جدید را مخالف شرع می دانستند عمامه لباس و حتی کفن اموات را از پارچه های فرنگی تجویز نمودند .

مرحوم ملك المتكلمين که از دیر زمانی بر این عقید بود که استقلال حقیقی کشور جز در سایه بی نیازی از خارج مقدور نیست و نجات صد ها هزار صنعتگر

ایرانی از فقر و پریشانی جز از راه ترویج امتعه داخله فراهم نمیشود در میان آن قوم از دنیا بی خبر و علماء جاهل که در روی منبرها صریح بمردم میگفتند که خداوند این فرنگی ها را خلق کرده که از برای ما امتعه ضروری و درست کنند تا ما با دل راحت بعبادت بپردازیم و از این راه صنایع خارجه را در ایران ترویج می کردند به ترویج صنایع داخلی و بکار گماشتن هنرمندان ایرانی همت گماشت و با زحمات فوق طاقت عده ای از ثروتمندان و تجار را برای این منظور مقدس همراه کرد و چون زمینه اینکار فراهم شد مجلسی از بزرگان و تجار معتبر شهر در خانه خود بر پا کرد و پس از نطق بلیغی از منافعی که دول اروپا از راه تجارت و صنعت در ممالك خارجه بدست آورده اند شمه ای ذکر و بیچارگی و پریشانی صنعت گران ایران را گوشزد نمود. و تأثیرات تجارت خارجی را در پیش رفت نفوذ سیاسی و مذهبی آنها در ممالك بیگانه تشریح نمود و در نتیجه در همان مجمع تصمیم گرفته شد که شرکتی بنام شرکت اسلامیّه با سرمایه کافی برای ترویج امتعه داخله و بکار گماشتن هنرمندان تأسیس شود و اجناس مورد ضرورت بقیمت مناسب در دست رس مردم گذارده شود.

با اینکه در آن زمان فقر و پریشانی بسر حد کمال رسیده بود زمانی طول نکشید که شرکت اسلامی به مدیریت حاجی محمد حسین کازرونی که یکی از تجار روشن فکر اصفهان بود با سرمایه نهصد هزار تومان که در آن دوره مبلغ هنگفتی بود تأسیس یافت و میتوان گفت که این شرکت ریشه کارخانه های بزرگی که امروز در اصفهان تأسیس شده میباشد چند ماهی نگذشت که صدها دستگاه نساجی و صنعتی بکار افتاد و هزار ها بیکار بکار افتادند شعبه های شرکت اسلامی در تمام شهر های بزرگ ایران بر قرار شد چنانچه تا چندی قبل هم هنوز شعبه این شرکت در طهران بر پا بود.

برای اینکه علماء سنجی در جلوی چرخ این موسسه ملی نگذارند و مانع پیشرفت

آن نشوند قبل از عید نوروز مرحوم ملك المتكلمين برای هر يك از روحانیون معروف شهر يك دست لباس از پارچه وطنی هدیه فرستاد و از آنها خواش کرد که در روز عید برای تبرك آن لباس را بپوشند و از این راه مردم را به استعمال امتعه وطنی تشویق فرمایند *

و خود و تمام بستگانش آنچه لباس و پوشاك از پارچه فرنگی داشتند بفقرا دادند و برای عید جملگی لباس وطنی پوشیدند و در صبح عید نوروز ۱۳۱۸ در خانه امام جمعه که عده زیادی از طبقات مختلفه شهر حضور داشتند نطق مفصی در اطراف منافع شركت اسلامی نمود و نکته مهمی که ما بذكر آن در اینجا مبادرت میجوئیم بیان کرد *

* امروز در مقابل کارخانهای عظیم دنیا که در هر بیست و چهار ساعت به اندازه دست رنج هزار ها هنرمندان ما که با دست کار می کنند محصول بیرون میدهند اگر کسی خیال کند که با دستگاه های نساجی دستی (جولائی) در مقابل آن کارخانه های بزرگ میتوان رقابت کرد و لباس و احتیاجات کشور را تأمین نمود بخطا رفته است و ما برای بی نیازی کشور از خارجه چاره نداریم جز همان راهی که ملل مترقی پیموده اند به پیمائیم و بسر حد کمال برسیم تا بتوانیم با آنها برابری کنیم فرزندان لایق خود را برای فرا گرفتن علوم و صنایع جدید به اروپا بفرستیم و پس از تکمیل آنها کارخانه جاتی که مورد احتیاج است وارد کنیم و خود را از دیگران بی نیاز سازیم سپس شرح مفصلی از ترقیات محیر العقول ژاپن که در زمان کمی در ردیف ملل بزرگ جهان جای گرفته بیان کرد و توصیه کرد که ما هم باید همان راهی را که آن ملت خردمند آسیائی در طریق بینش و پرورش پیش گرفته به پیمائیم تا بمقصود برسیم و مقامی را که در خور نام بلند ایران و اسلام است احراز نماییم *

در همان زمان مرحوم ملك المتكلمين در تهیه تأسیس يك مریضخانه ملی افتاد و بدستاری خیر خواهان من جمله ملك التجار اصفهان که نسبتاً مرد خیرخواهی بود

مقدمات این امر خیر را فراهم نمود و محل مناسبی در نظر گرفته شد ولی بطوری که بدان اشاره خواهیم کرد زمانه مجال نداد و بحکم ضرورت از اصفهان مسافرت نمود *

مرحوم فاتح الملك که یکی از رجال محترم اصفهان بود و از آزاد مردان آن دیار بشمار میرفت و در دوره دوم تقنینیه به سمت نمایندگی مجلس شورای ملی انتخاب شد در حضور جمعی در طهران حکایت شکفت آوری نقل کرد که میتوان به پایه فکر و استدلال روحانیون آن زمان پی برد یکی از روزها به ملاقات مرحوم ملك المتكلمین رفتم اتفاقاً آقا نجفی معروف هم که در آن زمان اشهر علماء ایران بود و ثروت بسیاری داشت و نفوذ کلمه و اقتدارش در تمام نقاط ایران حکم فرما بود و هزارها طلبه که جملگی حیره خوار او بودند گرد خود جمع کرده و آنچه میخواست بدست آنها اجراء میکرد به ملك المتكلمین گفت شنیده ام شما این ایام به تدریس حکمت الهی اشتغال دارید بعقیده من بهتر است فقه آل رسول مباحثه کنید که زیر هر سطرش يك خيك روغن و يك بار برنج است

روای صادق در همین ایام مرحوم ملك المتكلمین برای روشن کردن افکار و پرده برداشتن از روی اعمال روحانیون و درایتان کتابی به نام روای صادق تالیف و منتشر نمود و در مدت کمی هزارها نسخه خطی از روی آن برداشته شد و به تمام نقاط ایران و بسیاری از کشور های خارجه فرستاده شد و شهرت این کتاب بجائی رسید که چندی بعد در مملکت روسیه بطبع رسید و در هندوستان هم چاپ شد و ما از خداوند توفیق می خواهیم که در خاتمه این تاریخ آن کتاب سودمند را که در روشن کردن افکار ایرانیان سهم بسزائی دارد و اوضاع آن زمان را برای علاقه مندان به ایران روشن میکند بطور ضمیمه درج نمایم و یا آنکه جدا گانه طبع کنیم و چون در این فصل که به نگارش آن مشغولیم صحبت از آقا نجفی بمیان آمد خالی از فائده نیست که صفحه ای از روای صادق را که مربوط به همین روحانی غالی مقام

است بنویسیم و مردم را به چگونگی اوضاع آن زمان و رفتار این مروجین دین آگاه سازیم *

نقل از کتاب رویای صادقہ مؤلف کتاب خواب میبیند که قیامت برپا شده و محکمه عدل الهی برپا گشته و فرزندان انسانرا برای رسیدگی به اعمال زندگانی شان در دنیا یکی بعد از دیگری در پیشگاه عادل حقیقی حاضر میکنند *

آقای شیخ محمد تقی معروف به آقا نجفی را با همان بدن عنصری در حالیکه بر خر سفیدی سوار است و جمعی آخوند و اوباش اطراف او را گرفته و صلوات میفرستند وارد صحرای محشر میکنند آقا نجفی در حال بهت به اطراف نگاه میکند و از آخوندیکه جلو خرش را گرفته سؤال میکند چه خبر است *

ناگاه خطاب از مصدر جلال میرسد ، ای شیخ محمد تقی ما تو را در دنیا بمقام جانشینی پیغمبر خود ارتقاء دادیم و احکام خدا را بدست تو سپردیم و سعادت بندگان خود را که مواهب الهی هستند در کف تو نهادیم و تو را از علم، ثروت، قدرت، صحت، مزاج، ریاست، نفوذ کلمه ، عمر طولانی و تمام آنچه را سعادت برای بشر میدانند بر خور دار کردیم و تو را مأمور اجراء خطاب مبین و احکم بین الناس بالعدل قرار دادیم چرا از وظیفه ای که پروردگار برای تو معین کرده بود منحرف شدی و از طریق راستی و حقیقت منصرف گشتی حق و عدالت که پایه و اساس مذهب مقدس اسلام است زیر پا گذاری و به ظلم و بیداد گری پرداختی بساط فتنه و سالوسی را گستریدی و خلق خدا را پامال شهوات نفسانی خود کردی ما اسلام را که پس از پیغمبر اکرم و وصی بر حق او به اوج عظمت و بزرگواری رسیده بود و انوار تابناکش شرق و غرب عالم را روشن کرده بود و بنای متین و احکام مبینش آسایش و تمدن فرزندان انسانرا دربر داشت و کاخ با عظمت تقوی و پاک دامن و خدا شناسی و توحید را استوار کرده بود بشما سپردیم و شما ها برای عیش چند روزه دنیا و پیروی هوای نفس آن اساس متین که جامع ترین مذاهب عالم است ویران کردید و طوق عبودیت کفار را برگردن مسلمانان استوار نمودید و اسلام را دچار ضعف و فتور و فساد اخلاق

کردید و کار را بجائی رسانیدید که پیروان مذاهب غیر حقه اسلام را مخالف، تمدن و ترقی بشریت اعلام کردند و قرآن کریم را مانع وصول به سعادت و مدارج علم و دانش دانستند *

چرا از گفته خدای خود که میفرماید طلب العلم فریضه علی کل مسلم و مسامحه دوری جستی و تحصیل علم و دانش را مخالف اسلام خواندی و پیروان فضیلت و پرهیزکاری را تکفیر کردی و باب علم و معرفت را به روی مسلمانان بستنی و مردم را به بی خردی و زیستن در ظلمت جهل و نادانی تشویق نمودی.

چرا بگفته پروردگار خود که میفرماید و شاور هم فی الامر اعتنا نکردی و مشاوره در مهمام امور ملک و ملت را بدعت در دین گفته و از این راه در تمام دوره زندگانی حکومت خود مخاری و ستمکاری را تقویت نمودی و با هم دستی با آنها به یغماگری و اندوختن مال پرداختی *

چرا از نص صریح ان الله یحکم بالعدل والاحسان پیروی نکردی و ظلم به خلق خدا را پیشه خود قرار دادی و جباران و بیداد گرانرا تشویق و تقویت نمودی چرا اطلب العلم ولو بالهین را زیر پاگذاری و کسانی که برای تحصیل علم و معرفت با مشقت بسیار به ممالك مترقی و متمدن مسافرت کردند و با اندوخته ای از علم و دانش به وطن خود برگشتند آنها را کافر و بدین اعلام کردی

چرا پیروان آزادی و عدالت را کافر و طبعی مذهب خواندی و ریختن خون آنها را مباح کردی *

چرا عده ای از مفسدین را بنام طلاب علوم دینی گرد خود جمع کردی و بدستکاری آنها به یغما و غارت بندگان خدا پرداختی *

چرا برای بردن ملک سید ماریینی او را تکفیر کردی و خون آن سید پیر مرد بی گناه را ریختی و از خدا و خلق شرم نکردی *

چرا در برابر تاجر بدبخت را که طلب حقه خود را از تو مطالبه میکردند کافر و مشرک خواندی و آن بیچارگان را با آن وضع فجیع به کشتن دادی.

بچه علت مامور وصول مالیات را که بنا بر وظیفه ای که داشت مالیات دیوانی را از تو مطالبه میکرد و تو میخواستی هزار ها خروار گندم بدهی خود را از قرار خرواری پنج قران تسعیر کنی و از زیر بار نفرت تکفیر کردی و حکم به بی دینی او دادی و آن مرد مظلوم و بیچاره را کشتی و خانواده ای را بی سرپرست نمودی *

مطابق کدام عدالت و انصاف صد ها دختر با کره ده دوازده ساله را برای شهوت رانی خود صیغه کردی و پس از چندی کامرانی آن بدبختها را رها کردی و در نتیجه صد ها گدا و فلج و بوی وجود آوردی .

بکدام دلیل تحصیل حکمت الهی را که پایه پرورش روح بشر است منع کردی و حکما را کافر و بیدین خواندی و کتاب منوی را که یکی از مفاخر ایران است با انبر گرفته بیرون انداختی و نویسنده او را گمراه و لا مذهب خطاب کردی و خوانندگان آن کتاب مستطاب را طبعی مذهب مخالف اسلام قلم داد کردی *

بر طبق کدام دین و شریعت مدارس جدید را خانه شیطان و مؤسسه ناپاک آنرا کافر و بی ایمان اعلام کردی و بجهائیکه برای تربیت به مدارس میروند ناپاک و زشت سرشت خواندی و اولیاء آنها را تهدید کردی و کسانی که از این اساس مقدس طرفداری میکنند بی ایمان و مشرک و ریختن خون آنها را مباح نمودی *

چرا دین خدا و احکام رسول را آلت جفاکاری و ظلم به مردم و بر کندن ریشه تمدن و انسانیت قرار دادی و از روز جزا و حساب نترسیدی و از خدا و پیغمبر شرم نکردی و کردی آنچه که خود بهتر میدانستی .

آقا نجفی که از گفته های خالق خود متغیر شده بود در حالیکه انگشتانش را در میان ریش انبوه و حنا بسته خود فرو کرده بود رو به اطرافیان خود کرد و گفت سر خر را بطرف دنیا بر گردانید این شخص هم (مقصودش خدا بود) بالونش کج شده و بیدین و لا مذهب است و همان حرفهائیکه چند نیست بعضی زناده

در دنیا میگویند میگوید ولی عمله عذاب باو مهلت نداده بقعر اسفل السافلین سرنگونش می کنند» مؤلف کتاب پس از آنکه اعمال بسیاری از اعمال دولت و روحانیون را مینویسد بدرگاه خداوند محبوب و خالق نیکو کار ، ناله و مناجات میکند و در خاتمه این فصل چنین مینویسد ، ای مردم ایران ، بخدائیکه جان من و شما در قدرت او است اگر روزی امام زمان که همین علماء و روحانیون خود را نایب او میدانند و هر روز برای طلوع آن حضرت العجل میگویند ظهور فرماید و کاری بر خلاف هوای نفس و منافع آنها بنماید و از رفتار آنها انتقاد کند فوراً تکفیرش خواهند کرد و خون پاکش را خواهند ریخت ، چنانچه علماء یهود حضرت عیسی را شهید کردند و شریح قاضی حکم قتل بزرگترین آزاد مرد دوران فرزند پیغمبر و امام زمان حضرت سیدالشهدا را داد و بحکم آن روحانی ملعون شربت شهادت نوشید و نیز هزارها از انبیاء و فلاسفه که علمدار تمدن و انسانیت بودند بدست این نابکاران شهید شدند .

برای اینکه فرزندان ایران که امروز خوش بختانه در نتیجه فداکاری جمعی از آزاد مردان به نعمت مشروطیت نائل شده اند و از آزادی برخوردارند و آنچه میخواهند میگویند و مینویسند آنچه را ما در این تاریخ از اعمال مستبدانه و جفاکاری روحانیون نوشته ایم حمل به کراف گوئی و تعصب در آزادی خواهی نکنند عین مقاله ای که پس از بیست سال مشروطیت و کاسته شدن نفوذ ملاها و برقراری آزادی و قانون در کشور در یکی از مجلات کاوه در برلین نوشته شده عیناً در این جا نقل میکنیم .

روزنامه کاوه شماره ۷ سال ۱۳۳۹ آنچه را که نویسندگان قدیم و جدید در آن اتفاق دارند همانا لطافت و خشکی هوای اصفهان است که برای حفظ هر چیزی از فساد و پوسیدن مناسب ترین نقاط است .

میوه ها ماه ها ترو تازه میماند آهن زنک نمیزند ، جسد مرده زود متلاشی نمی شود ، همه اینها از مناقب این شهر است ولی بدبختانه معلوم میشود این خاصیت خارق العاده هوا در حفظ هر چیزی بحال اصلی خود و مانع بودن از حدوث تغییر

و انقلاب در آن پایه و مایه ترقی مردم و عقل و علم و تمدن و اعتقادات و موهومات و از همه بیشتر در تعصب جاهلانه عوام آن شهر نیز تأثیر عظیم داشته و کهنه پرستی و حال توقف و تمسک به عادات و آداب قدیمه را چنان راسخ کرده که اگر شاه سلطان حسین بغتاً رانده شود بجز خرابیهای عمارات و ابنیه صفویه و تنزل آبادی که آنهم از تأثیر ارضی خارجی مانند حکومت شاهزاده گان پدید آمده و ربطی به هوای اصفهان ندارد فرقی در حال پایتخت بزرگه صفویه نخواهد یافت، همانطور که در عهده صفویه آخوند های شهر همیشه جهاد را با مردم مملکت خود و اشخاص بی دست پا و ذمی های تابع الاسلام میکردند و با استیلا کننده گان خارجی در صلح بودند و بقول خودشان (بسط ید نداشتند) یهودی ها و زردشتیها را آزار داده و هیبت و سطوت اسلام را بآنها نشان میدادند ولی در استیلای افغانها استخاره بحرکت و جهاد راه نمیداد و چندین روز مشغول تعیین مکان ستارگان نحس بودند که قشون دولت از دروازه مواجه آن بیرون نرود همانطور که شاه صفوی اول سفیر انگلستانرا برای اینکه کافر است از حضور خود بیرون کرد و پیشخدمت او يك خاك انداز پر از خاك کرده جای پای آن کافر را تطهیر نمود و نیز برای جلو گیری از شرب شراب حکم کرد کلیه درختهای مو را ریشه کن کنند .

امروز نیز همان مردم اصفهان در زیر اداره صاحب منصبان معمم خود برضد هموطنان خود جهاد میکنند و همان جماعتیکه بزرگان آنها قشون روس را به تعارف و خوشی در شهر خود پذیرفتند و املاک خود را ب زیر حمایت آنان دادند برضد مدارس جدید و تاسیسات ترقی برضد آثار تمدن برضد پیروان مذاهب دیگر از ایرانیان شمشیر عاجز کش تکفیر را استعمال میکنند و مقلدان آن آخوند تبریزی هستند که گفت ما با روسها کاری نداریم که از ولایت خود بیرون کنیم ولی اگر میخواهیم صاحب شریعت از ما راضی شود اول باید برضد این زلفدار ها بجنگیم بلی باید قبول کنیم که اصفهان میوه و گز خوب دارد ولی باید اقرار کنیم که این شهر عزیز ما که وطن کاوه است خیلی چیز های بی مزه هم از حنظل جهل و ثمرات تعصب دارد اخیراً یکی

از عجایب پایتخت صفویه در جراید ایران بنظر رسید و آن چنان است که يك نمایش در اصفهان برپا بود و جمعی از محترمین شهر با خانواده‌های خود در آنجا حضور پیدا کرده بودند فردای آنروز جمعی از آخوند های جاهل خبر شدند و غوغائی بر پا کردند و حکم قتل اشخاصی را که به نمایش رفته بودند داده ریختن خون آنها را مباح شمرده اند مردم عامه هم که گوش بزنگ خروج دجال و اجتماع و ازدحام بودند بسر آن اشخاص کم عقلیکه در پهلوی چاه دجال خواسته اند نمایشی که از آثار تمدن پاریس و لندن است دائر بکنند ریخته و قصد اجرای حکم آیات الله فی الارضین محلات جو باره و میدان کهنه را کرده اند اگر چه ترویج رسوم تمدن اطراف برج ایفل در پای منارجنبان کار آسانی نیست لکن اگر منورین اصفهان کاری نکنند که از تأثیر ضد تغییر آب و هوای آنجا بیرون بیایند مشغول ذمه و متحمل وزر و وبال برای تاریکی و کثافت و خرابی (نصف جهان) خواهند بود *

فصل ششم

انهدام آثار ملی

مدتی بود که با کمال تعجب ظل السلطان همت بانهدام آثار تاریخی و قصور بی نظیر سلاطین صفویه که از بزرگترین افتخارات ملی ایران بشمار میرود گماشته بود و قصر معروف نمکدان و عمارت بزرگ آینه خانه را ریشه کن و خراب کرد سپس در صدد ویران کردن کاخ مجلل معروف بعمارت هفت دست که در کنار رودخانه زاینده رود واقع شده بود برآمد.

این نابکاری که در دوره توحش هم کمتر دیده شده بدست حکمران ایرانی که خود باید حافظ آثار ملی و افتخارات جاویدانی ایران باشد تأثیر زیادی در قلوب کسانی که از اهمیت این مفاخر بزرگ آگاه بودند ایجاد کرد.

مرحوم ملک المتکلمین برای جلوگیری از این عمل زشت و ننگین قیام نمود و در روز ۱۲ ماه رمضان ۱۳۱۸ هجری در مسجد شاه اصفهان نطق بلیغی که تا آن زمان بگوش احدی از ایرانیان نرسیده بود در حضور هزار ها جمعیت و عده زیادی از علماء و محترمین شهر ایراد نمود و ماسواد آنرا بوسیله حاجی شیخ اسدالله شیخ مفیدی که چند سال بعد از اینزمان خانه های آن مرحوم را خریده بود و در آنجا بعضی از نوشتجات و آثار قلمی آن مرد نامی را یافته بود بدست آوردیم و عین قسمتی از آن خطابه تاریخی را که مربوط به اهمیت آثار ملی ایرانست در اینجا مینگاریم.

» بشر پس از آنکه از گوشه انزوا و بیغوله ها پافرا تر نهاد و بهدایت نیروی

عقل و تمیز به بهبودی زندگانی مادی خود پرداخت به انکشافات چندی که مهمترین آنها کشف آتش و آهن است نائل گشت و بدینوسیله زندگانی حیوانی را که چریدن در بیابانها و جنگلها و تغذیه از ریشه و میوه نباتات بود کنار گذارد و حیات نوینی که درخور امتیاز روحی و معنوی او از حیوانات بود پیش گرفت.

و فلسفه اینکه بسیاری از اقوام و ملل به پرستش آتش پرداختند اهمیت بزرگی است که آتش در بوجود آوردن زندگانی نوین اوداشت و تحویلی که این کشف بزرگ در تمام شئون حیات انسان بوجود آورد و در پرتو آن دنیای متمایز و زندگی تازه ای پیدایش یافت.

این انکشافات شگفت آور دفتر تازه ای در زندگانی بشر باز کرد و صحنه تازه ای بوجود آورد و روح معاشرت و همکاری با یکدیگر را ایجاب نمود و زمانی نگذشت که زندگی انفرادی بحیات اجتماعی مبدل گشت و دسته های مختلف که در بیابانها و جنگلها میزیستند گرد هم جمع شده و در محلی که بنام شهر خوانده شد بشیریک مساعی و استفاده از نیروی اجتماعی پرداختند و به ترقیاتیکه ریشه تمدن امروز جهان است نائل شدند.

پس از آنکه احتیاجات مادی خود را تا حدیکه وسائل آن زمان اجازه میداد تأمین نمود حس نیازمندی جان و روح که انسان را از سایر حیوانات ممتاز نمود در او پدیدار گشت و پای خود را از زندگانی حیوانی فراتر نهاده قدم در دایره انسانیت گذارد و همین نیازمندی جان بود که در میان اقوام ملل انبیاء و فلاسفه و هنرمندان را بوجود آورد و از پرتو نور دانش و معرفت آن نوابغ دوران راه خداشناسی و علم و تمدن را پیش گرفت و بتکمیل ضروریات مادی و احتیاجات معنوی پرداخت و اینک هزاره ها سال است که کاروان بشریت در تحت هدایت پیغمبران و فلاسفه راه ترقی و سعادت را می پیماید و از مواهی که پروردگار در وجود آنها قرار داده برخوردار می شود.

این رهبران کاروان بشریت از راه وضع قوانین متناسب با اخلاق جامعه و

محیط انتظامات عمومی را برقرار کردند و توحید و خدا شناسی را بمردم آموختند و يك حیات روحانی بوجود آوردند پس علماء روحانی پرورش جان را برعهده گرفتند و مکتشفین و مخترعین و هنرمندان در تکمیل زندگانی مادی همت گماشتند و این دو نیروی بزرگ روحانی و جسمانی چرخ تکامل و ترقی انسانیت را بکار انداختند و مظهر فتبارك الله احسن الخالقین را بوجود آوردند و آثار بدیع و بزرگی از لواحق و کتب و فلسفه و ادبیات و ابنیه و قصور و غیره از خود بیادگار گذاردند.

و چون ملل و اقوام مختلفی در جهان پدیدار گشت و هر ملتی که بیشتر از وجود علماء و هنرمندان برخوردار گشت گوی مسابقت را در تمدن از دیگران ربود و جای خود را در مقامی بالاتر بنانهاد و از پرتو علم و صنایع باوج اقتدار رسید و بر اقوامی که در تاریکی و توحش زندگانی میکردند دست یافت و طوق بدگی خود را بگردن آنها استوار کرد و قرن‌ها بر آنها حکمفرمایی کرد چنانچه امروز هم ملیرن‌ها از ملل وحشی یا جاهل در تحت سلطه اقتدار اقوام دانشمند قرار گرفته‌اند و چون حیوانات اهلی برای آسایش آنها زحمت میکشند و بقول معروف خار میخورند و بار میبرند پس آثار علمی و صنعتی که در هر يك از ملل و کشورها یافت میشود مظاهر دوره مجد و تمدن آن ملت و نماینده حقیقی روح با عظمت آن کشور بزرگان است اینست که امروز تاریخ بشر وجه خاصی بخود گرفته و راه تازه‌ای یافته و اعمال گذشتگان را از روی آثار باقیه آنها قضاوت میکند و از اینراه بدرجه تمدن و معلومات ملل راه می یابد کاوش شهرهای مخروبه و تپه‌هایی که در نتیجه خرابیهای گذشته پیدا شده این حقیقت را بر ما روشن میسازد که چگونه اهل علم و فضل با رعایت مقررات علمی و فنی از این مخروبه‌ها آثار گرانبها بدست می‌آوردند و از اینراه زندگانی گذشتگان و وضع آداب و سلوک آنها را روشن میسازند،

پس این آثار علمی و صنعتی و ادبی و ابنیه تاریخی و کاخها و معابد عالی مظهر تمدن ادوار مختلفه و معرف مرتبه قدرت و توانائی اقوام و نمونه هنر و صنعت و ذوق مردان بزرگ جهان است و دوره مجد و عظمت و مراتب فضل و دانش هر يك از ملل را

بعالمیان نشان میدهد و در حقیقت آثار باستانی هرملتی سند یا قباله زندگانی گذشته آن ملت است.

اینست که در نظر کلیه ملل جهان چه در گذشته یا امروز آثار و ابنیه ملی منزلتی بسزا داشته و برای حفظ و نگهداری آنها فداکاری و جنگ جدالها کرده و از دست دادن این آثار ملی را در حکم بیاد دادن شرافت خود دانسته چنانچه تاریخ باستانی ایران و یونان و کشمکش‌هایی که در سر آثار و صنایع زیبا رخ داد بهترین شاهد بر مدعا است.

اینست که هر قدر بشر در راه تکامل و دانش پیشرفت نمود مقام و مذات آثار ملی زیادتر جلوه‌گر شد حتی در جنگ‌هایی که هزارها نفوس تلف شدند و ممالکی بر باد رفت چون یکی از آثار تاریخی مورد تهاجم و انهدام قرار گرفت تمام دنیامر تکمین را لعن و نفرین کردند و آنها را وحشی‌ناهند.

چنانچه پس از آنکه ایران بدست اسکندر افتاد و دوره با عظمت سلاطین هخامنش رو بزوالت گذاشت و کاخ رفیع تخت جمشید طعمه آتش شد تمام ملل متمدنه و مورخین قدیم و جدید عمل او را تقبیح کردند و نام آن فاتح بزرگ را بزشتی یاد کردند و خطیب معروف یونانی پس از دو قرن از ته دل فریاد می‌کشد که ای اسکندر بزرگ تو با آتش زدن قصر سلاطین هخامنش روح پادشاهان بزرگ و هزارها هنرمندان و صنعت‌گران که در پیکر آن ستونهای عظیم و پایه‌های رفیع زنده و جاویدان بودند پایمال هوس رانی خود نمودی و ملت یونان را که به تمدن و انسانیت معروف جهانیانند پست کردی و نام بزرگ خود را برای همیشه کوچک نمودی و نیز اکثر مورخین یونان سعی میکنند که کردار ناپسند آن فاتح بزرگ را حمل بر مستی و یا تعصب جاهلانه‌ای که بتلافی خرابیهای که ایرانیان به ابنیه بزرگ آن وارد آوردند حمل کنند و بدین وسیله این لکه سیاه را که تاابد بر روی پیشانی ملت یونان باقی خواهد ماند اصلاح نمایند.

امروز هم بیش از گذشته در جنگها و کشمکش‌های ملل چون یکی از ابنیه تاریخی دستخوش هجوم و ویرانی شود تمام دنیا بایک صدا مر تکمین را وحشی و دور

از انسانیت مینامند و نام او را بزشتی میبرند .

کشور ایران که یکی از ممالك کهن سال عالم است و قرن‌ها مهد علم و تمدن بود و سال‌ها برجانیان حکمفرمایی میکرده و در دامن خود بسیاری از کشور گشایان و حکما و فلاسفه و خطبا و شعرا و هنرمندان پرورش داده و آثار جاویدانی آن فرزندان هنرمند ایران بهترین سند دوره فخر و عظمت ایران است و بداشتن آنها مباحث می‌کند و هر سال از اطراف و اکناف دنیا عده زیادی بزرگان و دانشمندان با هزار زحمت و مشقت و مخارج گزاف برای دیدن این آثار باستانی به ایران متسافرت می‌کنند و عکسها و پرده‌های نقاشی از روی این ابنیه نفیسه بر میدارند، و چه بسا مطلعین که کوشش می‌کند که يك خشت کاشی و یا قطعه سنگی از آثار هنرمندان ایران که در این ابنیه بکار رفته بدست آورند و زینت بخش موزه‌ها و عمارات مجلل خود سازند، با کمال تأسف و سرشکستگی نه فقط از طرف دولت ایران اقدامی برای تعمیر و حفظ این آثار بزرگ نمیشود بلکه چندیمت با کمال شقاوت و بی‌خردی تیشه در دست گرفته به انهدام آثار روح و هنرمندی پدران ما و ویران کردن بالا ترین مفاخر دوره بزرگواری و سند مراتب دانش و هنرمندی ملت ما کمر بسته اند و یکی را بعد از دیگری ریشه کن میکنند، چنانچه تا حال بسیاری از قصور و رفیع سلاطین با عز و جاه صفویه را خراب کردند و اینک در صدد ویران کردن بنای تاریخی معروف به عمارت هفت دست میباشند و شاید هم شروع کرده باشند و جای تعجب نیست که روزی برسد که مساجد و مدارس تاریخی هم که امروز بر عایت احترام مقامات روحانی مصون مانده دستخوش ویرانی گردد و غافل از آنند که زمامداران ملك و ملت موظفند که آنچه از آثار مدنیت و مفاخر ملیت از نیاکان ما باقی مانده حفظ نمایند و از دست حوادث مصون نگهدارند و بدست فرزندان آتیه کشور سپارند تا بدینوسیله مفاخر ملی و آثار باستانی که بهترین معرف اذوار بزرگی و بزرگواری ایرانیست و شناساننده قدرت ابتکار و ذوق سلیم و پایه هنرمندی فرزندان این آب و خاک

است برای همیشه جاویدان بماند .

چنانچه شما هم ای علماء دین که در این مجلس حضور دارید مسئول هستید که احکام خدا را همانطوریکه از طرف پیغمبر اکرم بودیعه بدست شما سپرده بدون کمترین تغییر و آلوده گسی به خرافات و آداب ناپسندیده تا ظهور امام زمان حفظ کنید و نگذارید آن احکام مبین به اغراض جاهلانه و منافع بی خردانه آلوده شود و هر گاه بوظیفه خود عمل نکردید در پیش خدا مسئول و مستوجب عذاب خواهید بود .

پس شما ای مردمان ایران که پایه دین و ملت تان در روی قوانین شرع مبین اسلام و مفاخر نیاکاتان است چون یکی را بخرافات و هوای نفسانی آلوده کنید و دیگری را پایمال جهل و خود خواهی نمائید بخدا که دیگر کمترین ارزشی در میان ملل متمدنه جهان نخواهید داشت و در ردیف اقوام وحشی جای خواهید گرفت و از جرگه انسانیت بکنار خواهید رفت و تاریخ جهان و فرزندان آتیه ایران نام شما را به پستی و بی خردی خواهند برد و ملل زنده دنیا شما را دشمن تمدن و انسانیت و پیرو توحش و بربریت خواهند دانست .

این نطق بلیغ و بیانات فصیح که از یک مغز دانشمند و قلبی وطن پرست سرچشمه میگرفت شکافی در ارکان استبداد و حکومت خود مختاری ظل السلطان و ملایها ایجاد کرد و آنها را بر مخالفت با مرحوم ملك المتكلمین برانگیخت و زمانی نگشید که آن مرد نامی اصفهان را ترك کرده بطرف طهران مسافرت نمود و عمارت مجال هفت دست هم بدست شقاوت و ظلم ظل السلطان ریشه کن شد و سپس بخیال خراب کردن پل تاریخی معروف به پل خاجو افتاد ولی ملك التجار اصفهان که مرد نيك فطرتی بود در تحت عنوان اینکه این پل یكانه راه عبور مرور مردم شهر است با تقدیم پنجهزار تومان پیشکش از انهدام آن اثر بزرگ ملی جلوگیری کرد و شاید

اگر کوکب مشروطیت از افق ایران طلوع نمیکرد تمام آثار ملی اصفهان بدست این مرد مستبد خود خواه یکی بعد از دیگری از پای در آمده بود .

ایا میکه در تهیه نوشتن این تاریخ بودم یکی از دوستان بملاقات من آمد و چنین حکایت کرد ، چند روز پیش برای کاری به محضر آقای جزایری رفته بودم اتفاقاً آقای فاضل عراقی هم در آنجا حضور داشت صحبت از فداکاری های مرحوم ملك المتكلمين در راه آزادی و بیداری مردم ایران بمیان آمد ، فاضل عراقی چنین حکایت کرد .

من در ۱۳۱۷ در اصفهان به تحصیلات مقدماتی عربی اشتغال داشتم ، در شهر شهرت کرد که در خانه ملك التجار مجلس مجللی برای وعظ برپا شده و ملك المتكلمين در آنجا صحبت میکند ، منم مثل سایر مردمان شهر که دلداده بیانات شیرین آن ناطق شهیر بودم درس را تعطیل کرده بدانجا شتافتم چندین هزار نفر جمعیت و اکثر علماء و اعیان شهر در آنجا حضور داشتند ، طولی نکشید که مرحوم ملك المتكلمين با همان قیافه متین وارد شد و به منبر رفت و بدون مقدمه با آن بیان شیرین چنین گفت :

«چند روز پیش در خیابان چهار باغ پیرمرد دهقانی را دیدم که مقداری نان و میوه بردوش دارد و با صدای بلند بکشیش ارامنه دعا میکند من از حالت آنمرد در شکفت شدم و علت دعا کردن او را بکشیش پرسیدم ، چنین جواب داد .

فرزندى دارم که مایه زندگانی من است چندی قبل مریض شد آنچه در قوه داشتم برای معالجه او بکار بردم و به اکثر اطباء شهر رجوع کردم حتی يك جفت کاه که وسیله زراعت و زندگانی من بود فروخته به اطباء و خرید دوا دادم ولی بهبودی در حال مریض پیدا نشد تا آنکه روزی کشیش ارامنه از بیچارگی ما اطلاع یافت و طفل مرا با مهربانی بمریضخانه انگلیسها برد و پس از چندى شفای کامل یافت هر چه خواستم در مقابل این مهربانی پولی بمریضخانه تقدیم کنم قبول

نکردند و چون به پریشانی من پی بردم بودند يك دست لباسم به طفل من دادند از آن زمان من هر هفته با مقداری خوراکی به دیدن کشیش میروم و از او حق شناسی میکنم، ولی تصور نکنید که آنچه من برای کشیش میبرم مجانی است. او دو برابر قیمت هدیه ای که به او تقدیم میکنم بمن میدهد و تا زنده هستم سپاسگزار آن مرد نوع دوست که هم کیش منم نیست هستم.

پس از ذکر این مقدمه مرحوم ملك المتكلمين علماء و بزرگان شهر را خطاب کرد و رفتار آنها را مورد سرزنش قرار داد و از وضع پریشانی و بیچارگی فقرا و مرض شمه بیان نمود، سپس چنین گفت: «ممالك متمدنه که به این درجه از ترقی رسیده اند خدمت بنوع را در سرلوحه عملیات خود قرار داده اند چنانچه مردمان مغرب زمین در این شهر مسلمانان مریض خانه و مدرسه تاسیس کرده و در هر سال عده زیادی مرضی را معالجه میکنند و اطفال را علم می آموزند و از این راه تخم محبت و سیاست خود را در قلوب بیگانگان میکارند و تجارت و امتعه خود را در نقاط دور دست دنیا رواج میدهند و به ممالك وسیعه حکمفرمایی میکنند و شما ها که خود را پیرو احکام شرع مبین اسلام میدانید و از نعمت ثروت و سلامت و علم بر خوردار هستید و معتقدید که مذهب اسلام غمخوار امت و نگهدار ملت است و اصول اسلامیت رحم و شفقت نوع دوستی و محبت به بیچاره گان و کمک به فقرا و نگهداری ضعفا و مرضی را واجب شمرده از خدا شرم نمیکنید و از صاحب شریعت خجلت نمیکشید که بیگانگان از هزار ها فرسنگ راه به کشور ما بیایند و بامهر و محبت به معالجه مرضی و تربیت اطفال این آب و خاک بپردازند و شما که خود را رهبر مسلمانان و جانشین پیغمبر میدانید با بی اعتنائی و غرور به جمع مال و ثروت بپردازید و از بیچارگی و پریشانی مردم متأثر نشوید و قدمی در وظائفیکه خدا برای شما معین کرده بر ندارید، بخدا قسم هر گاه چندی بدین منوال بگذرد بحکم غلبه علم بر جهل و مهربانی بنوع پر بی قیدی دست نیازمندی مردم بطرف کسانی که نیکوکاری را وجه همت

خود قرار داده اند دراز شود و نفوذ اجانب در روح و جسم مردم پدیدار گردد و برای شما دیگر قدر و منزلتی باقی نخواهد ماند ، پس اگر بمردم بیچاره شفقتی ندارید و به احکام خدا پا بست نیستید لا اقل مصالح خود را در نظر بگیرید و در بهبودی زندگانی عمومی و کمک به ضعفا و مرضی همت گمارید و رضای خالق و مخلوق را بدست آورید. پس از این نطق بلیغ که نویسنده از بیان آن عاجز است بسیاری از مردم گریستند و جمعی از تجار و متمولین متعهد شدند که در تأسیس يك مریضخانه ملی همت گمارند و به تهیه مقدمات افتتاح آن پردازند ،

فصل هفتم

حرکت بطهران

حرکت غیر منتظره مرحوم ملك المتكلمين بطرف طهران نگرانی فوق العاده ای در ظل السلطان تولید کرد و بدستکاری کار کنایه که در طهران داشت بتحریكات پرداخت وملاهای اصفهان را بر آن داشت که مکاتبی بعلماء طهران بنویسند و آنمرد بزرگ را به بی قیدی باصول دین و طرفداری از طبعیون و افکار جدید متهم نمایند و نگذارند بخیالاتیکه در مغز خود میپروراند و آرزو هائیکه در دل دارد نازل گردد این بود که جمعی از ملاهای طهران علم مخالفت و بدگوئی را برضه او بلند کردند و بهمان تهمت هائیکه کشیشان کاتولیک چون آزاد مردی در دنیا پیدایش می یافت متوسل میشدند دست زدند، هیاهو و سرو صدا بلند شد و صحبت آنمرد نامی نقل مجلس علماء و طلاب پایتخت گشت و مخالفین و موافقین در هر طبقه پدیدار گشت.

مرحوم میرزا سید محمد طباطبائی که من بعد یکی از مؤسسين مشروطیت ایران شد و در آن زمان مقام بزرگی در روحانیت و نفوذ کلمه و احترامی بسیار در میان خواص و عوام داشت و بعلاوه مقام فقاہت در حکمت الهی معرفتی بسزا داشت در مقابل هجوم ملاهای عوام فریب و کهنه پرست بکممک و ترویج مرحوم ملك المتكلمين همت گماشت و مجلس وعظ و خطابه ای در مسجد خود برپا کرد و ایشانرا برای وعظ و هدایت افکار دعوت نمود اهمیت صاحب مجلس و ناطق معروف موجب شد که همه روزه هزارها از کلیه طبقات برای استفاضه حضور یابند و بمقام رفیع که آن خطیب بی نظیر در دانش و فصاحت کلام و افکار نو و مصالح عمومی داشت پی برند و بدخواهان و کهنه

پرستان مرتجع سرافکنده شوند مثلی است معروف :

چراغی را که ایزد بر فروزد
هر آنکس پف کند ریشش بسوزد
چون همه روزه عده ای زار و شن فکرا
ن در مجالس خطابه حضور پیدامی کردند و
آن بیانات فصیح نقل مجالس و محافل پایتخت شده بود و از تأثیرات آن پادشاه را
مطلع کرده بودند از طرف مظفرالدین شاه يك انگشتر الماس با تشریفات و احترامات
معموله بملك المتكلمین اهدا شد.

اینک ما قسمتی از خطابه مرحوم ملك المتكلمین را که در مسجد طباطبائی ایراد
نمود و بوسیله مرحوم حاج شیخ مهدی کاشی که خود یکی از نویسندگان تاریخ مشروطیت
ایران است و در این راه رنج بسیار برده و آثار گرانبهایی از خود بیادگار گذاشته نقل
میکنیم.

«بر دانشمندان هر قومی پوشیده نیست که ترقی و ارتقاء شئون هر ملت از حسیض جهالت
و ذلت باوج آسمان اقبال و شرف از افکار بلند و عقاید سودمند بزرگان و علماء آن قوم
سرچشمه میگردد زیرا آنان هر گونه قدرت و تصرف در نفوس ملت را مالکند و مردم
در اصفاء کلمات و نصایح آنها مطیع و منقادند خواه اطاعتشان از طریق سلطه روحانیت
و انتساب بعالم غیب باشد و خواه بواسطه قوم جبریه و استعمال لوازم ظاهریه چنانچه
در تاریخ فلسفه ثابت و محقق است که ترقی و تنزل ملل بر دو گونه است نخست بواسطه
سیر طبیعی تمدن و توحش و حرکت قهری صعود و هیوط پس ترقی حرکت بطرف
برتری و رفعت است که سیر بجانب حیات و زندگی باشد و تنزل نقل بمرک و اضمحلال
است. دوم آنکه بواسطه امر فوق العاده یا اتفاقی غیر منتظره مثل توجه بزرگان و ارباب
کلمه نافه و قدرت کامله در صلاح یا فساد. در صورت اول چون ترقی و تقدم موافق
حرکت طبیعی است لامحاله تدریجی است نظیر حرکت و سیر انسان و حیوانات و
هر گاه ترقی مستند بواقع غیر منتظره باشد با سرعت هر چه تمامتر پیش میرود و در
اندک زمانی راه دور و دراز که اقوام دیگر بطول زمان و تحمل مشقت بسیار پیموده اند
طی میکند نظیر سرعت خط آهن که در یکروز مسافتیکه اسب در یکماه طی می کند

میپساید و این معنی در تکوین نوع بشر مستتر است و موجب تحجیر عقول و آنرا قوه الهیه و قدرت فوق الطبیعه باید گفت .

از این روایات حکمت عملی و اصحاب فلسفه تاریخی بر آنند که در عالم هیچ عاملی را آنقدر اثر در خیر و شر عمومی و نفع و ضرر ملی چون حالت رؤسای روحانی نیست از آنرو که این فرقه زادر ارواح و صدور قوه نافذ و رسوخ کامل است پس اگر میل این گروه بطرف اصلاح و زجاج و دفع مضار مایل شود بازند مدت آنرا رشد و فلاح و علائم سعادت و اقبال در سیمای ملک و ملت ظاهر شود و خرابیها آباد گردد و چون بجانب فساد و اخلال متوجه گردند نیز در زمانی کوتاه ضعف و نقصان و آنرا مذلت و خذلان پدیدار شود اگرچه اولیاء دولت در باب ترقی و تنزل ملل مدخلیت کامل دارند و بتجربه معلوم شده که هرگاه پادشاه بطرف آبادی و عمران و عدالت عطف عنان نماید ملت در مدت کمی دارای شرف و مرتبه ارجمند گردد چنانچه در بسیاری از کشورها پادشاهانی دل آگاه پدیدار شدند و در زمان کمی ملت خود را باوج سعادت و ترقی رسانیدند ولی این نکته را نباید از نظر دور داشت که حسن نیت سلاطین برای ارتقاء ملت بدون کمک و مساعدت طبقه روحانی که نافذ در صدور و مالک عقولند بسیار مشکل است زیرا روحانیون زمام عادات و اخلاق و روش و سلوک عامه را در دست گرفته اند و بر روح آنها حکمفرمایی میکنند اینست که میفرماید اذا فسد العالم فسد العالم پس چون رؤسای روحانی دچار فساد اخلاق گردند زمانی نکشد که تخم بد اخلاقی در قلوب عامه فشانده شود و صفات مذمومه و اعمال ناپسندیده در میان ملت ظاهر گردد و نتایج آن که خرابی ملک و مملکت است هویدا شود .

بنا بر این چون رؤساء روحانی مایل باصلاح شوند میتوان امیدوار بآینده شد و دامن مستقبل را منور و روشن تصور کرد . مخصوصاً مللیکه در تعلیم عمومی صرف افکار نکرده و اکثر افراد از علم و دانش نصیبی ندارند اینگونه مردم جاهل چون به تحقیق حقایق عاجز و به تشخیص مصالح قادر نیستند بحکم اجبار یکنوع حالت تقلید و تبعیت در طبع ایشان مرکوز است . که فطرتاً از اشخاصیکه محل وثوق و اطمینان

آنها است پیروی کنند و افعال و اعمال آنها را سرمشق خود قرار دهند .

نظام طبیعت هم این اقتضا را در بشر بودیعت نهاده تا انسان دچار پریشانی و حیران و سرگردان نشود چنانچه شخص باید با خود چشم بصیرت داشته راه تکامل را پیماید و یا اینکه از اشخاص خیر و دانا در طریق سلوک تقلید نماید مخصوصاً در ایرانیان که طریق تقلید از علماء روحانی در تمام شئون زندگی مرسوم است و مردم بدان عادت کرده اند .

پس ای علماء دین زمام عقول و نفوس عامه در دست شماست در دنیا و آخرت مسئول عزت و ذلت امت شما هستید فساد اخلاق شما بمنزله تولید مرض در اعضاء رئیس است که بزودی بتمام بدن سرایت کند و حسن اخلاق و نیکوئی کردار شما در میان طبقه عامه بمثابة هوای خوش و سالم است که موجب نمو نباتات گردد پس بهره‌یزین که در مقابل تاریخ و نسل آینده در عداد علماء سوء محسوب نشوید و از قضایه که بعلم خود عمل نمی‌نمایند و برخلاف وجدان و وظایف شرعیه حکم میکنند شمرده نشوند زیرا چنین بزرگان قومی راه خلاف و نادرستی پیش گیرند و از هوای نفس پیروی کنند و مصالح عمومی را زیر پا گذارند فساد در تمام شئون راه یابد و برکت از مملکت و مال برداشته شود و غضب الهی همه را فرا گیرد و روز جزا همه این فلاکت و بدبختی هارا بر ذمه شما گذارند و مورخین و نکته سنجان بشریت در حق شما بنویسند آنچه را که در حق کشیشان عیسوی نوشتند و شما را علت بدبختی و گمراهی ملت و سد راه ترقی و آسایش مردم بخوانند و دین حنیف اسلام و قران کریم را مانع تمدن شمرند پس بر شماست که باب حکمت و دانش را بروی مردم باز کنید و حق را از باطل تمیز دهید و صلاح و فساد مملکت را در ظل حمایت اسلام بعوام و خواص القاء نمایند در ترویج علم و تمدن بکوشید و نفوذ اجانب را بر کشور از نظر دور ندارید و برای سرفرازی ایران و ایران بدرجه ای که درخور استعداد و قابلیت مردم است همت کنید و نام خود را در ردیف مردان نیکو کار و نوع دوست و ملت پرست قرار دهید و اعمال دولت را که بچپاول این مردم بی سرپرست مشغولند متنبه نمائید و دست تعدی آنها را از

سر بیچارگان کوتاه نمائید،

و چون پبروی از کاروان تمدن و پرورش افکار مستلزم شناختن راه و بدست آوردن وسائل کار است بر شماست که دیوار جهل و استبداد که این کشور ظلمانی را احاطه نموده خراب کنید و بدنای متمدن و آباد راه یابید کارخانه آدم سازی برای تربیت نوابگان و فرزندان ایران بپاکنید و بنشر کتب تاریخ پیداری ملل مبادرت نمائید و از مجلات و جرائد سودمند امم متمدنه جهان برای هدایت افکار روشن کردن ارواح استفاده نمائید تا آنکه بهمت شما ملت ایران متعالمیرا که در خور دوره مجد و عظمت گذشته اوست بدست آورد و در ردیف ملل زنده جهان جایگیرد و راه تکامل و ترقی را بیاماید و بسر منزل فلاح و نجات رسید، و نام شما برای همیشه بنیکوئی و ملت دوستی برده شود و فرزندان شما بداشتن پدرانی وطن دوست و نوع پرور مباحث نمایند و صفحات تاریخ آینده اسم شما را به خیرخواهی و بزرگی یاد کند.

امروز که نزدیک بنیم قرن از زمان ایراد این خطابه بلیغ میگذرد هر گاه علماء روحانی که برجسم و جان مردم ایران حکومت میکردند از گفته ها و نصایح خیرخواهانه آن مرد خردمند پبروی کرده بودند و روحشان دستخوش هوای نفس نشده بود ملت ایران باین درجه پستی و بدبختی نمی رسید و خود آنها هم باین مذلت و مسکنت و بیچارگی دچار نمیشدند.

در آن زمان دوستان علم و فرهنگ همت به نشر معارف گماشتند و دبستانهای بسیاری در پایتخت و شهرستانها تأسیس نمودند و روابط علمی تا حدیکه پرورش افکار اجازه میداد همین مرکز و ولایات برقرار شد.

مرحوم حاجی میرزا یحیی دولت آبادی که یکی از سران آزادپخواه ایران است و از پیش قدمهای فرهنگ جدید بشمار میرود در تأسیس مدارس ملی و ترویج معارف بیش از هر کس فداکاری کرده و رنج بسیار برده دبستانی مجانی بنام مدرسه سادات در طهران تأسیس نمود و عده زیادی اطفال یتیم و بی بضاعت در آنجا پذیرفته شد و ناهار و لباس شاگردان هم مجاناً داده میشد و بودجه مدرسه هم بهمت خیرخواهان

تأمین و منظم شد و روزهای عید مبعث رسول اکرم را برای جشن مدرسه اختصاص دادند و در آنروز از کلیه بزرگان و رجال ایران دعوت میشد و هزارهائز در آن جشن فرهنگی حضور می یافتند در عید مبعث ۱۳۱۹ مرحوم ملك المتكلمين در آن مجلس باشکوه در حضور هزارها مدعوی و محصلین نطق ذیل را که ما بوسیله آقای سید عبد الوهاب معین العماء که در آن مجلس حضور داشته و نوشته است بدست آوردیم و اینک در اینجا عیناً نقل میکنیم .

« ای بزرگان ایران ای نوباوگان امروز و مردن آتیه این سامان ما امروز دور هم گرد آمده ایم که کانونی برای هدایت افکار بنا کنیم و چراغی برای روشن کردن قلوب برافروزیم و باصطلاح ایرانیان قدیم اجاق علم و فضل را بنیان نهیم تا از پرتو نور درخشان آن قلوب و ارواح تاریک ملت ایران روشن شود و بدستیاری آن پرچم علم و دانش باهتر از آید و جهل جای خود را بعلوم دهد و تاریکی مقام خود را بر روشنائی سپرد و از این راه ماهم با کاروان تمدن همراه شویم و مقامی را که درخور این ملت کهن سال که گذشته با عظمتش زینت بخش تاریخ جهان است باز یابیم حکماء قدیم بر این عقیده بودند که فرق مابین انسان و حیوان بنطق و بیان است ولی علماء و دانشمندان امروز جهان بر این عقیده استوارند که فرق میان انسان و حیوانات به علم و دانش است زیرا در پرتو علم است که انسان بر موز طبیعت راه یافت و بمقام توحید و خداشناسی نائل گشت بوسیله علم و دانش فرزندان انسان که چون حیوانات در مغاره ها زیست میکردند باین مقام رفیع و موقع منیع انسانیت نائل شده و قواء طبیعت را در اختیار خود در آورد و بمنافع عمومی بکار انداخت .

از پرتو علم است که قوه کهربائی و برق جای چراغ پی سوز و روغن کرچک را گرفت و ماشینهای بخاری و خطوط آهن که هر ساعت چندین فرسنگ راه می پیمایند و صدها مسافر را حمل میکند جای خر لنگ را اشغال کرد .

از پرتو علم است که ملت گمنام ژاپن که هزار ها سال در ظلمت و تاریکی می زیست امروز باین مقام بلند از تمدن و بزرگواری نائل شده و با ملل متمدنه جهان

در تمام شئون لشکری و کشوری و فرهنگی رقابت میکند و قسمتی از آسیارا بنور علم و تمدن روشن کرده .

انسان جاهل بیش از حدیکه قواء ظاهره اش درك میکند نمیتواند استنباط نماید و تامسافتی که قوه باصره یا سامعه اش تمیز میدهد نمیتواند تجاوز کند وای چشم و مغز مرد عالم خرق حجاب میکند و قوه نافذه اش از کوهها و دریاها عبور میکند و بوجود معادنی که در دل خاک جای دارد و حیواناتی که در قعر دریاها سکنا دارند راه می یابد و بنفع خود از وجود آنها متمتع میشود .

جاهل در محیطیکه قواء جسمانی اش اجازه میدهد راه می یابد ولی عالم با قوه علم در دستگاه کائنات راه یافته و از اسرار طبیعت و عظمت خالق جهان آگاه میشود جاهل ستاره های آسمان را نقطه های نورانی و روشن مینماید ولی عالم دیداند که هریک از این ستاره ها عالم بزرگ است که بعضی از آنها هزارها مرتبه از کره زمین بزرگتر و دارای مخلوقات و معادن بسیار است و بایک نظم و ترتیبی در اطراف عالم شمسی خود بسیر و در حرکتند .

پس در پرتو علم است که فرزندان انسان بدین پایه از سعادت و ترقی نائل شده و در زیر سایه علم است که عدالت و رستگاری در دنیا پدیدار گشته و بشر طوق کبنده گی و عبودیت ظالمان را از گردن خود برداشته و از نعمت شخصیت و آزادی و تساوی حقوق برخوردار شده .

پس شما ای فرزندان من که برای تحصیل علم و شرف در این دبستان یا کار-خانه آدم سازی راه یافته اید بدانید که خیر دنیا و آخرت شما و ملیت شما و فرزندان آتیه شما فقط و فقط در زیر پرچم علم و دانش است و سرفرازی شما در مقابل ملل زنده دنیا و هم قدم شدن با کاروان تمدن و انسانیت جز از طریق آه و ختن علم و دانش میسر نیست .

پس سعی و کوشش کنید که روح معصوم و بیگناه خود را بزیور علم و دانش روشن نمایید تا با سربلندی و سرفرازی در میان جهانیان زیست کنید و مقاهیرا که

در خور فتبارك الله احسن الخالقين است بيايد و از نعمت هل يستوى الذين يعلمون
والذين لا يعلمون برخوردار گردید و نام نيك پدران خود را زنده کنید و پرچم پرافتخار ایران
را که بدبختانه زمانی است در نتیجه جهل و فساد اخلاق و ظلم و بیادادگری سرافکنده و
واژگون شده است برافرازید و مقامی را که در خور دوره مجد و عظمت گذشته ایران
است باز یابید . «

فصل هشتم

استقراض از روسیه

در این ایام دفتر تازه‌ای در تاریخ سیاست ایران پیدایش یافت و درباریان خیانت غیر قابل جبرانی را مرتکب شدند دولت مقتدر و استبدادی روس که از سالهای چند نفوذ و قدرتش در ایران روز افزون بود و سیاست شدید و تجاوز کارانه اش حیات ایران را تهدید میکرد و بقول معروف بدون فرمان قوشچی باشی بودو در امور داخلی ایران مداخلات نامشروع میکرد و اکثر از اعضاء دولت مخصوصاً شخص صداعظم بستگی زیادی به آنها داشت و از کار کدان آن دولت محسوب میشد

امتیاز بانک استقراضی را بدست آورد و بدون فوت وقت بانک معظمی باسر مایه زیاد در ایران افتتاح شد و چرن این بانک در حقیقت آلت اجراء سیاست دولت روسیه بود بدون شرط و قید دلیون ها پول بعموم طبقات متنفذ از رجال مملکت علماء تجار و غیر قرض داد و طوق سیادت و آقائی خود را بکردن آنها استوار نمود سپس موضوع استقراض دولت ایران از دولت روس بایک شرایط ننگین و شرم آوری که مورد شگفت تمام جهانیان شد بمیان آمد چنانچه بسیاری از جراید سیاسی جهان در اطراف این وام که بقیمت استقلال و حق حاکمیت کشور تمام میشد قلمفرسائی کردند و دولت ایران را به بی خردی و وطن فروشی یاد نمودند •

اهمیت سیاسی و حیاتی این استقراض و مخاطرات آن برای کشور ایران بدرجه‌ای مهم و قابل توجه است که کتابی در این موضوع باید نگاشت، پس بهتر است که فرزندان ایران به تاریخ مشروطیت و جراید آن زمان مخصوصاً روز نامه حبل المتین

کلکته مراجعه فرمایند و درجه بی قیدی و ناپاکی زمامداران کشور را تضاد نمایند
باری از مطلب دور نشویم *

به اصطلاح آن زمان موضوع استقرار خانه برادار • چون صاعقه ای
بر سر وطن پرستان و دوستان ایران فرود آمد و جمله گی را حیران و
سرگردان کرد و هر فرد مطلع به سیاست برای رهائی از این گرداب مهلك
در صدد چاره بر آمد ولی مقامات متنفذ که انتظار داشتند از این پولیکه بقیمت
حیات ایران بدست می آمد سیلی چرب کنند و طرفی به بندند نه فقط در مقام مخالفت
بر نیامدن بلك زمامداران وقت را تشویق نمودند و هر يك سهمی از این گوسفند
قربانی بدست آوردند *

شاید در آن زمان مجمعی چند بر مخالفت با این عمل دولت تشکیل یافته باشد که
ما از آن بی اطلاع هستیم ولی آنچه میدانیم اینست که يك انجمن سری برای مخالفت
با استقرار روس و ایران از اشخاصیکه نام آنها را در اینجا ذکر میکنیم و همه
آنها از کسانی هستند که در مشروطیت ایران و بنیان حکومت ملی زحمات زیادی
کشیده و مشقات بسیار دیده اند تشکیل یافت *

از جمله ملك المتكلمين ، حاجی میرزا یحیی دولت آبادی ، آقای میرزا سلیمان
خان میكده ، میرزا محمد علی خان نصره السلطان ، حاج شیخ مهدی کاشی
می باشند *

نا گفته نماند که معتمد خاقان که سپس به لقب قوام الدوله ملقب شد و در
آن زمان مجرم مرحوم مظفرالدین شاه بود و در دربار آمد و شد داشت اگرچه جزء
این انجمن نبود ولی چون با دولت آبادی و ملك المتكلمين دوستی بسیار داشت
و چنانچه در انقلابات ایران هم در زمره مشروطه خواهان قرار گرفت انجمن را از
جریانات کارهای دولت و نظریات در باریان و روابط آن ها با خارجیه مطلع
می ساخت *

باری افراد انجمن در مجالس و محافل به اندازه ای که مقتضیات اجازه میداد

مضرات این قرار داد را گوشزد مردم مینمودند و تلگرافات چندی با سیم کمپانی بطور محرمانه به علماء عتبات و ایرانیان مقیم خارجه و روز نامه های آزادیخواه فرانسه و انگلیس مخابره کردند و عدم رضایت ملت ایران را نسبت به استقراض اعلام نمودند *

و نیز لوایح مفصلی بنام شب نامه که بخط حاجی میرزا علی محمد (مترجم همایون) نوشته میشد و در آن تاریخ این عنوان در ایران سابقه نداشت ژلاتین کرد و شبهادر کوچه و بازار منتشر نمودند انتشار شب نامه ها را که در آن زمان کار خطرناکی بود به عهده نصره السلطان و دکتر ملک زاده که در آن ایام در دارالفنون تحصیل میکرد و اگذارند *

شانزده لایحه اعتراض در تحت عنوان مخالفت ملت ایران با استقراض که با کمال دقت و اطلاع نوشته شده بود و مندرجات آنها متکی به اطلاعات سیاسی و تاریخی بود منتشر نمودند، و بعضی از آن لوایح را برای روزنامه حبل المتین کلکته فرستاده و در آن جریده ملی بطبع رسید و ما تکرار آن ها را در این جا خالی از ضرورت می دانیم *

از جمله مردان دانشمند و مطلع به سیاست جهان که قدر مردانگی و مخالفت با این قرار داد ننگین علم کرد، مرحوم میرزا ملکم خان بود که در آن ایام در لندن میزیست و تلگرافات متعددی در مضرات سیاسی و اقتصادی این استقراض به شاه و درباریان و صدر اعظم وقت نمود و مقالات مفصل در این زمینه درجراید آزاد انگلستان و فرانسه منتشر ساخت *

مرحوم مستوفی الممالك حکایتی نقل میکرد که ذکر آن در این جا خالی از فایده نیست *

میرزا علی اصغر خان اتابک که این استقراض ننگین در زمان صدارت او انجام یافت پس از آنکه معزول شد بفرنگستان مسافرت کرد و در آن محیط آزادیش از پیش از مخاطراتیکه از این راه متوجه حیات ایران شده بود آگاهی یافت و در صدد بود که بهر وسیله که ممکن است خود را از این خیانت تبرئه کنند و گناه

را بگردن دیگران نیندازد *

یکی از روزها که به اتفاق جناب ملکم خان و اتابک برای صرف چای یکی از هتل های سوئیس رفته بودیم اتابک موقع را مناسب دانسته موضوع استقراض را بمیان آورد و در حدود يك ساعت در اطراف آن صحبت کرد و تمام گناه را بگردن درباریان که اطراف مظفرالدین شاه بودند و ارفع الدوله که در آن زمان سفیر کبیر ایران در روسیه بود انداخت ، و در خاتمه مذاکره خود چنین نتیجه گرفت که ارفع الدوله و ممتاز السلطنه برای استفاده خود مقدمات این استقراض ننگین را فراهم کردند و يك مشت ترك احمق طماع که از درباریان مظفرالدین شاه بودند برای پر کردن جیب خود او را مجبور به این کارناشایسته کردند و من که صدراعظم و مسئول کشور بودم در اینکار گناهی ندارم و مسئولیتی متوجه من نمی شود و استفاده ای نکرده ام مدتی که میرزا علی اصغر خان اتابک صحبت می داشت میرزا ملکم خان سر خود را به زیر انداخته با کمال دقت بگفته های او گوش میداد *

ناگاه سر خود را بلند کرده و با يك نگاه تحقیری که حاکی بر تأثر قلبی آن مرد ایران دوست بود چنین گفت من تا حال در مقابل این خیانتی که بکشور کرده اید جنابعالی را مستحق صد چوب میدانستم و تصور میکردم که اگر خیانتی کرده اید در مقابل استفادای هم نمود اید ولی اینک که میفرمائید دیگران فائده برده اند و شما سهمی در اینکار نداشته اید جنابعالی را مستحق هزار چوب میدانم *

اینک برای بصیرت خوانندگان سواد مکتوبی که مرحوم ملك المتكلمین راجع بقضیه استقراض روس و ایران به میرزا نصرالله خان مشیرالدوله وزیر خارجه وقت نگاشته و ما بوسیله میرزا محمدعلی خان نصره السلطان که خود یکی از اجزاء و عضو وزارت خارجه ایران بود بدست آورده در اینجا مینگاریم ، پس از عنوان *

«اتکاء به حسن نیت و ملت دوستی جنابعالی بنده را بر آن داشت که برای حفظ»

سیادت ایران که مهد پرورش ما و نیاکان ما بوده و از نعمات آن برخوردار هستیم و سرافرازی ما در میان ملل مرهون افتخارات جاویدان گذشته و استقلال امروزه او است در مقام گستاخی بر آمده و اصلیکه پایه تمام حکومت های خودمختاری و سلطنت های مطلقه بروی آن استوار است که پادشاه مالك الرقاب و صاحب اختیار ملك و مملکت است و کسی را حق چون چرا در کار های او نیست در این موقع خطیر از نظر مصالح ملك و ملت رعایت نکرده در مقام تصدیع بر آیم

زمانی است که در محافل داخلی و جراید خارجه از استقراض دولت ایران و روسیه سخن گفته میشود اینک از قرار معلوم این شهرت ها به یقین پیوسته و دولت ایران مصمم شده با يك شرایط سنگینی که باتمامیت و استقلال ایران منافات دارد این استقراض را عملی نماید و از این راه بارگرانی بردوش خود و ملت ایران که هیچوقت قادر نخواهد بود شانه از زیر آن خالی کند بنهد *

زیرا با عدم تو از انیکه در دخل و خرج دولت موجود است و کسریکه همه ساله در بودجه کشور مشاهده میشود دولت ایران به این زودبها قادر به پرداخت اقساط قروض خود نخواهد بود و این طوق رقت برای همیشه بگردن ملت ایران استوار و بر قرار خواهد ماند و حال آنکه هم جنابعالی که رشته مهم امور سیاسی کشور را در دست دارید و هم مردان خردمند و مطلع به اوضاع داخلی ایران میدانند که اگر هم اطمینان بود که این پول صرف اصلاحات کشور و بکار انداختن چرخ اقتصاد مملکت میشود باز هم از نظر سیاست و حفظ موقعیت کشور صلاح در اینکار نبود در صورتیکه برای احدی تردید نیست که تمام آن صرف هوس رانی عدهایکه کمترین علاقه به سعادت و افتخار مملکت خود ندارند خواهد شد و يك سره در چاه های طمع و خود پرستی مردمانیکه کار ما را تا به این پایه مذلت و پستی رسانیده اند فرو خواهد رفت و جز بدنامی و بد روزی و ندامت برای ملت ایران اثری باقی نخواهد گذارد *

پس در نظر دور اندیش جنابعالی که از همه کس آگاهتر به امور سیاسی کشور

هستید و در مملکت دوستی مورد تصدیق عوام و خواص می باشد بهتر نیست که اعلیحضرت اقدس پادشاه را که بیش از همه به سعادت ملك و ملت خود علاقمند می باشند از مضرات سیاسی این استقراض آگاه فرمائید و پرده خدعه ای که در باریان برای مستور ساختن حقیقت آویخته اند پاره نمائید و معایب را در پیشگاه حضرتش روشن فرمائید و نام نیکی از خود در تاریخ ایران بیاد گار گذارید •

هرگاه حقیقاً توازن خرج و دخل دولت بهم خورده و چرخ مملکت چنانچه گفته میشود بواسطه بی پولی از کار افتاده آیا بهتر نیست که بوسیله يك استقراض داخلی این عدم توازن را اصلاح فرمائید و یا بوسیله برقراری يك مالیات تازه ای کسر بودجه مملکت را تامین کنید •

و در صورتیکه طرق فوق غیر ممکن و ضرورت فوری بدست آوردن مبلغی از راه استقراض خارجی ایجاب میکند بعقیده ارادتمند صرفه و صلاح در آنست که از يك مملکت بی طرف که سیاست خاصی در ایران ندارد از قبیل مملکت فرانسه آلمان سویس امریکا و غیره این استقراض بعمل آید و از کاریکه مضرات آن مسلم و غیر قابل جبران است احتراز فرمائید •

باکمال تأسف مجاهدت و مخالفت وطن پرستان درضدیت با استقراض ایران از روس بجائی نرسید و تذکرات جراید آزادیخواه ملل اروپا نتیجه نداد و درباریان موفق شدند که بقیمت استقلال و شرافت ایران جیب خود را پر کنند و تهیه مسافرت فرنگستان شاه را که مفصلاً جزئیات آن در تاریخ ضبط است فراهم نمایند .

کسانیکه بمخالفت برخواسته بودند مورد تهدید و تعقیب دولتیان واقع شدند جمعی محبوس و عده در گوشه و کنار منزوی گشتند مرحوم ملك المتكلمین پس ازچندی از روی یاس و ناامیدی برای مسافرت بخارجه از طهران حرکت کرد و بواسطه موانعی که پیش آمد زمانی در گیلان و بادکوبه توقف نمود و سپس بخراسان رفت . مامشر این مسافرت را از روی یادداشت های آقای سیدجیب الله اشرف الواعظین که یکی از وعاظ معروف بود و در این مسافرت با مرحوم ملك المتكلمین همراهو

همسفر بود و عین آن در ارشیو این تاریخ ضبط است نقل میکنیم :

مرحوم ملك چون ستاره درخشانی در آسمان گیلان پدیدار گشت و با نور حکمت و فصاحت و خطابه‌های بلیغ خود آن افق ظلمانی را روشنی بخشید . عاشقان آزادی و عدالت چون پروانه گرد شمع وجودش جمع شدند و مردم از آن نعمت غیر منتظره برخوردار گشتند هزارها نفوس در مجالس وعظ و خطابه حضور مییافتند و از آن چشمه فضل و دانش سیراب میشدند زمانی نگذشت که گوئی يك نهضت ملی در این شهر پدیدار گشته و شوق و شعفی بیرون از حد در مردم آشکار شد مردم حرفهائیکه تا آن زمان بگوششان نرسیده بود شنیده و زمزمه عدالت و حب وطن و شرافت ملی در افکارشان راه یافت روزی نمیگذشت که صدها مردم از خواص و عوام بملاقات ما نیایند و با اندوخته ای از افکار تازه مراجعت نکنند بطوریکه بر ما معلوم شد استعداد مردم گیلان برای قبول تمدن و زیر پا گذاردن خرافات از بسیاری از شهرهای ایران بیشتر است ، و هرگاه زمامداران ملت دوستی پیدا شود به زودی در شاه راه سعادت خواهند افتاد و طناب خود را از زیر بار خرافات و موهومات آخوندها بیرون خواهند کشید .

آقای خمایی که یکی از مهمترین ملاهای گیلان بود و نفوذ بسیاری در مردم عوام داشت و روحاً مردی بود جامد و مستبد و مخالف با افکار جدید چون بازار ریاست خود را کساد یافت و توجه عموم را نسبت بمسافر تازه وارد دریافت و ازگفته های او آگاهی پیدا کرد بنای ضدیت را گذارد و بحربه تکفیر که یگانه اسلحه ضد آزادی و تمدن است متوسل گشت و این افکار نوین را که ریشه تمدن و انسانیت بود مخالف با شرع و شریعت اعلام نمود و پیروان آنرا کافر و بی دین یاد کرد ، و بدستگیری شیخ ابراهیم واعظ که یکمرد فتنه جو و کهنه پرستی بود و چندی قبل در طهران مردم عوام را برضد یهودیها شورانید و محله یهودیهای طهران را به باد غارت داد ، غوغا و شورش برضد مرحوم ملك المتکلمین بر پا کردند و تلگرافاتی به علماء طهران و رجال دولت مخابر نمودند و آنچه را که درخور مردمان سالوس

و دشمن آزادی و تمدن است فرو گذار نکردند مجامعی برپا نمودند و مردم عوام را به مخالفت تشویق نمودند، ولی تاثیر حقیقت و حق و قدرت ایمان و فصاحت کلام آن آزاد مرد بزرگ چنان طبقات مردم را در تحت تاثیر قرار داده بود و تخم محبت او در دلها کاشته شده بود که تمام این هیاهو و مخالفت ها بجائی نرسید و روز بروز بازار افکار تازه رونق می یافت و هجوم مردم برای استفاده از فلسفه جدید زیادتر میشد و امید پیروان تجدد زیادتر میگشت و همه امیدوار بودند که این تخم آزادی و وطن دوستی که بدست ملك المتكلمين در قلوب افشاند شده روزی درختی بارور گردد و جامعه ایران از میوه آن بهره مند شود، چنانچه خوش بختانه این انتظار لباس عمل پوشید و ملت گیلان چند سال بعد بیش از سایر شهرهای ایران در راه مشروطیت جانبازی و فداکاری کردند و نام آن آزاد مردان در تاریخ مشروطیت ایران برای همیشه بیادگار باقی خواهد ماند.

توقف ما در رشت دو ماه و چند روز طول کشید و در این مدت بسیاری از معارف بندر پهلوی برای درك ملاقات ملك المتكلمين برشت می آمدند و از آن چشمه فضل و حکمت سیراب میشدند، چون به بندر پهلوی رسیدیم با اینکه بیش از چند روز در آنجا نزیستیم مرحوم ملك المتكلمين اقدام به تأسیس یک مدرسه ملی نمود و چون شرح آنرا در روزنامه جبل المتين کلکته درج نموده اند ما عین آن را در اینجا نقل میکنیم.

جبل المتين ۲۱ ربیع الاول ۱۳۲۲ مکتوب از انزلی امروز نهم صفر است جناب مستطاب آقا میرزا نصرالله ملك المتكلمين که در حقیقت ملك المتكلمين و در منبر شخص اول در ایران است و نزد جنابعالی نیز متتها درجه معروف اند در مجلس وعظ جناب معین التجار پس از آنکه خلق را از هر در موعظت نموده سخن را به تعلیم و تربیت اطفال و احداث مدارس کشانیده چنین ایراد فرمودند. ای اهالی بندر معتبر انزلی تازود است مدرسه برای تأدیب و تربیت و معرفت و انسانیت اطفال و نونهالان وطن و جگر گوشه های خود تأسیس کنید و راضی

نشوید اطفالتان در کوچه و بازار گشته و بکارهای پست خوگیرند، بر شما لازم است کارخانه آدم سازی دائر کنید که انسان را جز مدرسه هیچ چیز ادب نمیکند مدرسه بر معرفت انسان می افزاید در این بندر و سرحد معتبر که اول بندر سواحل بحر خضر میباشد مدارس و مطابع دائر کنید و آنچه میفرمود با ادله و براهین به مستمعین با احادیث موثقه بشبوت می رسانید به اندازه ای خلق را در این راه موعظت فرمود و نصیحت نمود که جمعی از معارف پژوهان در احداث مدرسه مستعد شدند، تا کنون اهالی انزلی از هیچ متکلمی بدین پایه تأثیر کلام و تسلط در منبر و سخنان مفید نشنیده و ندیده بودند، از آن بعد سخن را به روزنامه و فایده او کشیده و به آواز بلند فرمود، ای مردم بدانید و آگاه باشید که جریده فریده حبل المتین که صاحب امتیاز و نگارنده او مؤید الاسلام و خود از علما و یکی از مجتهدین بزرگ ایران میباشد، یازده سال است در شهر کلکته هم خود را صرف ترویج معارف نموده و در مقابل دشمنان دین و مملکت چون سند سکندر ایستاده دفاع از دولت اسلام میکند، حبل المتین مسلمانان خاصه ایرانیان را سربلند کرده به تهذیب اخلاق و تمدنشان میکشاند.

حبل المتین در مملکت خارجه نشسته دفاع از دشمنان داخلی مینماید، حبل المتین داد مظلومان را از ظالمان میستاند، حبل المتین ظالمان را نابود و بجای آن عادلانرا بر سرکار آورده دم از ترقی میزند، حبل المتین وطن عزیز و اهل وطن خود را دوست داشته و میخواهد وطن و ابناء آن از دست برد دشمنان خودی و بیگانه آسوده مانند.

حبل المتین دشمن ظالمان است، حبل المتین دوست عادلان است، حبل - المتین ترقی وطن را خواهان است، حبل المتین خلق ایرانرا یازده سال است به اتحاد دعوت میکند، حبل المتین هیچگاه از ظالمین و وطن فروشان ملک همراهی ننموده بخوانید این نامه مقدس را تا بر اطلاعات شما و وطن شناسی و دولت خواهی تان از هر جهت بیفزاید، حبل المتین اول روزنامه فارسی است که بوظائف ملی خود عمل می نماید.

خلاصه به اندازه ای از این در سخن راند که اهالی انزلی بفواید این روزنامه مقدس آگاه نمود، بلی اینست ثمره صداقت و نتیجه استقامت و اثر حق ستایی که در سیصد ملیون نفوس اسلامیه به السنه مختلفه و وسائل متعدده ستایش شده و ممدوح واقع میشود.

مکتوب از انزلی جبل المتین ۱۲ جمادی الاول ۱۳۲۲ تالهای سنک گداز حاجی ملک المتکلمین بعد از آنکه به اهالی انزلی اثر خود را بخشید و مدرسه عضدیه را احداث نمودند معلم هم از طهران وارد و روز دوازدهم ربیع الثانی که روز افتتاح مدرسه بود عموم اهالی و اعیان در آن محضر محترم شرف حضور بهم رسانیدند و هر یک از اولیاء دست اطفال خود را گرفته بمدرسه سپرده ثبت دفتر نمودند این مدرسه گنجایش چهل نفر شاگرد و بعلاوه پانزده طفل یتیم دارد فعلا اطفال با کمال قاعده مشغول تحصیل میباشند، اشخاصیکه در ابتدای تاسیس این مدرسه کلمه کفر بر زبان جاری میکردند در اثر بیانات معجز آسای حاجی ملک المتکلمین روز افتتاح مدرسه دیده شد دست اولاد خود را گرفته بمدرسه حاضر شده روی صندلی جلوس کرده اسمشانرا بدفتر مدرسه ثبت نموده و بمقام انسانیت داخل گردیدند خداوند ما را از شر شیاطین انسی نجات بدهد.

مکتوب از انزلی جبل المتین ۲۰ ربیع الثانی ۱۳۲۲ در مراسلات اقدم مذاکرات مدرسه بعرض رسید متمم او را نیز مینویسم، جناب مستطاب حاجی ملک المتکلمین که در شماره اولین وطن خواهان و از زمره وطن پرستان دولتخواه اسلام دوست است بیست و هشت روز تمام در انزلی بالای منبر خلق را در تاسیس بنای مدرسه یعنی کارخانه آدم سازی ترغیب و تحریر نمود، عاقبت از نفس قدس نمون ایشان در روز ۲۹ صفر به محضر حکومت درحالتیکه جمیع اعیان و اشراف و تجار و غیره با علمای اعلام حاضر بودند تشکیل انجمن شده در آن محضر محترم مذاکره لازمه به میان آمده پس از اینکه دفتر اعانه مدرسه بامضاء علماء اعلام و حکومت و اعیان و اشراف و تجار و غیره رسید و همه متفق الکلمه در این بنای خیر اقدام و امضا نمودند

خطابه ای غراء ایراد شد بعد بذریعه تلگراف از طهران معلم برای مدرسه طالب نمودند عنقریب افتتاح مدرسه اطلاع داده خواهد شد ، جناب ملك المتكلمين بایانی خوش فصل به فصل نظامنامه مدرسه را که ترتیب داده و کتابچه نموده بودند قرائت کردند و تا هفته دیگر عین نظامنامه بداره فرستاده خواهد شد عده ای هم با تاسیس این بنای تمدن مخالفت کردند و سر و صدا ها بلند نمودند ، از آنجمله وکیل الرعایا میباشد ولی پافشاری جناب ملك المتكلمين مخالفت آنها را بی نتیجه گذارد و بحمدالله این اساس خیر برپا شد .

توقف چند روزه حضرت ملك در بندر انزلی گوئی خلق تازه ای بوجود آورد و بیانات فلسفی و سحر آسایش ارواح را دگرگون ساخت تخم وطن دوستی و معرفت در دماغ اهالی آسمان کاشته شد و یادکاری فنا ناپذیر در قلوب از خود باقی گذارد .

چون به بادکوبه رسیدیم جمعی از روشن فکران و از آزادیخواهان انتظار ورود ما را داشتند و چون پیوانه گرد شمع وجود آنجناب جمع شدند جناب طالب اف که از آزاد مردان آن دیار است و کتابها در تربیت و روشن کردن افکار ایرانیان تألیف نموده بملاقات حضرت ملك شتافت و این دو آزاد مرد نامی ایامی چند از صحبت یکدیگر برخوردار شدند و ایرانیان بادکوبه و آزادیخواهان قفقاز از مجمع آنها استفاده بسیار نمودند .

شالوده تاسیس مدرسه ایرانیان در بادکوبه به تشویق حضرت ملك ریخته شد و بزرگان و متمولین آن دیار در این کار خیر مساعدت بسیار نمودند و از بذل مال دریغ نکردند .

پس از آنکه چند روزی در بادکوبه توقف نمودیم و از ملاقات هم وطنان بسیار مسرور بودیم از طرف مقامات رسمی بما اطلاع داده شد که اجازه داده نمی شود که ملك المتكلمين بطرف اروپا حرکت کند و باید به ایران مراجعت نماید . نماینده دولت ایران بطور خصوصی بما فهماند که دولت نمیخواهد قضیه سید

جمال الدین افغانی تجدید شود و یکمرد روشنفکر چون حضرت ملک به ممالک خارجه که در آنجا میتوان بآزادی آنچه را که در صلاح ملک و ملت ایران است گفته و نوشته شود مسافرت نماید .

ناچار از راه عشق آباد بطرف مشهد مقدس حرکت کردیم .
چند روزیکه در مشهد مقدس بودیم بما خیلی خوش گذشت و از حسن اتفاق جناب حاجی نصیر الملک شیرازی متولی باشی با حضرت ملک المتکلمین دوستی به سزائی داشت و مقدم ایشان را گرامی داشت و آنچه در خور احترام بود بجا آورد و بنا بخواهش جناب نصیر الملک حضرت ملک المتکلمین چند شب در مسجد معروف گوهرشاد در حضور هزار ها خواص و عوام منبر تشریف بردند و چراغ هدایت افکار را در آن محیط قدس روشن نمودند نگارنده با کمی استطاعت کوشش کردم که آنقدر که مقدور بود خطابه های آن مرد بزرگ را بنویسم و قصد دارم در رساله ای جداگانه برای روشن کردن فکر هموطنان خود طبع و منتشر نمایم .

فصل نهم

پس از مراجعت از مشهد مقدس چندی مرحوم ملك المتكلمين در طهران و اصفهان توقف داشت و در خلال آن ایام بدعوت جمعی از آزاد مردان فارس به شیراز مسافرت میکند و ما شرح مسافرت و مدت توقف ایشانرا در شیراز از روی یادداشت‌های جناب حجة الاسلام آقای میرزاعلی آقا ذوالریاستین که یکی از بزرگان روحانیون و سرسلسه عرفا و آزادیخواهان میباشند و تاریخ مشروطیت ایران و زندگی بعضی از رجال مشروطه خواه را مخصوصاً شرح حال مرحوم ملك التمكنين را نگاشته بطور اختصار برای خوانندگان این سرگذشت نقل میکنیم .

شهید سعید و فدائی راه ایران و آزادی مرحوم حاجی میرزا نصرالله ملك المتكلمين که معروف خاص و عام و نام نامیش زینت بخش صفحات تاریخ آزادی ایران است در زمان حکومت علاءالدوله که مردی مستبد و جفا پیشه بود بنا به دعوت جمعی از احرار و روشن فکران به شیراز آمدند ، و از پرتو افکار و فصاحت گفتار خود قلوب را روشن و تشنگان راه حریت و انسانیت را سیراب نمودند خواص و عوام از هر طایفه گردش جمع شدند و هزارها نفوس در مجامع نطق و خطابه اش حضور یافته و از آن دریای فضل و حکمت سیراب گشتند ، هیجان غیر قابل وصفی در نفوس پدیدار گشت و شوق شعفی و بی اندازه در ارواح خمود و جامد آشکار شد قدرت بیان و ایمان در گفتار آن آزاد مرد انقلاب شکفتی در افکار و ارواح مردمان این سر زمین ایجاد نمود .

و روح تازه‌ای در کالبد ملت فارس بوجود آورد ، اگرچه توقف آن جناب در شیراز چندان طولانی نشد و چنانچه بدان اشاره خواهیم کرد جبراً از میان ما بیرون رفت و قلب دوستان و پیروان عدالت و حریت را از جدائی خود آزرده و متأثر ساخت .

ولی افکار بلند و عقاید ارجمند و بیانات فصیح و گفتار بلیغش چون اشعه خورشید ارواح خلق این مملکت را روشنی بخشید و تخم حکمت و وطن دوستی در قلوب اهالی فشاندا یامی چند در مسجد وکیل به وعظ و خطابه پرداخت و مردم را به راه وطن دوستی و عدالت گستری و مخالفت با اساس ظلم و استبداد و پیروی از ملل متمدنه جهان هدایت نمود و از تهدید حکومت وقت و تکفیر ملاهای کهنه پرست اندیشه در دل راه نداد و انقلاب بزرگی بر ضد ظالمین و پیروان حکومت استبدادی و دشمنان وطن برپا کرد .

و ما در اینجا شمه‌ای از بیانات شیوا و گفتار سحر آسایش را که در مسجد وکیل در حضور هزار ها نفوس ادا نمود ذکر میکنیم .

خطابه مرحوم ملك المتكلمين در مسجد وکیل شیراز :

«بزرگترین وسیله سعادت هر قوم درك این مطلب است که دولت دولت ماست و خاک وطن خانه ماست و حفظ آن وظیفه هیئت اجتماعیه است و کافه حقوق دولت و وطن و ملت حقوق مشترک است زیرا نفع و ضرر کشور بهیئت اجتماعیه اهالی آن مملکت راجع و همگی در آن سهیم و شریک و هر يك از افراد در دفع مضرت و خیر منافع آن فرداً فرد وظیفه دارد و حق و صلاحیت سؤال از نيك و بد آن را دارا میباشد و روزیکه اکثر اهالی کشور بفهم این نکته دقیق نائل گردند و برای حفظ حقوق حقه خود قیام نمایند و برای فداکاری در این منظور مقدس آماده شوند و بدون اغماض و ترس از هر کس هر خطائی دیدند به مسئولیت او بر خاستند اختر سعادت از افق طبیعت طلوع خواهد کرد، دولت کسب شرف و قدرت، ملت ترقی، مملکت آباد، خزانة مأمور و قوه تدافعی ملی بخودی خود آماده گردد ، خصوصاً ملت ایران که همه از يك نژاد و يك زبان

و يك مذهب و پایه قومیتش در روی يك گذشته با عظمت و افتخاریست كه همه جهانیان تصدیق دارند و با اینکه مكرر در مكرر در دوره زندگانی چندین هزار ساله اش دستخوش هجوم و استیلای اقوام و ملل واقع شده كمتربین شكافی در بنیان ملیتش راه نیافته و با اینکه در ظاهر مغلوب و منكوب ملل فاتح بوده همیشه روح و فكرش بر آنها حكمرمائی داشته و آداب و عادات ملی و اصول تشكیلات اجتماعی خود را بر ملل غالب تحمیل نموده است .

حتی ملت عرب با اینکه جهانگیریش متكى باصول متین احكام دین بود طولی نكشید كه مغلوب افكار بلند و سچایای ملی ما گشت و تمدن و تشكیلات دولتی و اجتماعی ما را پذیرفت .

حكومت خودمختاری و خود سری زمامداران كشوری و لشگری مایه اضمحلال و محو ملل بزرگ عالم بوده و هست و قانون مسئولیت و بسط عدالت ملل جهان را به این پایه از دانش و تمدن سوق داده و مسئولیت زمامداران ملك و ملت گردش چرخ مملكت را از خطا و تزلزل مصون میدارد .

جای تعجب است كه در بسیاری از ممالك ملت قانون مشروطیت را از دولت مستبد خود با مجاهدت و جانبازی طلب میکنند و بدان نائل نمیکردند ولی در كشور ما چنانچه شنیده میشود شاهنشاه رفوف و مهربان محض رفاه حال ملت و ترقی مملكت به اوج سعادت در وضع قوانین مناسب با حال كشور و بسط اصول عدالت و مشورت در مهم امور مملكتی خود مایل ولی امنای دربار و امرائیکه رشته استبداد و خود سری و ظلم را برگردن این ملت بیچاره استوار کرده اند ، و بقول معروف: (میکشد هر جا كه خاطر خواه او است) تن در نمیدهند و ملت هم بدرجه ای جاهل و از حال خود غافل است كه این سیه روزی و فشار و بدبختی را زندگانی و حیات دانسته قدمی در راه سعادت و کامیابی خود بر نمیدارد ، یقین دارم كه پادشاه دل آگاه بدین نكته اساسی توجه فرموده ، كه پادشاه از وضع قوانین و بسط عدالت بیش از مردم بهره مند میگردد زیرا بدون همکاری صمیمانه دولت و ملت و اتخاذ اصول مشروطیت

و مشورت اتحاد حقیقی مابین دولت و ملت پدیدار نشود و بسیر تکامل و ارتقاء که آرزوی همه جهانیان است نائل نگردد.

در تمام جهان امروز قومی یافت نمیشود که از روی خلوص نیت و صدق عقیدت مطیع حکومتی که وضع و سلوک و رفتار از روی اصول استبداد است بوده باشد اگر در عصر این پادشاه ملت دوست دوائر دولت منظم نگردد و ابواب عدل بروی ملت باز نشود و دردهای صعب العلاج که به برخی جهات از اظهارش خود داری می کنم بدرمان نرسد و در تربیت ملت و اصلاح دوائر دولتی و بساط سلطنت صرف همت نشود و این فرصت که بر حسب اتفاق پیش آمده از دست برود دیگر امید بقا و دوام بسیار دشوار است مگر دست غیب بساط دیگری بظهور آورد و فلك طرح نوینی افکند جای شبه نیست که منافع و اغراض دول مقتدر همجوار پیوسته مانع ترقی و اعتلای دولت ما بوده و بر هیئت اجتماعی خاصه بزرگان و روشن فکران واجب است که از روی جد و اجتهاد در تشکیل دولتی مقتدر که بنیادش در روی عدالت و آسایش رعیت باشد بکوشند و مقامیرا که در خور یکملت زنده و سربلند است در میان جهانیان احراز نمایند.

چنانچه ملت آسیائی ژاپن که در اقصای شرق در يك جزیره نسبتا كوچكى جای دارد و از طرفی با زمین پهناور خالی از سکنه سیریه و از طرف دیگر با کشور جاهل و دور از تمدن چین همسایه میباشد و از اقیانوسهای بی پایان احاطه شده و هزارها فرسخ خاک آن از ممالك معتمدنه جهان دور است و هزار سال در تاریکی و گمنامی میزیسته اینک در تحت لوای حکومت ملی و رهبری پادشاهی خردمند و ملت دوست قدم در جاده تمدن و انسانیت گذارده و کشور خود را به فروغ علم و دانش روشنائی بخشیده و در ردیف بزرگترین ملل متمدنی جهان جای گرفته است افراد ملت ژاپن در مقابل قانون مساوی و حدود حقوق کلیه طبقات اعم از غنی یا فقیر یکسان و از تجاوزات ظالمانه استبداد مصون و شبانه روز برای کسب افتخار و پیش افتادن از کاروان ترقی و انسانیت کوشش و مجاهدت میکند.

فرزندان با استعداد خود را برای کسب علوم و صنایع بکشور های اروپا فرستاده و هر يك از آنها با گنجینه ای از علم و معرفت به وطن خود باز میگردد و دستگاه تمدن را بکار می اندازند، صد ها از علماء بزرگ و صنعت گران قابل را از ممالك بعیده به کشور خود خواسته و در تحت افکار بلند و اطلاعات سودمند آنها ملت را به اصول جدید و صنایع مجیر العقول نوین آشنا مینماید.

اعلیحضرت میکادو پادشاه بلند مرتب ژاپون چون اساس حکومت مشروطیت را در کشور خود بر قرار فرمود و ملت را در اتخاذ تدابیر مملکت داری سهیم و شریک کرد کاخ عظمت و اقتدار ژاپن را بنیان نهاد و روح یکانگی و اتحاد مابین دولت و ملت استوار نمود و در حقیقت سرمشق بس سودمند بکشور های آسیائی که در جهل و نادانی زیست میکنند و از کاروان تمدن و انسانیت دور افتاده اند داده است.

پس مردمانیکه نوری از وطن پرستی و ملت دوستی در قلب آنها هست و طالب سعادت و افتخارات کشور خود هستند و مایلند خود و فرزندان شان با سر بلندی در میان جامعه بشریت زیست کنند و از عبودیت و بندگی و ظلم و استبداد در کنار باشند شبه ای نخواهند داشت که پابندگی ملت و دولت بسته به همکاری هیئت اجتماعیه و همدستی مابین آنها است و این اصل مسلم بدون شرکت دادن روشن فکران و دانشمندان قوم در امور کشور و وضع قوانین و بسط عدالت و حفظ حقوق و حدود ابناء وطن غیر ممکن و محال است و تا دولت از روی صدق نیت و خلوص عقیدت با ملت صمیمانه در امور کشور شرکت و همکاری نکند و از افکار خیر خواهان و مطلعین به سیاست جهان استمداد نکند پایه دولت را در روی آزادی عقاید و افکار نگذارد این کشتی شکسته به ساحل نجات نخواهد رسید و ملت ایران از میوه تمدن و ترقی بر خوردار نخواهد گشت و دولت ایران به اوج عظمت و افتخار نخواهد رسید.

افکار بلند و عقاید ملت پرور مرحوم ملک المتکلمین که از يك مغزی توانا و روحی آزاد سرچشمه میگرفت و از زبانی فصیح جاری میشد هیچانی در افکار و ارواح

مردم پدیدار نمود و عالم نوینی بوجود آورد، همه روزه آزاد مردان گردش انجمن کردند و عوام سر از پا نشناخته و در جمیع مجالس خطابه اش حضور می یافتند، علاءالدوله که به استبداد عقیده معروف و از جابر ترین رجال آن دوره بود و در بعضی مجامع وعظ حضور یافته و به تأثیرات بیانات آن آزاد مرد در جامعه بخوبی پی برده بود از این هیجان افکار بیمناک شده و در صدد برآمد که آن چراغ هدایت افکار را خاموش کند و آن نسیم آزادی را که چون نفخه روح القدس بر ارواح عوام و بی خبران وزیدن گرفته بود از میان بردارد.

پس تلگرافاتی به رجال دولت نمود و توقف ملک المتکلمین را در فارس مایه فساد و برانگیختن انقلاب قلمداد کرد و موافقت آنها را در تبعید آن مرد نامی جلب نمود و در یکی از شبها غفلتاً عده ای سوار برای بیرون کردن او از فارس مامور نمود ملک المتکلمین بدون آنکه فرصتی برای ملاقات دوستان بدست آورد اجباراً از شهر بیرون رفت و سوارها به دستور علاءالدوله تا حدود اصفهان دمی از مراقبت ایشان غفلت نکردند و پس از آنکه مطمئن شدند که از خاک فارس خارج شده بشیراز مراجعت کردند.

در اینجا برای شناسایی رجال آن زمان و وضع رفتار آنها با مردم حکایتی از مرحوم ملک المتکلمین که زمانی قبل از این اوقات در اصفهان با حضور عده زیادی از مردم نقل میکرد حکایت میکنیم تا ریشه خصومت و دشمنی علاءالدوله با آن مرد نامی روشنتر شود.

در سال هزار و سیصد و چهارده بقصد زیارت عتبات از راه خوزستان مسافرت کردم اتفاقاً علاءالدوله هم در آن زمان بحکومت خوزستان برقرار شده بود و در راه بایکدیگر مصادف شدیم چون رغبتی به معاشرت و صحبت من پیدا کرد به من تکلیف کرد با او در کالسکه نشسته طی مسافرت کنیم من هم تقاضای او را قبول کردم همینکه وارد خاک خوزستان شدیم اتفاقاً در روی یکی از تپه های مجاور جاده زارع بدبختی بشخم زمین با گاو مشغول بود علاءالدوله او را صدا کسرد و بدون

مقدمه حکم بیریدن سر آن بدبخت داد من اول خیال کردم شوخی میکند و چون حس کردم حقیقتاً میخواهد آنمرد بی چاره را بکشد با پریشانی از او علت این عمل نا- هنجار را سؤال کردم بطور طبیعی وساده جواب داد برای اینکه مردم بترسند و از من ملاحظه کنند باید چشم آنها را ترسانید چون او را معمم به این جنایت دیدم و قدرتی برای جلوگیری از این شقاوت نداشتم بنای گریه و التماس را گذاردم تا بالاخره راضی شد که از کشتن او بگذرد و بیریدن گوش آن رعیت بیچاره قناعت کند و با کمال بی رحمی این عمل شقاوت کارانه را اجرا کرد .

چون دیگر دیدن روی این مرد خیانت کار برای من مقدور نبود همان شب بدون اطلاع با همراهان خود راه شوشتر را پیش گرفتم و پس از مشقت بسیار وارد شهر شدیم و بعد از آسایش علماء و بزرگان شهر را از آنچه خود مشاهده کرده بودم آگاهانیدم خوشبختانه آهالی هم از استبداد و بی رحمی او اطلاع داشتند و بنای طغیان و انقلاب را گذاردند و مسلحاً از دخول او به شهر جلوگیری کردند و پس از کشمکش های زیاد و تلکرافات متعدد که بتهران شد شر این مرد جابر از سرمردمان خوزستان کنده شد و از طرف دولت معزول گشت و منکوباً بطهران مراجعت کرد .

مرحوم ملك المتكلمين پس از مراجعت اجباری یا تبعید از شیراز دیگر به اصفهان نرفت و یکسره بملك شخصی خود موسوم به مهدی آباد که در چهار ده فرسخی شمال غربی اصفهان است مسافرت کرد و چند ماه در آن قریه به آبادی اراضی زراعتی و حفر قنات و مطالعه پرداخت چندی هم مبتلا به سردرد عصبانی که صداع شمسی نامیده میشد گرد بدولی طولی نکشید که شفا یافت اینك مکتوبیکه از مهدی آباد به یکی از دوستان خود میرزا اسدالله خان وزیر نوشته در این جا نقل می کنم .

شرح بدست آوردن این مکتوب اینست که نویسنده این تاریخ در جنگ بین المللی با عده ای از وطن خواهان به اصفهان مهاجرت کردم ، و اتفاقاً شبی را مهمان

میرزا اسدالله خان وزیر که یکی از رجال کهن سال اصفهان و سالها ریاست مالیه آن جا را داشته و از مردان روشن فکر است و در مجله شهشهان اصفهان سکنا دارد بودم در ضمن صحبت مذاکره از مرحوم ملک المتکلمین بمیان آمد به ایشان گفتم که در خیال هستم تاریخ زندگانی آن آزاد مرد را برای آگاهی هموطنان خود بنویسم ، ایشان مرا به این مقصود تشویق کردند و سپس صندوقچه ای را که در قفسه اطاق بود بیرون آورده و مکتوبی را که در اینجا مینگاریم به نگارنده دادند و من در همان مجلس رونویسی از آن برداشته واصل او را به ایشان مسترد داشتم .

اینک عین آن مکتوب را که از يك قلب مجروح و روحی آزرده يك مجاهد حقیقی و آزادیخواه واقعی تراوش کرده مینگاریم :

«گرامی مرقومه شریف بوسیله محمدحسن بک در موقعیکه تنها در گوشه باغ کنار قلعه که به صوابدید جنابعالی احداث کردم و اینک درختهای سایه افکنده و بارور شده اند در حالیکه مشغول بخواندن کتاب مثنوی که یگانه مونس من است زیارت کردم و از مطالعه آن چشم روشن و اگر حمل بر مزاج گوئی نفرمائید از مندرجاتش دلم گلشن شد ، انصافاً مثنوی بزرگترین کتابیست که در شرق نوشته شده و هرگاه شخص با دقت این کتاب ملکوتی را مطالعه کند تغییرات شگفتی در اخلاق و افکارش پدیدار میشود و در عرفان و فلسفه و درک حقایق به مقامی بالا تراز آنچه داشته نائل میگردد و پرده جهل و خودخواهی از مقابل چشم برداشته میشود و بدرك بسیاری از حقایق نائل میگردد ، وبهین جهت است که ملاهای ایران برای نگاهداشتن مردم در ظلمت و تاریکی خواندن این کتاب مستطاب را منع کرده اند و سالکین آن نظریقت را مرتدمیدانند ولی امیدوارم اعتقاد من بمثنوی موجب نگرانی علماء اصفهان نشود زیرا من دیرزمانیستکه در نظر آنها مرتد هستم و بقول خودشان تحمیل حاصل مجال است ، و نیز از مجلات و کتب نفیسیکه بعضی از بزرگان علوم اجتماعی در اروپا تالیف نموده و در مصر ترجمه و بطبع رسیده و بوسیله یکی از

دوستانم برای این بنده ارسال شده استفاده و از خرمن علم و دانش آن مردان بزرگ برخوردار می‌شوم و بر آن هستم که هرگاه توفیق رفیق شود بعضی از آن کتب را برای استفاده طالبین علم و معرفت به فارسی ترجمه کنم و دردسترس ابناء وطن گذارم شاید از اینراه نوری در قلوب پرتو افکند و روشنی در دلها پدیدار گردد ،

باری از اینجملات معترضه عذر می‌خواهم و بجواب مندرجات آن نامه گرامی که حاکی بمراتب مودت و صلاح اندیشی است می‌پردازم و از اینکه اراده‌مند را به مراجعت باصفهان تشویق فرموده بودید سپاسگذارم ، وایکاش که منم چون جناب عالی باوضاع خوش بین بودم و دنیا و مردم را با دریچه چشم آن جناب می‌دیدم ، ولی ما آزموده ایم در این ملک بخت خویش باید برون کشید از اینورطه رخت خویش از مردمیکه بندگی را زندگی طبیعی میدانند ، واز عبودیت هم جنسهای خویش که همه مخلوق یک خالق واز مظاهر رحمانی و عواطف آسمانی بطور مساوی برخوردار دارند افتخار میکنند چه انتظاری میتوان داشت .

از مردمیکه با آغوش گشاده ظلم را استقبال میکنند و ظالم را تشجیع در نابکاری مینمایند و بدخواه را تکریم میکنند چه امیدی میتوان داشت مردمیکه تحمل ظلم جباران را بردباری میدانند و سرافکندگی را برسر بلندی و بندگی را بر مولائی ترجیح میدهند آیا جز مرك و زوال راهی در پیش خواهند داشت .

قومیکه شهامت و جوانمردی از میان آنها رخت بر بسته و ریاکاری و سالوسی جای ملکات فاضله را گرفته چه انتظاری از آنها میتوان داشت مردمیکه جهل و نادانی و عادات رذیله در ضمیر آنها جای گرفته و آداب رذیله بر مکارم اخلاقی چیره شده و در این قرن علم و روشنائی از تمدن و عروج به مدارج انسانیت گریزانند و از آزاد مردی و عدالت که بزرگترین مواهب خالق سبحان است رو گردان چه میتوان با آنها کرد و چون شاه راه حقیقت و دستگاه عظیم تمدن و انسانیت و ترقیات علوم و صنایع ملل و بساط دادگستری و عدالت را با آنها نشان میدهی جواب میدهند چاره چیست باید تقیه کرد ، یعنی بندگی کرد یعنی گردن در زیر طوق عبودیت گذارد

دیگر به اینگونه مردم میتوان امیدی داشت و امیدوار بود که روزی پرده جهل و نادانی را دریده طوق بندگی را دور انداخته و در ردیف ملل زنده جهان جای گیرند من از طبقه عوام که در منجلاب جهل و نادانی غوطه ورنند و از دنیا و تحولات بزرگ عالم بی خبر انتظار و گله‌ای ندارم.

ولی خواص که کم و بیش از اوضاع کشور و جهان مطلع و از معایب امور آگاهند در حقیقت مسئول این همه بدبختی و سیه روزگاری هستند و بقول معروف دیه بر عاقله است فقط به این دلخوشند که راه درویشی و بی قیدی در پیش گرفته و چون گرد متقل تریاک که خود بزرگترین سرچشمه فساد اخلاق و مایه رخوت و تنبلی و بی حسی است جمع شده از اوضاع کائنات شکایت کنند و شعله آتش درون خود را با دود تریاک خاموش نمایند.

آیا لیلی که از نعمت آزادی و عدالت برخوردار شدند جز در لواء شجاعت و فداکاری به مقصود رسیدند؟ و اقوامی که بساط علم و تمدن را آراستند جز در زیر پرچم مجاهدت و از خود گذشتی بدان واصل گشتند؟ آیا با جمود و اظهار عدم رضایت ممکن است بهبودی در اوضاع اجتماعی پیدا شود و جز در سایه از خود گذشتگی و مجاهدت میتوان به نعمت آزادی و استقلال حقیقی نائل شد و آزمایای عدالت و قوانین بهره مند گشت؟

فرضاً بطوریکه مرقوم فرموده بودید به اصفهان بیایم و با هزار رنج و مشقت موفق به کوتاه کردن دست بی رحمی ظل السلطان از گریبان این مردم بیچاره و نادان بشویم تصور نمی فرمائید که ممکن است ظالم دیگری بجای او بر قرار شود و سودی از کرده خود نبریم زیرا رجال این دولت همه تربیت شده گان مدرسه ظلم و استبداد هستند درستم گری پلای کم از یکدیگر ندارند و بقول معروف حمام جن است همه سم دارند همه سروری خود را در ستمگری میدانند همه آقائی خود را در بندگی مردم تشخیص داده اند همه دشمن علم و آزادی هستند همه طالب جهل و نادانی مردمند و خوی بیدادگری و ظلم در نهاد همه آنها جای دارد هرگاه نظر خود را بطرف سایر

نقاط کشور معطوف دید را تصدیق خواهید فرمود که درهمه جا همین آش است همین کاسه در تمام شهرها و دهات بساط بی رحمی و ظلم گسترده شده و نفوس بی گناه که آیات حضرت رحمانند پایمال شقاوت و بی رحمی طبقه حاکمه طبقه فلاسفه ای که در نزد خدا مسئول سعادت و آسایش مردمند می باشند یکی از بزرگان نهضت اجتماعی میگوید هرگاه در بیابانی خشك و سنگلاخ بقصد ایجاد جنگل هر روز هزارهادرخت کاشته شود پس از چند روز همه آنها خشك میشوند ولی چون هوای مرطوب و محیط مساعد پیدا شود جنگل بدون زحمت بخودی خود بوجود میآید

اینست که پس از تفکر زیاد و زحمات بسیار که خود جنابعالی شاهد و گواهد بر بنده ثابت شده که هرگاه دست بیک اقدام اساسی زده نشود.

اقدامات كوچك و نا چیز در میان ملتی نادان مثل پالان خرد جال است امروز يك پارگی را وصله میکنی فردا ده پارگی دیگر پیدا میشود لذا باید ریشه ظلم و بیداد را بیان کن کرد و بساط ستمگری را پایمال نمود و درخت کهن جور و استبداد را از بیخ بر انداخت و شجره طیبه مساوات و عدالت را بجای او غرس کرد و چون دستگاه حکومت در روی پایه عدالت و آزادی استوار گردد طبعاً انوار تابناکش محیط را روشن کند و چشمه‌ها را بینا نماید و حرارتش قلوب سرد و پژمرده را حرارت بخشد و روح تازه‌ای در این بدنهای افسرده پیدا شود و شوق و شغفی در میان مردم پدیدار گردد زیرا بشر طبعاً متمدن الفطره میباشد و چون روشنائی در افق ظاهر گردد و پرده ظلم و ریا کاری پاره شود و حقیقت با چهره زیبای خود نمایان گردد دیگر قدرت استبدادی نمیتواند جلوی سیر طبیعت را بگیرد و از سیل تمدن جلو گیری نماید و خواهی خواهی قومیکه قرن‌ها در تاریکی زیسته مفتون تجلیات روشنائی شود و با يك شوق و از خود گذشتگی خود را بدامان او اندازد و راه تکامل و انسانیت را در پیش گیرد و چون از نعمت تمدن برخوردار گردد و از میوه درخت مساوات و عدالت بهره مند شود و کامش از شهد مطبوع آزادی و آزادمردی شیرین گردد و دماغش از نسیم جانبخش عدالت و مساوات فرحناك شود دیگر رجعت قهقرائی و باز

گشت ارتجاعی غیر ممکن و خواهی نخواهی با کاروان تمدن و انسانیت عمقدم شده ملک و ملت بطرف سعادت و نیک بختی پیش خواهد رفت و تمام موانع راهز قدرهم صعب و دشوار باشند از جلو راه بر خواهد داشت و در پرتو علم و دانش از نردبان انسانیت بالا رفته و به مقامی که خداوند عالم در خور او دانسته و میفرماید فتبارک الله احسن الخالقین نائل خواهد گشت اینست که مهمم هستم که بزودی به طهران که مرکز تمام این بدبختیها است بروم زیرا اگر کاری باید کرد در آنجا باید بشود و اگر اصلاحاتی پیش بیاید از آنجا باید شروع شود مادامیکه قلب مریض است سلامتی سایر اعضاء بدن غیر ممکن است و مادامیکه دماغ ناتوان است تمام مشاعر مختل خواهد بود و مکاتیبیکه از دوستان طهران میرسد بوی عشق و امید واری از آنها احساس میشود چه قدر مسرور و متشکر خواهم شد که قبل از حرکت از مهدی آباد قدم رنجه داشته ارادتمند را برای چند روزی بملاقات خود مسرور و سرفرازم فرمائید و شاید هم این دیدار آخرین باشد»

فصل دهم

در این دوره که روشنی در افکار پیدا شده بود و امیدواری در قلوب روشن ضمیران ظاهر گشته بود متأسفانه حوادثی چند روی داد که افق آزادی را تیره و تاریک کرد و یاس و ناامیدی جای امید و آریها را گرفت و در نتیجه مستبدین و ملاها گستاخ تر گشتند و قدرت و نفوذ آنها بالا گرفت و در بیداد گری و خفه کردن افکار نوین بیش از پیش گاه یاب شدند *

یکی از عوامل مهم ارتجاعی سیاست جابرانه روسیه بود در ایران که نه فقط نفوذ او روز افزون بود بلکه طبقه مستبد و ستمکار را تقویت میکرد و نسبت به آزادی خواهان بدخواه بود چنانچه در تاریخ مشروطیت خواهیم دید که چگونه پس از آنکه ملت ایران با پایداری و فداکاری بی پایان به برقراری حکومت ملی نائل شد دست ستمگری مستبدین به مساعدت و کمک روسها مجلس شورای ملی را منهدم نمودند و این بیداد گری بدست صاحب منصب روسی لیا خف نام که آلت سیاست دولت روسیه بود انجام یافت و نیز پس از آنکه مجدداً قیام ملی در ایران شروع شد و به غلبه مشروطه خواهان منتهی گشت و محمد علی میرزا به سفارت روس پناهنده شد و به روسیه رفت مجدداً به تقویت آنها به ایران مراجعت کرد و قشونی تهیه نمود و ستمگریها کرد که بریختن خون هزارها نفوس و غارت قسمتی از مملکت منتهی شد و عده زیادی از شاهزاده ها و مستبدین متنفذ در تحت حمایت دولت روسیه در آمدند و بیرق آن دولت اجنبی را با بی شرمی بر سر درب خانهای خود افراشتند

و خیانتها نسبت به مملکت و ملت خود نمودند *

شرح تجاوزات و ستمکاریهای روسیه استبدادی در ایران و نا بکاریهائیکه جمعی از ایرانیان و رجال دولت با همدستی آنها کردند در خور آنست که کتاب مفصلی در این موضوع نوشته شود و ما فعلاً به اشاره به آن قناعت میکنیم *

موضوع دیگر که سبب مرعوبیت آزادیخواهان ایران شد شهادت سه نفر از سران احرار و برگزیده ترین فرزندان ایران مرحوم میرزا آقاخان کرمانی مرحوم روحی و مرحوم خیر السلطنه است و چنانچه تاریخ مشروطیت این جنایت بزرگ را به تفصیل نگاشته و تا ایران زنده است و آزاد مردانی در این سرزمین زیست میکنند این فاجعه عظیم را فراموش نخواهند کرد ، این سه آزاد مرد نامی به اتفاق مرحوم سید جمال الدین اسد آبادی در اسلامبول به نشر اصول آزادی و حریت و قیام بر ضد اساس ظلم و استبداد دامن همت بکمر بسته و از هر گونه مجاهدت در این راه فرو گذار نکردند و تبلیغات آنها به حدی مؤثر واقع شده بود که دولت استبدادی ایران از سلطان عبدالحمید پادشاه جابر عثمانی دستگیری و تحویل آنها را به مامورین ایران تقاضا کرد *

و سلطان عبدالحمید هم که طبعاً دشمن آزاد مردان بود و مایل نبود که این مردان روشن فکر در پایتخت کشورش زیست کنند تقاضای دولت ایران را اجابت کرد و به استثناء مرحوم سید جمال الدین که موقعیت فوق العاده ای در آن زمان داشت و محبوبیت زیادی در میان ملت عثمانی پیدا کرده و دستگیری او ممکن بود موجب درد سر سلطان شود *

سه نفر دیگر را دستگیر کرده و تحویل علاء الملک که یکی از رجال مستبد و جابر ایران بود و در آن زمان سمت سفیری ایران را در اسلامبول داشت دادند و آن مرد شقی این سه نفر مظلوم را با انواع سختیها به سرحد ایران فرستاد و تحویل مامورین دولت ایران داد و پس از ورود آنها به تبریز مدتی در حبس بودند تا آنکه بحکم

محمد علی میرزا ولیعهد هر سه را شهید کردند و عالم آزادی و انسانیت را عزا دار نمودند •

پیش آمد دیگری در آن زمان پیدایش یافت که بیش از همه وقایع موجب سرگردانی و تارمار شدن آزادی خواهان و تشجیع ملاها و عمال ظلم و ستمگری گردید •

چنانچه خوانندگان گرامی بخوبی میدانند از سالهای چند نهضت یا به عقیده جمعی فتنه بابی و بهائی در ایران پیدایش یافته بود و کشمکشها و خونریزی زیاد رخ داده که از موضوع این تاریخ خارج است ولی متأسفانه بذکر این حقیقت تاریخی مجبوریم اعتراف کنیم که عمال استبداد و ملاهای ایران که همیشه کوشش میکردند که مردم را در تاریکی جهالت و پیداد گری نگاه دارند چون آزاد مردی در ایران پیدا میشد و قدمی در راه تنویر افکار و هدایت مردم بطرف تمدن و آزادی برمی داشت بدون درنگ آخوند ها او را متهم به بابی گری میکردند و عوام را برضد این طبقه بر می انگیزختند چنانچه اگر کسی بر خلاف دستگاه ظلم حرفی میزد بابی میشد اگر صحبت از مدرسه و روزنامه میکرد بابی میشد اگر از ظلم مامورین دولت شکایت میکرد بابی میشد و هرگاه از حقوق ملی و مصالح اجتماعی سخن میراند بابی میشد مخصوصاً کسانی که از منافع اجراء قوانین در کشور و بسط عدالت صحبت میکردند بدون شك بابی بودند و ریختن خون آنها حلال بود این بود که چماق تکفیر چون شمشیر برنده ای بالای سر آزاد مردان و طرفداران انصاف و عدالت آویخته شده بود و چون کسی قدمی در راه بهبودی اوضاع و پیروی از دنیای متمدن بر میداشت بدون درنگ شمشیر تکفیر به حیات او خاتمه میداد و از جامعه رانده و مردود میگردد و در ردیف بابی ها بیدین ها طایفه ها جای میگرفت و چاره ای جز سکوت یا فرار یا همراه شدن با جامعه نداشت چه بسیار اشخاص روشن فکر ولی سست عنصر که گامی در راه اصلاحات کشور برداشتند و مورد خشم و تعقیب مرتجعین گشتند از کرده خود

پشیمان شده و در حضور علماء به توبه پرداختند و بسیاری از ایرانیان مهاجرت کردند و بضر گردانی در نقاط دور از وطن عمرشان خاتمه یافت *

در این زمان يك کار بی خردانه بلکه مجنونانه ای از طرف بهائیان اصفهان سر زد که به ضعف و پریشانی طبقه احرار و قدرت و نفوذ دستگاه استبداد و ملاها تمام شد و نفوذ این طبقه را بر جان و مال مردم صدچندان کرد *

عده زیادی بهائیان اصفهان برای تحصیل آزادی در مذهب خود غفلتآو یا آنکه بنا بر مقدماتیکه بر ما مجهول است به قنسل خانه اصفهان وارد شده و در آنجا تحصن جستند از قراریکه نقل میکنند عده آنها در حدود هشتصد نفر بود و منظور آنها این بود که چون سایر اقوام در اظهار عقیده و کیش خود آزاد باشند و از تجاوزات مردم و ملاها مصون زندگی کنند شاید در باطن سیاستمداران روسیه که دائماً برای زیادی نفوذ خود در ایران ساعی بودند محرك آنها شده اند خدا بهتر میداند بهر حال در نتیجه تحصن بهائیان در قنسلگری روس قیامتی در اصفهان بر پا شد و تعطیل عمومی اعلام گردید صدها هزار نفر از دهات و قصبات و اهالی شهر اجتماع کرده و قصد حمله به قنسل خانه و کشتن متحصنین را نمودند و آتش فتنه و فساد بیش از تصور شعله ور شد و بیم آن میرفت اشکال بزرگی در سیاست پیش آید و دست آویزی بدست دولت روسیه برای مداخله بیشتری در امور ایران داده شود بالاخره حکومت مرکزی و فرمانداری اصفهان و بعضی از ملاها که متوجه این مخاطره عظیم شده بودند راه حلی پیدا کردند و بقنسل روس فشار آوردند که متحصنین را در نیمه شب از قنسل خانه بیرون کنند و در مقابل دولت متعهد میشود که از آنها حمایت کند و نگذارد مورد تعدی واقع شوند چون بیم هجوم بقنسلخانه و کشته شدن اتباع روسیه در کار بود روسها به این پیش نهاد تن دردادند و در نیمه شب آن سیه روزها را از قنسلگری بیرون کردند ولی بمحض خروج از قنسلگری هریکی مورد تعقیب عده ای که در کمین بودند واقع شدند عده ای از آنها مقتول و صدها نفر مجروح گشتند بسیاری از خانه ها دست خوش غارت گشت و هزارها مردمان بی گناه

که نه دارای مسلک بهائی بودند و نه در قنصلخانه تحصن بسته بودند در روی دشمنی
 شخصی صدمات بسیار دیدند در حدود چند صد نفر از بهائیان مخفیانه بطهران مسافرت
 کردند که بعضی از آنها هنوز هم در طهران متوطن هستند
 دامنه فتنه و فساد وسعت پیدا کرد و آتش بایی کشی در بسیاری از شهرهای
 ایران روشن و عده زیادی بدست یزیدادگری فتنه جویان کشته شدند و از این راه
 يك بار دیگر وحشی گری خود را بر عالمیان ثابت کردیم ولکه سیاه دیگری بر
 پیشانی این ملت جاهل که هیچوقت از خود اراده ای نداشته و همیشه آلت دست بد
 خواهان و سالوسان مرتجع بوده نهادیم *

فصل یازدهم

تهیه انقلاب

اگر چه آنچه را که در این فصل مینگارم بتفصیل در تاریخ مشروطیت که بنوشتن آن اشتغال دارم ذکر شده و این ایام را که دوره تهیه انقلاب یا بقول مورخین اردو پائی شب انقلاب باید نامید در خور دقت و کنجکاوی بسیار است زیرا در این زمان است که نزدیکی و همکاری اجتماعی مابین عناصر ملی پدیدار میشود و عملیات انفرادی که هر يك از آزاد مردان ایران برای تنویر افکار و انجام وظیفه وجدانی خود داشتند وجه تازه ای بخود میدهد روح همکاری و همفکری و طرح نقشه عمایات دامنه داریکه بنهضت مشروطیت منتهی میشود پیش می آید روابط بیشتری در میان احرار پدیدار میشود و عملیات اشتراکی که در تمام دنیا موجب جنبش عمومی است پیدایش مییابد و اوضاع کشور و قدرت مخالفین آزادی و بدخواهان ملت تحت مطالعه دقیق قرار میگیرد و توانائی آزاد مردان و وسائلیکه ممکن است بدان دست یابند و موجب تقویت يك نهضت اجتماعی گردد سنجش میشود و خط مشی مقطوعی برای بلند کردن نداء آزادی و استفاده از عناصریکه افکارشان مستعد برای قبول حکومت ملی و برقراری عدالت بود ترسیم میشود.

با کمال تأسف يك حقیقت مسلم که در تمام ادوار انقلابات جهان عرض اندام نمود و تمام مورخین در اطراف آن بتفصیل قلم فرسائی نموده در ملت ایران هم که يك جزء از جامعه جهانی است آشکار و پدیدار میشود.

طبقه اول کشور که در تمام شئون حکمفرمائی می کرد و تسلط کامل بر جان

و جسم مردم داشت و از شاهزادگان و رجال دولت و رؤسای روحانیت تشکیل مییافت متفقاً طرفدار استبداد و حکومت خود مختاری بودند و چون اختلافاتی هم بین آنها پیدا میشد در مخالفت با آزادی و حقوق ملی بادل و جان بایکدیگر متحد بودند و هرگاه اتفاقاً مرد روشن فکری در میان آنها یافت میشد چون از نعمت راحتی و آسایش و ریاست برخوردار بود قدمی در پیشرفت حقوق ملی و بهبودی اوضاع اجتماعی بر نمیداشت.

طبقه سیم هم که از عوام تشکیل یافته بود بطوری در ظلمت نادانی و جهل غوطه ور و در تحت نفوذ و اقتدار طبقه اول قرار گرفته بود که متأسفانه فقط حکومت استبدادی و تحمل ظلم و بیادگری را يك زندگانی طبیعی و عادی میدانست بلکه آلت اجراء افکار بدخواهانه ستمگران بودند و بدون اندیشه و خرد بهر طرف که آنها میخواستند میرفت و بقول معروف بساز اربابهای خود میرقصیدند،

اگر چه عده زیادی از طبقات مختلفه ایرانیان از اوضاع ناراضی بودند و در اندیشه بهبودی دستگاه اجتماعی کوشش میکردند ولی این طبقه نجات و فلاح را در پیروی و پیشرفت شعبات مختلفه مذهبی که بنام شیخی صوفی بابی بهائی در ایران تشکیل شده بود تشخیص داده و آن مسالك را که با کیش آزادیخواهی و حقوق ملی و تشکیلات اشتراکی و اصول مشروطیت صدها فرسنگ فاصله داشت پیروی میکردند این طبقه از مردم که تحت لواء کیشهای مختلفه مذهبی زیست میکردند و برای پیشرفت مسلك خود تلاش مینمودند اگر چه مردمان بدخواهی نبودند مخالفتی با اصول مشروطیت نداشتند ولی چون مورد تفر و خصومت طبقه حاکمه و اکثریت مردم و روحانیون بودند من غیر مستقیم سدره طرفداران نهضت ملی قرار گرفته بودند زیرا چون آزاد مردی در ایران پیدایش می یافت و چراغ هدایت افکار را در دست میگرفت و مردم را براه آزادی و فرهنگ جدید دعوت میکرد روحانیون و عوام او را متهم بظرفداری یکی از این کیش های مذهبی میکردند و جماع تکفیر بر سرش کوبیده و بدیار نیستی و عدمش میفرستادند.

فقط در طبقه متوسط مردم ایران عده بسیار کمی از آزاد مردان یافت میشدند که ازدل و جان طرفدار حکومت ملی و حقوق اجتماعی و بسط قانون و عدالت و برقراری مجلس مبعوثان ملت بودند و چون این آزاد مردان فاقد وسائل مادی و اقتدارات ظاهری بودند و از قدرت دولت و نفوذ در عوام بی بهره بودند موفقیت در راهیکه در پیش گرفته بودند بس دشوار و خطرناک بود و با اینکه در صدر این کتاب ذکر کردیم وقایعی در جهان پیدایش یافته بود و موجبات و عللی در ایران بوجود آمده بود که تاحدی راه را برای وصول بمنظور صاف کرده بود رسیدن بمقصود بامشکلات زیاد که بزرگترین آنها جهل و نادانی مردم کشور و نفوذ و اقتدار طبقه حاکمه و روحانیون بود غیر ممکن بنظر میرسید و شاید اکثر از ملل متمدن جهان ملت ایران را آماد و مستعد برای قبول حکومت ملی نمیدانستند و مردم این سلاطین هنوز رشید و بالغ براینکه تقدیرات خود را در دست گیرد نمیدانستند ولی چنانچه تاریخ ملل جهان گواه است چون نیروی ایمان و اتکاء بنفس و جس فداکاری در مردمی پدیدار گردد تمام مشکلات بشری یکی بعد از دیگری چون سنگرهای پوشالی در مقابل طوفان از پای درآید و موانع استبدادی چون کوههای یخ در مقابل نور و حرارت خورشید ذوب گردد و پرچم آزادی در روی خرابهای ستمگری برپا شود و ملتیکه هزارها سال در تاریکی زیسته از خواب غفلت بیدار شود و زمام ملك و ملت را در دست گیرد و خود بر خود حکومت کند.

در این دوره که آزاد مردان ایران برای طلوع صبح سعادت در تکیا بودند دو نفر از روحانیون طبقه اول طهران برای تنویر افکار و نشان دادن مفاسد اوضاع قدمی بس مفید برداشتند و حتی بسزا در تهیه زمینه مشروطیت ایران دارند.

یکی از آنها که مرحوم حاجی شیخ هادی نجم آبادی بود در تقوی و پاکدامنی نظیر نداشت و دارای افکار بس بلند بود او سعی میکرد برده سالوسی و ریاکاری را که آخوندها برای منافع خود آویخته بودند پاره کند و حقیقت آن روحانی مآبهارابه مردم نشان دهد و از منافع عدالت که پایه مذهب اسلام است مردم را آگاه سازد همه روزه عدهای از روشنفکران گردش جمع میشدند و از افکار بلندش بهره

مرحوم آقا سید محمد طباطبائی

مند میگشتند و بخرابی دستگاه روحانیت پی میبردند بهمین جهت مرحوم حاج شیخ هادی هم بامقام ارجمندی که در جامعه داشت و تمام مردم در زهد و تقوای او تردید نداشتند از تکفیر آخوندها چون سایر آزادیخواهان بی نصیب نشد و او را طبیعی مذهب و بی دین خواندند و بعضی او را منسوب بطبقه باییه دانستند و در تحقیر آن مرد بزرگ کوتاهی نکردند و عوام را بمخالفت و بدگویی در حق او تحریک میکردند .

دیگر مرحوم سید محمد طباطبائی بود، اگر چه شرح حال و خدمات این روحانی

بزرگ در راه مشروطیت و اساس حکومت ملی بتفصیل نوشته شده و تکرار آن در اینجا مورد ندارد ولی ماناچاریم که این نکته را از نظر دور نداریم که مرحوم طباطبائی از سالها قبل از مشروطیت دارای افکار آزادمردانه بود و فطرتاً مردی عدالت دوست و متجدد بود چنانچه در ترویج معارف جدید کوشش بسیار نمود و در مقابل قواء استبداد مقاومت بی پایان کرد و حقاً این آزاد مرد روحانی را یکی از ستونهای مهم کاخ مشروطیت باید دانست و بطوریکه بعد از وفاتش بر ما روشن شد مشارالیه قبل از مشروطیت عضو جامعه فراماسون بود و در آن دستگاه مقام ارجمندی داشت : در میان رجال معروف ایرانهم چند نفری در آن زمان خواهان عدالت و طرفدار قانون و مساوات بودند ولی چون از طبقه محافظه کار بودند از اظهار عقیده خود داری میکردند و عملی برای نیل بمنظور از آنها دیده نمیشد از آنجمله ناصرالملک بود که در مشروطیت بمقام نیابت سلطنت رسید و مرحوم صنیع الدوله بود که پس از اعلان مشروطیت جدیت بسیار در آن راه کرد مخصوصاً پس از انهدام مجلس شورای ملی بدست محمدعلی میرزا برای برگشت مشروطیت کوشش بی پایان نمود و عاقبت بدست یکی از اتباع دولت زوسیه تزاری شهید شد .

فصل دوازدهم

مجمع آزاد مردان

با اینکه از طرف زمامداران دستگاه استبداد کمال مراقبت بعمل می آمد که از اجتماعات جلوگیری شود و اشخاصی که بآزادی خواهی مظنون بودند در مضیقه و فشار بودند جلسات عدیده چند نفری در طهران تشکیل میشد و در اطراف اوضاع کشور تبادل نظر میکردند و مقالات سودمندی از چگونگی اوضاع ایران نوشته برای روزنامه حبل المتین و جراید مصر میفرستادند و در حدود امکان در مجالس عمومی تبلیغات و روشن کردن افکار میپرداختند و پس از آنکه آشنائی و تماس مابین این مجامع کوچک و عناصر مختلف آزادخواه پیدا شد بر آن شدند که یک مجمع عمومی تشکیل داده و کلیه افراد طرفدار اصلاحات نوین را که مورد اعتماد بودند دعوت نموده و مجتمعاً در اطراف وضعیت ناگوار ایران تبادل نظر کرده و همگی باهم همصدا شده خط مشی واحدی پیش گیرند و فعالیت بیشتری از خود نشان دهند و چون برای تشکیل مجلسی که در حدود چهل نفر از افرادی که اغلب آنها مورد سوء ظن یا تعقیب بودند خالی از اشکال نبود بر آن شدند که محل خلوت و مناسبی را برای منظور فوق انتخاب نمایند.

این بود که باغ مرحوم میرزا سلیمانخان میکده واقع در خیابان گمرک را که در آن زمان کنار شهر واقع شده بود و خیلی کم جمعیت بود و بعلاوه درب عمومی یک درب کوچک هم در طرف جنوبی داشت که در صحرای معروف باراضی امین الملک باز میشد و بکلی خلوت بود اختیار کردند.

و در روز ۱۲ ربیع الاول ۱۳۲۲ قریب بیچهل نفر از آزادیخواهان که جملگی مخالف با حکومت استبدادی بودند و آرزوی بسط عدالت و آزادی را در کشور ایران داشتند در آنجا جمع شدند

و ما نام نامی آنها را برای ضبط در تاریخ در اینجا ذکر میکنیم تا فرزندان ایران کسانیرا که با نیروی ایمان و اخلاص در راه مشروطیت و آزادی فداکاری کرده اند و در آن دوره تاریکی چراغ هدایت افکار را در دست گرفته و روشن کردن ارواح و افکار پرداخته اند بشناسند .

- ۱ - ملك المتكلمين
- ۲ - سيد جمال الدين واعظ
- ۳ - ابوالحسن ميرزا شيخ الرئيس
- ۴ - حاجي ميرزا يحيى دولت آبادى
- ۵ - ميرزا سليمانخان ميكده
- ۶ - سيد محمد رضا مساوات
- ۷ - ميرزا محمد حسن ذكاء الملك
- ۸ - آقاى ميرزا محسن
- ۸ - ميرزا ابراهيمخان منشى سفارت فرانسه
- ۹ - يمن السلطنه برادر آقاى منقح
- ۱۰ - حاجي ميرزا علي محمد دولت آبادى
- ۱۱ - ميرزا محمد عليخان نصره السلطان
- ۱۲ - جلال الممالك ايرج
- ۱۳ - حاج شيخ مهدى كاشى
- ۱۴ - مجد الاسلام كرمانى
- ۱۵ - معين العلماء اصفهانى
- ۱۶ - آقاى اردشير جى زردشتى

- ۱۷ - ارباب گیو زردشتی
۱۸ - سلطان العلماء زواره‌ای
۱۹ - حاجی سیاح
۲۰ - امین الاطباء رشتی
۲۱ - میرزا محمد حسین اعتضاد الحکماء
۲۲ - حاجی نایب الصدر شیرازی
۲۳ - میرزا جهانگیر خان
۲۴ - قاضی قزوینی
۲۵ - آقامحمد حسین تاجر معروف به خیاط
۲۶ - آقا مرشد آقا
۲۷ - میرزا نورالله خان فدوی
۲۸ - آقاشیخ محمد رفیع تاری
- تصور میکنم مرحوم بحر العلوم کرمانی برادر بزرگ شهید سعید مرحوم روحی در آن زمان طهران بود و در این جلسه حضور داشته و ظن قوی آنست که مرحوم شاهزاده یحیی میرزا و سلیمان میرزا یایکی از آنها در این مجمع شرکت داشته‌اند. و نیز گمان میکنم حاجی علیقیخان سردار اسعد و نصرالله خان ناظم العلوم و آقای شیخ غلامحسین که در دوره دوم مجلس بسمت وکالت برگزیده شد در آن مجلس حضور داشته‌اند.
- اسامی اشخاصیکه در فوق نگاشته‌ایم بر طبق صورتیستکه مرحوم میکده به نگارنده داده‌اند ولی پس از تحقیقات بعدی معلوم شد که عده دیگری هم که از جمله ناظم‌التجار کرمانی لواء الملک میرزا عبد الخالق سده در آن جلسه شرکت داشته‌اند اکثر از این آزاد مردانیکه نامشان در این تاریخ ضبط شده در راه مشروطیت فداکاری بسیار نمودند و درخور آنست که شرح زندگانی هر یک بتفصیل در تاریخ مشروطیت نگاشته شود و تا ایران پابرجاست و کاخ مشروطیت ایران استوار است

فرزندان ایران بداشتن پدرانی چون آنان مباحثات کنند و راهی را که آن آزاد مردان با تحمل مصائب بی پایان پیمودند در پیش گرفته و پیروی نمایند.

پس از آنکه تمام هم پیمانها یکی بعد از دیگری از درمخفی وارد باغ شدند و از دیدار یاران برخوردار گشتند جملگی در اطراف يك میز بزرگ که روی آن قرآن مجید گذارده شده بود جای گرفتند.

مرحوم سید جمال الدین از زیر عبای خود يك پرچم ایران که در روی آن بخط درشت نوشته شده بود قانون عدالت بیرون آورده و در کنار کلام الله گذارد سپس هريك از متحدین پیش رفته و بایك دست کلام الله مجید و بایك دست دیگر پرچم ایران را بلند کرده و در مقابل خداوند که قرآن نماینده او است و وطن که پرچم ایران مظهر او شناخته میشد قسم یاد کردند که در کتمان اسرار جمعیت استوار باشند و یکدل و يك جان در راه بدست آوردن قانون و عدالت و برهم زدن دستگاه ظلم و بیدادگری کوشش نمایند.

مجمع آزاد مردان که با کمال احتیاط و بطور سری تشکیل یافته بود و تکرارش خالی از خطر نبود چنین صلاح دانست که کمیته ای برای مخفی از میان خود انتخاب نمایند و زمام امور را بدست آن سپرده و تمام افراد اعم از آزادی خواهانیکه در این جلسه حضور داشته و یا کسانی که غائب بوده دستورات او را بادل و جان بدون چون و چرا پیروی کنند این بود که پس از مذاکرات بسیار در اطراف خط مشی سیاسی که باید پیش گرفت برای مخفی هفت نفر اشخاص ذیل را انتخاب نمود:

ملك المتكلمين سید جمال الدین حاجی میرزایحی دولت آبادی میرزا سلیمان خان میکده سید محمد رضا مساوات شیخ الرئیس آقامیرزا محسن صدر و در خاتمه چنین نتیجه گرفته شد که کمیته مذکور هر چندی یک دفعه بارعایت احتیاط جلسه عمومی را دعوت و در اطراف جریانات مشورت بعمل آید.

بطوریکه آقای میرزا سلیمان خان میکده حکایت میکرد و حاجی میرزایحی دولت آبادی در تاریخ زندگی خود مفصلاً نگاشته پس از آنکه کمیته هفت نفری

مرحوم حاجی میرزا یحیی دولت آبادی

تشکیل یافت و اوضاع و جریانات سیاسی و اجتماعی عمومی را تحت مطالعه و دقت قرار دادند و چنین تصمیم گرفته شد که چون طرفداران حکومت ملی و انقلاب در ایران بسیار نادر و اغلب آنها از مردمان طبقه متوسط میباشند و بدون شرکت اشخاص متنفذ موفقیت در این امر بزرگ مشکل بلکه محال است لذا باید کوشش کرد اشخاصی را که در میان طبقه روحانیون و شاهزاده‌ها و اعیان که تمایلی با اصلاحات مملکت دارند و عشق و شوری در سر آنها است با خود همراه و همفکر کرد و از نفوذ آنها در پیشرفت نهضت ملی استفاده نمود چند نفر مأمور شدند که بکر بلا و نجف

مسافرت نموده و اوضاع اسفناك ایرانرا و نفوذیکه اجانب در این کشور پیدا کرده و مخاطراتیکه برای مملکت در پیش است بمجمع علمیه آنسامان که مرجع تقلیدایرانین بود و نفوذ کامل در میان مردم داشتند گوشزد نمایند و تمامی آنها را براهیکه تمام ملل متمدن دنیا پیش گرفته و باوج ترقی و سعادت رسیده اند جلب نمایند و نیز عده ای بابعضی از رجال روشنفکر و عدالت خواه باب مر او ده را باز کرده داخل در گفتگو گشتند .

چند نفر از نویسندگان مأموریت یافتند که مقالات سودمندی بدون امضاء از ه فاسد حکومت استبدادی و منافع مشروطیت و محسنات بسط عدالت نوشته بجرایدی که در خارجه طبع میشد و بایران میآمد از قبیل حبل المتین ثریا و بعضی از روزنامه های مصر بفرستند و این روزنامه هارادر میان مردم ایران منتشر کنند و مردم را بخواندن جراید تشویق نمایند .

مقالات بسیار مفصل و سودمند بقلم مرحوم ملك المتكلمين در روزنامه حبل - المتین کلکته و جراید عربی مصر نوشته شد که چون بدون امضاء است ما از درج آنها در این تاریخ خودداری میکنیم و نیز بیاد دارم که معین العلماء اصفهانی نقل میکرد که اغلب مرحوم سید جمال الدین واعظ مقالاتی را که خود بدون امضاء در حبل المتین نوشته بود در مجالس میخواند و مندرجات آنرا برای مردم تشریح میکرد و گاهی هم از افکار بلندی که در آن مقالات بود اظهار حیرت مینمود .

چون در میان شاهزاده های درجه اول سالارالدوله طبعی سرکش داشت و در آنزمان فرمانفرمای کردستان و لرستان بود و با اغلب رؤسای عشایر آن سامان متحد و وصلت کرده بود و حاجی نصر الملك شیرازی سمت معاونت این شاهزاده را داشت و خود مرد آزادیخواهی بود و همانطوریکه در شرح مسافرت خراسان بدان اشاره کردیم بامرحوم ملك المتكلمين دوستی بسزائی داشت و قبل از حرکت بطرف کردستان روابط دوستانه ای مابین سالارالدوله و ملك المتكلمين ایجاد کرده بود . این بود که مرحوم ملك المتكلمين برای نیل بمقصود بر آن شد که بکردستان

مسافرت نموده و سالارالدوله را برای نهضت آزادیخواهان که در نظر بود موافق و هم دست نماید و از حدت و شوریکه این شاهزاده جوان در سر داشت بنفع انقلاب ملی استفاده کند.

خوشبختانه در آن ایام عده‌ای از مردان روشنفکر و مستعد از قبیل عمادخلوت یمن السلطنه میرزا اسماعیل خان و غیره در دستگاه این ایالت بزرگ ریاست ادارات را داشتند و پس از ورود مرحوم ملك المتكلمین بکردستان جملگی در فرقه‌شروطه خواهان وارد شده و تا آخر عمر در این راه فداکارها کرده و زحمات بسیاری کشیدند و چند نفر از آنها در جنگ مجلس رشادت بسیار نمودند و پس از انهدام مشروطیت بدست عمال ظلم و استبداد در باغشاه حبس و زنجیر شدند و صدمات زیادی بآنها وارد شد.

پس از ورود مرحوم ملك المتكلمین بکردستان زمانی نکشید که سالارالدوله چنان مفتون شیرینی بیان و افکار بلند آن آزاد مرد شد که طوق حکومت ملی و مشروطیت را برگردن نهاد و بنای مخالفت را با حکومت مرکزی گذارد و باید با کمال بی‌طرفی تصدیق کرد که برای بنیان اساس مشروطیت مساعدت بسیار کرد و علناً برضد برادر خود محمدعلیشاه طغیان نمود.

و بطوریکه تاریخ مشروطیت گواه است پس از جنگی که میان آنها در گرفت مغلوب شد و مدتی حبس بود و سپس بارو با تبعید گردید و تامدنی هم در اروپا با مجامع آزادیخواهان آمد و شد داشت و خود را طرفدار مشروطیت ایران معرفی میکرد ولی پس از برقراری مشروطیت و فرار محمدعلیشاه انتظار داشت که از طرف حکومت مشروطه و سران ملیون ایران از او حق شناسی شود و بایران مراجعت کرده و مقامی را اشغال نماید ولی چون مورد اعتنا واقع نشد منکراً بایران آمد و بطوریکه در تاریخ مشروطیت مفصلاً ضبط است با محمدعلیشاه و شعاع السلطنه همدست شد و برضد حکومت ملی قیام کرد و اردوی مفصلی که متجاوز از سی هزار نفر بود و از ایالات غرب تشکیل یافته بود تهیه و برای واژگون کردن حکومت ملی

راه طهران را پیش گرفت ولی در ساوه از قشون ملی شکست خورد و فرار کرد و چون قشونیکه بطمع اشغال پایتخت تهیه کرده بود متفرق شدند اجباراً راه اروپا را پیش گرفت و ایران را ترک کرد.

موضوع دیگری که مورد توجه مجمع آزادیخواهان قرار گرفت این بود که از اختلافات سیاسی و دسته بندیهاییکه مابین طبقه متنفذ در کار بود برفع آزادی و برقرار کردن حکومت ملی استفاده نمایند و از همه مهمتر مخالفت طرفداران میرزا علی اصغر خان اتابک با عین الدوله صدر اعظم وقت بود بطوریکه در تاریخ مشروطیت بطور مفصل نگاشته شده عین الدوله مردی بود مستبد متنفذ شدیدالعمل و مورد کینه عموم آزادیخواهان و چرن مظفر الدین شاه مرعش و بیحال بود و در کارها مدخله نمیکرد در حقیقت عین الدوله یک کفر دیکتاتور مقتدری بود که زمام امور را در دست گرفته بود و بایک بی رحمی آزادیخواهان را تحت شکنجه و فشار قرار داده بود و چون فوق العاده صرفه جو و خسیس بود پولی هم بجیب آخوند ها نمی ریخت و اعتناء زیادی هم بآنها نمیکرد بنابراین حقیقت بود که عدّه زیادی از متنفذین علماء و اعیان که باطناً طرفدار میرزا علی اصغر خان اتابک بودند و از پول سرشاریکه از طرف او بآنها داده شده بود دستگاه ریاست خود را بکار انداخته بود از عین الدوله ناراضی و برضد او اظهار تنفر و مخالفت می نمودند.

بطوریکه باصر السلطنه برای نگارنده حکایت کرد اتابک در موقع حرکت از ایران مبلغ زیادی مابین علماء متنفذ قسمت کرد و اعتبار زیادی برای پیشرفت منظوری که داشت یا عبارت دیگر برای اینکه مجدداً مسند صدارت را اشغال کند در اختیار کارکنان خود گذارد و آنها بدون پروا بتحریک مردم و تشجیع طبقات متنفذ به مخالفت با عین الدوله پرداختند و چون اتابک طبعی سخی داشت و از بذل مال دولت و تقسیم بیت المال ملت مابین طبقه مفت خوار فرو گذاری نمیکرد این طایفه بادل و جان برای زمامداری او میکوشیدند.

این بود که یک هدف مشترک مابین آزادیخواهان و طرفداران میرزا علی اصغر

خان اتابك پدیدار گشت و آن هدف مشترك مخالفت با عین الدوله بود پس طبعاً این دودسته که هر کدام منظور خاصی داشتند و مرام آنها بایکدیگر متباین بود بحکم اجبار باهم نزديك شدند و بطوریکه در فصل آینده از نظر خوانندگان گرام میگذرد متفقاً بر ضد عین الدوله که مظهر حکومت استبدادی و ستمگری بود قیام نمودند ولی چون مقصود بدست آمد و حکومت استبدادی واژگون شد هر يك از این دو طبقه راه مرامی خود را پیش گرفتند و از هم جدا شدند و طرفدارهای اتابك که لباس مشروطیت در بر کرده بودند بخطای خود پی بردند و بنای مخالفت را با حکومت ملی گذاردند تا آنجا که به کشته شدن اتابك بدست مشروطه طلبان و انهدام مشروطیت بدست محمد علی شاه منتهی شد.

فصل سیزدهم

مقدمه انقلاب

بطوریکه در فصل گذشته اشاره کردیم عده ای از علماء متنفذ و رجال دولت که دستشان بواسطه سرکار آمدن عین الدوله از کار کوتاه شده بود با طرفداران میرزا علی اصغر خان اتابک در مخالفت با عین الدوله بنای کنکاش را گذاردند و در جستجوی بهانه ای بودند که علم مخالفت را بر ضد او بلند کنند .

اتفاقاً پیش آمد غیر منتظره ای این بهانه را بدست آنها داد و در نتیجه مخالفت های باطنی آنها علنی شد و کشمکش شروع گردید .

مسیونر بلژیکی که چندین سال بود ریاست گمرکات ایران را داشت و نفوذ بسیاری در دستگاه دولت پیدا کرده بود در یکی از مجالس مهمانی که عده زیادی اروپائی و شاید بعضی از ایرانیان هم حضور داشته اند چنانچه در فرنگستان مرسوم است مجلس رقصی که بالماسکه مینامند تشکیل داده و مدعوین با لباسهای گوناگون حضور پیدا میکنند مسیونر به لباس علماء ایران ملبس میشود و عمامه بزرگی بر سر گذاشته عبائی بر دوش گرفته و در مجلس رقص شرکت میکند و عکسهای چندی از آن مجلس بر داشته میشود و دیری نمیگذرد که عکسهای آن مجلس در طهران منتشر و بدست علما و کسانی که مخالف عین الدوله بودند می افتد .

آقا سید عبدالله بهبهانی

سعدالدوله که در آن زمان وزیر تجارت و گمرکات بود و بامسیو نز مخالف بود این پیش آمد را بزرگتر از آنچه بود جلوه میدهد و بتحریک علماء و مردم بر ضد مسیو نز اقدام میکند در نتیجه سر و صدائی بلند میشود که به بستن بازارها و تعطیل عمومی منتهی میشود و در همان روز که مطابق ۱۹ صفر ۱۳۲۳ میباشند ملک

سوفتو فرنگیان که در درویشیان حسینیه در تبریز ایستاده

مسیو نر در لباس روحانیت

المتکلمین و سید جمال الدین در حضور هزارها نفر اهالی طهران منبر رفته و اعمال کارکنان دولت و دستگاه سلطنت و تحریکات اجانب را در امور کشور و ستمگری عین الدوله

را برای اولین دفعه در تاریخ مشروطیت ایران گوشزد مردم مینمایند و حرفهایی که تا آن زمان بگوش اهالی پایتخت نرسیده بود از قبیل حقوق ملی و حدود کار کنان دولت و قیودیکه برای زمامداران کشور مطابق قانون باید وضع شود بدون پرده بیان میکنند و مردم را به استقامت و شجاعت تحریص مینمایند.

و در هشتم ربیع الاول تلگرافاتی از علماء عتبات به دولت مبنی بر عزل مسیو نر میرسد ولی این اقدامات در مقابل پایداری عین الدوله و بی اعتنائی او به جائی نمی رسد و نتیجه مطلوبه بدست نمی آید تا اینکه روز ۱۵ شوال عللاء الدوله حاکم طهران چند نفر از تجار معتبر از آن جمله حاجی سید هاشم قندی و آقامحمد حسین اصفهانی را چوب میزند و فحاشی زیاد نسبت به آنها میکند.

این عمل جابرانه حکومت طهران طبقه تجار و کسبه را عصبانی کرده و بی درنگ به بستن بازارها و اجتماع در مسجد شاه قیام کردند.

علماء مخالف عین الدوله که منتظر فرصت بودند از موقع استفاده نموده دست همکاری بطرف تجار دراز کرده در رأس این نهضت قرار گرفتند.

آزادینخواهان ایران که سالها بود باریج و فداکاری بی شمار در تلاش پیدایش چنین روزی بودند.

سر رشته ای را که جستجو میکردند بدست آوردند و به تهییج افکار و نشان دادن حقایق اوضاع و روشن کردن مفاسد حکومت استبدادی و معایب دستگاه ظلم و ستمگری پرداختند و با مخالفین دستگاه دولت و بکار بردن آنها برای وصول به مطلوب خود که آزادی و عدالت بود هم صدا شدند و چنانچه در برنامه قلبی خود تصمیم گرفته بودند کمال سعی و کوشش را بکار بردند که از این آشفتگی و اختلافات و لواینکه قسمت عمده آن در روی منافع خصوصی و استفاده شخصی و نظریات کوتاه و مطامع کوچک بود جریانات را به نفع توده ملت و آزادی مملکت از زنجیر اسارت و واژگون کردن حکومت خودمختاری و برقراری حکومت مشروطه

و بسط قانون و عدالت تمام کنند و چنانچه پیش آمدهای آینده بما نشان میدهد برای نیل بمقصود چنانچه درخور آزاد مردان وطن پرست است از هیچگونه مجاهدت و فداکاری دریغ نکردند تا عاقبت به برقراری حکومت ملی در روی پایه متین قانون اساسی نائل گشتند و زنجیر اسارت ظلم و استبداد را پاره کردند و نامی خود را در تاریخ ایران بلکه تاریخ آزادی جهان برای همیشه جاویدان باقی گذاردند.

میرزا حسن رشديه حكایت میكرد كه من با علاءالدوله حاكم طهران خصوصیت داشتم و برای آنكه آتش انقلاب را روشن كنم او را در چوب زدن تجار تحريك كردم و نتیجه ای را كه انتظار داشتیم از این رفتار بیخردانه او بدست آمد شب بعد از بسته شدن بازار و قیام تجار بر علیه علاءالدوله مرحوم سید جمال الدین در مسجد شاه در حضور هزارها جمعیت منبر میروند و اعمال دولتیانرا سخت تنقید میکنند و نسبت بشاه كه تا آن زمان احدی را قدرت بدگوئی در منابر و مجالس عمومی نبود چنین میگوید :

اگر پادشاه هم بر خلاف حق و عدالت رفتار كند ملت او را از سلطنت كنار میکند ..

میرزا ابوالقاسم امام جمعه كه در آن زمان نفوذ فوق العاده داشت و از مستبدین درجه اول بشمار میرفت فریاد میكند این بی دین را از منبر پائین بكشید نوكرها و طرفداران امام جمعه بطرف سید جمال الدین حمله میكنند و شورش برپا میشود جمعی بمخالفت سید و جمعی بطرفداری او بهم میریزند و چون برای سید جمال خطر جانی در پیش بود آقا عبد الهادی طباطبائی فرزند مرحوم آقا میرزا سید محمد طباطبائی كه در آن زمان جوانی قوی هیکل و نیرومند بود سید جمال را بدوش كشیده و از میان معرکه بیرون میبرد و بخانه مرحوم طباطبائی كه محل امنی بود میرساند .

سید جمال الدین واعظ اصفهانی

در ۱۷ شوال ۱۳۲۴ عده ای از علماء طهران و طلاب بحضرت عبدالعظیم رفته متحصن میشوند و از دولت تقاضاهای چندی مینمایند از قبیل عزل مسیونر رئیس گمرکات ایران تولیت مدرسه مروی برای آشتیانی و تولیت مسجد سپهسالار قدیم برای بهبانی و تولیت مدرسه عزیز الله خانی برای شریعتمدار کلشانی و از این قبیل لیکن این تقاضاها مورد قبول واقع نمیشود و بنا بر پیشنهاد میرزا ابوالقاسم امام جمعه امیر بهادر از طرف دولت مأمور میشود که با عده ای سوار بحضرت عبدالعظیم

رفته علماء را جبراً بطهران مراجعت دهد و عده ای از وعاظ و طلاب را دستگیر و تبعید نماید .

امیر بهادر چون بحضرت عبدالعظیم میرود و جمعیت زیادی که اطراف علماء را گرفته بودند مشاهده میکند بنای ملایمت و نصیحت را میگذارد و چون موفق به مراجعت دادن آنها بشهر نمیشود تقاضا میکند که خوبست آقایان چند نفر را از میان خود بسمت نمایندگی انتخاب نموده بطهران بیایند و مطالب خود را باصدر اعظم عین الدوله گفتگو کنند در نتیجه چهار نفر اشخاص ذیل از طرف علماء متحصن حضرت عبدالعظیم برای مذاکره با عین الدوله انتخاب شده بطهران میروند سید علاء الدین و میرزا مصطفی آشتیانی و میرزا سید احمد بهبهانی و میرزا سید ابوالقاسم طباطبائی .

پس از مذاکره با عین الدوله موافقت حاصل میشود که عین الدوله تقاضاهای آقایان را قبول نماید و آنها بدون درنگ مردم را از دور خود متفرق نموده بطهران مراجعت کنند .

در اطراف این ملاقات شایعاتی در شهر منتشر شد که چون ما از حقیقت آن اطلاع نداریم بمسکوت میگذرانیم .

روز بعد از این واقعه مرحوم ملك المتكلمين به اتفاق میرزا محمد علیخان نصره السلطان به حضرت عبدالعظیم میرود و پس از يك ملاقات طولانی با علماء تقاضا میکند که بجای خواهش های كوچك كه تاثيری در بهبودی اوضاع ندارد از دولت تقاضای اعطاء مشروطیت را بنمایند آقایان بهبهانی و طباطبائی با این نظریه موافقت میکنند و بنا بر سند تاریخی که در دست است و مرحوم بهبهانی و طباطبائی امضاء و مهر کرده اند و مرحوم ملك المتكلمين مکرر در دوره کوتاه عمر خود میگفت که وصیت کرده ام این سند تاریخی را پس از مرگم در کفن من بگذارند و ما مضمون آن را برای اطلاع نسل های آینده ایران در اینجا نقل میکنیم ،

امضا کننده گان بنا بر تقاضای جناب ملك المتكلمين موافقت نمودیم که برای بسط عدالت و راحتی ملت و ترقی مملکت از دولت تقاضا نمائیم که اصول مشروطیت در ایران برقرار شود .

و چون وضعیت معاش متحصنین حضرت عبدالعظیم خیلی سخت شده بود و بیم آن میرفت که مردم متفرق شوند مرحوم ملك المتكلمين به شهر آمده و مبلغی از حاجی میرزا علی صراف اصفهانی که خود مرد آزادی خواهی بود و با ملك المتكلمين دوستی بسزائی داشت قرض نمود و به حضرت عبد العظیم مراجعت و مبلغ مذکور را برای مخارج یومیه در اختیار آقایان میگذارد *

در اثر کشمکشهایی که پیش آمد دولت در چهاردهم ربیع الاول ۱۳۲۴ در دربار مجلسی از رجال و محترمین تشکیل میدهد و برای جلو گیری از اوضاع ناگوار به کنکاش و چاره جوئی برمی آید احتشام السلطنه در آن مجلس شجاعتی از خود نشان میدهد و بطور صریح اظهار میکند که بدون تاسیس عدالت خانه و اتخاذ اصول مطلوبه و پیروی از ممالك متمدنه اوضاع ایران بهبودی نخواهد یافت در نتیجه کار به مجادله و کشمکش میرسد و از جلسه مذکور نتیجه ای گرفته نمیشود و دو روز بعد احتشام السلطنه وسعد الدوله از طرف دولت تبعید میشوند *

بطوریکه کسانی که در آن جلسه حضور داشته اند نقل میکنند بخلاف انتظار ناصر الملك که به آزادی خواهی معروف بود صراحتاً می گوید که هنوز ملت ایران استعداد قبول حکومت ملی را ندارد و بر قراری مشروطیت در ایران موجب خرابی و اغتشاش خواهد شد *

فصل چهارم دهم

طلوع انقلاب

انقلاب ملی که چندین سال در ایران دوام داشت و به جنگهای داخلی و اتلاف نفوس بسیار و خرابیهای بی شمار منتهی شد و عاقبت به برقراری اصول مشروطیت و انقراض سلسله قاجاریه منتهی و مشروطیت ایران را عموم دولت های جهان برسمیت شناختند بطور تفصیل در تاریخ مشروطیت ایران نوشته شده و ما فقط در اینجا به ذکر بعضی از قسمتها که با تاریخ زندگانی مرحوم ملك المتكلمين مربوط است قلم فرسائی می کنیم .

عين الدوله صدر اعظم مقتدر ایران که بواسطه ناخوشی مظفرالدین شاه تمام اقتدارات حالیه دولت را در دست داشت و رجال مستبد و درباریان که تا این زمان پیش آمده ها را بدون اهمیت تصور مینمودند و خیال میکردند که با دادن رشوه و بعضی امتیازات حقیر به علماء و طلاب میتوان اوضاع را بحال عادی رجعت داد پس از مذاکره جلسه حضرت عبدالعظیم که مابدان اشاره کردیم متوجه شدند که مقاصد عالیه تر و نظریاتی بزرگتر در زیر این پرده مستور است و هر گاه جداً این آتش مقدس را خاموش نکنند . و صدای کسانی که محرك اصلی این اساس و معتقد به اصول مشروطیت و آزادی هستند خفه نکند ، ممکن است دامنه انقلاب عمومیت پیدا کرده و از جلوگیری آن عاجز شوند این بود که مصمم به دستگیری ملك المتكلمين و چند نفر دیگر از مردان آزادیخواه میشوند و برای وصول به منظوریکه داشتند الدوله گرگانی رئیس نظمیه را مأمور دستگیری ملك المتكلمين مینمایند و یکعهده سوار هم معین کرده که

بلا فاصله آنمرد آزادیخواه را به قلعه کلات ببرند .

قوام السلطنه که از آزادیخواهان و منشی مخصوص عین الدوله بود ملك المتكلمين را همان روز از قصد عین الدوله آگاه می کند و میگوید خوب است امشب را در طهران بنماید و بیائید شمیران منزل من یا منزل وثوق الدوله .
ملك المتكلمين هم شب را میرود بخانه وثوق الدوله که گویا در باغ نصیر الدوله منزل داشتند .

در نیمه شب عباسقلی خان منتظم الملك با پنجاه نفر خانه ملك المتكلمين را محاصره میکنند و بوسیله نرده بان عده ای وارد خانه میشوند زن ها و بچه ها وحشت زده از خواب بیدار میشوند مامورین تمام اطاقها را تفتیش میکنند و چون مطمئن میشوند که ملك المتكلمين در خانه نیست دو فرزندش محمد علی ملك زاده و اسد الله ملك زاده را که یکی شانزده سال و دیگری چهارده سال داشتند با کمال شقاوت دستگیر میکنند و جمال زاده پسر سید جمال الدین را که آنشب در آن خانه بود نیز توقیف میکنند ولی چون بر آنها معلوم میشود که جمال زاده مهمان است او را رها می کنند ولی فرزندان ملك المتكلمين را به نظیمه برده و در محل نا سازگاری حبس میکنند .

فردا صبح میرزا محمد علی خان نصره السلطان به شمیران میرود و ملك المتكلمين را از واقعه و گرفتاری فرزندانش مطلع میکند .
ملك المتكلمين تصمیم میگیرد که بدون فوت وقت بشهر آمده و برضاستبداد و ییداد گری قیام نماید

با وجودی که وثوق الدوله و قوام السلطنه کوشش میکنند که او را از این عمل خطر ناك که ممکن بود به هلاکت او خاتمه یابد منع کنند در تصمیم خود راسخ مانده با احتیاط لازم بطرف طهران حرکت میکند و يك سره به مسجد جامع میرود .

در همان موقع مرحوم طباطبائی و بهبهانی که از واقعه آگاهی یافته بودند با جمع

زیادی به مسجد جامع می آیند و هزار ها مردم از هر طبقه در آنجا جمع میشوند ملك المتكلمين به منبر میرود و با يك بيان فصیح و تائیر آوری هجوم عمل ظلم را به خانه خود و گرفتاری فرزندانش را گوشزد مردم مینماید و از مظالم استبداد و خود سری زمام داران دولت و اعمال قبیح عین الدوله خطابه مفصلی ادا می نماید .

کسانیکه در آن روز در مسجد جامع حضور داشتند میگویند این خطابه شرربار و فصیح و مهیج ملك المتكلمين در آنروز کمتر استبداد را شکست و ضربه قاطعی بر پیکر ظلم و ستمگری وارد آورد .

در همان روز عده ای از مامورین نظمیه برای دستگیری حاج شیخ محمد و اعزاء به خانه او میروند طلاب مدرسه حاج ابوالحسن اجتماع نموده و حاج شیخ محمد را از دست مامورین دولت مستخلص میکنند و در میان کشمکش و گیر و دار سید عبدالحمید کشته میشود و چند نفر مجروح میگردند .

طلاب مدرسه با عده زیادی از مردم نعش سید را روی تخته گذارده با فریاد و شیون بطرف بازار برده و از آنجا به مسجد جامع میبرند در نتیجه بازار ها و کلیه دکانین طهران بسته میشود و تعطیل عمومی در تمام شهر طهران پیدایش می یابد .

عین الدوله از این هیجان عمومی متوحش شده ولی خان سپه سالار را با عده زیادی سرباز و قزاق مامور باز کردن بازار ها و جلوگیری از انقلاب مینماید جنگ ما بین مردم بی اسلحه و قشون دولتی در میگیرد و تصادم ملت و دولت صورت غیر منتظره ای بخود میدهد .

دوازده نفر از مردم بی گناه کشته میشوند و سید حسین طلبه که یکی از جوانان با تقوی و اهل علم بود شهید میشود عده زیادی مجروح میگردند مردم بطرف مسجد جامع هجوم می آورند و در حدود بیست هزار نفر از کلیه طبقات در مسجد متحصن میشوند ، بطوریکه دیگر نه در صحن مسجد و نه در روی بامها

جا برای افرادی که میخواستند به کمک متحصنین وارد مسجد شوند باقی نمی ماند *

سید محمد رضا مساوات که فوق العاده از بی رحمی قشون دولت متاثر بود بدست خود یکنفر قراق را میکشد *

مسجد جامع از طرف چندین فوج نظامی محاصره میشود و محاصرین را تهدید به قتل عام مینمایند و از اطراف بطرف مسجد تیر اندازی میکنند راه آمد و شد این بیست هزار نفر محصور با خارج بواسطه خط محاصره قشون دولتی قطع میشود و امید هر گونه استمدادی از دست میرود سه روز این محاصره طول می کشد و مردم محصور با وجود نداشتن وسائل زندگانی مقاومت میکنند، همه روزه ملك المتكلمين و حاج شیخ محمد منبر رفته و مردم را به پایداری و فدا کاری برای بدست آوردن حقوق ملی و آزادی و مقاومت در مقابل ظلم و بیداد گری تهییج می نمایند *

چون دولتیان به مقاومت تزلزل نا پذیر ملیون پی می برند و از متفرق کردن آنها مایوس میگردند باب مذاکره از دو طرف مفتوح میشود *

ملیون به قیادت مرحوم بهبهانی و طباطبائی تصمیم میگیرند که تهران را ترك کنند و برای این منظور شرایط چندی بدولت پیشنهاد مینمایند که من جمله آزادی فرزندان ملك المتكلمين بوده بهمین جهت پس از قبول این تصمیم از دو طرف مطابق شرحی که عین آن از نظر خوانندگان گرامی میگردد صدراعظم حکم میدهد که فرزندان ملك المتكلمين را مستخلص نموده تحویل مرحوم طباطبائی و بهبهانی بدهند *

سرهنگ نورالدین خان که فعلاً حیات دارد به مجلس آمده فرزندان ملك المتكلمين را مستخلص مینماید و آنها را تحویل يك هیئت چند نفری که به ریاست سید محمد علی طهرانی که من بعد معروف به صدیف مشروطه شد و از طرف علماء و ملیون نمایندگی داشتند تحویل میدهد و آن هیئت نماینده با عده زیادی

از ملیون که در اطراف محبس جمع شده بودند باهلله و شادی فرزندان ملك المتكلمين را به خانه مرحوم بهبهانی که مرکز تجمع علماء بود میبردند *

آن شب را ملك المتكلمين با عده ای از طلاب و ملیون درخانه مرحوم بهبهانی بسر برده و فردا صبح به اتفاق علماء بطرف قم حرکت میکنند جمع کثیری از کلیه طبقات که از حرکت آنها بطرف قم مطلع میشوند طهرانرا ترك کرده و در کهریزك بمهاجرین ملحق میگرددند و در حدود بیست هزار نفر از کلیه طبقات ساکنین طهران بتشویق آزادخواهان برای بدست آوردن مشروطیت و عدالت و انفصال عین الدوله به سفارت انگلیس پناهنده میشوند *

در اینجا لازم است تذکر بدهم که چون عامه مردم از اصول مشروطیت و حقوق ملی آگاهی زیاد نداشتند و فقط بر ضد ظلم و بیداد گری قیام کرده بودند مرحوم صنیع الدوله و مؤتمن الملك در هدایت عامه و آشنا کردن آنها به حقوق ملی و حکومت پارلمانی مجاهدت بسیار نمودند و راهیرا که در این انقلاب باید در پیش گرفته شود به مردم نشان دادند *

سردار فیروز از طرف دولت با چهار صد نفر سوار و يك گاری زنجیر مامور شد که با سرعت به طرف قم رفته و قبل از آنکه مهاجرین به شهر برسند عده را دستگیر و سایرین را متفرق نماید

مهاجرت علما و برگزیدگان مردم بطرف قم تعطیل عمومی در طهران و تحصن هزار ها نفر به سفارت انگلیس وحشتی در دستگاه دولت تولید کرد و مظفر الدین شاه که فطرة مرد ملایم و مایل به سختگیری نبود عضد الملك را که مهمترین رجال مملکت بود و در دستگاه دولت احترام زیادی داشت برای تحیب علماء و قبول تقاضا های آنها که عبارت از اعطاء مشروطیت و عزل عین الدوله بود به قم میفرستد *

در ایامیکه مهاجرین در قم متحصن بودند هزار ها نفر از طهران و ولایات به آنها ملحق میشوند و اکثر روز ها مرحوم ملك المتكلمين در صحن بزرگ قم منبر رفته و برای تولید حس غرور ملی و افتخارات قومی مردم را از تاریخ با عظمت گذشته ایران و اوضاع اسفناك فعلی وضعیف دولت و نفوذ اجانب و خیانت درباریان

و ترقیات ملل متمدنه در تحت لواء قانون و اصول مشروطیت آگاه میکند و شور و شغفی که تا آن زمان در میان قوم ایرانی برای بدست آوردن حقوق ملی و شرکت در تقدیرات عمومی دیده نشده بود ایجاد میکند چون تقاضای مهاجرین مورد قبول دولت واقع شده بود همگی بطرف طهران حرکت میکنند و با شادی و شور شعفی در میان هلهله و فریاد شادمانی صد ها هزار نفر وارد پایتخت میشوند و در نتیجه عین الدوله معزول میشود و میرزا نصرالله خان مشیرالدوله به صدارت منصوب میگردد و اعلان اعطاء مشروطیت از طرف پادشاه بملت منتشر میگردد و متعینین سفارت انگلیس با موفقیت و شادمانی از سفارت بیرون می آیند و بازار ها باز میشود و مجالس جشن و سرور در هر گوشه و محله بر پا میگردد ملك المتكلمين و سید جمال الدین همه روزه در مجامع عمومی که از هزار ها نفر تشکیل یافته بود به منبر رفته و مردم را به منافع و مزایای مشروطیت آشنا میکنند و از این باب سعادت و ترقی که پس از صد ها سال تحمل ظلم و حکومت خود مختاری به روی ملت ایران باز شده خطابه های فصیح و مهیجی ایراد میکنند •

فصل پانزدهم

با وجود مساعی و فدا کاری آقای طباطبائی و آقای بهبهانی در راه وصول مشروطیت و مجاهدت این دو قائد بزرگوار * نا گفته نماند که بزرگترین عامل بدست آمدن مشروطیت و حقوق ملی با فشاری و مجاهدت سه نفر از علماء بزرگ ایران آخوند ملا محمد کاظم خراسانی حاجی میرزا حسین و آخوند مازندرانی که مراکز تقلید ایرانیان بودند و مقامی بلند در میان جامعه داشتند می باشد *

این روحانیون بلند مرتب تا آخر عمر در راه وصول مشروطیت و برقراری حکومت ملی و حفظ استقلال مملکت فدا کاری بسیار نمودند و چنانچه تاریخ مشروطیت شاهد و گواه است سدی در مقابل طبقه ارتجاع و ملاحای مستبد ایجاد کردند و با تلکرافات متعدد دولت را مجبور بقبول اصول مشروطیت نمودند

فرمان اعطاء مشروطیت در تاریخ ۱۴ جمادی الثانی از طرف دولت منتشر شد و مقدمات انتخاب نمایندگان ملت فراهم گردید و کلاء طهران بطور طبقاتی انتخاب شدند و از طرف صدر اعظم مراسم افتتاح مجلس شورای ملی بعمل آمد چون مظفر - الدین شاه مریض بود عضدالملک از طرف شاه مامور شد در مدرسه نظام که در آن زمان بزرگترین عمارات طهران بود اولین جلسه مجلس شورای ملی را منعقد نماید متجاوز از دوهزار نفر از برجسته ترین ایرانیان در آن مجلس دعوت شدند تمام علماء طبقه اول تجار معتبر اعیان اشراف شاهزادگان و کلاء منتخب و عده ای از بزرگان ایالات

وولایات در آن مجلس حضور یافتند.

صدر اعظم بنام اعلیحضرت پادشاه مجلس را افتتاح نمود و نطق مفصلی از طرف شاه ایراد کرد.

سپس مرحوم ملك المتكلمين که در آن زمان بزرگترین مظهر اراده ملت و نماینده حقیقی آرزوی جامعه ایرانیت شناخته شده بود برپاخواست و نطق تاریخی فصیحی را که سند تاریخی آزادی ملت ایران است از قید عبودیت و برای اولین دفعه در دوره چندین هزار ساله ایران حق حاکمیت ملت ایرانرا بر تقدیرات خود تاهمین و مستقر مینماید بیان نمود و ما نظر به اهمیت این مجلس تاریخی عین صورت جلسه را بطوریکه روز نامه جبل المتین درج نمود در اینجا نقل میکنیم *

روز نامه جبل المتین کلکته ۱۰ رمضان ۱۳۲۴ شماره ۱۳

عصر شنبه بیست وهفتم جمادی الثانی در عمارت عالی مدرسته نظامی که گنجایش اینگونه مجلس عالی را دارد و موقتاً برای انعقاد مجلس شورای ملی معین شده افتتاح مجلس میمون شورای ملی گردید جناب عضدالملک مخصوصاً از طرف ذات اقدس شاهانه پذیرائی شایانی از ملت نمود خیلی بر تزیینات مجلس افزوده همه قسم اسباب پذیرائی را برای واردین فراهم آوردند و بر حسب دعوت نامه مخصوص تمام رجال دولت و امنای ملت حاضر شده صرف شربت و شیرینی نمودند چون مجلس از وزرای دولت و امنای ملت مشحون گردید و زاید بر دو هزار نفر عماید و بزرگان ورؤسای هر طبقه و صنف جمع شدند حضرت اشرف مشیرالدوله صدراعظم خطابه ذیل راقرائت فرمود *

آقایان عظام البته هریک از ماها که در این محل شرف حضور داریم مختصراً میدانیم که مقصود از تشکیل این مجلس محترم و اجتماع آقایان علماء و وزراء و امناء و اعیان و تجار و اصناف در این محل چیست ولی محض اینکه نیت پاک و مقدس بندگان اعلیٰ حضرت اقدس شاهنشاه خلد الله ملکه و سلطان به طور شایسته مکشوف و معلوم باشد *

لزوماً به استحضار خاطر محترم آقایان عظام میرسانم که البته چنانچه خاطر شریف همگی مسبوق است بندگان اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاهی خلدالله ملکه مصمم شدند که ابواب نیک بختی و سعادت به روی قاطبه اهالی ممالک محروسه ایران باز شود و اصلاحات لازمه که باعث مزید استحكام میان دولت و خوشبختی ملت است به مرور بموقع اجرا گذارده شود .

چون این خیال شاهانه بدون همدستی و معاونت قاطبه اهالی ایران بآن - طوریکه منظور نظر معدلت اثر بندگان همایونی است انجام پذیر نمی شد رای مبارک همایون شاهنشاه معظم بدان تعلق گرفت که مجلس شورای ملی منتخبین طبقات معینه بطوریکه تفصیل آن در دستخط مبارک مشروع است در دار الخلافه طهران تشکیل و تنظیم شود از آنجا که ترتیب قوانین انتخابات و سایر فصول نظامنامه این مجلس شورای ملی باید با کمال دقت موافق دستخط مبارک ترتیب شود و البته چنانچه میدانید اتمام اینکار مستلزم وقت و فرصت معین است لهذا برای اینکه اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی دلیلی واضح و حجتی کافی در تصمیم رای مبارک خودشان برای تشکیل و ترتیب مجلس شورای ملی به قاطبه اهالی ایران داده باشند چنین مقرر فرمودند که عجلتاً محل موقتی این مجلس محترم ملی تعیین و در آنجا با حضور آقایان علما و وزرا و اعیان و اشراف و تجار و اصناف صرف شیرینی و شربت شود بدیهی است که اولیاء دولت اهتمام بلیغ خواهند نمود که لایحه قواعد انتخابات و نظامنامه مجلس شورای ملی بزودی موافق دستخط همایونی از چهاردهم جمادی الثانی مرتب و اعضاء مجلس شورای ملی در طهران جمع و به افتتاح این مجلس محترم مبادرت شود .

از خداوند خواهانیم که سایه بلند پایه اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی خلدالله ملکه و سلطانه را بر سر قاطبه اهالی ایران مستدام و فرزندان وطن مقدس را توفیق بدهد با اولیای دولت تا برای افتتاح ابواب نیک بختی بروی ایرانیان بکوشند و این دولت و ملت قدیمه پنجهزار ساله ایران را به اوج سعادت برسانند .

سپس جناب ملك المتكلمين از طرف ملت خطابه ذیل را ایراد نمودند .

خطابه تشكر از طرف ملت ایران

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و الصلوة على سيدنا محمد و الله الطاهرين ، بعد فقد قال الله تبارك و تعالى فى كتابه المجيد ، الحمد لله الذى اذهب عنا الحزن ان ربنا لغفور شكور خدا را شكر كه از توجه ظاهر و باطن امام عصر عجل الله تعالى فرجه الشريف و از شمول توجهات كامله پادشاه رعيت پرور عدالت گستر ، امروز شب تاريك و بى نوائى ايرانيان بر آمد ، و آفتاب سعادت و اقبال ايشان طلوع نمود ، حسن استعداده و قبول قابليت ملت سبب شد كه پادشاه دل آگاه رانيت مقدس كه در نجات مملكت و حيات ملت در خاطر الهام مظاهر نهفته بود در اين زمان سعادت فرجام بمنصيه شهود رسانند ، و فرزندان عزيز خود را كه در حجر رافت پرورده بود اينك در مصالح خرد مطلق و آزاد داشته تا آنچه را كه براى مصلحت وقت خود لازم دانند بگويند و بكنند و خراييهائى گذشته وطن عزيز خود را مرمت نمايند .

شبه نيست كه استقلال سلطنت موقوف به ثروت رعيت و تربيت ملت است و تربيت ملت موكل با استقلال سلطنت .

ملت اگر رأى شخصى و استقلال فكرى و شورائى مى خواست براى حفظ بيعضه اسلام و قدرت سلطنت بود ، و دولت هم كه قبول اين استدعا را فرمود براى تقويت ملت و اختيار تامه آنها در ترقى مملكت بود و اينك كه به عنايت كامله خداوندى و بموجب دستخط آفتاب نقطه همايونى اينطور اتحادى محكم فيما بين نماينده گان دولت و ملت حاصل گشت و حس استعداد ملت سبب شد كه دولت حقوق شخصى و مى آنان را تصديق فرمود جاى آن است كه اين هيئت مجلس در بيدارى ملت و آگاهى آنها بحقوق مشروعه خود نهايت مساعدت را بجای آورند تا ملت هم بتواند

با نهایت قدرت حقوق سلطنت خود را محفوظ دارد و حال که از خواب غفلت برخاسته در مقام مرمت خرابیها بر آمده، به راهنمایی علماء دین پرور، و وزرای دولتخواه، وطن پرست، معایب کلیه و نواقص حالیه که مدار مملکت را از کار باز داشته دور دارند و مطمئن باشند که آنچه را از رؤسای روحانی و وزرای بزرگ بر آید و لازم باشد در مساعدت با آنها بدون تأمل بعمل خواهد آمد، و بموقع اجرا خواهند گذاشت *

در این وقت با کمال مسرت و خوشوقتی از طرف خود اصالة و از جانب هیئت ملت ایران و کالتاً تشکیل این مجلس شورای ملی را که فقط برای رسم افتتاح است، شکر موفور بعمل آورده تشکرات قلبیه و ادعیه خالصانه تقدیم حضور مبارک اعلی حضرت پادشاه معظم و متبوع مفخم ایرانیان مینمایم و عجلتاً با این معدود و کلا که منتخبین از پایتخت میباشند شروع به مقصود نموده انتظار میبریم که بفرصت و کلامیکه باید از تمام بلاد منتخب شوند به ترتیب مخصوص انتخاب شده در دار الخلافه حاضر گردند تا هر چه زودتر این مجلس شوری که مجلس ملی میباشد موافق نظام نامه تکمیل نواقص خود را نموده در استحکام مبانی سلطنت و استقرار حقوق ملت نتایج مستحسنة را بعون الهی ظاهر سازد، والسلام علی من التبع الهدی *

فصل شانزدهم

سیاست خارجی ایران

برای آگاهی فرزندان ایران خالی از فایده نمیدانم که مختصری از سیاست خارجی ایران را در آن زمان که اهمیتی بسزا داشت در اینجا نقل کنم . مظفرالدین شاه با اینکه کوشش میکرد که مناسبات خود را با دولت روسیه محفوظ نگاهدارد و در مقابل تقاضاهای نامشروع آنها تن درمیداد از قدرت و نفوذ این دولت در ایران فوق العاده نگران بود و چون مریض و ناتوان بود امیدوار بود که با برقراری اصول مشروطیت در ایران اتحادی مابین مردم پیدا شده دولت قدرتی پیدا کند و بوسیله وضع قوانین ناحدی جلوگیری از تعدیات و تقاضاهای روسها بشود این بود که بدون مقاومت زیاد در مقابل تقاضاهای ملیون تن درداد و فرمان مشروطیت را امضاء نمود .

اختلاف روس و انگلیس در آن زمان چنانچه چندی بعد بمعاهده ۱۹۰۷ منتهی شد در ایران بسرحد کمال رسیده بود و هریکی از این دو دولت همسایه کوشش میکردند که نفوذ خود را در این کشور بی سر و سامان زیاده تر کرده و بر حریف غالب آید این بود که انگلیسها از موقعیت استفاده کرده و بامید اینکه شاید در تحت رژیم مشروطیت ایران توانائی پیدا کند و بتواند چون سدهای مابین هندوستان و روسیه قرار گیرد طرفداران مشروطیت را تقویت میکردند و در جراید ملی خود احساسات و نهضت آزادیخواهان ایران را تمجید نموده و درخور ستایش و امیدواریهای بسیار تلقی میکردند .

دولت روسیه اگر چه نسبت بکشور ضعیف ایران کمال قدرت را داشت ولی بواسطه شکست در جنگ با زاین و نهضت های پی در پی آزادیخواهان روسیه طبعاً قدری ضعیف شده بود و از شدت نفوذ استیلاجویانه اش کاسته شده بود و از این جهت يك مخالفت شدیدی در مقابل نهضت آزادیخواهان ایران از خود نشان نداد و ما برای اثبات آنچه در این چند سطر نگاشتیم گذارش بعضی مخبرین سیاسی دنیا را که در آن زمان منتشر میشد در اینجا نقل میکنیم :

۱۲ جمادی الثانی ۱۳۲۴ در مسکو انقلاب بزرگی برپا شد در افواه است که دهاتیان قشون را در بورسیگا شکست داده اند .

تیمس از پاریس خبر میدهد روزنامه ها مینویسند که مداخله انگلیس در انقلاب ایران اجباریست .

رویتر مینویسد : صدر اعظم عین الدوله مخالف مشروطه ولی شاه موافق است مجلس دومای روس بقشون بحری و عملجات جهازات اعلان داده که باتفاق مجلس دوما برای حصول آزادی دست از جنگ نکشند

۹ جمادی الثانی در تفلیس جنگ مابین مسلمانان و وارانیه شروع شده خبر رسید توپچیان قلعه (سویبرگ) یاغی شده و پانصد نفر از قشون را کشتند .

۱۰ جمادی الثانی ، رویتر از طهران اطلاع میدهد تعطیل عمومی در حدود دوازده هزار نفر در سفارت انگلیس پناهنده شده مشروطه میخواهند .

در روسیه ، انقلابیون پل مابین پترسبورگ و هلسنکفر را خراب کردند و مانع عبور قشون شدند .

رویتر خبر میدهد : انقلاب کرانستاد وحشت زیادی در پایتخت روسیه ایجاد کرده است .

لندن رویتر خبر میدهد : وزیر خارجه انگلیس در مجلس اظهار داشت که رسماً از دولت ایران تقاضا کرده آتش انقلاب را خاموش کنند و تقاضای اصلاح طلب

هارا بر آورند .

۱۲ جمادی الثانی پنجاه هزار نفر عملجات کارخانهای پترسبور گک دست از کار کشیده اند .

۱۶ جمادی الثانی از مسکو خبر میدهند باینکه وحشت بلوادر پایتخت و مسکو بنظر میرسد ولی دولت با کمال جدیت از انقلاب جلوگیری خواهد نمود بعده زیادی از رؤسای انقلاب دستگیر و مجامع آنها منهدم شد .

بطوریکه از اخبار فوق استنباط میشود در همان زمان که نهضت مشروطیت در ایران پدیدار گشت اوضاع سیاسی روسیه هم دستخوش انقلاب پی در پی شده بود و هر روز در یکی از مؤسسات کشوری و لشکری کشمکشهای خونینی رخ میداد که در تشجیع آزادیخواهان ایران تأثیری بسیار داشت و بعلاوه مانع آن بود که مأمورین روسیه در ایران مخالفت شدید در مقابل نهضت ایرانیان از خود نشان بدهند و برای اینکه خوانندگان این تاریخ بیشتر از اوضاع روسیه در آن زمان آگاه شوند اعلامیه ای که از طرف اجزاء مجلس دوماء روسیه پس از انحلال آن بدست دولت منتشر شده در اینجا عیناً نقل میکنیم :

اعلان مجلس دوماء و نواب ملت روسیه

در جواب اعلان امپراطور

مانواب وقایع ممان و منتخبین ملت روسیه و اعضاء مجلس بند شده برهم خورده و رشکسته دومای مرحوم هستیم بتمام ملت وطن خواه مظلوم مقهور پریشان بی خانمان روسیه اعلام مینمائیم .

شما ها از ظلم ستم تعدی و جور و اجحاف خانمانسوز جانگداز حکام مستبد ظالم ستم پیشه بی انصاف بیجان آمدید و مارا بجهت اصلاح خود و دفع ظلم و رفع ستم ستمکاران معین نموده و از ماها خواش کردید در راه آزادی و آبادی وطن

و ابناء وطن سعی و کوشش نمائیم ما هم بجهت ادای فرایض خود و خواهش شماها آئینی چند که مبنی بر آزادی ملت و آبادی مملکت بود ترتیب داده از امپراطور استدعای عزل و زرائیکه در زمان بی قانونی و خودسری هرچه از دستشان بر آمده از ظلم و تعدی و اجحاف فروگذار نکردند و با کمال بی شرمی همواره مخالفت باقوانین ملکی میکردند و در مقابل حریت و آزادی سد های آهنین کشیده بودند نمودیم و اول چیزیکه خواهش کردیم این بود که خالصجات دولتی را بگز و پیمان درست مساحت کرده بفلاحات و زراعت پیشگان تقسیم نموده از تصرف غاصبین بیرون آرند لیکن این امر را چگونه دولت قبول تواند کرد چرا که گویا یکنوع سلب اقتدار رجال دربار امپراطوری است لهذا دولت با این قانون اتفاق نکرده مخالفت آشکار نمود و پس از آنکه مجلس دوما اصرار کرده زور باستخلاص خالصه از دست قاصبین آورد امپراطور حکم به بر هم زدن و بستن مجلس نمود پس از آن وعده کرد که هفت ماه بعد مجدداً لانتخاب مجلس دوما از نو کرده مجلس تازه تاسیس خواهد کرد که بر فرض صحت وفای بوعده در این مدت هفت ماه با این خرابی حال ملت و مملکت و تباهی تجارت و صناعت و کثرت فتنه و فساد که تمام مملکت را احاطه کرده و شورشها- میکه برپا است و حال آنکه وزراء و رجال دولت هم اظهار عجز کردند از آرام کردن شورش و دفع خرابی و فساد چگونه ممکن است که مملکت روسیه با خونریزیهای فراوان بدون مجلس شورای مرکب از نواب ملت آسایش پیدا کند و آرام گردد دولت می خواهد در این مدت هفتمه با کمال استبداد سلطنت کند و تمام اصلاح خواهان و آزادی طلبان را گوشمالی و سرکوبی داده تا بمیل خاطر و هوای نفس خود فایز شده یکمجلس مبعوثانی باسم دوما تأسیس نماید که اعضای آن مجلس همه بحسب میل خود دولت انتخاب شده و هواخواه امپراطور باشند و بالمره طرف ملت را رها کرده بمیل امپراطور رفتار کنند خلاصه همه دست نشانده دولت و تابع اراده سلطنت باشند اگر دولت این انقلاب ملت را فرو نشانند و ملک را آرام کرد و شورشیان را ساکت نمود هرگز رضا بسلطنت مشروطه و مجلس نواب نخواهد شد و دست از استبداد و

ظلم نخواهد کشید.

ای برادران و فرزندان وطن عزیز کوشش وجد جهد کنید از برای عزت و برقراری مجلس دوما و نواب عمومی ملت جایز نیست که مملکت روس يك روز از مجلس مبعوثان خالی باشد و باز دست استبداد مشغول بکار شود اکنون که اسبابتان بجهت احقاق حق خود فراهم و آماده است فرصت را از دست ندهید.

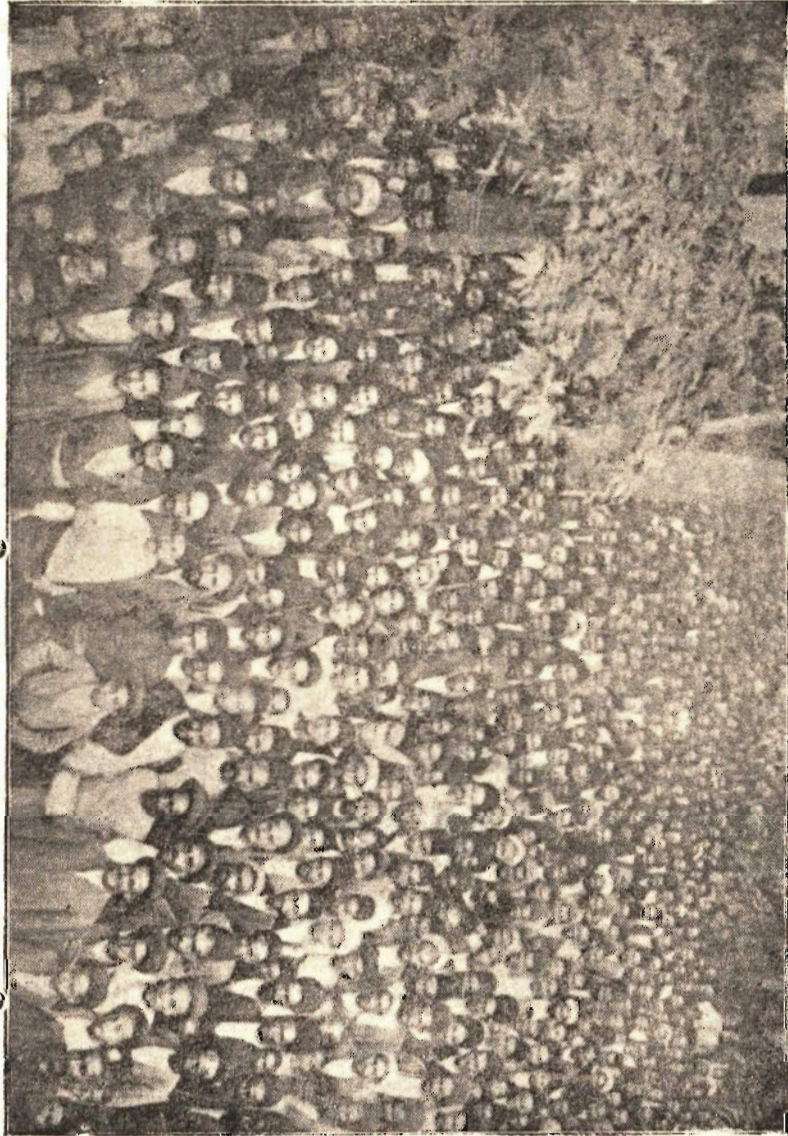
اول بدون رضایت مجلس دوما دولت نباید مالیات از کسی بگیرد -

دویم اینکه دولت هیچکس را بی امضای دوما نمیتواند بخدمت قشونی و لشکری جلب کند اکنون که مجلس دوما را بند کرده باید شما هم مالیات و لشکر باو ندهید تا ناچار شود متابعت ملت نماید اگر از دیگران قرض بخواهد بگیرد به ماها دخلی ندارد و ملت هرگز بادای آن نخواهد پرداخت و بدمه ملت نیست چرا که قرضیکه بدون امضای وکلای ملت باشد بر ذمه ملت روسیه نیست و هرگز ادا نخواهد کرد تا دوباره مجلس نواب وکلای ملت برپا نشود هرخص نیستید يك پول بابت مالیات یا چیز دیگر بدولت بدهید و نیز یک نفر قشون نباید داد این را هم بدانید که هیچ قوت و قدرتی هرچند از جمیع قوای دنیا قادرتر و قاهرتر باشد در مقابل انقلاب ملت نمیتواند خوداری نماید و کلا و نواب شما هم باتمام قوای خود مستعد و آماده یاری و امداد شما هستند.

نکته دیگر که قابل توجه است اینست که دولت انگلیس که از نفوذ روزافزون سیاست روسیه در ایران نگران بود و مشاهده میکرد که اکثر رجال دولت و روحانیون کشور دست نشاندۀ آن دولت هستند از انقلاب روسیه و شکست دولت روسیه از ژاپن استفاده کرده و برای اینکه سدی در مقابل نفوذ روسیه ایجاد کند در برقراری مشروطیت ایران و جلب تمایل عامه از این راه از هیچگونه مساعدت فروگذار نکرد چنانچه مندرجات کتاب آبی و جراید ملی انگلستان و اخباریکه اژانس رویترو و دیگران منتشر میکردند و نویسندگان و مورخین انگلستان بدان اشاره کرده اند حاکی بر این حقیقت میباشد و ما اگر بخواهیم آنچه را که در این موضوع میدانیم بنویسیم دفتر

تازه ای باید بازکنیم ولی برای روشن شدن حقیقت به درج این خبر رسمی قناعت می کنیم

۵ جمادی الثانی ۱۳۲۴ سر ادوارد گری وزیر امور خارجه انگلستان در پارلمان انگلستان اظهار داشت که دولت انگلیس از دولت ایران رسماً خواهش کرد که هر قدر زود تر ممکن است این آتش فتنه را خاموش و مقاصد اصلاح - خواهان را بر آورد.

متحصنین سفارت انگلیس

فصل هفدهم

پس از انتشار اعلان مشروطیت يك روح مودت و برادری در میان تمام طبقات کشور پیدا شده سرور و شادی از چهره همگی هویدا بود شوق و شغف امید به آتیه غرور ملی سر تا سر مملکت را فرا گرفت ستمگران دیروز بایك مهر و محبت دست برادری بطرف مردم دراز میکردند و افرادی که از اظهار عقیده خود داری میکردند با کمال اطمینان در اطراف مصالح عمومی سخن رانی میکردند نسیم آزادی و عدالت وزیدن گرفت و روح اخوت و برابری در جامعه آشکار گشت.

مجالس و انجمن های ملی در تمام شهرها و قصبات تاسیس شد و در طهران متجاوز از پنجاه انجمن با سامی مختلف افتتاح یافت مهم ترین آنها انجمن آذر بایجان انجمن برادران در وازه قزوین انجمن طلاب انجمن مظفری بود در هر يك از این مجامع ملی هزار ها نفر افراد عضویت داشتند و همه روزه با شوق سر شاری دست از کار کسب خود کشیده در آنجا حضور می یافتند.

ملك المتكلمین و سید جمال الدین همه روزه در یکی از این مجامع ملی منبر رفته و مردم را با اصول مشروطیت و وظائف ملی و حقوق اجتماعی و تفسیر قانون اساسی آشنا میکردند و از تاریخ ملل متمدنه و تأثیرات سلطنت ملی و نتایجیکه در ترقی بشریت از این راه پیدایش یافته سخن میگفتند و تا زمانیکه مظفر الدین شاه زنده بود کارها بروفق مرام و آرزوی ملیون پیشرفت میکرد.

وکلای مجلس اول

مجلس شورای ملی کشایش یاقق قانون اساسی تدوین و به امضاء پادشاه رسید
اصلاحات بسیاری از امور مالی واجتماعی بعمل آمد زنجیر های استبدادی و قیود
ستمگری از قبیل مواجب های گزاف مستمریهای طبقه ظالم و مفت خوار تیول اعیان
و اشراف و غیره یکی بعد از دیگری از هم پاشید و يك آتیه درخشانیكه پایه اش
در روی اساس آزادی و عدالت بود همه مردم را امیدوار میداشت •

ولی چند ماهی نکشید که مظفرالدین شاه در نتیجه کسالت ممتد در گذشت و محمد علی میرزا و امعهد که شاید تاریخ بشریت مردی بدین پایه پستی و شقاوت بیاد ندارد، پادشاه شد و با سلطنت او دوره بدبختی و ستمگری شروع گشت اگر چه مردم بخوبی از خبائث فطرت و طبع ستمگر او آگاه بودند ولی به ناچار برای اینکه شاید او را با اصول مشروطیت موافق و همراه کنند دست اطاعت بطرف او دراز کردند و آن مرد ستمگر هم برای استحکام سلطنت خود به حفظ مشروطیت قسم یاد کرد و قرآن مجید را شاهد صدق نیت و وفاداری خود بمشروطیت قرار داد ولی از همان روز اول بنای دسیسه و خدعه را گذارد و در تهیه ریشه کن کردن درخت جوان آزادی و حقوق ملی بر آمد *

چون قانون اساسی که به صحنه مظفرالدین شاه رسیده بود ناقص بود ناچار مجلس شورای ملی آن قانون را به وسیله موادیکه بنام قانون متمم قانون اساسی نامیده میشود تهیه و برای صحنه محمد علی شاه فرستاد ولی او از صحنه قانون امتناع کرد و کشمکش مابین مشروطه خواهان و شاه شروع شد *

مرحوم ملك المتكلمين برای تدوین و صحنه این قانون با عده زیادی از احرار چهل روز در مجلس شورای ملی متحصن شد و همه روزه در حضور هزار ها جمعیت با بیانات شیوا و آتشین صحنه قانون را از شاه تقاضا نمود *

هر قدر محمد علی شاه کوشش کرد بوسیله تهدید و تطمیع آنهارا از بایرداری و مقاومت باز دارد موفق نشد و چون حس کرد که آتش انقلاب شعله ور میشود و ممکن است به خلع خود او از سلطنت منتهی گردد و هنوز قدرت کافی برای انهدام مشروطیت در دست نداشت * و تعطیل عمومی در بایتخت و اکثر شهر های ایران و فشار روز افزون مشروطه خواهان آذربایجان و تهدید و کلاء آزاد یخواه و انجمن ایالتی آذربایجان او را مجبور به صحنه و تصدیق متمم قانون اساسی نمود و يك دفعه دیگر بمجلس شورای ملی آمد و به طرفداری از مشروطیت قسم یاد کرد *

در همان ایامیکه محمد علیشاه از صحنه متمم قانون اساسی خود داری میکرد و با جمعی از درباریان و ملاها وعده زیادی متنفذین و مستبدین نقشه انهدام مشروطیت را میکشید *

يك دعوت عمومی از طرف ملك المتكلمين از کلیه مشروطه خواهان در تکیه دولت که مظفرالدین شاه را در آنجا دفن کرده بودند یا بهتر گفته شود بطور موقت بخاك سپردند بعمل آمد *

متجاوز از سی هزار نفر اهالی طهران و کلیه و کلاء مجلس وعده زیادی از شاهزاده ها و اعیان حضور یافتند تمام سطح تکیه دولت و اطاقها و بالاخانه ها و پشت بام ممانو از جمعیت بود *

ملك المتكلمين با آن قیافه جذاب و صدای ملکوتی در مقابل قبر مظفرالدین شاه ایستاد و خطابه غرائبیکه تمام مردم را به لرزه در آورد ادا کرد در خطابه خود مظفر الدین شاه را مخاطب قرار داد و چنین گفت *

که ای پادشاه عادل و دل آگاه تو برای آسایش ملت و ترقی مملکت و محو نفوذ اجانب و بسط عدالت و بهبودی حال ملت به ملت خود مشروطیت و آزادی عطا کردی و آنچه در خور يك پادشاه عادل و ملت دوست بود نسبت به وطن و ابناء آن فرو گذار نکردی *

اینک سر از خاک بر دار و مشاهده کن که فرزندان که جانشین توشده و حقاً باید تصمیمات تو را محترم بشمارد و راهبر که تو برای ترقی ملك و ملت پیش گرفتی پیروی کند چگونه دست ظلم و ستمگری دراز کرده و با دست یاری دشمنان ملك و ملت و تحريك اجانب برای برانداختن اساس مشروطیت و عدالت کوشش میکنند بدست خود آتش بدبختی و انهدام کشور را دامن میزنند *

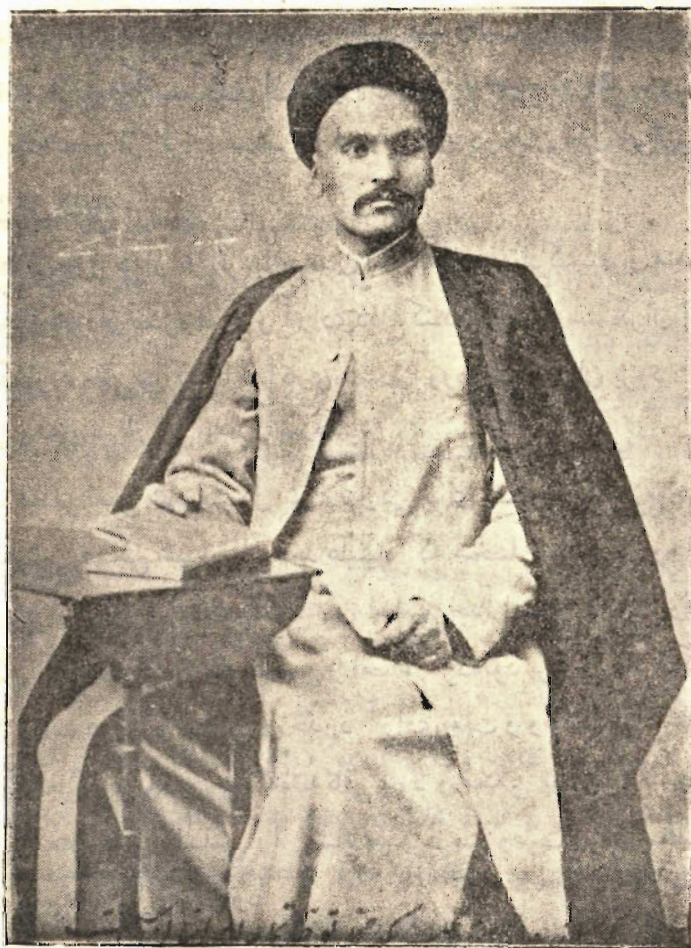
آقایان مستشارالدوله و تنفی زاده که در آن مجمع بزرگ در کنار ملك المتكلمين

ایستاده بودند و تمام آزادیخواهان و موسسین مشروطیت که در آن جلسه تاریخی حضور داشتند شرح شگفت آوری از تاثیر آن خطابه فصیح که يك ساعت نیم طول کشیده نقل میکنند و از اثرات سیاسی و اخلاقی آن در میان ملت ایران و مقامات دولتی سخن می رانند.

در همان روز هزار ها نفر با چشمان اشك آلود فریاد کشیده و متعهد شدند که بقیمت جان خود از مشروطیت و آزادی دفاع کنند و در مقابل ستمگران ایستادگی نمایند و نگذارند حقی را که با فداکاری بدست آورده اند از میان برود . بطوریکه پیش از این بدان اشاره کردم .

فوت مظفرالدین شاه مشکل بسیار بزرگی برای مشروطه طلبان بوجود آورد و موجب نگرانی همگی شد زیرا محمد علی شاه که شخصاً مستبدر روحاً مخالف مشروطیت بود از صحنه و امضاء متمم قانون اساسی جداً امتناع داشت و قسمتی از قانون اساسی که مظفرالدین شاه تصدیق و امضاء کرده بود برای ایجاد حکومت ملی و تعیین اختیارات دولت و مجلس و حدود آزادی ملت و وظائف قواء سه گانه و مسئولیت قوه مجریه در مقابل قوه مقننه کافی نبود و ممکن بود هرگاه محمد علی شاه جداً امضاء متمم قانون اساسی را امتناع میکرد مشروطیت ایران ساقط شود و همه زحمات و امیدواریا برباد رود

این بود که مرحوم ملك المتكلمین با عده از آزادیخواهان چهل شبانه روز در مجلس متحصن شدند تا متمم قانون اساسی امضاء و انجمن ایالتی آذربایجان که در آن زمان بزرگترین مظهر آزادی و نمونه اقتدارات ملی بود و در حقیقت در رأس عموم مجامع ملی قرار گرفته بود و چون پهلوانی از روزاول در مقابل استبداد ایستادگی کرده بود برای بدست آوردن قانون اساسی کمال جدیت و مردانگی را از خود نشان داد و بدرجه ای پا فشاری کرد که محمد علی شاه را مجبور به تسلیم نمود .

آقای تقی زاده

و نیز نمایندگان شجاع و وطن دوست آذربایجان مخصوصاً آقای مستشارالدوله و تقی زاده و حاجی میرزا ابراهیم آقا که دائماً بوسیله تلگرافات با انجمن آذربایجان در مذاکره و تماس بودند و بحدی برای تأمین مشروطیت و امضاء متمم قانون اساسی از خود گذشتگی و سعی و کوشش نمودند که در خور ستایش و حق شناسی و

آقای مستشار الدوله

نام با افتخار آنها برای همیشه زینت بخش صفحات تاریخ مشروطیت ایران باقی خواهد ماند •

در آن زمان اکثر از جراید ممالک متمدنه در اطراف نهضت مشروطه خواهی ایران مقالات مفصل مینوشتند و اظهار امیدواری میکردند که این برق فروزان که غفلتاً در يك مملکت آسیائی و دور دست جستن کرده و دنیا را بطرف خود متوجه نموده شاید هسته آزادی ملل شرق شود و اقوامی را که قرن‌ها در تاریکی و بدبختی زندگانی میکردند سعادت‌مند نماید و از نعمت عدالت و آزادی برخوردار کند.

یکی از نویسندگان نامی فرانسه مقاله‌ای در یکی از جراید پاریس راجع بایران نوشته و نظر با اهمیت نویسنده روزنامه حبل‌المتین هم عین او را نقل کرده خلاصه این مقاله اینست که ملت ژاپن بواسطه پیدایش يك امپراطور ملت دوست و تجدد خواه بنعمت مشروطیت نائل شد ولی ملت ایران در نتیجه کدش يك عده افراد وطن پرست و و آزادخواه مشروطیت را بدست آورد و انتظار میرود که این ملت کهن سال در تحت لواء مشروطیت گوی سبقت را از ژاپن بر باید و مقامی را که در گذشته در جهان داشته مجدداً بدست آورد سپس شرح مفصلی از موقعیت طبیعی و جغرافیائی ایران نگاشته بود و چنین نتیجه گرفته بود که مشروطیت و آزادی این ملت و تحولات

حاجی میرزا ابراهیم آقا

غیر منتظره‌ای در سیاست جهان پدیدار خواهد کرد و امید می‌رود که سایر ملل شرق از این ملت کهن سال جوان‌بخت پیروی کرده در میان اقوام متمدن جهان جای گیرند. قلمفرسایی مطبوعات ممالک متمدنه دنیا در اطراف نهضت مشروطیت ایران بیش از انتظار آزادخواهانرا در نگاهداری و ترویج آزادی و مشروطیت تشویق مینمود و بآنها می‌فهماند که این نهضت ملی چه اثر شگفت آور در دنیا بوجود آورده و چگونه بیداری ملت ایران را باعلاقمندی و تحسین تلقی مینمایند.

مرحوم ملک المتکلمین که در آلمان خانه‌اش مرکز اجتماع احرار بود و خودش دوست و غمخوار ملت شناخته شده بود همه روزه صدها نامه از شیفتگان آزادی و روشنفکران کشور چه از داخله و چه از خارجه باو میرسید و با یک لطف و محبت

بهمه آنها جواب میداد هر وقت از خانه بیرون میرفت صد ها جوانان تشنه آزادی و فدائی مشروطیت اطراف او را میگرفتند و چون حس کرده بودند که حیات او برای مشروطیت ایران گرانهاست و مستبدین بوسائل مختلفه چنانچه مکرر بطوریکه در آتیه بدان اشاره خواهیم کرد نسبت باو سوء قصد نمودند تا آخرین روز زندگانش همه شب عده ای از جوانان باحرارت مشروطه خواه در خانه و روی بام ها و کوچه های اطراف کشیک میدادند و بقیمت جان خود از او مراقبت میکردند مرحوم مساوات که در آن ایام قسمت عمده کارهای ملك المتكلمين را عهده دار بود و چون منشی مخصوص جواب مكاتیب شهرستان ها بود وصیمی ترین دوستان آن مرحوم بود چندین بار برای حفظ جان ملك المتكلمين حیات خود را در مخاطره انداخت و مکرر بمجاهدین میگفت که چون بقاء مشروطیت مستلزم وجود ملك المتكلمين است ما باید بقیمت جان خود زندگانی او را حفظ کنیم.

دردکان و خانه ای نبود که عکس ملك المتكلمين دیده نشود و مجلس و محفلی که ذکرش در میان نباشد بهمین جهت دستگاه استبداد بیش از هر کس نسبت به او دشمنی میکرد و برای از بین بردن او بدسائس شرم آوری متشبث میشدند و نیرنگ ها بکار میردند.

روزی نبود که از طرف زنهای آزادیخواه ایران و خانواده ها تحف و هدایای کوچک برای او نفرستند و او را بنام ناجی ملت و مظهر عدالت نخوانند شاگرد های مدارس ملی دسته دسته با پرچم آزادی که در روی آنها نوشته شده بود زنده باد مشروطیت زنده باد ملك المتكلمين در اطراف خانه اش که بنام خانه ملت نامیده میشد جمع میشدند و خطابه های غرامی میخواندند.

مرحوم ملك المتكلمين بیش از هر کس دوستانش را به فرستادن فرزندان شان به اروپا برای تعلیم و تربیت تشویق مینمود و صد ها جوانان ابرانی در نتیجه سعی و کوشش او برای تحصیل به طرف ممالك متمدنه رهسپار شدند و از دنیای علم و فضل برخوردار گشتند.

چون تهدید و تطمیع محمدعلیشاه و درباریان نتوانست ملك المتكلمين را از راه ملت دوستی و آزادیخواهی و مخالفت با دستگاه استبداد منحرف نماید و آن چراغ آزادی را خاموش کند بر آن شدند که او را از ایران تبعید نمایند و چون اقدام باین کار مستلزم کشمکش بسیار و مصادف باقیام ملت ایران و شاید خونریزی بسیار میشد جرئت مبادرت اینکار را نداشتند پس از مشورت بسیار بنارا باستخاره گذاردند محمدعلیشاه بخط خود صورت استخاره‌ای از قرآن مجید نوشته در پاکت سر آنرا لاک کرده برای حاج سیدابوطالب که مورد اطمینان او بود میفرستد ماعین خط محمدعلیشاه را که ذیلا در اینجا ینگاریم و فعلا در دست نویسنده این تاریخ است بوسیله آقای مرآت الممالك که پس از فرار محمدعلیشاه رئیس بیوتات سلطنتی شد بدست آوردیم محمدعلیشاه در صورت استخاره از خدا مسئلت میکند که اجازه و صلاح میداند ملك المتكلمين را از ایران تبعید کند و زحمت و صدمه‌ای از اینراه متوجه او نخواهد شد، ما از جواب استخاره اطلاع قطعی نداریم ولی مرآت الممالك میگفت که جوایکه حاجی سیدابوطالب برای محمدعلیشاه فرستاده بود منفی بوده است،

فصل هیجدهم

کمیته انقلاب ملی

چون بر کلیه آزادیخواهان روشن و ثابت شد که محمد علیشاه و درباریان به دستکاری شاهزاده گان و اعیان و بسیاری از روحانیون با کمال جدیت برای برانداختن اساس مشروطیت کوشش میکنند و این عقیده از طرف سیاستمداران دولت روسیه تقویت میشود و کمترین قدمی دستگاه استبداد بدون مشورت سفارت روس و لیاخوف رئیس قزاقخانه بر نمیدارد ، و شاپسال روسی که سالها بود مورد اعتماد و همه کاره محمد علیشاه بود واسطه بین مقامات خارجی و این پادشاه بی خرد و گناه کار است راه جلو گیری از این تحریکات و مفسده جوئی را جز در پناه تقویت قوای عملی و تمرکز مجامع آزادیخواهان نیافتند .

اگر چه مجلس شورای ملی مرکز رسمی کلیه قوای ملت بود ولی نظر به اینکه بسیاری از وکلاء از اصول مشروطیت و انقلاب و اهمیت موضوع بی اطلاع بودند و بعلاوه عده زیادی از آنها دست نشاندۀ درباری ها و کارکنان آنها بودند منظور فوق بدست مجلس غیر ممکن بود .

پس بر آن شدند که یک مرکز سری از افراد برجسته و مورد اعتماد آزادی خواهان حقیقی که در میان جامعه نفوذ کامل داشته باشد انتخاب و تشکیل دهند و کلیه تصمیمات و دستورات از طرف آن مرکز گرفته شده بطور غیر محسوسی در تمام مراکز ملی و انجمن ها و ولایات و مجلس و خارج از ایران بایک آنهک

و صدا بموقع عمل گذارده شود و بدین ترتیب يك هم آهنگی در تمام شعب مختلفه ملت ایران فراهم گردد و يك نقشه عمومی برای حفظ مشروطیت و مقاومت در مقابل قوه استبدادی اتخاذ شود •

و چون در آن زمان اعتماد و ایمان مردم به سران مشروطیت بعد کمال بود منظور فوق به آسانی انجام پذیرفت و پس از اقداماتی که ذکر آنها در اینجا موجب طول کلام است • کمیته انقلاب ملی تشکیل یافت و تا روزیکه مجلس با توپ ستمگری منهدم شد این کمیته با کمال صحت و راستی بدون آنکه کوچکترین خیانتی از طرف اعضاء آن بعمل آید وظیفه ملی خود را انجام داد •

استنطاقاتی که پس از خراب شدن مجلس و از میان رفتن مشروطیت در باغ شاه بعمل آمد بخوبی نشان میدهد که تاجه درجه عملیات این کمیته متکی به ایمان و فداکاری بوده و از هر گونه کوشش و خودگذشتگی برای حفظ مشروطیت فرو گذار نکرده بودند و هر گاه در نقشه هائیکه طرح کرده بودند موفقیت پیدا می کردند در همان زمان کاخ پیداد گری واژگون میشد و پادشاه ستمگر و پیروانش از میان می رفتند •

کشمکش مابین مشروطه خواهان و مستبدین روز بروز بر شدت خود می افزود و سوء ظن طرفین به سرحد کمال رسیده بود

از آن جماعه بمیکه از طرف مشروطه خواهان بطرف اتومبیل محمد علیشاه یرتاب شد و جان بدر بردن او از این حادثه هر نوع صلح و مسالمت را مابین شاه و آزادخواهان غیر ممکن ساخت •

و بر هر دو طرف مسلم شد که این کشمکش باید به فزونی یکی از دو طرف خاتمه پیدا کند •

مرحوم سید محمد رضا مساوات

و نیز دستگیری چند نفر از معتمدین محمد علیشاه که مأمور کشتن عدّه
از سران مشروطیت بودند امید هر نوع سازش را محال نمود •
و نیز موضوع قتل اتابك که بزرگترین مرد مورد اعتماد روسها بود و او را
با هزاران دسائس بایران آوردند و زمام امور کشور را به او سپردند يك دره عمیقی
مابین ملیون و روسها و مرتجعین ایجاد کرد که صلح مابین آنها غیر ممکن بود

اعضاء این کمیته که حقاً باید آنرا هیئت مدیره نهضت مشروطیت و مقاومت در مقابل استبداد نامید همه از بر کزیده ترین عناصر آزادیخواه ایران و مؤسسين مشروطیت بودند و تمام آنها در دوره زندگانی کوتاه بعضی و طولانی بعضی دیگر با فداکاری و پاکدامنی و وظائف ملی خود را به پایان رسانیدند و کوچکترین لغزشی یا انحرافی برای هیچ يك پیش نیامد و کمترین خطشه‌ای در دوره حیات پر افتخار آنها دیده نمیشود *

این کمیته تا انهدام مشروطیت مرتباً از چهار ساعت بعد از نصف شب در منزل آقای حکیم الملك در خیابان پست خانه منعقد میشد و قبل از طلوع آفتاب متفرق میشدند و هر یکی با عشق و علاقه مندی که فقط در دوره انقلابات ملی مشاهده میشود در انجام وظائفیکه برای هر يك معین شده بود میرفتند و با عشق و ایمان دستوراتی را که داشتند اجرا میکردند

اعضاء کمیته نه نفر بودند و ما نام پرافتخار آنها را برای تزیین تاریخ مشروطیت و شناساندن آنها بفرزندان آتیه ایران در اینجا ذکر میکنیم *

مرحوم ملك المتكلمين

مرحوم سيد جمال الدين واعظ

مرحوم ميرزا جهانگیر خان صوراسرافیل

مرحوم سيد محمد رضا مساوات

آقای حکیم الملك

آقای تقی زاده

مرحوم سيد عبد الرحيم خلخالی

آقای سيد جلیل اردبیلی

فقط سه نفر از جوانهای با حرارت و مورد اعتماد آن زمان با کمیته مربوط بودند و همه روزه پس از ختم جلسات برای اخذ دستورات و تصمیمات لازمه در محل

کمیته حضور پیدا کرده وظایف را که عهده گرفته بودند به اطلاع اعضاء میرسانیدند و ما از نظر حق شناسی اسامی آنها را در اینجا مینگاریم *

مرحوم میرزا محمد نجات

آقای حسین آقا پروریز

آقای میرزا محسن نجم آبادی

اشخاصیکه از نهضت ها و انقلابات سیاسی جهان آگاهی دارند و به تاریخ آشنا هستند بخوبی میدانند که بزرگترین عامل موفقیت در يك نهضت اجتماعی قلم و بیان است و تمام انقلابات جهان بوسیله خطبا و نویسندگان بزرگ پیدایش یافته و ملتی که فاقد این دو عامل مهم بوده در هیچ زمان موفق به اصلاح امور اجتماعی نشده و افکار عالی و نیات نوع پرورانه در سینه ها خفه شده و توسعه نیافته خوشبختانه خداوند در این زمان برای نجات ایران از زندان ظلم و استبداد بزرگترین گویندگان و نویسنده گان را به ایرانیان عطا فرموده بود و برگزیده گان آنها در این کمیته نجات ملی عضویت داشتند *

این بود که هر تصمیمی که از طرف کمیته گرفته میشد بدون فوت وقت بوسیله اعضاء کمیته که همگی مورد ستایش و احترام و اعتماد ملت بودند در پیشگاه افکار عامه جلوه گرمیشد و بایک روح یکانگی و وحدت خط مشی عمومی بوسیله نمایندگان مجلس و خطباء و روز نامه نویس ها طنین انداز میشد و عموم مجامع ملی و علاقه مندان به پیشرفت مشروطیت در تمام نقاط ایران و خارج ایران بایک آهنگ و صدا بطرف منظور اصلی که بدست آوردن آزادی و استحکام بنیان حکومت ملی بود کوشش میکردند *

چنانچه روز نامه صور اسرافیل که در آن زمان بزرگترین و مهم ترین نامه ملی و مظهر مشروطیت و تقوی شناخته شده بود و تا امروز هم که چهل سال از دوره

مشروطیت میگذرد هنوز هیچیک از جراید ملی مقام و منزلت روزنامه مذکور را بدست نیاورده اند و صفحات آن چون کتب مقدس مورد ستایش و استدلال گوینده گان و نویسندگان است *

در شماره اول صفحه ۴ پنجشنبه هفدهم ربیع الآخر ۱۳۲۵ چنین می نویسد *

ایران تغییر کرده ، آدم هر چه فکر میکنند می بیند این مردم آدمهای پارسالی نیستند ، هر جابروی حرف مجلس است ، هر کس را به بینی صحبت از ایران میدارد هنوز يك صدائی بلند نشده میدوند به بیند چه خبر است ، تا پنجنفر کمیسیون می کنند میدانند چه گفته اند از مجلس علنی و خصوصی و کلا آگاهند و کلامه به کلامه حرفهای آنها را از حفظ میگویند *

از وقایع درباری و مطالب سری دولت مستحضرند از باطن کار هائیکه تصور شود مطلعند در هر وزارت خانه حاضرند در هر کجاء و نفر صحبت کنند سرا پا گوشند روز ها دور ملك المتكلمین جمعند و شبها پای منبر آقا سید جمال الدین ازدحام میکنند

در هیچ انجمنی نیست که حاضر نشوند ، و در کدام مجلس است که حضور پیدا نکنند ، نه شب راحت دارند نه روز آرام میگیرند ، واقع عجب دوره ایست *

پس از آنکه پرده ای که خیانت کارانرا مستور داشته بود بالا میرود و مجلس با توب ستمگران استبداد ویران میشود و سران مشروطیت شهید میشوند وعده در زیر زنجیر بی رحمی اسیر میگردند *

روشن میشود که در حدود چهل نفر از و کلاء مجلس با در بار استبداد راه داشته و عده از روز نامه ها که در ظاهر سنك مشروطیت به سینه میزدند کارکنان در بار استبداد بوده و جمع زیادی از رجال و اعیان که در انجمن های ملی عضویت داشته و اظهار مشروطه خواهی میکردند عمال استبداد بوده و برای ویران کردن

اساس آزادی لباس مشروطیت خواهی در تن کرده بودند، چنانچه پس از انهدام مشروطیت و شهادت مرحوم ملك المتكلمين و ميرزا جهان گیر خان در نتیجه فشار سفارتخانه‌های خارجه و یاد داشت سختیکه از طرف سفارت انگلیس به دولت ایران داده شد، درباریان مجبور شدند برای حفظ صورت ظاهر در مقابل دنیا محکمه‌ای در باغ شاه تشکیل دهند و مقصرین سیاسی را بر طبق رأی محکمه مجازات نمایند.

اول کسی را که به آن محکمه جلب کردند، محمد علی ملك زاده فرزند شهید سعید ملك المتكلمين، که با پدر گرفتار شده بود و با حال مرض و تب و بدن برهنه و عریان بدون غذا و دوا زیر زنجیر استبداد جان میکند و در آن زمان در حدود هیجده سال داشت.

در جلسه اول بعلاوه اعضاء محکمه همه وزراء و رجال در بار استبداد حضور داشتند.

رئیس محکمه شاهزاده معتمدالدوله محمد حسین میرزا بود اول سؤالیکه از محبوس میکند میگوید دوستان پدرت را معرفی کن تا دولت بداند چه اشخاصی با ملك المتكلمين همکاری میکرده اند.

محمد علی ملك زاده نگاهی باطراف میکند و سر خود را به زیر می اندازد مجدداً رئیس محکمه اخطار میکند که چرا جواب نمیدهی محمد علی ملك زاده میگوید تمام این اشخاصیکه در این مجمع حضور دارند خود را از دوستان پدرم معرفی میکردند و همه روزه منزل ما می آمدند، و اظهار وطن خواهی و مشروطه طلبی میکردند.

منجمله خود جنابعالی که سالها بود با پدرم اظهار دوستی میکردید و اغلب به منزل ما می آمدید و همین آقای ارشدالدوله و دیگران که حضور دارند

فصل نوزدهم

مشروطه مشروعه

پس از آنکه عوامل استبداد موفق نشدند از ایجاد مشروطیت جلوگیری کنند و در مقابل سیل افکار عمومی و از خود گذشته‌گی آزاد مردان هراسان گشتند راه تازه برای ویران کردن مشروطیت پیدا کردند و نیرنگ جدیدی که هزارها سال در تحت لواء آن بر مردم بیچاره حکومت میکردند بلند نمودند و برای جلب عوام مشروطیت را مخالف دین اسلام معرفی کردند و پیروان آزادی و سران مشروطه خواه را بایی و بی دین خواندند و چون نمیتوانستند بکلی منکر حکومت ملی و عدالت بشوند زیرا مشروطیت از طرف دولت و ملت ایران در تمام جهان اعلام شده بود و تمام دولتمتدین جهان دولت ایران را دولت مشروطه شناخته بودند، این بود که خود را طرفدار مشروطه مشروعه معرفی کردند و علم مخالفت را بر ضد مجلس شورای ملی و سران مشروطه خواه بلند کردند.

طرفداران مشروطه مشروعه در ایران خیلی قوی بودند زیرا پادشاه وقت و تمام شاهزاده‌گان و اعیان و ملاکین بزرگ و رؤسای بعضی ایالات متنفذ و عده زیادی از روحانیون با آنها همراه و هم صدا بودند بعلاوه دولت استبدادی روسیه با تمام قوا این طبقه را تقویت میکرد و بوسیله قزاقخانه که در تحت ریاست صاحب منصبان روس مطیع سیاست دولت روسیه اداره میشد و یگانه قوه منظم نظامی آن زمان بود مشروطه خواهان را تهدید مینمود.

تمام اوباش و لوطیهای شهر در گرد پرچم استبداد جمع شده و شبها به غارت و لخت کردن مردم می پرداختند.

حاجی شیخ فضل الله که یکی از روحانیون متنفذ بود پیشوا و علمدار مستبدین شده بود و تمام عوامل استبدادی گرد او جمع شده بر ضد مشروطیت قیام نمودند و واقعه میدان توپخانه را که بطور مفصل در تاریخ مشروطیت ضبط است فراهم کردند. مرحوم ملك المتكلمين در یکی از نطقهای معروف خود، چنین میگوید ما باید بیش از استبداد گذشته از این مشروطه مشروعه که همان مستبدین و دشمنان آزادی خواهانند بیم داشته باشیم و در بر انداختن آن مجاهدت نمائیم زیرا اینان میخواهند استبداد را در لباس دین و روحانیت دوباره زنده کنند و ظلم و ستمگری را با حربه تکفیر رواج دهند آزادی و تمدن را مخالف دین اسلام معرفی کنند و مردم عوام را در تحت این عناوین ریاکارانه دور خود جمع کنند و مشروطیت را پایمال نمایند.

اینک استبداد کهنه پرستی سالوسی و عوام فریبی در لباس مشروطه مشروعه بر ضد آزادی و عدالت که با این همه فداکاری بدست آمده قیام نمود و کوشش می کند آنچه را که مابدست آورده ایم به یغما ببرند و به دنیا نشان بدهند که ایرانی قابل استقلال و آزادی نیست و باید در زیر یوغ استبداد و حکومت خود مختاری آخرین رمقی که از ملیت او باقی مانده از دست بدهد و برای همیشه طوق عبودیت و بندگی برگردن خود استوار نماید.

چون طبقه روحانیون و طلاب علوم دینی که عده آنها در آن زمان در ایران به صد هزار نفر می رسید و شاید در طهران در حدود پنج شش هزار بودند، قدرت و نفوذ کاملی در زندگانی مردم داشتند و عامل مهمی برای پیشرفت سیاست محسوب میشدند و در صورتیکه بهر يك از دو طرف متمایل میشدند شکست طرف دیگر قطعی بود، این بود که مشروطه خواهان در صدد تاسیس مجمعی به نام اتحادیه طلاب علوم دینی برآمدند، و در اندک زمانی عدم آزادی از طلاب و علماء در آن شرکت

کردند و چون این طبقه نه از مشروطیت اطلاعی داشتند و نه از تاریخ گذشته ایران چیزی می‌دانستند این بود که برای روشن کردن فکر آنها و نشان دادن منافع حکومت مشروطه و عدالت و بسط آزادی و دریدن پرده ریاکاری علماء طرفدار مشروطه مشروعه مرحوم ملك المتكلمين در چندین جلسه اتحادیه طلاب که سایر انجمنهای ملی هم دعوت شده بودند خطابهای فصیح و غرائی ایراد فرمود که ما يك قسمت از آنرا که در روزنامه صور اسرافیل نوشته شده در اینجا عیناً نقل میکنیم :

صور اسرافیل شماره (۱) صفحه ۵ سال ۱۳۲۵

خلاصه نطق جناب ملك المتكلمين در انجمن مقدس

اتحادیه طلاب علوم دینی

«حالات گذشته انسان آینه او است یعنی اگر انسان بخواهد آینده خود را بفهمد بواسطه ایام گذشته میتواند درك کند، دو کمال در شخص انسان هست که بواسطه آنها راه حجاز را از ترکستان فرق میدهد و چاه را از راه می شناسد و بواسطه قوه فراست است که شرط اعظم آن سیاحت در میان طوایف و ملل مختلفه است انسان بدرجه کمال میرسد و بعلم تاریخ عادات اقوام ملل با یکدیگر موازنه میکند، که فلان ملت مثلاً تا چندی قبل گرفتار ظلم استبداد و فقر و فاقه بود و باهم نفاق داشتند و رؤسای آنها به رشوه گرفتن و تاراج و چپاول اموال زیردستان می پرداختند تا داخل در عالم نورانی مشروطیت شدند و کسیکه عالم بعلم تاریخ شد آنوقت می فهمد که آنچه بر آن قوم تاری شده بر این ملت هم روی داده مثلاً در آنجا فلان حکیم تخمی از مشروطیت افشاند و پس از آن تخم سر از خاک بدر آورده و دیگران آن را حفظ کردند تا شجره طیبه عدالت شده و اشجار خوف و وحشت را برور در زیر سایه خود خشك و نابود کرده اینجا هم همانطور پیش آمده .

مثلاً تاریخ فرانسه را هر کس ملاحظه کند می بیند غالب اوضاع آنجا مشابه حال ما بوده و تاریخ همین دوساله روسیه را هر که به بیند می داند که کمال شباهت را به وضع امروزه ما داشته منتهی شدت و استعداد آن ملت بیشتر از ما بوده و سفک دماء و خسارت آنها زیاده تر شده و چون در ایران مستبدین ضعیف تر از ملت بودند آنطوریکه باید خون ریزی نشد و میتوانیم بگوئیم که دوماهی روسیه و شورای ملی ایران بمشابه دوشاخه تازه روئیده و دونهال نورسیده هستند که از زمین عدالت و مشروطیت سر برآورده اند و بادهای مخالف همه روزه بدانها می وزد ، و همین اوقات جواب تبریک نامه شورای ملی را تلگرافاً ایفاد داشته و گفته اند که ما هر دو نهال تازه هستیم که در هوای حریت و مساوات قدبرافراخته ایم و اینکه این بنده اتصالاً فریاد میزنم و بشما برادران ایمانی و وطنی خود عرض می کنم مدرسه اکابر لازم است بجهت اینست که اولیای اطفال ما از ترقی ملل مطلع شوند و اطفال خود را بمکاتب و مدارس بفرستند که بوضع زمان تربیت شوند هر وقت اقلا ده کرور مردم در مملکت ما باسواد شدند آنوقت ما جزو ملل متمدنه محسوب میشویم .

معنی حقیقی احکام الهیه و کتب شرعیه را میفهمیم و میتوانیم بگوئیم ابواب سعادت و ترقی بروی ما باز شده ، پس علم لازم داریم و باید باسواد شویم اگر بگوئید در این باب چیزی از معصوم بگواکتفا میکنیم بفرمایش حضرت امیر مومنان که بحضرت حسن مجتبی میفرماید (انظر فی آثار الماضین الی آخر) یعنی ای پسر عزیزم در تاریخ گذشته گمان نظر کن معلوم است این خطاب فقط بحضرت مجتبی نیست و خطاباتش که از مصدر قدس معصومین صادر میشود عمومی است ، یعنی ای مسلمانان بروید آثار گذشته گمان مثل شوش همدان و فارس و بیستون و طاق کسری و غیره را به بینید تا بفهمید سلسله دولت های ما قدیم است و تمام علوم حالیه را داشته ایم اگر بگوئید بچه دلیل جواب میدهم در دو هزار و چهارصد سال قبل اگر علم جراثقال نداشتیم ممکن نبود ستونهای مرتفع تخت جمشید را به روی هم سوار کنیم و قطعه سنگهای به آن

عظمت را بلام متصل نمائیم باری از مطلب خارج نشویم اگر در بین ما با سوادیهیم پیدا شود کتاب رموز حمزه یا حسین کرد و چهار درویش را میخواند.

امیدواریم طلاب گرام همتی فرموده این قبیل کتب را از قهوه خانه ها بنصایح مشفقانه خارج کنند و بحکم امیرمؤمنان نظر مردم را به تواریخ گذشتگان و آباء عظام معطوف نمایند تا نجات و شرافت ملی خویش را بدانند که این آب و خاک چندین هزار سال مهد عدالت و مساوات بود اگر عدالت نداشتند و بمساوات و حریت و اخوت رفتار نمی کردند ، همای بنت بهمن که یکی از ملکه های ایران است ممالك بدان وسعت را نمیتوانست حفظ کند .

يك حكایتی از همین هماغض عرض کنم تا بدانید در همان زمانهم قانون مشروطیت بوده در آن عصر مرسوم بود که هر سال يك روز جشن حسن فروشی در بین ملت ایران منعقد میشده و دختران صاحب حسن را جوانان متمول بنكاح خود در میآوردند و مهریه را که بدانها میدادند بموجب قانون آنزمان در صندوق اعانه میریختند و آن وجوه به سرف جهیز دختران زشت بد سیما می رسید که بواسطه جهیزیه و ثروت آنانرا خواستگار شوند به بینید تاجه درجه قانون مساوات و قواعد مشروطیت در آن زمان جاری بود بارها عرض کرده ام و شنیده اید که به اعتقاد تمام حکمای عالم قانون و شریعتی محکم تر و بهتر از قانون و شرع محمدی نیست ولی انقلاب زمان و جور و استبداد بدبختانه مارا بی قانون تراز تمام ملل کرده .

ما در این چند هزار ساله عمر خود هیچوقت بی قانون نبوده ایم و مثل بعضی از ملل بدون شریعت و مذهب زندگی نکرده ایم قبل از ظهور مذهب مقدس اسلام هزارها سال موحد و خداپرست بودیم و دوره های تمدن را مکرر دیده ایم تا امروز که باز بتوجهات غیبیه و هم عالیه خون صالح در ابدان ما بجوش آمد و از استبداد و پیش آمده های خارجی نجات بخشید .

تمام طبقات را حس قومیت و ملیت از نفاق باز داشت و همه احاد و افراد ملت

را نفس واحد نمود مثلا از همین برادران کلاه نمدی خودمان حرفهای غیرت آمیز می-
شنوم که اسباب امیدواری است و نظر تمام عقلا و بزرگان هم به همین طبقه و کسبه
است چرا که شما مظلومین دارای فطرت پاک و ساده اید و آرایش و رنگی را دارا
نیستید و برشوه و وریشخند و وسائل دیگر گول نمیخورید و از صراط مستقیم منحرف
نمی شوید و پیرو طفلتان با هم فرقی ندارد روح مشروطیت در همه شماها حلول
کرده مثالی حاضر تر از این پیران سالخورده ایل شاهسون که مدتیست در این شهر
سرگردانند و نفوذ اجنبی را میخواهند از وطن خود دفع کنند ندارم و نمونه ای
بالتر از نوباوگان خردسال شاگردان مدرسه ینکی دنیائی که همین اوقات حفظ
شرف خود را نموده نمیشناسم ولی بشما برادران عرض میکنم و نصیحتی مشفقانه مینمایم که
هیچوقت با فرنگیها بدون رعایت ادب رفتار نکنید و بخوبی و ملایمت با آنها ماماشات
کنید دیگر بشما مظلومین عرض میکنم که مظلومیت خود را آنقدر اظهار کنید
تا بکلی از قید رقیت و جور خلاص شوید و در حفظ حقوق خود بمنتهای درجه شجاعت
و رشادت قیام نمائید و از جان و مال در این نیت مقدس دریغ نداشته باشید
دیگر بعضی حرفهای واهی را که در این شهر شهرت دارد باور نکنید و اعلیحضرت
همایونی را با مجلس شورای ملی و قوانین مشروطیت همراه بدانید و تا هفته دیگر
آنچه را که آرزو دارید بدان موفق میشوید.

(منظور از جمله اخیر امضاء متمم قانون اساسی میباشد)

عجالتارشته تاریخی را که صحبت می داشتم برای هفته آتی میگذارم و اینک چند
کلمه هم در اتحاد حرف میزنم.

اول شرط اتحاد اینست که فردا فرد با ظالم و ظلم دشمن باشیم

اگر بگوئید برای چه این حرف را میگویم بجهت اینست که خداوند ظالم و شیطان
را همه جا با هم لعن کرده و ظالم بهر لباس که باشد ظالم است خواه مکلا خواه

معمم همه می دانید که یکی از معلمین در عراق هفت نفر یا بیشتر را کشته تحقیق
نمائید اگر راست باشد آنچه لازمه انتقام است از يك همچو ظالم از خدا بی
خبر بگیرید و نگذارید خون پاك روستائیان پایمال شود بشما ها می گویم که این
اشخاص جان کردی می کنند و در این آخر نفس دست و پا می کنند که شاید يك آسیای
دیگر هم زیاد کنند یا دو جریب ملك مزید املاك خود نمایند، یکی دوتا هم که
نیستند از عراق بگویم یا از قم و اصفهان و شیراز، بروجرد و غیره از شما ها می-
پرسم که آیا مکنت تمام دنیا بایک همچو حرکت خلافی که نام او را بزشتی ولعنت
ابدی ثبت تاریخ دنیا می کنند برابری می کند.

با اینکه نقل کننده خطابه فوق می نویسد خلاصه نطق ملك المتكلمین باز
بخوبی همه کس پی می برد که بزرگترین خطیب ملی ایران چه در این خطابه یا سایر
نطقهای خود کوشش کرده که احساسات ملی این مردم جاهل که شاید در آن زمان
يك در صد آنها سواد فارسی نداشته اند برانگیزد و غرور ملی و روح شخصیت آنها
را بیدار کند و به آنها بفهماند که خداوند انسان را آزاد خلق کرده است و باید
از نعمت آزادی و عدالت بهره مند شود و کسانی را که پیرو مذهب اسلام هستند
قانع کند که اسلام کاملاً طرفدار عدالت و علم است و مغایرتی با مشروطیت ندارد و
عموم را بتاریخ پرافتخار ایران باستان آشنا کند و ثابت نماید که ایران در زمانی دارای
مجد و عظمت بود.

و عدالت و نوع دوستی در آن کشور حکم فرما بود و مردم در تحت لواء
قوانین و سلاطین عدالت پرور زیست میکردند و پیرامون کجی و نادرستی واجنبی
پرستی نمیگردیدند.

و نیز از نهضت های انقلابی جهان و تحولاتی که در نتیجه انقلاب ملل پدیدار
شده و چگونه ملل زنده دنیا پس از آنکه بحقوق حقه خود پی بردند و آن

حقوق را با فداکاری در مقابل استبداد بدست آوردند به این مقام بلند علم و تمدن نائل گشتند سخن می گوید ، و بعد توصیه می کند که یگانه راه وصول بمقصود و بدست آوردن حکومت ملی و مشروطه حقیقی اتحاد و اتفاق تمام افراد ملت است در پایداری و مجاهدت بر ضد ظلم و ستمگری و این جمله را مکرر در خطابه های خود تکرار می کند :

اول شرط اتحاد اینست که فردا فرد با ظالم و ظلم دشمن باشیم .

فصل بیستم

پس از آنکه مستبدین یا طرفداران مشروطه مشروعه تمام وسائل ممکنه را برای ویران کردن اساس مشروطیت بکار بردند و عده زیادی را کشتند و جمعی را مجروح نمودند و خانه‌های بسیاری غارت کردند موفق بانجام مقصود خود نشدند در بار استبداد نیرنگ پست و بیشرافانه دیگری پیش گرفت و بهمان وسیله‌ایکه لوئی شانزدهم پادشاه مستبد فرانسه برای منحرف کردن میرابوخطیب معروف فرانسه از طرفداری آزادی و مشروطیت بکار برده بود متوسل شدند.

محمد علی‌شاه بوسیله مرحوم عضدالملک که بزرگترین رجال ایران بود و در دوره مشروطیت بمقام نیابت سلطنت رسید در صدد جلب و ملاقات مرحوم ملک المتکلمین برآمد.

ولی مرحوم ملک المتکلمین از ملاقات استنکاف کرد و بعضدالملک جواب داد بشاه بگوید اگر شما با مشروطیت موافق باشید و کاری برخلاف قانون اساسی و مجلس شورای ملی نکنید و برطبق قانون مشروطیت حکومت نمایند طبعاً من طرفدار شما خواهم بود و در صورت مخالفت تازنده هستم از طرفداری حکومت ملی و کسانی که بامشروطیت دشمنی میکنند دشمن خواهم بود و از مجاهدت در راه آزادی و عدالت بهر قیمتی که برای من تمام شود منصرف نخواهم شد مرحوم عضدالملک که حقیقتاً مرد درستکار و خیرری بود عین گفته‌های مرحوم ملک المتکلمین را بشاه میگوید و در سهم خود هم بآن مرد مستبد نصیحت میکند که از مخالفت بامشروطیت و مجلس دست

بکشد و گول بدخواهان را نخورد .

چون محمدعلیشاه از این راه مایوس میشود سه نفر از محارم خود «موقر السلطنه دبیر السلطان و ارشد الدوله» را که در میان مجامع مشروطه خواهان راه یافته بودند برای فریب دادن ملك المتكلمين مامور میکند و مبلغ هنگفتی در اختیار آنها میگذارد که بهر قیمت شده آن آزاد مرد وطن خواه را فریب داده و از طرفداری مشروطیت منصرف نمایند و وسائل يك ملاقات محرمانه و خصوصی را فراهم کنند و حتی محمد علی شاه گفته بود که در صورتیکه راضی بسازش باها نمیشود او را راضی کنید که برای مدتی بخارجه مسافرت کند و من تمام مخارج سفر و خوانواده او را خواهم پرداخت مرحوم ملك المتكلمين در اینجا هم همان جوابی را که بعضد الملك داده بود میدهد و راجع به ترك ايران گفته دانتون انقلابی و آزادیخواه معروف فرانسه را تکرار میکند (آیا میتوانم ایران را هم با خود بخارجه ببرم)

در همان اوقاتی که حاجی شیخ فضل الله نوری با کمال شدت بر ضد مشروطیت و مجلس قیام کرده بود و بخیال درباریان تمام وسائل کار بطور دلخواه فراهم شده بود و تهیه مقدمات قضیه میدان توپخانه را میدیدند عده ای از سران مشروطه خواهان که آزادیرا در خطر میدیدند و تزلزلی را که در ارکان مشروطیت و افکار مشروطه خواهان پیدا شده بود و یأس و ناامیدی که همه را فرا گرفته بود مشاهده میکردند چنین تشخیص داده بودند که یگانه راه نجات دادن مشروطیت از آن بحران ازمیان بردن شخص شیخ فضل الله میباشد و با کشته شدن شیخ فضل الله مشروطیت تقویت میشود و آشیانه مستبدین از هم خواهد پاشید این بود که مرحوم سید جمال الدین واعظ و میرزا- ابراهیم خان منشی سفارت فرانسه و جلال الممالک ایرج و یمن السلطنه مرحوم در کشتن شیخ مصمم میشوند و برای موافق کردن مرحوم ملك المتكلمين از ایشان مجتمعا ملاقات میکنند و پس از بیان تصمیم خود نظرایشان را میخوانند مرحوم ملك المتكلمين پس از تفکر زیاد بانظر آنها موافقت نمیکند و جواب میدهد که من نه فقط با آدم کشی به وضع ترر موافق نیستم بلکه سیاستاً هم این کار را مضر میدانم زیرا میترسم مخالفین

مشروطیت کشته شدن شیخ فضل الله که بدبختانه مقام روحانیت دارد پیراهن عثمان کرده و افکار عمومی را برضد مشروطیت و مشروطه خواهان بشهرانند .
در اینجا باید از آگاهان بتاریخ انقلابات ملل جهان استفتاء نمود که آیا حقیقتاً نظر ملک المتکلمین صحیح و بعواب بوده و یا آنکه باکشته شدن شیخ فضل الله فتح آزادی خواهان قطعی میشد و دیگر کار بانهدام مجلس و آنهمه انقلاب و خونریزی نمیکشید .

این حقیقت هم از نظر تاریخ ناگفته نماند که شیخ فضل الله در زمانی که باجمعی بحضرت عبدالعظیم رفته بود و علم مخالفت را برای انهدام مشروطیت بلند کرده بود مکرر به مرحوم ملک المتکلمین پیغام داده بود که من مخالف مشروطیت نیستم ولی باسید عبدالله بهبهانی و آقامیرزا سید محمد طباطبائی مخالفم و آنها برای ریاست و حب جاه خود را در زمره مشروطه خواهان داخل کرده اند و اگر شما از دوستی و تقویت آنها صرف نظر بکنید من در جرگه مشروطه خواهان وارد خواهم شد و چنین وچنان خواهم کرد لیکن مرحوم ملک المتکلمین جواب میدهد که این دو سید بزرگوار از روی وطن پرستی و ایمان بعدالت و آزادی پرچم مشروطیت را برافراشته اند و نظری جز آبادی مملکت و استقلال کشور ندارند و اگر حقیقتاً آنچه میگوئید راست باشد خوب است دست برادری بطرف آنها دراز کنید و متحداً برای استوار کردن مشروطیت و نجات مملکت از این خرابیها اقدام نمائید و یقین بدانید که این اختلافات و نفاق به خرابی مملکت و ضعف دولت و نفوذ اجانب در کشور و بایمال شدن مردم بی گناه و رواج بازار ستمگران و ازمیان رفتن همه ماها تمام خواهد شد .

اینک موقع آن رسیده است که قضاوت کنیم که آیا حقیقتاً شیخ فضل الله برای ایجاد اختلاف در میان رهبران ملت این پیغام را داده و یا آنکه حقیقتاً از روی عقیده و ایمان مخالف مشروطیت بود و یا آنکه از نظر حب جاه و شاخصیت خود و حفظ مقام الویت آنهمه بدبختی را برای مملکت فراهم کرد و تخم نفاق و خونریزی را افشاند و بالاخره جان خود را فدای خودسری و استبداد کرد .

مخالفین مشروطیت یا طرفداران مشروطه مشروعه برای مبارزه با آزادیخواهان در صدد برآمدند با همان اسلحه ای که مشروطه طلبان موفق بدست آوردن مشروطیت شدند متوسل شوند این بود که انجمن های استبدادی در زیر نقاب الفاظ مقدس و عوام فریب ایجاد کردند.

در طهران انجمنی باسم مجمع آل محمد تشکیل دادند و هزارها از عناصر درباری آخوند اعیان و اوباش در آن عضویت یافتند و نیز در بعضی شهرها انجمن بنام اسلام و دین و غیره تأسیس نمودند چند روزنامه استبدادی هم با سرمایه سرشاری علم کردند و بقول خودشان تمام وسائل لازمه را برای ویران کردن اساس عدالت و حکومت ملی جوان آماده نمودند.

پیشرفت کار طرفداران مشروطه مشروعه بجائی رسید که مشروطه طلبان در این کانون فساد که لباس مذهب برتن کرده بود مجبور شدند دست نیازمندی بطرف علماء نجف که مرکز تقلید بودند و از مشروطیت طرفداری میکردند دراز کنند و آنها را بیاری خود بطلبند الحق علماء عالی مقام نجف مرحوم آخوند ملا کاظم خراسانی، حاج میرزا حسین حاج میرزا خلیل و آخوند ملا عبدالله مازندرانی کمال مساعدت نسبت با اساس مشروطیت و تلگرافات متعدد بمعوم اهالی مبنی بر تجلیل مجلس شورای ملی و اصول مشروطیت مخابره کردند و اعمال شیخ فضل الله را تقبیح نمودند و از این طریق اعمال ریاکارانه مستبدین که میخواستند بنام دین اسلام مشروطه طلبان را تکفیر کنند و مشروطیت را مخالف مذهب اسلام معرفی کنند بلا اثر نمودند.

فصل بیست و یکم

میرزا علی اصغر خان اتابک

یانیرنك تازه برای اقراض مشروطیت

میرزا علی اصغر خان اتابک که او را اتابک اعظم میخواندند متجاوز از سی سال در دوره سلطنت ناصرالدین شاه و مظفرالدین شاه صدارت کرده بود ویش از هر کسی طبقات مختلفه ایرانیان را میشناخت و باروحیه این ملت آشنا بود و چون مردمستبد و توانائی بود ویش از سایر رجال دولت مورد اعتماد دولت روسیه بود و بطرفداری سیاست روس معروف و شاید این صدارت طولانی او هم در نتیجه پشتیبانی بود که روسها از او میکردند.

اتابک بذل و بخشش بسیار میکرد و قسمت عمده آنچه را که از مردم بدبخت بغارت میبرد مابین طبقه متنفذ قسمت میکرد ملا و روحانی نبود که از خان یغمای او متنعم نشود و آخوند و کلاشی نبود که وظیفه خوار او نباشد.

چنانچه پس از کناره گیری از صدارت و مسافرت باروپا مبلغ هنگفتی بتوسط باصر السلطنه و بعضی از عمال خود برای علماء درجه اول فرستاد و انتظار داشت که در مدتی که از طهران دوراست طرفدارنش وسائل مراجعتش را فراهم آورند.

در این ضمن کوکب مشروطیت از افق ایران طلوع کرد و دیگر صحبتی از اتابک و غیره در کار نبود. ولی دربار استبداد و نمایندگان دولت روسیه که تمام

وسائل ممکنه را برای بهم زدن مشروطیت بکار بردند و موفق نشدند بر آن شدند که اتابك را بمقام صدارت بایران مراجعت دهند و در پرتو تدبیر و نفوذ او مشروطیت را ریشه کن نمایند این بود که پس از ملاقات بانمایندگان دولت روسیه در پترسبورگ و پاریس بایران مراجعت کرد و بمقام صدارت عظمی انتخاب شد .

خبر حرکت اتابك بطرف ایران هیجان واضطراب شدیدی در افکار مشروطه طلبان تولید کرد و نگرانی زیادی از آمدن این مرد نشان میدادند .

عده زیادی از آزادخواهان گیلان ببندر پهلوی رفتند و در موقعیکه کشتی حامل اتابك بساحل رسید از پیاده شدن او جلوگیری کردند و او را مستبد و دشمن مشروطیت خواندند و تهدید کردند که اگر با همان کشتی بیاد کوبه مراجعت نکند او را خواهند کشت .

مرحوم مستوفی الممالك که با همان کشتی از اروپا بایران می آمد نقل میکرد که باندازه اتابك مرعوب احساسات اهالی بندر پهلوی شده بود که نزدیک بود مراجعت کند ولی برای آخرین کوشش خواهش کرد که نمایندگان از طرف مشروطه خواهان منتخب شده و او را در کشتی ملاقات کنند .

عده ای از سران آزادخواهان بکشتی رفتند و اتابك در ملاقات خود بآنها اطمینان داد که مسافرت طولانی بممالك متمدنه و مطالعه در اوضاع جهان او را بر این عقیده آورده است که ترقی ملل فقط در زیر سایه حکومت ملی و قانون میسر است و جز این راه و چاره ای نیست و بقرآن مجید قسم یاد کرد که با قصد خدمت بمشروطیت بایران آمده ام با اینحال اگر میل دارید مراجعت کنم و یا آنکه برای خدمتگذاری بطهران بروم بیانات او مردم را قانع کرد و اجازه دادند بخشی پیاده شود و به طهران برود .

اتابك شاید در موقعیکه از اروپا بقصد ایران حرکت میکرد مشروطیت ایران را بازچه میدانست و چون مردم را خوب میشناخت و نفوذ بسیاری در جامعه روحانیون و اعیان داشت تصور میکرد بامختصر کوشش آب رفته را بجوی آورد و رژیم استبداد

را مجدداً برپا کند ولی پس از ورود بایران استنباط کرد که اوضاع دگرگون شده و احساسات تغییر کرده طبقه تازه‌ای از میان ملت قد برافراشته و زمام امور مشروطیت را در دست گرفته و این طبقه با ایمان راسخ و عقیده تزلزل ناپذیر طرفدار مشروطیت هستند و حاضرند همه چیز خود را در این راه فدا کنند.

این بود که از ورود بخاک ایران در همه جا خود را طرفدار مشروطیت و حکومت ملی معرفی کرده و داستانها از منافع قانون نقل میکرد و پس از تشکیل کابینه خود همه روزه مثل دولتهای پارلمانی بمجلس میرفت و کارها را بر طبق اصول قانون مشروطیت اداره مینمود و اغلب با دوستان خود نسبت به محمد علیشاه اظهار سوء ظن می کرد.

اتابك كوشش میکرد که بهر قیمتی شده بامؤسسين مشروطیت طرز دوستی افکند و محبت آنها را جلب نماید و کم کم چنانچه شیوه مردمان کهنه کار است آنها را فریب داده باخود همدست نماید.

از آنجمله کمال سعی را برای ملاقات مرحوم ملك المتكلمين بکار برد و اشخاص متنفذ بسیاری را واسطه قرار داد و چون نتیجه‌ای نگرفت مستوفی الممالك را که در آن زمان وزیر جنگ بود و در مشروطه طلبی او شکی نبود و مورد محبت و ستایش خاص و عام بود و باملك المتكلمين دوستی داشت واسطه قرارداد دولی با وجود احترامی که ملك المتكلمين از مستوفی الممالك دینمود بملاقات تن در نداد و مستوفی الممالك را قانع کرد که چند نفر از دوستان نزدیکش که در میان مشروطه خواهان مقام مهمی داشتند و مورد اعتماد عموم بودند اتابك را ملاقات کنند.

این بود که آقایان میرزا سلیمانخان میکده که در آن زمان معاون وزارت جنگ و رئیس انجمن برادران دروازه قزوین بود و در راه وصول بمشروطیت فداکاری بسیار نموده بود باتفاق میرزا جهانگیرخان و میرزا داود خان علی آبادی بنا بتقاضای مرحوم ملك المتكلمين بملاقات اتابك رفتند و بطور صریح و روشن از طرف خود و ملك المتكلمين به او گفتند که ما باشما خصومتی نداریم دوستی و دشمنی ما متکی به

عقیده و ایمانیست که بمشروطه داریم هرگاه شما بامشروطیت مساعدت کنید و در اجراء قانون اساسی که حدود مابین ملت و دولت را معین کرده کوشش نمائید ما از دوستان و طرفداران شما خواهیم بود و در صورت مخالفت بامشروطیت با تمام قواء باشما دشمنی میکنیم پس انتخاب راه صواب باخود شما است و جز آنچه که گفته شد از ما انتظاری نداشته باشید.

چندی اتابك در زیر لباس قانون خواهی و طرفداری از مشروطیت کوشش میکرد که در مقامات ملی ریشه و نفوذ پیدا کند ولی بواسطه مخالفت علنی محمد علیشاه بامشروطیت و فشار روسها و تمایل فطری خود باستبداد و انجام مأموریتیکه برای آن بایران بازگشت کرده بود مقاصد درونی او آشکار شد و همه آزادخواهان بیدخواهی او پی بردند این بود که کشمکش با او شروع شد و در مجالس و محافل از سوء نیت او نسبت بحکومت ملی سخن میرفت و او را مخالف مشروطیت میخواندند .
روسها برای تقویت اتابك کمال سعی و کوشش را مینمودند و از یاری او چیزی فروگذار نمیکردند .

سفیر روس از اول مشروطیت وسائلی برانگیخت که بامر حرم ملك المتكلمین ملاقات کند وعده ای از متفدین دست نشانده خود را باین کار گماشت منجمله رئیس بانك استقراضی که بیشتر مخارج سری و سیاسی که روسها در ایران میکردند بدست او میشد واسطه این ملاقات بود ولی ملك المتكلمین تمکین نکرد و از ملاقات سفیر مقتدر روسیه تزاری سرباز زد .

سفارت روس در آن زمان اول خیابان پامنار بود و باخانه ملك المتكلمین فاصله زیادی نداشت این بود که جاسوسهای سفارت تمام اعمال و آمد و شد هائیکه با مرحوم ملك المتكلمین میشد تحت مراقبت قرار داده بودند .

یکی از روزها که مرحوم ملك المتكلمین در خانه تنها بود (بارنوفسکی) مستشار سفارت مستخدم آن مرحوم را اغفال کرده و غفلتاً وارد اطاق میشود و پس از عذر خواهی از اینکه بدون اطلاع قبلی مزاحم شما شدم يك پاكِت بزرگ که از پارچه ساخته

شده بود و لاک و مهر بود جلو ملك المتكلمين ميگذارد و ميگويد جناب سفير خيلي بشما سلام رسانيدند و گفتند كه چون خيلي ماييل بملاقات شما بودم و ممكن نشد اينك اين پاكٲ را برسم هديه براي شما فرستادم و اضافه ميكند كه سفير فرمودند مقصودم اين نيست كه شما از مشروطيت صرف نظر كنيد فقط خواهشي كه از شما دارم اينست كه با اتابك كه براي اصلاحات اساسي بايران آمده و اينك رياست دولت ايران راعهده دار است مخالفت نكنيد و با او دوستي و موافقت نماييد

مرحوم ملك المتكلمين جواب ميدهد اتابك دشمن مشروطيت و بدخواه ملت است و من تا زنده هستم محال است با كسانيكه دشمن حكومت ملي هستند رابط داشته باشم، و خيلي متاسف هستم كه نميتوانم هديه جناب سفير را قبول كنم، چون بارنوفسكي از رام كردن ملك المتكلمين مأیوس ميشود بنای تهديد را ميگذارد و صريح ميگويد ميدانيد كه شما با دولتي با عظمت و با بزرگترين امپراطوريهاي دنيا ستيزه گي و مخالفت ميكنيد، و من بشما صريح ميگويم كه جان خود را در روي اين دشمني خواهيد گذارد.

مرحوم ملك المتكلمين جواب ميدهد چون شما فارسي خوب ميدانيد بشما ميگويم بذل جان و مال اولين منزل راه عشق است و شما را بخدا ميسپارم پاكٲ خود را برداريد و زود از اين خانه خارج شويد، بارنوفسكي با كمال تغير بدون خدا حافظي دراطاق را بهم ميزند و خارج ميشود

پس از اين ملاقات ديگر جاي ترديد باقي نيمي ماند كه روسها با تمام قوا از اتابك پشتيباني ميكنند و در صورتيكه اين مرد زماني به رياست دولت باقي بماند ريشه مشروطيت را بر خواهد انداخت اين بود كه مرحوم ملك المتكلمين به آقاي ميرزا سليمان خان ميكده كه رئيس انجمن برادران دروازه قزوين كه بزرگترين مجمع مليون محسوب ميشد و چندين هزار نفر در آن عضويت داشتند پيغام ميدهد كه وضعيت ايجاب ميكند كه انجمن برادران دروازه قزوين از عموم انجمنها و مجامع

ملی برای استماع مطالب بسیار مهم که با تقدیرات مشروطیت ارتباط دارد دعوت نماید *

دو روز بعد متجاوز از بیست هزار نفر در انجمن دروازه قزوین اجتماع می کنند، تمام صحن بزرگ خانه اطافها پشت بامها مملو از جمعیت بود و همه انتظار ورود خطیب بزرگ ملی را داشتند *

مرحوم ملك المتكلمين در آنروز نطق غراء و آتشینی کرد که بدن همه را بلرزه در آورد و پرده را از روی اوضاع برداشت و حقایق را در نظر ملت ایران جلوه گر ساخت *

بطور صریح و بی پرده گفت که با آنکه پادشاه مکرر برای حفظ اساس مشروطیت و قانون اساسی به قرآن مجید قسم یاد کرده با تمام قوا به دستکاری در باریان خائن و دستور سفارت اجنبی و تقویت مالاهاى بی دین برای ریشه کن کردن مشروطیت و حقوق ملت که با خون هزار ها جوان آزادیخواه و خسارتهای بی شمار خریداری شده کوشش مینماید، سپس شرحی از دوره ننگین صدارت سی ساله اتابك بیان کرد و در خاتمه چنین گفت که اینك شاه و مقامات خارجی این مرد مستبد اجنبی پرست را برای ویران کردن مشروطیت به ایران آورده اند و او را برای همین منظور بمقام صدارت انتخاب کرده اند پس بر همه آزاد مردان واجب است که این درخت کهن استبداد را ریشه کن کنند و الا او بنیان ما و مشروطه را بر باد فنا خواهد داد *

در اینجا لازم میدانم تذکر بدهم چیزیکه بیشتر خشم و غضب دولت و مامورین روسیه را بر ضد ملك المتكلمين برانگیخته بود و کوشش میکردند که بهر نوعیکه ممکن شود او را از میان بردارند غمخواری و همدردی بود که ملك المتكلمين در اکثر از نطق های خود نسبت به آزادیخواهان روسیه و ملت مظلوم آسامان مینمود چنانچه در خطابه ای که روز ۲۴ شوال ۱۳۲۵ در مجلس شورای ملی ادا کرد چنین گفت *

«هزارها آزادیخواهان روسیه که برای جلوگیری ازستم گری های دولت خود قیام نموده و برای بدست آوردن آزادی و عدالت جانفشانی میکنند در میان آهن و آتش

بیداد گران جان میدهند و جان و مال آنها دستخوش هوای نفس و بیداد گری دولت استبدادی و بی رحمی مأمورین جابر و ستمگران از خدا بی خبر شده، چنانچه بنا بر اطلاعاتیکه اخیراً رسیده در حدود چهارده هزار نفر از جوانان محصل مدارس عالیّه و مهندسين و روشن فکran را قتل عام نموده اند و خانواده های آنمظلومين را به اقضا نقاط دور دست و بی آب و علف و سردسير آنمملکت پهناور کوچ داده اند و هنجی را مجبور کرده اند که در معادنیکه در دل زمین جای دارد با سختترین وضعی چون بندگان دوره توحش و بربریت شبانه روز کار کنند و قصر نشینان بطرسبورگ از عرق جبین و زحمت و رنج آنها دستگاه بیدادگری خود را رونقی بیشتر داده تا بهتر بتوانند آن ملت مظلوم را که جز حق مشروع خود تقاضائی ندارد از پای در آورند.

ما از دور دست برادری خود را بطرف آزاد مردان و احرار روسیه دراز میکنیم و از خداوند عادل و رحیم موفقیت آنها را در راهیکه برای بدست آوردن حقوق ملی و افتخار در پیش گرفته اند مسئلت مینمائیم.

و یقین داریم که با خون آنمظلومين عنقریب درخت آزادی سر از خاک روسیه بیرون آورده و کوکب حق و عدالت در افق آسمان ظهور نموده و با انوار مقدس خود آن سرزمین سرد و تاریک را روشنی بخشیده و بدنهای افسرده را حرارت عطا نموده و ملت نجیب و وطن دوست روسیه را از ثمرات نیکو و گوارای خود بهره مند سازد.

پس از خاتمه خطابه در انجمن دروازه قزوین ملك المتکلمين چند لحظه سکوت کرد و جمعیت را که چون طوفانی در جوش و خروش بود نگاه میکرد.

سپس با همان صدای رسا و آهنگ با نفوذ به گفته های خود اضافه کرد.

ای کسانی که از طرف دربار برای خبرچینی و جاسوسی به اینجا آمده اید از قول من به شاه بگوئید، بجای اینکه بحرفهای بی خردانه اطرافیان خود گوش بدهد و بگفته ناصحان اجنبی که جز بدبختی و آشفتگی ما منظوری ندارند توجه نماید

خوب است تاریخ نهضت‌های اجتماعی و انقلابات ملل دنیا را مطالعه کند و از سرگذشت گذشتگان عبرت بگیرد.

بخدا می‌که تمام دستگاه آفرینش در تحت قدرت او است استقلال و ترقی ملت ایران و بقای سلطنت او جز در تحت لواء مشروطیت و احترام به قانون اساسی میسر نیست و هر راهی غیر از این پیش بگیرد به زوال خود و مملکت ایران منتهی خواهد شد.

چون از منبر خطابه پائین آمد جوانی صف‌های جمعیت را شکافت و با عجله خود را به چند قدمی خطیب ملی رسانید و با يك خون سردی ولی با صدای محکم ملك المتكلمين را مخاطب قرار داد و چنین گفت جواب آنچه را که گفتید تا يك هفته دیگر بشمار خواهد رسید.

این جوان عباس آقا بود که پس از يك هفته بطوریکه در تاریخ مشروطیت مفصلاً نوشته شده در مقابل مجلس اتابك را با چند تیر مقتول کرد و سپس بخود کشی اقدام نمود.

کشته شدن اتابك يك بهت مخلوط به ترس در میان مردم تولید کرد، و با نگرانی انتظار عکس‌العمل این پیش آمد را که کمال اهمیت را در سیاست آنروز ایران داشت داشتند.

مرحوم بهبهانی که آنروز در مجلس بود پس از کشته شدن اتابك از خود يك عزم راسخ و رشادتی نشان داد و اعلام داشت که فردا صبح مجلس منعقد شود و بدون آنکه اهمیتی به موضوع بدهد کارهای خود را تعقیب نماید.

مأمورین نظمیه برای خدمت‌گذاری به مستبدین و درباریان نعش عباس آقا را با خفت برده در چاهی انداختند و چند نفری را هم همان شب از جمله حیدر خان عمو اقلی و عباسقی خان آدمیت را دستگیر نمودند.

ملك المتكلمين برای حق شناسی از یکنفر جوان فدا کاری در راه آزادی بدون فوت وقت به اتفاق آقایان میرزا سلیمان‌خان می‌کده و مرحوم مساوات و محمد علی

ملك زاده به خانه اجلال السلاطنه رئيس نظميه ميرود و او را مجبور ميکنند . با احترامات لازمه نعلش عباس آقا را از چاه در آورده و با نظارت عده آزادي خواهان در قبرستان سر قبر آقا دفن نمايد .

و فردي همان روز در مدرسه صدر در حضور عده زيادي از اهل علم و مليون براي تجليل اين جوان از جان گذشته و نشان دادن بديگران كه خدمت و از خود گذشتگي در راه وطن و آزادي چگونه از طرف ملت حقشناسي بايد بشود خطابه پر هيجاني ايراد مي كند و عباس آقا را شهيد در راه مشروطيت ميخواند و از عموم اهالي طهران دعوت مي كند كه براي روز هفته عباس آقا در سر قبر آن جوان فداكار حاضر شوند .

هفته عباس آقا يكي از روزهاي تاريخي دوره انقلاب ايران محسوب ميشود زيرا آنروز شهر طهران در حال تعطيل و سوگواري بود دكانها و بازارها را بستند و عده كثير يكه بطور يقين از پنجاه هزار نفر متجاوز بود بادهسته هاي گل درسرمزار جوان فداكار حاضر شدند ، شاگردهاي مدارس با دسته گل و بيرقهاي رنگارنگ كه روي آنها نوشته شده بود زنده باد مشروطه زنده باد آزادي قسمتي از اين توده بزرگ را تشكيل ميداد قبر عباس آقا مبدل بيك خرمن گل شده بود ، در ميان جمعيت منبر بزرگي برپا داشته بودند .

اول مرحوم ملك المتكلمين بر منبر خطابه جاي گرفت و نطق فصيح و آتشين خود را با اين آيه قرآن مجيد شروع نمود ولا تحصبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتاً بل احياء عند ربهم يرزقون شروع نمود نطق آن روز ملك المتكلمين يكي از مهيج ترين خطابه ها بود كه در دوره انقلاب ايراد كرده و مامتأسفانه چيزي از آن بدست نياورديم كه در اينجا نقل كنيم .

سپس مرحوم سيد جمال الدين بر منبر خطابه جاي ميگيرد و خطابه غرائبيكه درخور همان ناطق بلند مرتبه ملي بود ادا مي نمايد و در خاتمه صدای زنده باد مشروطه مرك براي استبداد چون غرش رعد از سینه پنجاه هزار جمعيت بيرون ميآيد و در

فضای طهران بلکه ایران طنین انداز می شود .

میرزا صالح خان آصف الدوله که یکی از مردان وطن پرست مشروطه خواه و در ستکار ایران بود و در آن زمان حکومت طهران را عهده دار بود چنین نقل می کرد عصر روز هفتم عباس آقا محمدعلی شاه مرا احضار کرد، من هم حسب الامر شرفیاب شدم شاه در حال خشم و غضب قدم میزد و عده ای از درباریان و چاپلوسان در کناری ایستاده بودند بمحض اینکه چشمش بمن افتاد بنای فحاشی را گذار و با آن صدای ذیل که شبیه صدای خواجهکان بود فریاد کشید مگر تو حاکم این شهر صاحب مرده نیستی این چه اوضاعی است بازارها چرا تعطیل کرده اند این چه بساطی است، من عرض کردم قربان بنده که نمیتوانم جلو احساسات يك ملت را بگیرم از شنیدن لفظ ملت چنان متغیر و آشفته شد که چند قدم بطرف من دوید و یقین دارم اگر اسلحه ای در دست داشت مرا میکشت سپس فریاد کرد ملت... ملت... ملت را بشما نشان خواهم داد یکی از درباریان چاپلوس که بیش از دیگران مقرب در گاه بود برای اینکه خشم شاه را تخفیف بدهد گفت قربان مردم در این کارها گناهی ندارند و همه قلباً شاه پرستند و از کشته شدن مرحوم اتابك متأسف هستند این باز یارها ملك المتكلمين و سید جمال فراهم می کنند از شنیدن اسم ملك المتكلمين و سید جمال محمدعلی شاه چنان بر افروخته شد و رنگش سیاه گشت که ما همه ترسیدیم که شاید سخته کند و یا دیوانه شده است دندانهایش را بهم فشار داد و باخشم و غضبی که نظیر آنرا هرگز ندیده بودم گفت يك نفر باغیرت پیدا نمیشود مرا از دست این دو نفر نجات بدهد .

فصل بیست و دوم

معاهده هزار و نهصد و هفت

منظور نگسارنده در این فصل بحث در سیاست خارجی آن زمان نیست زیرا سیاست خارجی در دوره مشروطیت بدرجه مهم و مائر در تقدیرات کشور بود که مقتضی است کتابی در آن باب نوشته شود و من در تاریخ مشروطیت که بنکارش آن اشتغال دارم بطور تفصیل این موضوع مهم را مورد بحث قرار داده ام و با مطالعه آن پرده ای که تاحال بسیاری از حقایق را مستور داشته برای فرزندان ایران برداشته میشود و حقایقی چند که تا حال در خفا بود روشن میگردد.

آزاد مردان ایران که با مجاهدت بسیار و فداکاریهای بی شمار با استبداد دست دست بگریبان بودند و امیدوار بودند که با برقراری اصول مشروطیت نه فقط آزادی شخصی و اجتماعی را تأمین نموده و لجامی بر ظلم و ستمگری نبندند بلکه استقلال مملکت را که متجاوز از یک قرن بود متزلزل و دستخوش هوای نفس دول مقتدر بود مستقر و در روی پایه حکومت ملی استوار نمایند.

در این کشمکش حیاتی آزادی با ظلم و ستمگری ناگهان معاهده هزار و نهصد و هفت که بطور محرمانه مابین دولت روس و انگلیس در پایتخت روسیه منعقد شده بود و ایرانرا به دومتطقه نفوذ سیاسی و اقتصادی قسمت میکرد چون صاعقه بر سر ملت بدبخت ایران فرود آمد و همه را گیج و مشوش نمود.

در مقابل این پیش آمد غیرمنتظره تمام امیدواری ها به یاس مبدل گشت و آن

عشق و حرارتها منجمد شد بدو! سکوت مرك آسائی تمام مجامع ملی را فرا گرفت همه مردم با بهت و حیرت آهسته از هم سؤال میکردند چه خبر است دیگر این چه نیرنگی است.

دولت ایران بوسیله وزارت خارجه و حسن پیرنیا مشیرالدوله که در آن زمان سفیر ایران در دربار روسیه بود به این معاهده اعتراض کرد و مجلس شورای ملی هم عدم رسمیت این معاهده که برخلاف حق و عدالت و استقلال ایران بود اعلام نمود ولی کسی باین اعتراضات جوابی نداد.

کمیته سران مشروطه طلبان که در فصل گذشته شرح آن نوشته شد در جلسه ۲۲ محرم ۱۳۲۶ تصمیم گرفت که در مقابل این عمل حق شکنانه دولت مقتدر هم جوار قیام کند و عدم رضایت ملت ایران را بتمام دنیا اعلام نماید این بود که کایه مجامع و انجمن های ملی دعوت شدند و عموم سران آزادیخواه در آن مجمع عمومی شرکت نمودند مرحوم ملك المتكلمين که در آن زمان زبان ملت ایران شناخته شده بود بکرسی خطابه قرار گرفت و آنروز را روز عزای ملی اعلام کرد و ما در اینجا عین آن خطابه را نقل میکنیم.

نطق آنروز مرحوم ملك المتكلمين بدرجه ای مهیج بود و از يك قلب شکسته و روحی آزرده سرچشمه می گرفت که تمام مردم بی اختیار به گریه افتادند و بر بیچارگی ایران اشك حسرت ریختند علاءالدوله که معروف بود مرد دل سختی است در آن مجلس سر خود را بدیوار میزد و بی اختیار گریه میکرد.

موحوم ملك پس از آنکه از این حق شکنی و بی عدالتی دولت روس و انگلیس نسبت به حق حاکمیت و آزادی سیاسی و اقتصادی ایران بنام ملت ایران در مقابل دنیای متمدن اعتراض نمود و این معاهده را نا مشروع و برخلاف حقوق بین الملل معرفی کرد و انزجار و عدم رضایت ملت ایران را از این سبک سیاست بی رحمانه دو همسایه اعلام نمود چنین گفت:

«ما از دولت استبدادی روسیه در مقابل نهضت آزادیخواهی ایران همین

عکس العمل را انتظار داشتیم و یقین داشتیم ستمگران روسیه عاقبت هم با ما همان معامله‌ای را که با آزادیخواهان روسیه میکنند بنمایند و بهروسیله‌ای که هست دامنه مطامع سیاسی و استبدادی خود را در ایران توسعه دهند و درخت آزادی که با خون جوانان ایرانی آبیاری شده ریشه کن کنند و کوکب مشروطیت که آسمان ایران را بنور خود روشن کرده بادست ظلم و ستمگری و ازگون نمایند و بین مملکت پهناور که دارای با افتخارترین تاریخ جهان است و قرن‌ها بر دنیای متمدن حکومت میکرده و از تمدن و فرهنگ خود به عالم روشنائی میداده نابود سازند و ما را چون ترکستان بنده و زیر دست خود قرار دهند.

ولی تعجب من در اینست که دولت انگلیس که خود را حامی آزادی و ملل ضعیف معرفی میکرد و دارای مجلس شورای ملی و مشروطیت است چگونه تن به این معاهده بی‌رحمانه در داده و حکم نابودی و فنای يك ملت کهن سال‌متمدن را که امروز دارای حکومت ملی و مشروطیت است امضا نموده است.

ایمردم من مکرر بشما گفته و باز هم تکرار میکنم يك ملت وقتی قابل بقاء و ادامه حیات است که متکی به اتحاد و حس وطن‌پرستی و فداکاری خود باشد و بقاء و ترقی او بسته به لیاقت و شایستگی خود او است بخدايیکه گردش افلاک در دست قدرت او است اگر تمام دنیا حیات يك ملت بی لیاقت را تضمین نمایند و برای بقاء آن کوشش کنند محال است زنده بماند و همان بی لیاقتی و فساد اخلاق او را بمرگ محکوم میکند و بالعکس يك ملتی که از نعمت قانون و آزادی برخوردار است و به صفات حسنه و آداب پسندیده آراسته است و افراد آن با هم متحد اند و در نفع و ضرر، سعادت و بدبختی هم شریک اند اگر تمام دنیا برضد آن قیام کند و برای از بین بردنش اهتمام نمایند آن ملت با سر بلندی و افتخار زنده و جاویدان باقی خواهد ماند.

من مکرر بشما گفته ام و اینک نیز گفته خود را تکرار میکنم ما باید از علم و صنایع اروپائیان استفاده کنیم و از این راه ملت و مملکت خود را به اوج ترقی

و تمدن که در خور مقام گذشته ما است برسانیم .

ولی در سیاست نباید هیچوقت به آنها اعتماد داشته و از ظاهر آراسته آنها گول بخوریم زیرا این جماعت خود را بالاتر از سایر ملل جهان میدانند و با چشم حقارت و بندگی بمانگاه میکنند و جز ازدیاد نفوذ و پیشرفت منافع و مصالح خود منظوری ندارند در هندوستان معروف است که حیوانات درنده مادامیکه به خوردن گوشت انسان عادت نکرده اند چندان خطرناک نیستند ولی همینکه عادت بخوردن گوشت انسان کردند فوق العاده خطرناک میشوند این مثل در مورد دول استعمار طلب اروپائی صدق میکند و آنهاییکه کامشان از مستعمره های وسیع شیرین شده و سفره هاشان از رنج و زحمت آن مردمان بدبخت رنگین کشته همینکه در کشوری نفوذ پیدا کردند تمام سعی و کوشش خود را بکار میبرند که طوق بندگی خود را بگردن ملت جاهلش استوار نمایند و از نادانی و دسترنج آن ملت بیه نفع خود استفاده کنند در موقع صلح ملتی که طوق رقیت آن قوم را برگردن نهاده کاو شیر ده آنها خواهد بود و در موقع جنگ چنانچه در جنگ ترانسوال دیده شد آنها را فوج فوج برای کشتن و حفظ آقائی و سروری خود بکار میبرند من از دولت روسیه ممنون هستم که بدون ریاکاری و سالوسی از روز اول شمشیر را در روی جامه خود بست و خصومت و بدخواهی خود را نسبت به حیات ایران و مشروطیت اعلام نمود و همه دنیا به مقاصد سوء او پی بردند ولی دولت انگلیس که با ظاهر فریبنده خود را غمخوار و دوست ایرانیان معرفی میکرد و حافظ استقلال ایران و حامی مشروطیت جلوه میداد با عقد این معاهده دور از انصاف و عدالت بر ما ثابت کرد که او شریک دزد و رفیق قافله بود و از این آهوگردانیها و ظاهر سازیها مقصودی جز بردن سهمی بزرگ از این گوشت قربانی نداشته و مارا اغفال کرده و کت بسته فدای مطامع استعمار طلبی خود نمود و حیات و شرافت يك ملت کهن چندین هزار ساله را دستخوش فنا و بدبختی ساخت .

من معتقدم که تمام حقایق در مقابل ملت ایران باید روشن شود زیرا بدبختی این کشور فقط و فقط دامنگیر ملت است اینست که بدون آنکه از مخاطراتیکه برای

من در پیش است بدون پرده پوشی حقایق را برای شما میگویم و فلسفه سیاسی که به انعقاد این معاهده، ایران برباد ده منتهی شده برای شما روشن میکنم .
 بطوریکه آگاهان رموز سیاست جهانی اظهار نظر میکنند ، زمانست که دولت آلمان در اروپا به اوج اقتدار رسیده و بادستگاه منظم نظامی خود سلطه بعضی از دول بزرگ را تهدید میکند و چندی است دامنه نفوذ آن دولت تا شرق وسطی توسعه پیدا کرده و در ایران به امتیازاتی از قبیل تاسیس بانک و مدرسه و بسط تجارت و صنایع خود نائل گشته و یک پایگاه دریائی در سواحل خلیج فارس بدست آورده و همین نفوذ روز افزون دولت مقتدر ژرمن است که سبب خوف و وحشت انگلیسها شده و برای اینکه متحد بزرگی در دنیا برای خود تهیه کنند بر آن شدند که اختلافات سیاسی خود را با روس ها حل نمایند و چون رقابت آن دو دولت در ایران بسرحد کمال رسیده بود و مانع بزرگی برای همکاری و متحد شدن آنها در مقابل آلمان ها بود اینست که بازبردستی و بطور مخفی به عقد این معاهده که بقیمت حیات ملت ایران تمام میشود مبادرت نمودند و زندگی و هستی و حیات و شرافت ما را مال المصالحه مصالح خود قرار دادند .

با کمال تعجب میشنوم دولت آزادیخواه فرانسه که قبل از همه ملل مشعل عدالت و آزادی را در دست گرفت و جهان تاریک را با نور آن روشن کرد و برای اعلام قانون حقوق بشریت خون ملیونها از فرزندان خود را نثار نمود واسطه عقد این معاهده تنگین و اتحاد روس و انگلیس بوده است .

این بود مختصری از خطابه مفصل ملک المتکلمین که محمد علی ملکزاده از بیانات پدر خود یادداشت کرده بود و مادر اینجانب نقل کردیم ،
 پس از عقد این معاهده اعتباریکه انگلیسها در میان مشروطه خواهان ایران داشتند یکدفعه بباد رفت و حسن ظنیکه نسبت به آن دولت دمکرات داشتند به سوء ظن مبدل گشت و یک عدم رضایت و تنفری از انگلیسها در ملت ایران پیدا شد که هنوز هم که چهل سال از آن زمان میگذرد ایرانیان اعمال انگلیسها را با سوء ظن تلقی

میکنند و بخلاف سالهای اول مشروطیت که دولت انگلیس را حامی مشروطیت و مروج آزادی میدانستند دیگر به آنها اعتمادی ندارند و این حقیقت را زمامداران خیرخواه بزرگ انگلستان تصدیق دارند.

خشم و غضب و هیجانی که در میان ملت ایران از انعقاد قرار داد ۱۹۰۷ تولید شده بود و در تمام جهان و جراید ملل آزادیخواه انعکاس پیدا کرده بود زمامداران لندن و روسیه را بر آن داشت که متفقاً اعلام بدارند که معاهده کمترین لطمه ای به استقلال و حق حاکمیت ایران وارد نمی آورد و فقط دولت روس انگلیس برای حسن تفاهم در سیاست این معاهده را منعقد نموده اند.

ولی دنیا و پیش آمد بعدی بر همه ثابت کرد که این اعلامیه بکلی خالی از حقیقت بود و هرگاه جنگ بین المللی ۱۹۱۴ پیش نیامده بود و انقلاب کبیر روسیه بدست آزاد مردان آن کشور چون آفتاب درخشان در افق روسیه ظاهر نشده بود استقلال سیاسی و اقتصادی ایران در نتیجه مطامع دولتهای همجوار سپری شده بود و شاید امروز دیگر اسمی از ایران در نقشه جهان دیده نمیشد.

فصل بیست و سوم

میدان توپخانه

با اینکه هنوز زمان زیادی نگذشته بود که محمد علیشاه برای دفعه دیگر بمجلس آمد و با قرآن مجید در حفظ مشروطیت و قانون اساسی قسم یاد کرد نغمه دیگری آغاز شد و دام تازه‌ای برای انهدام مشروطیت گسترده گشت و بساط کشمکشیکه در تاریخ بنام واقعه میدان توپخانه ذکر شده به میان آمد.

شاه و درباریان پس از اینکه موفق شدند گروه انبوهی از طبقات مختلفه را متحد نموده و بر ضد مشروطه خواهان تجهیز نمایند شروع به جنجال میدان توپخانه نمودند *

یکی از مردان خیر اندیش متنفذ که در آنزمان رویه بی طرفی اتخاذ کرده بود و مایل بود که اوضاع بطور مسالمت خاتمه یابد و از تهیه پیش آمد میدان توپخانه آگاهی پیدا کرده بود از شاه وقت میخواست و بطور خیرخواهی به او میگوید که تاریخ ثابت کرده است که در افتادن سلاطین با ملت خود هیچوقت به نفع آنها تمام نشده است خصوصاً که اعلیحضرت قسم یاد کرده اید که با مشروطیت همراه باشید و این نقض قسم در عالم اسلام انعکاس نا مطلوبی میدهد از قراریکه نقل میکنند محمد علیشاه در جواب گفته بود که من در موقع ادای قسم ناپاک بودم بنا بر این قسم من قدر و قیمتی ندارد

و صحیح نبوده است *

بعد بنای شکایت را از مشروطه خراهان گذارده و از کشته شدن اتابک اظهار رنجش میکند و منجمله میگوید اینها میخواهند متدرجاً اختیارات و احترامات مرا از میان ببرند، چنانچه در عید تاج گذاری نگذارند مردم جشن گرفته و چراغانی نمایند.

برای اطلاع خوانندگان گرامی لازم میدانم تذکر بدهم منع جشن تاج گذاری که يك بار سنگینی در روی قلب محمد علی شاه شده بود و کینه او را برضد مشروطه خواهان تحريك کرده بود، از قرار است که در این جامینگارم

مقارن جشن تاج گذاری عده ای از قشون عثمانی با جبر و زور وارد خاك آذربایجان میشوند و قسمتی از اراضی ایران را اشغال میکنند و بسبزی از مردم را کشته و بی خانمان مینمایند و از هیچ نوع ظلم و ستمگری فرو گذار نمیکند.

چنانچه اکثر از ایرانیان مخصوصاً مطلعین بتاریخ میدانند دولت عثمانی از قرنها پیش با ایران خصومت داشته و هر وقت که موقع را مناسب مینداخت از هجوم بخاك ایران خود داری نمیکرده.

مخصوصاً در این موقع که این تجاوز بخاك ایران از طرف دولت مستبد بدخواه عثمانی يك نوع نمایش نظامی برضد انقلاب مشروطیت ایران تلقی میشدو شاید در باز استبداد هم از این پیش آمد برای ضعیف کردن مشروطه طلبان چندان ناراضی نبود باری از موضوع خارج نشویم چند روز قبل از عید تاج گذاری از طرف دولت به تمام ولایات و شهرستانها دستور داده شده بود که جشن و چراغانی عمومی نمایند و چنانچه در دوره استبداد معمول بود تمام مردم مجبور بودند در جشن چراغانی شرکت کنند و دکان و درب خانه ها را ولوبه چنددانه چراغو آویختن قالی وقالیچه باشد تزئین کنند.

مرحوم ملك المتكلمين در یکی از خطابه های عمومی خود که برضد تجاوزات

جابرانه دولت عثمانی بـخاک ایران ادا کرد و از اعمال شرم آور نظامیان عثمانی به تفصیل سخن رانی نمود چنین گفت :

« امروز که خاک وطن مورد تهاجم بزرگترین دشمنان تاریخی ما شده و ملت آذربایجان که پیروان کاروان مشروطیت هستند دچار شکنجه آن قشون چنگیزی شده اند و همه گریان و سوگواریتد بعقیده من خوب است شاه امر بدهد که مردم و ادارات دولت از جشن و چراغانی صرف نظر کنند، و بولیکه خرج قندو جای و شیرینی و شمع و نفظ میشود و همه آن درجیب خارجه میرود صرف تهیه قشون برای بیرون کردن سپاه دشمن از وطن عزیزمان بکنیم، و اگر پولی داریم بجای این خرج بی فایده به غارت زده گان و بدبختان آذربایجان کمک کنیم، سپس ملت ایرانرا مخاطب قرار داده چنین گفت که ما بواسطه هجوم اجانب بـخاک مقدس ایران و مصیبت وارده بهموطنان خود در حقیقت در حال سوگواری هستیم و مطلقاً ملت ایران نباید جشن بگیرد، و ما باید جشن را بگذاریم برای روزیکه انشاءالله به کمک مردان فداکار خاک وطن را از وجود دشمنان متجاوز پاک نموده باشیم .»

مرحوم میرزا جهانگیرخان هم در روزنامه صوراسرافیل مقاله مفصالی در همین موضوع نگاشت و در نتیجه جشن تاج گذاری ازهمیان رفت و يك دمل علاج ناشدنی که جز با خون ملك المتكلمین و میرزا جهانگیرخان شفا نمی یافت در قلب محمدعلیشاه باقی گذارد .

با اینکه تمام مردم میدانستند و یقین داشتند که سر چشمه همه بدبختیها و مخالفت ها با مشروطیت شخص محمدعلیشاه است و تمام تحریکات از طرف او میشود و طبقات مستبد اعم از شاهزادگان یا روحانیون و غیره به انکاء و پشت گرمی او علم طغیان و مخالفت را بر پا کرده اند و با از میان رفتن او مستبدین منکوب خواهند شد .

چنانچه عادت مامشرق زمینهاست بجای آنکه علت اصلی مرض را از میان برداریم

و ریشه درخت بد خواهی را از زمین برکنیم به زدن شاخ و برگ می بردازیم از روی همین فلسفه بود که مجامع ملی و سران مشروطه خواه، حملات خود را متوجه عده ای از درباریان که حقاً مردمان پست فطرت و ستمگر و مشاورین و معتمد محمد علی شاه بودند نمودند و امید وار بودند که با دور کردن این عناصر فاسد از اطراف شاه ممکن است حسن تفاهمی پیش بیاید و شاه بی کس و ناتوان شده از مشروطیت تمکین کند.

ولی عناصر استبداد با کمال زبر دستی مشغول کشیدن نقشه انهدام مشروطیت بودند، و قشون معظمی از عده زیادی روحانیون و طلاب و شاهزاده گان و اعیان و اشراف و رؤسای ایلات و کدخدا ها و سرکش های محلات شهر درشکه چی، او باش و اراذل و شیخ محمود و رامینی و عده زیادی از اتباع او که در حدود هشتصد نفر میشدند بعضی از ایلات اطراف طهران عده ای از افواج، صاحب منصبان سادات شیرازی، قزاقخانه و غیره تشکیل داده و غفلتاً میدان توپخانه که مرکز پایتخت بود و خیابانهای بزرگ اطراف آنرا اشغال کردند چادرها برپا کردند دیگ های پلو بار گذاردند و صدای و آدنیا و محمد ا، ما مشروطه نمیخواهیم، ما دین نبی خواهیم از حلقوم هزار ها افراد معلوم الحال بلند شد، اکثر این افراد بلکه تمام آنها مصلح بودند و چند توپهم در اختیار داشتند، چنانچه ناطقین آنها اغلب در روی توپ جای گرفته نطق میکردند و مردم را به مخالفت با مشروطیت تشجیع میکردند، روحانیون مستبد مشروطیت را دین مزدک اعلام کردند و مشروطه طلبان را بایی گفتند و ریختن خون و بردن مال آنها را بر مسلمین جلال فتوی دادند تمام شهر در حال تعطیل بود و تمام دکانها بسته شده بود اشرار و الواط که عده آنها یچندین هزار نفر میرسید به غارت و مجروح و مقتول کردن مردم بی گناه دست زدند.

هر کس را بدست می آوردند اول او را غارت میکردند و سپس یا کشته و یا اقلا مجروح مینمودند کار بی رحمی و شقاوت را بجائی رسانیدند که جوان بی گناه عنایت نامی را کشتند هنوز جان داشت که چشمهایش را از حدقه بیرون آوردند

و تن بی گناه او را بیکى از درختهاى میدان آویختند.

چند دفعه بطور اجتماع برای ویران کردن کعبه ملت بطرف مجلس هجوم بردند ولی چون مجلس و مسجد سپهسالار و اطراف آن از طرف مجاهدین محافظت میشد با شدت رانده شدند.

خانه مرحوم ملك المتكلمين در نزديكى خيابان چراغ برق كه در دست مستبدین بود واقع شده بود و فوق العاده در خطر هجوم آن بدخواهان بود باینكه خود ملك المتكلمين در تمام دوره این كشمكش در مجلس بود عده‌اى از فدائیان راه آزادی خانه او را محافظت مینمودند و از هجوم غارتگران كه چندین دفعه با عده زیادى قصد غارت آنرا داشتند جلوگیری نمودند.

چون خبر واقعه میدان توپخانه به آیالات و ولایات ایران رسید هیجان عمومى در همه جا شروع شد و تلگرافات تهدید آمیزى به محمد علیشاه مخابره کردند مخصوصاً از آذربایجان شاه را تهدید کردند كه اگر خطرى برای مشروطیت پیش بیاید و از این هنگامه كه مستبدین برپا کرده اند جلوگیری نشود هزارها مجاهد مسلح برای حفظ مشروطیت بطرف طهران حرکت خواهند كرد و خون خود را در راه آزادی و حفظ هم مسلكان خود نثار خواهند نمود.

روحانیون طرفدار مشروطیت متوطن نجف كه مورد ستایش عموم و مرجع تقلید بودند در این موقع مساعدتهای بی شمار كردند و علناً مخالفین مشروطیت را بدخواه ملك و ملت اعلام فرموده و تمام مردم را در پیروى از مشروطیت و حفظ قانون اساسى مكلف نمودند.

به وسیله تلگرافات متعدد در باریان و شاه را مرعوب و مشروطه خواهان را تشویق در مقاومت كردند چون دستگاه استبداد پی برد كه از این راهيكه پیش گرفته جز رسوائى و انقلاب در تمام كشور نتیجه‌اى نخواهد گرفت و ممكن است كار به ویرانى دستگاه دولت و سلطنت خاتمه پیدا كند.

براین شدند که از راه صلح و مسالمت پیش بیایند لذا اعضاء الملک را واسطه آشتی قرار دادند و دستگاه میدان توپخانه را برچیدند، و سران استبداد چون کسانی که دنیا و آخرت خود را از دست داده سر شکسته و منکوب راه خانه خود را پیش گرفتند.

چون واقعه میدان توپخانه به نفع مشروطه خواهان و رسوائی مستبدین و درباریان تمام شد بطوریکه بسیاری از اروپائیان بی طرف مقیم طهران اعمال شرم آور مستبدین را تقیح میکردند و اکثر جراید مهم اروپا در اطراف وضعیت و کشمکش میان آزادیخواهان و مستبدین در ایران بطور مفصل قلمفرسائی نمودند و از رفتار و اعمال مستبدین و شاه و درباریان اظهار تنفر کردند.

تلکرافات تبریک از تمام نقاط ایران به مجلس و سران مشروطیت مخابره شده و آنها را از مقاومت در مقابل قواء استبداد تبریک گفته بودند و حاضر بودن خود را برای هرگونه فداکاری اعلام داشته و قسم یاد کرده بودند که برای حفظ مشروطیت از هیچگونه فداکاری مضایقه نخواهند کرد.

مجلسیان و مشروطه خواهان که فیروزمند از واقعه میدان توپخانه بیرون آمده بودند، مصمم شدند که پافشاری نموده شاید موفق شوند در بار را تصفیه کرده و اشخاص بدخواه و فتنه جو را از اطراف شاه دور کنند.

این بود که در روز ۱۴ ربیع الاول ۱۳۲۶ مجلس بزرگیکه تا این تاریخ در ایران سابقه نداشته در دیوانخانه مرحوم عبدالملک منعقد شد و تمام وکلاء مجلس هیئت دولت کلیه اعیان و اشراف شاهزاده گان عموم تجار و کسبه و سران مشروطه خواهان و رؤسای انجمن های ملی و هزار ها نفوس دیگر از کلیه طبقات در آن شرکت داشتند.

جمعیت به اندازه ای زیاد بود که تمام اطاقها و صحن دیوانخانه و پشت باها پر شده بود و عده زیادی در خیابان جلیل آباد تا نزدیک اركجای گرفته بودند مرحوم ملك المتكلمين که در آن روز بنام ملت ایران بایستی تقاضا هائیکه

از شاه داشتند اعلام نماید مجبور شد برای آنکه همه صدای او را بشنوند در روی پشت بام مشرف به دیوانخانه جای گرفته خطابه خود را ایراد نماید.

اگر چه موفق نشدیم که يك یاد داشت کتبی از نطق آنروز ملك المتكلمين بدست بیاوریم ولی عدم زیادی از معاریف که در آنروز حضور داشتند و بسیاری از آنها امروز هم زنده هستند نطق آنروز را یکی از مهمترین و مؤثر ترین خطابه های آن مرحوم میدانند و خلاصه آن بطور است که در یکی دو سطر مینگاریم

مرحوم ملك المتكلمين پس از آنکه با آن صدای غراء يك آیه از قرآن مجید را تلاوت کرد و مدتی از منافع آزادی و عدالت و تاثیرات حکومت ملی در ممالك متمدنه دنیا سخن راند.

در مقام مقایسه اوضاع کنونی ایران با کشور های یگانه برآمد و از بدبختیهای گوناگون و دشواریهایی که در پیش است سخن راند و اظهار تأسف کرد که با این که متجاوز از يك سال است که از دوره مشروطیت میگذرد هنوز بواسطه تحریکات بد خواهان و دامی که هر لحظه در مقابل ما گسترده اند، موفق نشده ایم گامی در بهبودی اوضاع مملکت و ترقی کشور برداریم.

فقر و پریشانی و بیچارگی چون قیافه مرك به روی مملکت سایه افکنده و تحریکات و تهدیدات اجانب از یکطرف و دشمنان داخلی از طرف دیگر حیات و هستی ما را تهدید میکند سپس از دسیسه ها و مخالفت هایی که در باربان از بدو طلوع کوکب مشروطیت در ایران برای از بین بردن درخت جوان مشروطیت بکار برده اند بدون پرده يك بيان کر و چنین اظهار کرد.

دشمنی این قوم نسبت به اساس آزادی و عدالت بجائی رسیده که دارند با دستیاری اجانب بنیان استقلال این مملکت چندین هزار ساله را از بین میکنند و غافلند که با دست خود شرافت، افتخار، هستی و حتی آتیه فرزندان خود را بر باد میدهند در خاتمه این نطق که با فریاد های شادی و تحسین چون غرش توپ در محیط طهران طنین انداز شده بود بنام سعادت کشور و آسایش ملت و الفت مابین

شاه و مشروطه خواهان و همکاری جمعی ما بین مجلس و دولت تبعیدشش نفر که اسامی آنها ذکر میشود: امیر بهادر جنک، مختار الدوله، محمد الدوله، مفاخر المالك، شاپسال روسی علی بك، موقر السلطنه، مجلل، امین المالك را از شاه تقاضا نموده و اظهار امیدواری کرد که با دور شدن این مردان مستبد و فاسد يك روح صمیمیت و اعتماد ما بین شاه و ملت پیدا شود و چرخهای مملکت بر طبق اصول قانون اساسی بکارافتد و شاه و ملت ایران هر دو از این نعمت خدا داده که موجب ترقی و آسایش ملل و سر فرازی و بزرگی سلاطین بوده بر خور دار شوند.

همانروز تمام بازارها و ادارات دولتی تعطیل کردند و بیرون راندن اشخاص فوق را از دربار تقاضا نمودند عضد المملك از طرف ملت مأمور شد بحضور شاه رسیده تقاضای مردم را استدعا نماید.

محمد علیشاه که در خفیه مشغول کشیدن نقشه آخری خود بود برای اغفال کردن مشروطه خواهان و مجلس تقاضای مردم را پذیرفت و فردا صبح از طرف وزارت داخله اعلانی منتشر شد، که امیر بهادر جنک، امین المالك، شاپسال، موقر السلطنه تبعید و از دربار رانده شده اند ولی پس از دویز معلوم شد که فقط امیر بهادر در سفارت روس پناهنده شده و سایرین به تحریکات و مفسده جوئی خود مشغولند.

فصل بیست و چهارم

باغ شاه

هر وقت کلمه باغشاه بگوش یکنفر آزاد بخواه و ملت دوست میرسد در نظرش يك عالم شقارت يك محیط ظلم و ستمگری یکدستگاه استبداد و اجنبی پرستی جلوه گر میشود و بانظر کینه و تنفر بآن کاخ استبداد و ستمگری نگاه میکند پس از واقعه منزل عضد الملك و تعطیل عمومی و اعلامیه وزارت داخله چند روزی سکوت و آرامش که همیشه در طاعت قبل از طوفان دیده میشود در محیط پایتخت ایران مشاهده میشد و مردم باشك و تردید نگران بودند که دیگر چه نیرنگ تازه ای بکار خواهند برد و در پشت این پرده سکوت چه نقشه ای تهیه میشود ولی این انتظار بطول نکشید و نگرانی که مردم داشتند جامه عمل پوشید .

صبح روز پنجشنبه ۴ جمادی الاول همینکه اهالی طهران از خواب بیدار شدند شنیدند که شاه و تمام دستگاه دربار ارك دولتی را در نیمه شب ترك کرده و بقصر باغشاه که در قسمت غربی تهران و خارج از شهر است منتقل شده و کلیه افواج و مهمات را در آنجا تمرکز داده و بسنگر بندی و جمع آوری عده زیادی فشن و سوار مشغول است پس از تحقیق معلوم شد که محمدعلیشاه در این مدت که با میلیون در گفتگو بود و گاهی از در جنگ و زمانی از در صلح وارد میشد منظوری جز بدست آوردن وقت و اغفال مشروطه خواهان نداشته و با کمال جدیت برای اجراء آخرین نقشه خیانت و شیطانی خود کار میکرده و افواج زیادی را بطهران احضار کرده و عده زیادی از سواران اطراف

و رؤسای ایلات و مستبدین متنفذ را گرد خود جمع کرده و يك دژ محكمی مرکب از بیست هزار سوار و پیاده و هزارها اشرار و الواط که از طرف قزاقخانه تقویت میشدند برای سرکوبی آزادیخواهان و انهدام مشروطیت تهیه نمود و بادستکاری سفارت روس و علماء مستبد و شاهزادگان تصمیم بر خراب کردن مجلس شورای ملی گرفته است . روشن شدن نقشه بیدادگری شاه و درباریان چون صاعقه بر سر کایه مشروطه طلبان فرود آمد و زمانی همه را متحیر و مبهوت کرده بود کارکنان دربار استبداد که برای اجراء منظور خود اباس مشروطیت در بر کرده بودند وعده زیادی از وکلای مجلس هم در میان آنها بود چون در اغلب مجامع ملی و انجمنها عضو بودند بنای مرعوب کردن مردم را گذاردند و قوه و اقتدار دولت را چندین برابر بیش از آنچه بود جلوه میدادند و بایک لحن دلسوزی میگفتند اضمحلال مشروطیت حتمی و غیر قابل اجتناب است پس بهتر آنست که مردم مقاومت در مقابل دولت نکنند و بیهوده جان خود را بمخاطره نیندازند و راه مظلومیت پیش بگیرند و از هر نوع مقاومت مسلحانه در مقابل دولتی که کمال اقتدار و توانائیست خود داری کنند شاید روزی پیش بیاید که دوباره بتوانند مشروطیت را باز یابند و صلاح بر اینست خود را برای آنروز ذخیره کنند عمال استبداد در کوچه و بازار و مجامع شهرت میدادند که چون دولت روسیه بر طبق قرارداد ترکمن چای حفظ سلطنت قاجاریه را بعهده گرفته است و سلطنت ایران را در مخاطره میداند صد هزار قشون وارد خاک ایران کرده و عنقریب وارد طهران خواهند شد و بكمك قشون شاه تمام مشروطه خواهان را نیست و نابود خواهند کرد و دلیل میآوردند که بمیکه در محرم ۱۳۲۶ بطرف شاه از جانب مشروطه خواهان پرتاب شد و او جان بدر برد بهترین دلیل است که شاه ایران در خطر است و دولت روسیه متعهد حفظ جان و سلطنت او میباشد مردم عوام که از قوانین اطلاعی نداشتند نمی فهمیدند که حفظ شخص با تعهد بنگاهداری سلطنت در يك خانواده فرق زیاد دارد و این حرفها تمام بی مدرک و برای مرعوب کردن مردم گفته میشود .

باری تمرکز قواء نظامی و درباریان و کلیه مهمات جنگی در باغشاه و شهرت

ورود قشون روس بایران برای جنگ بامشروطه طلبان و تبلیغات دستگاه ارتجاع برای مرعوب کردن مردم تزلزل بسیاری در ارکان مشروطیت وارد آورد و بخلاف مردمان بالیمان و شهامت که دزموقع خطر جسورتر و دلدار تر میشوند اغلب هراسان شدند ولی حقاً باید اقرار کرد که سران مشروطه طلبان و مجاهدین واقعی آزادی و عدالت در آن زمان بیش از پیش از خود گذشته کی نشان دادند و چون عشاقی که طالب بقاء محبوب هستند منتظر بودند که روزی برسد و جان خود را در راه مشروطیت و ملت فدا کنند مردمان ضعیف النفس و کم ایمان از حضور در مجامع و اجتماعات خودداری میکردند و سعی میکردند که خود را بی طرف معرفی کنند و اگر ممکن میشد راهی با دستگاه استبداد پیدا کنند .

مرحوم طباطبائی و بهبهانی که از اول انقلابات مشروطیت بایک عزمی راسخ و ایمانی تزلزل ناپذیر علمدار آزادی و مشروطیت بودند اوضاع را فوق العاده خطرناک تشخیص داده و برای چاره جوئی دست نیازمندی بطرف علماء مشروطه خواه نجف اشرف آخوند ملا کاظم خراسانی حاجی میرزا حسین حاجی میرزا خلیل و آخوند ملا عبدالله مازندرانی که هر سه مراجع تقلید مسلمانان و در تقوی و پاکدامنی و ملت دوستی مورد قبول خواص و عوام بودند دراز کردند و آن بزرگواران را از مخاطره که برای مشروطیت در پیش بود آگاه نمودند و چاره جوئی و استمداد کردند علماء نجف بدون فوت وقت بایک اراده محکم تصمیم خود را بوسیله تلگرافیکه سواد آن ذیلا درج میشود اعلام فرمودند .

حجج الاسلام بهبهانی طباطبائی داه ت برکاتهم تلگراف موخش موجب ملالت فوق العاده گردید با اقدامات غیر مترقبه آنچه متوقف علیه حفظ اسلام است معمول فرمائید عموم مسلمین اطاعت نموده نتیجه سریعاً اطلاع دهید .

تلگراف حجج اسلام از نجف اشرف و پایداری سران مشروطیت در طهران و ولایات و استقامت و عقیده راسخ دوسید بزرگوار آقای طباطبائی و آقای بهبهانی شجاعت و ایمان آقای تقی زاده مستشار الدوله حاجی میرزا ابراهیم آقا و اکثر وکلای

آذربایجان با اصول مشروطیت خطابه‌های شهادت پرور ملک‌انتم کلین و سید جمال‌الدین در مجامع عمومی مقالات آتشین جرایدملی مخصوصاً روزنامه‌صوراسرافیل و مساوات تاحدی تزلزلیکه در روحیات مردم راه یافته بود تعدیل کرد و روح مقاومت و ایستادگی در مقابل ظلم و استبداد را تشجیع نمود و بر شدت مبارزه و تبلیغات در مخالفت با دستگاه باغشاه افزود.

اعلان حکومت نظامی

پس از آنکه محمدعلیشاه در باغشاه مستقر گردید و اردوی خود را از هر جهت تکمیل و آماده کار نمود و تمام مستبدین بر جسته و منتفذ را گرد خود جمع کرد و مقامات خارجی را برای ویران کردن مجلس و مشروطیت با خود همراه نمود برای اولین دفعه بمنظر مرعوب کردن مردم و جلوگیری از اجتماعات و منحل کردن مجامع و انجمنهای ملی وضعیف کردن قواء مشروطه طلبان حکومت نظامی بریاست لیاخف روسی رئیس قزاقخانه که شخصی بسیار مستبد و بی رحم و آلت مجریه دستورات دولت متبوع خود بود اعلام نمودند.

ماده اول اعلامیه حکومت نظامی جلوگیری اجتماعات از بود و منظور دولت استبدادی محمدعلیشاه این بود که باینوسیله انجمنهای ملی را منحل نموده و قواء مشروطه خواهان را متفرق سازد تا بسهولت بتواند مخالفین استبداد را منکوب نماید هزارها قزاق و سرباز سوار و اوباش در خیابانها و کوچه‌ها متفرق شدند و بنام حفظ امنیت بغارت و زحمت دادن بمردم پرداختند و کار ناامی بجائی رسید که اکثر سران مشروطیت جرئت نمیکردند شب را در منزل خود بمانند و ناچار یا در خانه های دوستان و یادار مسجد سپهسالار که وصل بمجلس بود شب را صبح میکردند حجره های مسجد سپهسالار از طرف انجمنهای ملی اشغال شده بود و در حقیقت مسجد مبدل بمركز قواء مشروطه طلبان گشته بود عده زیادی از مجاهدین مجلس و مسجد را محافظت میکردند و روزها بمشق نظامی کردن میپرداختند و اوائتائی بمقررات حکومت نظامی نداشتند.

فصل بیست و پنجم

دستگیر شدن مرحوم میرزا سلیمان خان میکده

مرحوم میکده که یکی از سران مشروطه طلبان بود و در این راه زحمت بسیاری کشید و کمک‌های بیشماری در پیشرفت مشروطیت ایران نموده بود در شب پنجشنبه ۳ جمادی الاول ۱۳۲۶ از طرف مأمورین شاه در باغ شخصی خود واقع در خیابان گمرک دستگیر شد و همان شب مرحوم ملک المتکلمین و سید جمال الدین در همان باغ میهمان مرحوم میکده بودند.

از نیمه شب بعد عده زیادی سرباز و سوار اطراف باغ را محاصره کردند و قبل از طلوع آفتاب مرحوم میکده را دستگیر و در يك کالسکه سر بسته گذارده باصداها سوار باغ شاه بردند و در آنجا با کمال سختی زنجیر کردند. مرحوم میکده اول کسی بود که مورد حمله واقع شد و از طرف قواء استبداد دستگیر گردید.

علت اینکه اهمیت خاصی محمد علی شاه بدستگیری و از بین بردن مرحوم میکده میداد موقعیت مهم او در تقویت مشروطه طلبان بود زیرا بخوبی فهمیده بود که با دستگیر کردن مرحوم میکده يك قسمت مهمی از قدرت مشروطه خواهان را فلج و از بین خواهد برد.

مرحوم میکده در آثرمان معاون وزارت جنگ بود ولی قدرت او یش از وزیر بود و در میان صاحب منصبان و ایالات اطراف نفوذ کامل داشت بعلاوه میتوانست در موقع ضرورت مقدار کافی اسلحه در اختیار مجاهدین بگذارد و چنانچه اینکار را کرده بود و عده

مرحوم میرزا سلیمان خان میکده

زیادی از قشون ملی بکمک مرحوم میکده مسلح شده بودند و او را هم از طرف شاه بهمین گناه متهم کرده و دستگیر کردند و در استنطاق مفصل که پس از شش ماه محبوس بودن در باغ از او بعمل آمد یکی از ایراد های بزرگ آنها باو این بود که اسلحه و مهمات دولتی را در اختیار مجاهدین گذارده بود و از این راه کمک شایانی بمشروطه طلبان نمود .

علت دیگر توقیف مرحوم میکده این بود که او مؤسس و رئیس انجمن برادران در دروازه قزوین بود و در میان آنجماعت نفوذ و محبوبیت بسیار داشت و این انجمن یکی از مهمترین مجامع ملی و مشروطه طلب طهران بود و چندین هزار نفر عضو داشت که در حدود هزار نفر آنها مسلح بودند و برای دفاع از آزادی و مشروطیت حاضر بجانبازی شده بودند .

توقیف مرحوم میکده سبب انحلال معنوی آنمجمع ملی گردید و پس از حبس

او مستبدین در آن انجمن راه یافتند و ناظم انجمن که از کارکنان باغشاه بوده، دستگیری عده‌ای از مستبدین افراد را متفرق و مرعوب کردند چنانچه در موقع جنگ با مجلس حتی یکنفر هم از مجاهدین انجمن دروازه قزوین در جنگ شرکت نکرد و در روز کارزار کوچکترین کمکی از این انجمن برای دفاع مشروطیت و آزادی بعمل نیامد.

فصل بیست و ششم

التماتوم محمد علیشاه به مجلس شوارای ملی

پس از آنکه محمد علیشاه با معاضدت مستبدین تمام وسائل لازمه را برای برانداختن اساس مشروطیت تهیه نمود وعده زیادی قشون که متجاوز از بیست هزار نفر میشد گرد خود جمع کرد و خود درسنگر باغشاه که خارج شهر بود و در صورت مغلوبیت میتوانست بسهوات فرار کند جای گرفت در روز ۱۹ جمادی الاول ۱۳۲۶ التیماتومی بتوسط وزراء بمجلس فرستاد و در آن تبغید چهار نفر از مشروطه طلبیان ملك المتكلمین سید جمال الدین میرزا جهانگیرخان و مساوات را تقاضا کرد و در خاتمه تهدید کرده بود که در صورتیکه مجلس با تقاضای او موافقت نکند خود آنچه را که مقتضی بدانند عمل خواهد کرد .

این ضرب الاجل چون صاعقه بر سر آزادیخواهان فرود آمد و همه یقین کردند که دیگر آخر کار نزدیک شده و باید خود را برای هرپیش آمدی حاضر کرد تمام مجامع ملی در مسجد سپهسالار اجتماع کردند و مجاهدین مسلح بحفاظت مجلس و اطراف پرداختند و خود را برای فداکاری در راه مشروطیت آماده کردند باینکه خانه ملك المتكلمین بوسیله عده زیادی از مجاهدین محافظت میشد چنان صلاح دیدند که با عده ای از نسران مشروطیت که جان آنها در مخاطره بود شبها در مجلس بمانند و به خانه های خود نروند .

این بود که از همان تاریخ تا روز توپ بستن مجلس مرحوم ملك المتكلمین، سید جمال الدین، مساوات، میرزا جهانگیرخان، مرحوم قاضی قزوینی، ارداقی برادر قاضی

میرزا داود خان علی آبادی محمد علی ملک زاده و چند نفر دیگر شبها در مجلس بودند وعده زیادی از فدائیان آزادی آنها را محافظت میکردند.

موضوع التیماتوم شاه مورد بحث مجلس شورای ملی و محافل مشروطه طلبان واقع شد و پس از گفتگوی بسیار با اینکه همه یقین داشتند که رد کردن این تقاضای شاه بجنک و خونریزی منتهی خواهد شد با کمال شجاعت جواب رد دادند.

مرحوم امام جمعه خوئی وعده دیگر از سران مشروطه خواهان و وکلاء مجلس که در کمیسیون برای بحث در اطراف التیماتوم شاه عضویت داشتند مکرر نقل میکردند که چون ملک المتکلمین مطلع شد که مجلس مصمم است تقاضای شاه را رد کند خود شخصاً در آن کمیسیون حضور پیدا کرد و بایک آرامش و متانتیکه آثار از خود گذشتهگی از او پدیدار بود و روح فداکاری در سیمایش مشاهده میشد اعضاء کمیسیون را که عده زیادی بودند مخاطب قرار داد و چنین گفت :

تمام سعی و کوشش ما برای بقای مشروطیت است و در صورتیکه با بودن من در ایران ممکن است خطری متوجه مشروطیت بشود من بادل و جان ایران را که از جان خود بیشتر دوست دارم ترك میکنم و پولی را که شاه برای مخارج سفر و مدت توقف ما در خارج از ایران میخواهد بدهد نمیخواهم و امیدوارم با رفتن ما از ایران از دشمنی و خشم مستبدین و شاه نسبت بمشروطیت کاسته شده و یک موافقت و سازشی پیدا شود.

سپس با يك حال تأثر گفت (خاك بر سر این مملکت کند که مشروطیتش قائم بوجود یکنفر کور و یکنفر شل باشد) منظور ملک المتکلمین از جمله شلو کور خودش و سید جمال الدین بودند زیرا خود او چندی بود که چشمهایش آب آورده بود و سید جمال هم بواسطه پرت شدن از در شکه پایش میلنگید.

یکی اعضاء کمیسیون نقل میکرد که بیانات ملک المتکلمین بدرجه مؤثر و از يك روح فداکار و معصومی سرچشمه میگرفت که بعضی از اعضاء گریه کردند و امام جمعه بدون اختیار مرحوم ملک المتکلمین را در آغوش گرفت و سر و صورت

او را بوسید .

مجلسیان و سران مشروطیت بر این عقیده بودند که قوام و بقاء مشروطیت کاملاً بسته به شخصیت همین اشخاص است که شاه تبعید آنها را تقاضا کرده است و در صورتیکه آنها از ایران بروند مشروطه طلبان ایران بکلی مرعوب و مایوس شده و زوال مشروطیت حتمی خواهد بود و چون شاه و مستبدین بخوبی باین نکته پی بردند و اهمیت وجود این چهار نفر را درک کرده و آنها را چهار پایه کاخ مشروطیت میدانستند اینست که میخواستند آنها را از ایران دور کنند و بدون کشمکش مشروطیت را از میان ببرند و برای اینکه فرزندان آینده ایران یقین حاصل کنند که محمد - علیشاه مطلقاً خیال سازش با مشروطه طالبان رانداشته و تبعید آن چهار نفر سران ملیون را برای تضعیف مشروطیت تقاضا میکرده داستانی که دوماه قبل از آقای شیخ - اسدالله ممقانی که یکی از برگزیدگان مشروطیت و عضو دیوان عالی تمیز است شنیدم در اینجا نقل میکنم مشارالیه میگفت :

من در اسلامبول بامختار السلطنه که یکی از درباریان مورد اعتماد محمدعلیشاه بود آشنائی داشتم و از اطلاعات او راجع بجریانات دربار آن زمان استفاده میکردم من جمله از مطالبیکه برای من نقل کرد این بود که محمدعلیشاه مرا مامور کرد که مرحوم سید عبدالله بهبهانی که یکی از مؤسسين مشروطیت و حامی آزادیخواهان بود ملاقات کرده و بهر نحوی که ممکن است موافقت ایشان را جلب کنم پس از آنکه بتفصیل مطالب شاه را برای آنسید بزرگوار گفتم بمن جواب داد فلانی از طرف من بشاه بگو و اقلی فرضاً من به آنچه تو میخواهی موافق شدم باملك المتكلمین که فعلاً زمام امور مشروطیت را در دست گرفته و وضعیت قائم بشخص او است چه خواهی کرد .

باری پس از آنکه مجلس شورای ملی ضرب الاجلیکه از طرف شاه شده بود رد کرد تمام مردم یقین حاصل کردند که دیگر امیدی برای اصلاح باقی نمانده و ناچار کار بجنك و خونریزی خواهد کشید .

فصل بیست و هفتم

منع نطق و انتشار جراید آزادخواه

کسانیکه از تاریخ نهضت‌های انقلابی جهان آگاهند بخوبی میدانند که یگانه اسلحه طبقه آزادخواه و اصلاح طلب نطق و قلم است و تمام موفقیت‌هایی که از اول تمدن بشر در تمام سرزمین‌ها در مقابل ظلم و جبر نصیب آزاد مردمان و طبقه ملت دوست شده در سایه قدرت نطق و قلم بوده و هرگاه این اسلحه مأثر از این جماعت گرفته شود مرك و زوال خود و آرزوهای آنها قطعی است.

بهمین جهت بود که محمد علی‌شاه و مستبدین پس از اینکه کوشش بسیاری کردند و نیرنگ‌های بیشمار بکار بردند صاحبان نطق و قلم را با خود همراه کنند و موفق نشدند تبعید و نفر از بزرگترین خطباء عصر مرحوم ملک المتکلمین و سید جمال‌الدین و دو نفر از بزرگترین نویسندگان میرزا جهانگیرخان مدیر صوراسرافیل و سید محمد رضا مساوات مدیر روزنامه مساوات را از مجلس تقاضا نمودند و بطوریکه در فصل گذشته بتفصیل نوشتیم مجلس تقاضای شاه را رد کرد و تصمیم در مقاومت گرفت دام تازه‌ای گسترده و به آسانی بمقصود رسیدند.

با کمال شرمندگی باید اقرار کنیم که از روی جهل و نادانی یا ضعف نفس و یا خیانت عده‌ای از وکلا آنچه را که محمد علی‌شاه تقاضا کرده بود و مجلس و عموم مجامع مشروطه خواهان رد کردند مجلسیان بدست خود بموقع اجرا گذاردند و آرزوی دربار را برآوردند.

اکثریت وکلا که عده وحشت زده شده بودند و عده‌ای با دربار راه داشتند

سه روز قبل از بمباران و جنگ رای دادند برای اینکه بیش از این خشم و غضب شاه و مستبدین تحريك نشود برای چند روز ملك المتكلمين و سيد جمال الدين از نطق كردن در مجامع عمومى و تهيج افكار خوددارى كنند و از انتشار صور - اسرافيل و روزنامه مساوات جلوگيرى شود ، سكوت خطبا كه در دوره مشروطيت روح شهامت و فداكارى در مردم ميدمدند و آتش عشق آنها را به آزادى سوزان و شعله ور ميساخزند چون سايه مرك در روى شهر طهران و مجامع ملي فرود آمد و ياس و نااميدى سكوت و خاموشى همه را فرا گرفت غده اى از مردم كه در انجمنها عضويت داشتند متفرق شدند و جمعى از مجاهدين طهران را ترك كردند و مأبوس و نااميد بگوشه اى پناه بردند ، و در نتيجه ترازل بزرگى بر بنیان مشروطيت به دست مجلسيان وارد آمد و وقتى به خطاى خود پى بردند كه كار از كار گذشته بود اين پيشنهاد در مجلس از طرف چند نفرو كلا منجمله ميرزا آقا اصفهاني معروف به نفتى حاجى محمد اسماعيل آقا و ميرزا لطفعلی داده شد و پس از انهدام مشروطيت و مجلس بر همه مسلم شد كه اين سه نفر از كاركنان و جاسوسان در بار بوده و در تمام دوره و كالت خود به دستور و نفع مستبدین كار ميكردند و تاريخ مشروطيت شرح خيانتهاى آنها را بتفصيل نگاشته و مورخين اروپائى هم از خيانتكارى هاى اين چند نفر تذكراتى داده اند .

وقتیکه انسان تاريخ آن روزهاى كه بنوشتن آن مشغولیم از نظر ميگذراند بيادش مثل معروفيكه مى گويند ما در شهرى هستيم كه سك را باز ميكنند و سك را مى بندند مى افتد دو دسته يكي بنام استبداد و ديگرى بنام مشروطه خواه در مقابل هم ايستاده و خود را براى مبارزه و جنگ حاضر مى كنند يك دسته در طرف غرب شهر جاى گرفته و دسته ديگر در طرف شرق دسته اول موقعيت خود را با هزار ها سرباز سوار مجهز تحكيم ميكند و حكومت نظامى اعلام کرده سران و متنفذين طرف مقابل را دستگير مى كند و تمام وسائل حمله را از روى احتياط و تدبير فراهم مينمايد .

دسته دیگر بدست خود رعب و وحشت در مردم تولید کرده و برنده ترین
اسلحه خود را که قلم و نطق است فلج میکند جاسوسان و کارکنان طرف را در اسرار
خود راه میدهد و باز هم امید موفقیت و فتح در دل خود می پروراند و خیال میکند
که چون ما طرفدار حق و عدالت هستیم فاتح خواهیم شد و غافل از آنند که پیغمبر
اکرم هم دین خدا را در پرتو شمشیر مجاهدین اسلام رواج داد و پرچم اسلام را
در شرق غرب عالم برافراشت .

عجب تر از آنکه آنچه در بالا گفته شد این بود که در آن چند روز قبل
از جنگ حاجی معین بوشهری ، حاجی محمد اسمعیل ، حاجی علی شالفروش و مرتضوی
در تحت عنوان صالح طلبی بسیاری از مجاهدین و فدائیان را متفرق و اسلحه عده ای از
آنها را گرفته و در محلی که بعد معلوم نشد مخفی کردند و بدین ترتیب يك قسمت
مهمی از قواء مدافع مشروطه طلبان کاسته شد .

فصل بیست و هشتم

آخرین شب دوره مشروطیت و آزادی

مرحوم حاجی میرزا یحیی دولت آبادی که یکی از سران مشروطه طلبان و مؤسسين فرهنگ نو در ایران بود در کتاب تاریخ مشروطیت که بنام زندگانی یحیی در چندین جلد نگاشته چنین مینویسد و برای خود نگارنده هم مکرر این موضوع را نقل کرد

در شب ۲۳ جمادی ۱۳۲۶ که فردای آن مجلس به توپ ستمگران خراب شد و مشروطیت پایمال بیداد گران گشت در حدود دو ساعت از شب گذشته من برای اطلاع از وضعیت مجلس و قواء مشروطه طلبان که در مسجد سپهسالار تمرکز یافته بود بمجلس شورای ملی رفتم*

عده زیادی مجاهدین مجلس و مسجد و خیابانهای اطراف را محافظت میکرد وارد باغ مجلس شدم مرحوم ملك المتكلمين در یکی از ایوانها نشسته بود و عده زیادی در حدود بیست نفر از سران مشروطه طلبان که از آن جمله مرحوم سید جمال الدین میرزا جهانگیر خان مساوات، قاضی قزوینی و میرزا داود خان علی آبادی در دو طرفش نشسته بودند و چند نفر مجاهد ملی که با تفنگ مسلح بودند در پای ایوان ایستاده بعضی قدم میزدند و بعضی بحرفهای جالسنین در ایوان گوش میدادند*

من چون وارد آن مجمع که گویی فرشته آزادی بال پر خود را به روی آن گسترده گشتم چنان متاثر شدم که بی اختیار بیاد شب عاشورا و جرگه حضرت

سیدالشهدا با اصحاب افتادم و بی اختیار قصیده معروف حاجی ملا سلطانی را که در وصف آن مجلس و فرمایشات حضرت به اصحاب سروده خواندم که مطلع آن اینست :
 حبیب در شب عاشور با صحابه نشست ، چنین بگفت که ای برگزیدگان الست
 (الا آخر) مرحوم ملك المتكلمين بی اختیار گریه کرد و سایرین هم بشدت گریستند .
 پس از آن که تسکینی در قلوب پیدا شد مرحوم ملك المتكلمين به پا ایستاد
 و با يك حال انبساط و شعفی که در چهره اش دیده میشد که گوئی تمام غم و اندوهی
 که داشت با قطرات اشك از دلش بیرون رفته بود . * چنین گفت :

رفقا امشب آخرین شب آزادی ماست و شاید آخرین شب زندگانی
 ما باشد ، ما با ستمی و فداکاری بسیار ، پرده ظلم و ستمگری را در ایران
 پاره کردیم ، و بیرق آزادی و مشروطیت را بر افراشتیم و بر تمام دنیا ثابت
 کردیم ، که ملت ایران قابل است ، در ردیف ملل متمدن و آزاد جهان قرار گیرد
 و برای بدست آوردن حقوق ملی خود فداکاری کند و زنجیر عبودیت را از گردن
 خود بر دارد و در مقابل ستمگران و ظالمین قیام کند ، ما تخم آزادی و مشروطیت
 را در قلوب ملت ایران کاشتیم ، اینك موقع آن رسیده است که با خون خود آن
 تخم مقدس را آبیاری کنیم و بقیمت جان خود مشروطیت را جاویدان نماییم . *

پس از صحبت های طولانی که در اطراف وضع آنروز پیش آمد ، چون
 میخواستیم بروم مرحوم ملك المتكلمين را به کناری کشیده گفتم بطور قطع فردا
 بمجلس حمله خواهند کرد و جان شما در خطر است .

شما هم که اهل جنگ نیستید ، من محل مطمئنی دارم که میتوانیم
 چند روزی خود را مخفی کنیم تا به ببینیم چه پیش می آید و خداوند چه مقدر
 کرده است . *

پس از این که با دقت به گفته من گوش داد بایك آهنگ آرام و مؤثر بکه

هنوز در گوش من صدا میکند جواب داد .

من مصمم هستم که تا آخرین ساعت در اینجا بمانم و برای حفظ
آزادی مقاومت کنم .

چون دیدم اصرار من فایده ندارد صورت یکدیگر را بوسیدیم و برای آخرین
دفعه وداع کرده و رفتیم .

فصل بیست و نهم

جنگ

چون مورخین ایرانی و خارجی جنگ میان مشروطه طلبان و دولت استبدادی را بطور مفصل نگاشته اند اینست که نگارنده تا آنجا که این موضوع مهم با سرگذشت مرحوم ملك المتكلمین تماس دارد مینویسم و از بیان شرح مفصل آن خود داری میکنم صبح سه شنبه ۲۳ جمادی ۱۳۲۶ هنوز کسانی که در مجلس و مسجد سپهسالار جای گرفته بودند از خواب بیدار نشده بودند خبر رسید که عده بی شماری سوار و پیاده و توپخانه اطراف مجلس را احاطه کرده و تمام خیابانهاییکه از نقاط مختلفه شهر بمجلس منتهی میشد اشغال نموده و نیز میدان بهارستان را که جلوخان مجلس است بتصرف در آورده اند.

حال محصورین و اضطراب و هیجانی که در همه تولید شده بود محتاج بشرح نیست بدون آنکه کسی بخیال خوردن چیزی ییفتد مجاهدین با عجله تمام بطرف سنگرها دویده و محلهای را که هر کس قبلا در نظر گرفته بود اشغال کردند. نکته قابل تاسف اینست که قشون ملی با اینکه تمام افراد آن فداکار و از جان گذشته بودند کمترین آشنائی بفنون نظامی و جنگی نداشتند و نیز سر کرده ای که عملیات را اداره کند و افراد را در جاهای مناسب جای دهد در کار نبود فدائیان هر يك از روی تشخیص فردی محلی را که مناسب میدانست برای جنگیدن اختیار میکرد و هر يك بحساب خود بدون آنکه بعملیات دیگران توجهی داشته باشد جنگ میکرد.

مرحوم طباطبائی و بهبهانی چون شنیدند که مجلس محاصره شده با همان روح فداکاری و شهادت با عده زیادی از مشروطه طلبان بطرف مجلس روانه شدند و در راه صف نظامیان را که جداً مانع از رفتن آنها بمجلس میشد با تهور شکافتند و خود را بمجلس رسانیدند.

در همان ساعت که تمام میدان بهارستان مملو از سپاهیان بود و توپبار در نقاط مناسب نصب می کردند. آخرین نمره روزنامه صوراسرافیل در میان قزاقان و مهاجمین منتشر شد این روزنامه ملی که مظهر افکار مشروطه طلبان و نماینده برگزیده آزاد مردان بود در چند دقیقه منتشر و شك و تریدی یا بهتر بگوئیم بی نظمی در میان قشون مهاجم بوجود آورد چنانچه گفته شد عده ای از قزاقها راه فرار پیش گرفتند و گفتند ما باملت خود جنك نداریم و برادر کشتی نمیکنیم.

برای از بین بردن تزلزل که در میان نظامیان در نتیجه خواندن صوراسرافیل بوجود آمده بود لیاخف فرمانده قزاقخانه و قشون دولتی مجبور شد بشخصه بمیدان بهارستان رفته و افراد را تهدید به اطاعت و حفظ نظم و فداکاری در راه اوامر شاه و دولت نماید.

در همان موقع که لیاخف در وسط میدان بهارستان سواره ایستاده بود و به نظامیان دستور میداد یکی از مجاهدین که دیوار مجلس را سنگر کرده بود و لیاخف را بخوبی میتوانست حذف کند از سنگر پائین آمده پیش مرحوم ملك المتكلمين میروود و اجازه میخواهد که لیاخف را با تیر بزند ولی ملك المتكلمين جداً اورا نهی میکند و میگوید چون این صاحب منصب تبعه خارجه است اگر کشته شود ممکن است مشکلات سیاسی برای دولت و خطراتی برای مملکت پیش بیاید.

مرحوم سید جمال افجه که یکی از علماء روحانی و مشروطه خواه حقیقی بود با غرزد خود آقای سید مهدی افجه و عده ای از مشروطه طلبان بطرف مجلس میروند ولی از طرف نظامیان جلوی آنها را میگیرند و پس از کشمکش بسیار مجبور بمراجعت

میشود عده کمی هم از مجاهدین که در نقاط دور دست شهر بودند بزحمت از کوچه‌های تنك و پشت بام ها خود را بمجلس رسانیدند .

هنوز جنگ شروع نشده بود اردشیر جی که رئیس زردشتیان ایران و تبعه دولت انگلیس بود و باملك المتكلمین دوستی داشت و عکسی هم همان روزها باتفاق برداشته اند و یاد گاریست که باقی مانده از درب پشت مجلس بمجلس میرود و مرحوم ملك المتكلمین را ملاقات نموده میگوید مانند در مجلس برای شما خطرناك است كالسكه من در خیابان مجاور حاضر است بیایید شمارا بسفارت انگلیس ببرم ملك المتكلمین میگوید ملیون ایران برای بدست آوردن مشروطیت بسفارت اجنبی پناهنده شدند و این عمل تاریخ ایران را لكه دار كرد دیگر نباید اینكار تكرار شود و من مصمم هستم با مشروطیت زنده بمانم و با از بین رفتن مشروطیت كشته شوم .

اردشیر جی میگوید هر گاه مایل برفتن بسفارت انگلیس نمیباشید بیایید برویم خانه من چون تبعه انگلیس هستم کسی مزاحم خانه ام نمیشود باز ملك المتكلمین قبول نمیکند و اردشیری مأیوس مراجعت میکند .

اکثر و کلاء مجلس در آن روز بمجلس نیامده بودند و جمعی هم که آمده بودند بمحض شروع جنگ فرار کردند و فقط عده کمی تا آخر پایداری نمودند و نام با افتخار آنها در تاریخ ایران ضبط است .

جنگ با شدت هر چه تمامتر از دو طرف شروع شد قشون ملی مجلس، مسجد سپهسالار، انجمن مظفری که نزدیک خانه ظل السلطان بود و انجمن آذربایجان که در جلو خان مجلس بود سنگر کرده و بمبارزه پرداختند قشون استبداد جلو خان مجلس و تمام خیابانهای اطراف را اشغال کرده بود چندین اراده توپ که در میدان مجلس قرار داده بودند بآتش فشانی شروع کرد و توپهای چندی که در میدان مشق بود و بخوبی میزان شده بود به بمباران مجلس پرداختند و پیاده نظام و در عقب آنها سواره نظام بحمله شروع کردند .

بریکاد قزاق، فوج ممقانی، فوج سیلاخوری و قراولان خاصه که در تحت ریاست مخصوص امیر بهادر بود در این جنگ پیش قراول بودند و عده زیادی سرباز و سوار ایالات و متفرقه در میدان توپخانه برای تقویت قشون مهاجم متمرکز شده بودند.

در وحله اول حمله و هجوم قواء دولتی بمجلس در مقابل یکمقاومت دلیرانه مجاهدین راه آزادی درهم شکست و قشون مهاجم رو بفرار گذارد و قسمتی از میدان مجلس آزاد شد و در نتیجه کشته شدن توپچیهاییکه توپهای آنها در صف مقدم بود چند اراده توپ بدون محافظ در جلو خان مجلس باقیماند مجاهدین که از این پیشرفت خود تشجیع شده بودند برای بغیمت گرفتن توپها درب مجلس را باز کردند و چند نفر بسرکردگی مرحوم اسدالله خان جهانگیر عمه زاده مرحوم میرزا جهانگیر خان در میان گلوله توپ و تفنگ خود را بتوپها رسانیده و آنها را در تصرف در آورده بطرف مجلس کشیدند ولی غفلتاً شلیک شدیدی از طرف قشون دولتی شد و اسدالله خان شهید گردید و چند نفر مجروح شدند.

نعل اسدالله خان را بحیاط مجلس آوردند مرحوم ملک المتکلمین آن جسد بی روح را در آغوش کشیده و او را مجاهد در راه خدا و آزادی نا امید و از افتخاری که نصیب این شهید سعید شده سایر مدافعین را تشجیع نمود.

لیا خف فرمانده کل که از عقب نشینی قشون دولتی پریشان شده بود فوراً حکم کرد که صاحب منصبان روسی فرماندهی قسمتهای مختلف را در دست بگیرند و امر نمود بلا درنگ حمله عمومی شروع شود.

با کمال تأسف در همان موقع که مجاهدین در نیجه پیشرفت مختصری که کرده بودند تشجیع شده و حرارتی در آنها پیدا شد، بود آقایان بهبهانی و سایر علماء که در مجلس بودند عده ای را باو آن بسنگرها فرستادند و مجاهدین را قسم میدادند که برادر کشی نکنند و دست از جنگ بکشند حتی از طرف مرحوم بهبهانی بآنها پیغام داده شده که من فوراً با هر خطری هست بیابغ شاه میروم و به جنگ و خون ریزی خاتمه میدهم.

عده‌ای از مجاهدین با حال تأسف سنگرها را ترك کردند و گریه‌کنان تفنگهای خود را دور انداخته از درب عقب مجلس بیرون رفتند عده دیگر گوش نداده مردانه تا آخرین ساعت جنگ کردند و در راه وطن شهید شدند.

آقایان طباطبائی و بهبهانی در همان موقعیکه آتش جنگ در کمال شدت شعله‌ور بود بگذاردن نماز وحشت پرداختند و بجای اینکه مجاهدین را تشویق بپایداری و دفاع از مشروطیت نمایند برای اینکه خونریزی نشود آنها را مجبور بترك جنگ و پائین آمدن از سنگرها کردند و توجه باین نکته نفرموده بودند که اگر پیغمبر اکرم در جنگها نماز و دعا میکرد شمشیر علی‌ایه السلام هم وظیفه خود را انجام میداد باری چون قشون مهاجم حس کرد که سستی در ارکان مشروطه خواهان پیدا شده و از شدت تیراندازی و مدافعه آنها کاسته شده بطور جمعی بهجوم پرداختند و باشلیك شدید توپخانه پیشروی مهمی نائل شدند و پس از کشمکش سهمگینی موفق شدند قسمتی از سنگرها را و سپس باغ بهارستان را اشغال کنند.

مجاهدین بحکم اجبار متفرق شده راه فرار پیش گرفتند و عده کمی از سران مشروطه خواهان که در مجلس باقیمانده بودند مجبور شدند مجلس را ترك کرده در محل دیگری جمع شوند.

مرحوم ملك المتكلمین بر این عقیده بود که اگر ممکن شود خود را بحضرت عبدالعظیم برسانند و افراد مفرق شده را در آن زاویه مقدسه جمع کنند ولی معلوم نشد که برانهمائی چه کسی آقایان طباطبائی و بهبهانی و سایرین بطرف پارك امین الدوله که در طرف شمالی مجلس بود روانه شدند و دیگرانهم بدون آنکه فکری یا نقشه‌ای در نظر داشته باشند از عقب آنها روانه شدند در اینجا ناگفته نماند از صد و بیست انجمن که بنام طرفداری از مشروطیت در طهران منعقد میشد فقط انجمن آذربایجان و انجمن مظفری در جنگ شرکت کردند و اکثر افراد آن دو انجمن جان خود را در راه آزادی فدا کردند.

اداره روزنامه روح القدس دریکی از بالاخانه‌های خیابان چراغ برق بود و این

خیابان از طرف نظامیان اشغال شده بود همینکه نائره جنگ مشتعل شد مرحوم روح - القدس که در اداره روزنامه بود یکه و تنها در مقابل هزارها سرباز مسلح که خیابان را اشغال کرده و بطرف مجلس رهسپار بودند بجنگ پرداخت و چند نفر از مهاجمین را کشت و عده ای را مجروح کرد تا اینکه اداره روزنامه بدست قشون استبداد اشغال شد و آن آزاد مرد با شهامت باتنی مجروح ولی روحی توانا و سرکش بدست مهاجمین گرفتار گشت .

و چنانچه در تاریخ شهداء مشروطیت بتفصیل ذکر شده پس از آنکه سربازها با سرنیزه و تهننگ او را از پای در میآوردند آن بدن نیم جانرا بیاغ شاه برده و زنجیر کردند و پس از چند روز شهیدش میکنند و نعش او را در چاه میاندازند .

پس از آنکه سران مشروطه طلبان آقایان طباطبائی بهبهانی ملک المتکلمین - میرزا جهانگیر خان مستشار الدوله حکیم الملك امام جمعه خوئی حاجی میرزا ابراهیم آقاممتاز الدوله ، قاضی قزوینی ، آقا میرزا سید محمد بهبهانی ، بهاء الواعظین ، مساوات میرزا داود خان علی آبادی و عده دیگر به پارك امین الدوله میسروند و در زیر درختان وسط باغ به مشورت میپردازند ، مرحوم طباطبائی می گوید جان ملك المتکلمین در خطر است و باید بهر وسیله که ممکن است ایشان را حفظ کرد امین الدوله جواب میدهد من يك خلوت کوچکی در گوشه باغ دارم که از هر جهت محفوظ است که ایشان را بطوریکه کسی نفهمد به آنجا برده مخفی میکنم .

امین الدوله شخصاً مرحوم ملك المتکلمین قاضی قزوینی ، بهاء الواعظین محمد علی ملک زاده و دو نفر دیگر را به آن خانه برده و در خانه را قفل میکند هنوز چند دقیقه از توقف آنها در حیات خلوت نگذشته بود علی خان نامیکه از مستخدمین امین الدوله بود ولی مشروطه خواه از پشت بام داخل خلوت میشود و می گوید من نزدیک تلفون بودم و بگوش خودم شنیدم که امین الدوله به محمد علی شاه تلفون کرد که ملك المتکلمین و چند نفر از مشروطه خواهان را در محل مناسبی نگاه داشته ام و منتظر امر مبارك هستم .

پس از این خبر بناچار این چند نفر با کمك علی خان درب حیات را شکسته و از راهی که علی خان بآنها نشان داده بود از بارك امین الدوله بیرون میروند و چند دقیقه در کوچه های پشت بارك نزدیک مریضخانه امریکائیها سرگردان می مانند محمد علی ملک زاده چنین نقل میکند من به پدرم گفتم که مریضخانه امریکائیها نزدیک است و محل امنی است شما هم که چندی قبل میخواستید چشم خودتان را عمل کنید بیایید برویم بمریضخانه پدرم جواب داد منظور حفظ جان من نیست باید کاری کرد که مشروطیت از میان نرود اگر مشروطه از میان برود زنده بودن من دیگر چه فایده دارد اگر ممکن است مرا بحضرت عبدالعظیم ببرید تا شاید آنجا بتوانیم مشروطه خواهان را جمع کرده و نگذاریم چراغ آزادی خاموش شود و الا مریضخانه هم متعلق به اجانب است و رفتن به مریضخانه امریکائیها که حکم پناهنده شدن به اجانب را دارد.

چون منزل میرزا سید حسن حبل المتین نزدیک بود یکی از همراهان میگوید بهتر است که برویم منزل حبل المتین.

میرزا تقی خان رشتی که با آنها همراه بود به منزل میرزا سید حسن میرود و به او میگوید اگر مانعی نیست ملک المتکلمین و چند نفر دیگر به منزل شما بیایند حبل المتین با کمال میل آن عده سرگردان را به خانه خود میپذیرد.

ولی به محض اینکه آنها وارد خانه میشوند زنهای که از شنیدن صدای توپ و تفنگ فوق العاده مضطرب شده بودند بنای گریه و فریاد را میگذارند ملک المتکلمین میگوید نباید این بیچاره ها را مضطرب و پریشان کرد و ممکن است ما را در اینجا دستگیر کنند و خانه حبل المتین هم بغارت برود بهتر است از این خانه بیرون برویم و راهی را که خداوند برای ما مقدر کرده در پیش بگیریم.

هنوز چند قدمی از خانه حبل المتین دور نشده بودند که يك عده

قزاق به سرپرستی قاسم آقا میر پنج که مأمور دستگیری ملک المتکلمین از طرف باغ شاه شده بود آنها را میبینند و فریادی از شادی بلند میکنند که ملک

رایدا کردیم

در موقعیکه میخواستند از خانه جبل المتین بیرون بروند صاحب خانه به ملك المتكلمين تكليف ميكند بهتر است برای آنكه شما را نشانند لباس خود را تغییر بدهید ملك المتكلمين جواب میدهد من نمی ترسم و به این پستیها تن در نمیدهم .

در اینجا ناگفته نماند که یکسال پس از این زمان در موقعیکه مشروطه طلبان قزوین را تسخیر کردند همان قاسم آقارا که سمت ریاست ساخلو قزوین را داشت شکست داده و دستگیر نمودند و بجرم دستگیر کردن ملك المتكلمين تیربارانش کردند .

پس از آنكه قشون استبداد مجلس شورای ملی و مسجد و انجمن مظفری و انجمن آذربایجان را تسخیر میکند هر کس را که می یابند از پای درمی آوردند و آنچه که بدست می آورند غارت میکنند .
در همین بین بآنها خبر میرسد که عده ای از مشروطه طلبان به پارك امين الدوله پناهنده شده اند ،

هزار ها سوار و سرباز چون سیل بنیان کن بطرف پارك سرازیر میشوند . درب و دیوار پارك را منهدم میکنند و با خشمی بی مانند داخل میشوند و آن مظلومین را با تفنگ و سرنیزه در میان میگیرند مرحوم حاج میرزا ابراهیم آقا وکیل شجاع و وطن دوست آذربایجان را در وحله اول شهید میکنند و عده دیگر را مقتول و مجروح مینمایند .

آقای مستشار الدوله و آقای حکیم الملك که از مؤسسين مشروطیت ایران هستند و خوشبختانه در قید حیاتند و آروز در آن قیامت کبرا ناظر وحشیگری های قشون مهاجم بودند شرح این واقعه را بطور تفصیل برای نگارنده نقل کردند و نگارنده آن فاجعه دلخراش را در تاریخ مشروطیت که بنگارش آن اشتغال دارم و امیدوارم بزودی تمام شده و بطبع برسد نوشته ام و در اینجا فقط يك جمله که از آقای

مستشارالدوله است قناعت میکنم .

ما از روز عاشورا چیزها شنیده بودیم ولی من در پارك امين الدوله
روز عاشورا را بچشم خود دیدم .

بغیر از کشتگان و چند نفری که خود را در زیر درختهای انبوه مخفی کرده بودند ساپرین را که از آن جمله مرحوم طباطبائی بهبهانی حاجی امام جمعه خوئی وعده بسیاریرا بایک وضع بی شرمانه که قلم از نوشتن آن عاجز است به باغ شاه شاه که مرکز حکمفرمایی استبداد بود میبرند .

محمد علی ملک زاده که در تمام جریانات مخصوصاً روزهای وحشت ناک آخر همراه و مصاحب پدر بزرگوارش بود چنین نقل میکند پس از آنکه پدرم به اتفاق میرزا جهانگیرخان ، قاضی قزوینی ، ارداقی برادر قاضی مرحوم، میرزا داودخان علی آبادی محمدعلی ملک زاده از خانه میرزا سید حسن حبل المتین بیرون رفتیم هنوز وارد خیابان نشده، بودیم که عده بیشمار قزاق به ریاست قاسم آقا امیر تومان باشمشیر های کشیده و سرنیزه مارا احاطه کردند و فریاد میزدند ملک المتکلمین است و مصمم بودند همه مارا بکشند ولی قاسم آقا مانع شد و گفت اینها مقصر دولت هستند و باید همه آنها را نزد شاه برد و مانع شد که بما صدمه زیادی برسد .

ملک المتکلمین را ترک اسب قاسم آقا سوار کردند و میرزا جهانگیرخان و قاضی را دونفر صاحب منصب دیگر ترک خود گرفتند و مابقی را پیاده در وسط عده ای قزاق بطرف میدان مشق بردند و چون پیاده بودیم در وسط راه آنقدر سرنیزه و ته تفنگ بماها زده بودند که تمام بدنمان مجروح شده بود و خون از تمام اعضاء ما جاری بود .

بمحض اینکه وارد میدان مشق شدیم هزارها افراد مسلح که آنجا جمع بودند بطرف ما حمله ور شدند و مصمم بکشتن همه ماها بودند چنانچه چندین زخم مهلک بمرحوم ملک المتکلمین وارد آوردند و یکی از انگشتهای آن مرحوم در نتیجه ضربه شمشیر یکی از قزاقها قطع شده بود ولی در اینجا هم عده ای از صاحبمنصبان بمیان افتاده و مارا با تن مجروح و بدن خون آلود بطرف عمارت قزاقخانه بردند ماها به درجه ای خون آلود شده بودیم که دیگر نمی توانستیم یکدیگر را بشناسیم .

غلامرضا خان میر پنج فحش زیادی به ماها میداد .

مرحوم میرزا جهانگیر خان به او گفت ای مرد بی شرف که خود را ایرانی میدانم
مارا بجزم وطن دوستی و عدالت خواهی بحکم لیاخف روسی به این روز در آورده
اند و تو برای خوش آمد اجانب بما فحش و ناسزا میگوئی لعنت بر تو ای مرد اجنبی
پرست بی شرم .

در همان حال که غلامرضا خان میر پنج به پدرم ناسزا میگفت يك صاحب منصب
جوانیکه رتبه سروانی داشت باحال آشفته پیش آمد و گفت جناب ملك المتكلمين
من از بی شرمی این شخص که برای حمایت از روسها به شخص محترم جنابعالی بی
احترامی میکند معذرت میخواهم این شخص پست و بی شرف است و هرگاه شرافت
داشت و ایرانی بود بشخص جنابعالی که مایه افتخار ایران هستید و جان خود را
برای حفظ مملکت نثار کرده اید اینگونه بی احترامی نمیکرد سپس بنا کرد بگریه
کردن و به روسها و لیاخف فحش دادن بعد به پدرم گفت هر فرمایشی داشته باشید بادل
و جان فرمانبردار هستم . پدرم گفت ضعف زیاد دارم اگر ممکن است يك گیلان
آب یا يك فنجان شربت با مختصری نان به ما بدهید زیرا میخواهم برای آنچه مقدر
شده تحمل و توانائی خود را از دست ندهم پس از چند دقیقه همان جوان مقداری
نان و پنیر برای ما آورد ولی بتپیه شربت موفق نشده بود .

چون میرزا جهانگیر خان را بواسطه تندیکه باغلامرضا خان سرتیپ کرده بودند و
در يك اطاق تنها حبس کردند پدرم گفت من باید تا ساعت آخر با میرزا جهانگیر-
خان باشم و خواهش کرد او را نزد ما بیاورند بر خلاف انتظار تقاضای پدرم پذیرفته
شد زیرا میرزا جهانگیر خان را باحال ناتوانیکه قلم از ذکر آن عاجز است نزد ما آوردند
در همان حال یک نفر صاحب منصب روسی وارد اطاقیکه ما در آن حبس بودیم
شد و با خشم و غضب پاهای خود را روی زمین کوبید و دندانهای خود را بهم فشار
داد و گفت ملك دين اسلام را خوب رواج دادی و مشروطه را خوب درست کردی
حال تا میخواهی اینجا نماز بخوان تا در آخرت به بهشت بروی .

پس از چند دقیقه سرهنگ عزيز الله خان که طیب قزاقخانه بود آمد و زخمهای

ما را پانسمان کرد ، پدرم به او گفت که بواسطه خون زیادیکه از جراحات بدنم رفته پیراهنم به تنم چسبیده است و خیلی در زحمت هستم اگر ممکن است يك پیراهن بمن بدهید .

دکتر با کمال جوان مردی و مهربانی پیراهنی آورد و با کمال ملایمت پیراهن پدرم را که آلوده بخون بود و روی زخمها چسبیده بود از تنش بیرون آورد و پیراهن تازه را به او پوشانید و زخمهای خون آلود را مجدداً بست و تمیز کرد .

در همان حین باقر بقال و حمزه سربازرا که هر دو از مشروطه خواهان بودند در مقابل چشم ما تیر باران کردند و بدن آنها را در میان میدان انداختند

ما در حدود دو ساعت در قزاقخانه بودیم و هنوز خون از جراحات بدن ما جاری بود که بحکم لیاخف رئیس قزاقخانه امر شد ما را بطرف باغشاه ببرند اول چند اراده توپ حاضر کردند و خواستند ما را روی توپها نشانیده بباغشاه ببرند بعد نمیدانم بچه جهت نظر آنها تغییر کرد همه ما ها را پیاده کردند و هر دو نفر را بيك طناب بستند و سر طناب را بدست يك قزاق سوار دادند و دستور دادند ما را باین ترتیب کشان کشان بطرف باغشاه ببرند .

چون قزاق ها میخواستند بما بیشتر صدمه بزنند این بود که بسرعت حرکت میکردند و ما مجبور بودیم عقب اسبها بدویم من و میرزا داود خان را بيك طناب بسته بودند . و پدرم و قاضی قزوینی را هم بيك طناب

برای من که جوان بودم دویدن چندان مشکل نبود ولی برای پدرم و قاضی مرحوم بیش از حد تصور سخت گذشت و چندین دفعه زمین خوردند و قزاقها آنها را با ضرب شلاق بلند کردند .

عده زیادی مردم در خیابان جمع شده بودند و با يك حال بهت و سکوت آن وضعیت را نگاه میکردند .

سر چهار راه حسن آباد يك پیر مردی تنگ آبی دردست داشت با کمال بی شرمی پیش آمد و بمیرزا داود خان گفت ای بابی برای رضای خدا این تنگ

را بسرت میزنم و تنگ را بر سر میرزا داودخان کوبید .
خون از سر صورت آنمرد آزادبخواه جاری شد و اشک از دیده گانش
فرو ریخت .

سید پیری که در آن نزدیکی ایستاده بود و با حال تأثر ما را تماشا میکرد
بی اختیار اینشعر را خواند .

قرآن کنند حفظ به طاهها کشند تیغ یاسین کنند حرز و امام زمان کشند

هنوز فاصله زیادی با باغ شاه داشتیم که عده زیادی سرباز قزاق اوباش با
شمشیرهای کشیده و چوب چماق به استقبال ما آمدند و ما را در میان گرفتند و
کردند آنچه را که قلم از نوشتن آن عاجز است در این میان عده ای فریاد کردند که
اینها را نباید کشت آنها باید استنطاق شوند و اسرار خود را فاش کنه این بود که
بزحمت ما را از دست آن ظالمان نجات دادند و بردند در باغشاه زیر یک چادری
مجبوس کردند سپس عده دیگری از مشروطه خواهان را که بروز ما مبتلا شده بودند
و خون از سر صورتشان جاری بود بما ملحق کردند سپس زنجیر بزرگی آورده
و همه ما را بآن بستند و چون در آن زنجیر جایی برای میرزا جهانگیر
خان نبود یک زنجیر شکاری بگردن میرزا جهانگیر خان گذاردند ، مرحوم میرزا
جهانگیرخان بفراشها التماس کرد که من جوان هستم و بیشتر میتوانم تحمل مصائب
را بنمایم خواهش میکنم ملك المتكلمين را از آن زنجیر بزرگ که فوق العاده در
زحمت است بازکنید و این زنجیر شکاری را بگردن او بگذارید و مرا بجای او بزنجیر
بزرگ ببندید فراشها از این جوان مردی میرزا جهانگیر خان در آن موقع در تعجب
شدند و با درخواست او موافقت کردند و پدرم را با زنجیر شکاری مقید کردند .

مردمیکه اطراف ما را گرفته بودند بما فحش میدادند و آب دهن بطرف ما می
انداختند روح القدس که مرد شجاع و غیوری بود و چنانچه در صفحات پیش بدان
اشاره کردیم شخصاً چندین نفر از قشون دولتی را کشته بود بنای پرخاش را نسبت
بقزاقها گذارد و آنها را پست و بی شرف و اجنبی پرست خواند قزاقها که چنین

انتظاری از یکنفر محبوس مجروح نداشتند بطرف او حمله کردند روح القدس که وسیله برای دفاع خود نداشت دست در جیب خود کرده يك گلوله ریسمان بیرون آورد و بطرف آنها پرتاب کرد قزاقها خیال کردند که بمی بطرف آنها پرتاب شده همگی روی هم ریخته فرار کردند و این عمل سبب خنده و تفریح چند ثانیه مآشد هنوز غروب نشده بود که چند نفر قزاق آمده پدرم و میرزا جهانگیر خان وقاضی را نزد لیاخف فرمانده قشون دولتی که خود را در آنوقت چون سرداری فاتح مینداشت بردند ما تصور کردیم که آنها را برده اند بکشند ولی پس از نیم ساعت برگردانیدند.

محبوسین از پدرم سوال کردند که لیاخف بشما چه گفت پدرم گفت که لیاخف مرا مخاطب قرار داده گفت ملك المتكلمين آیا بخاطر داری که چندین مرتبه از طرف سفارت و خود من بتو پیشنهاد شد که از این راه ناصواب که در پیش گرفته ای منصرف شوی و از دشمنی و مخالفت با امپراطور دست برداری و دوستی ما را بپذیری اینست عاقبت کسیکه با امپراطور معظم روسیه مخالفت کند و با سیاست و منافع دولت روسیه در ایران کج تابی کند تورا فردا خواهند کشت و بنتیجه اعمال خود خواهی رسید.

عبدالله خان سرهنك که در آن زمان آجودان لیاخف بود و در آن جلسه حضور داشت چنین نقل میکند وقتیکه ملك المتكلمين را با آن حال زار و ریشخون آلود و بدن مجروح و لباس های پاره نزد لیاخف آوردند آن قیافه ملكوتی و متانت و وقار و قدرت ایمان و اتكاء بنفس چنان لیاخف را تحت تاثیر قرار داد که از دیدن ملك المتكلمين رنگ از صورتش پرید و چند دقیقه ساکت ماند سپس بنای سرزنش را گذارد و گفت آنچه را که از یکنفر صاحب منصب خارجی دشمن ایران و مشروطیت انتظار میرفت.

در تمام طول مدتیکه لیاخف صحبت میکرد ملك المتكلمين بدون آنکه کلمه ای جواب بدهد با سمان نگاه میکرد و پس از آنکه حرفهای لیاخف تمام شد

بدون آنکه اعتنائی باو بکنند صورت خود را بطرف رفقاییش میرزا جهانگیر خان و قاضی برگردانید و شعر را که مفهوش این بود ترك جان و اهل عیال در راه عشق اول منزل است خواند .

سپس ما را زنجیر کرده از چادر بیرون بردند و در يك اطاقیكه نه فرش داشت و نه انائیه حبس کردند و در اطاق را بستند پدرم در بالای اطاق زنجیر بود و من كه در آخر زنجیر بودم دم در اطاق واقع شده بودم و از دور بودن پدرم خیلی ناراحت بودم آنشب را تا صبح کسی نخواست و همگی با بدنهای مجروح و برهنه در روی خاک سرد افتاده بودند و ناله میکردند .

بعضی از محبوسین خیلی بی تابى میکردند پدرم به آنها دلدارى میداد و گاهى آنها را از ضعف نفس تقبیح میکرد . و چنین گفت :

ما در راه خدا و خدمت بملت دچار این سختى شده ایم و در پیشگاه خداوند و تاریخ اجر عظیم خواهیم داشت .

شما باید چنان شجاعت و از خود گذشتگی نشان بدهید كه سر مشق سایر ایرانیهای وطن پرست بشوید و شخصیت خود را در مقابل دشمنان مشروطیت و مملكت نشان بدهید سپس چنین گفت فردا مرا و میرزا جهانگیر خان را خواهند كشت ولى شما كاری ندارند و شما زنده خواهید ماند و امیدواریم روزی به آنچه كه آرزو مند بودیم برسید و از میوه آزادی برخوردار شوید من برای خودم نگران نیستم زیرا در زندگانیم آنچه از دستم برآمد برای نجات ملت ایران از قید اسارت و بندگی و هدایت آنها در راه سعادت و صلاح كوشش كردم و حال تخم مشروطیت و آزادی را باخون خودم آبیاری میکنم و روزی خواهد رسید كه این گلها نیکه رنگ خون من و شهدای راه آزادی را دارند از خاک وطن سر در آورده و ایران را گلستان كنند ،

ولى برای میرزا جهانگیر خان خیلی متأثر هستم زیرا او هنوز جوان

است و اگر زنده بماند میتواند خدمات بسیار در راه وصول بمشروطیت بکند .

توضیح آنکه در آن زمان مرحوم ملك المتكلمين چهل و هشت سال قمری و مرحوم میرزا جهانگیر خان سی و سه سال داشت .

ظهير السلطان که یکی از محبوسين بود برای نگارنده نقل کرد که مرحوم ملك المتكلمين آنشب طوری با اطمینان و اعتماد و فصاحت و قلبی مطمئن صحبت میکرد که همه ما حیران شده بودیم به یکی از محبوسين که خیلی پریشان حال بود چنین گفت البلاء لالولاء .

« همیشه در این دنیا مردمانیکه سطح فکر و دانششان ازدیگران بالاتر بود و دامن همت برای نجات خلق و دفع ستمگری بکمر زده اند دچار آینگونه مصائب شده اند سپس اینشعر را خواند .

کاش گشاده نبود چشم من و گوش من

دشمن جان من است عقل من و هوش من

آقای ارداقی برادر مرحوم قاضی قزوینی که خود یکی از محبوسين باغشاه بود و شمه ای از آنشب تاریخی را در یکی از جراید طهران نوشته بود چنین نقل میکند که آنشب را مرحوم ملك المتكلمين مکرر با قاضی مرحوم شوخی میکرد و چون ایام عادی صحبت مینمود و کمترین تزلزل و فتوری در او دیده نمیشد ،

آقای طالفانی که از محبوسين بود نقل میکند که ملك المتكلمين ما را خطاب کرد و گفت رفقا فرضاً ما چند سال دیگر زنده ماندیم و چندین خروار نان و برنج خوردیم عاقبت مرك برای همه ماها حتمی است پس بهتر اینست که با افتخار از دنیا برویم و ناظر این دستگاهیکه فعلاً اجانب در او حکمفرمائی میکنند نباشیم و روزهای سیاهی که این پادشاه بی خرد بمصلحت و منافع دولت اجنبی در مملکت ایران پیش آورده نه بینیم .

پدرم بمن فرمود فرزند کاری بکن که تا من زنده هستم تو را شناسند زیرا این مردمان بی رحم برای اینکه بیشتر مرا صدمه بزنند اگر بفهمند که تو پسر من هستی ممکن است تو را در جلو چشم من بکشند ولی پس از کشته شدن من بتو کاری نخواهند داشت و پس از چندی تو را آزاد خواهند کرد ، و برای اینکه سایر محبوسین هم متوجه این نکته باشند و مستحفظین هم بشنوند با صدای بلند مرا مخاطب قرار داده فرمودند پسر جان تو را چرا گرفته اند تو گویا شاگرد مدرسه هستی و در این کارها وارد نبوده ای یقیناً اشتباه کرده اند و البته تو را مستخلص خواهند کرد که بروی تحصیلات خود را تمام کنی .

در آخر شب مارا باهمان زنجیر بزرگ که بسته بودند برای رفع احتیاج طبیعی بیرون بودند و در مراجعت از حسن اتفاق من سرزنجیر واقع شده بود^۳ و طبعاً در پهلوی پدرم که بالای اطاق زنجیر بود واقع شدم از این پیش آمد پدرم خیلی خوشحال شد و منم مثل اینکه از تنهایی بیرون آمده باشم اطمینانی در قلب خود حس کردم از پدرم احوال پرسی کردم فرمودند حال خوب است ولی جراحت انگشتم خیلی اذیت میکند من از بی کسی و پریشانی مادرم اظهار نگرانی کردم و گفتم اگر در خانه ما ریخته باشند و غارت کرده باشند نمیدانم بسر او چه آمده است .

فرمودند مگر نه اینکه ما عهد کرده بودیم که جان و عیال و هستی خود را در راه آزادی و عدالت فدا کنیم ، اینک موقع آن رسیده که همگی به عهد خود وفا کنیم و هر یک در سهم خود با شجاعت مصائب را تحمل نماییم .

پس فرمود درست گوش بده و آنچه بتو میگویم فراموش نکنی ، به برادرانت که در بیروت مشغول تحصیل هستند بنویس که من بشما وصیت میکنم که با هر دشواریهاییکه در پیش است تحصیلات خود را تمام کنید زیرا تمام این بدبختیهایکه ما مبتلا شده ایم در نتیجه جهل و نادانی مردم است و تا نور علم و دانش ارواح و قلوب مردم را روشن نکرده و در جهل و

نادانی زیست می کنند همین آتش است و همین گاسه و نیز من از شما انتظار دارم که رویه پدر را شعار خود قرار دهید و خدمت به مملکت و مجاهدت در راه مشروطیت و آزادی را وجه همت خود قرار داده و خود را برای ایران بخواهید نه ایران را برای خود من برای شما نام نیک به ارث گذاردم و امیدوارم با سر بلندی و شرافت در تحت لواء خدمت بنوع و عدالت آنچه را که من بدست شما می سپارم حفظ و روح مرا از خود شاد و راضی کنید سپس اضافه فرمود مایوس نباش روزهای خوش و خرمی پیش خواهد آمد و عقرب آفتاب آزادی از افق ایران طلوع خواهد کرد و بانور خود تمام ناپاکیها را از میان خواهد برد .

در آتیه ملت ایران باز ماندگان مرا با نظر احترام خواهند نگرست و دوستان زیادیکه در میان آزادمردان دارم شما ها را گرامی خواهند شمرد ، بشرط آنکه شما هم از راه تقوای و ایران دوستی منحرف نشوید و خود را شایسته پدری که تمام عمر و جان خود را بخدمت ابناء وطن و برای بدست آوردن آزادی و عدالت و نجات هموطنان خود از زیر بار ظلم و فساد صرف کرد باشید.

هنوز صحبت پدرم با من تمام نشده بود که نایب باقرخان صاحب منصب قزاق وارد شد که پدرم و میرزا جهانگیرخان را ببرد از غرائب آنکه آنچه خواست قفل زنجیر پدرم را با کلیدی که در دست داشت باز کند نشد ناچار قفل را شکسته و پدرم و میرزا جهانگیر خان را بیرون بردند من از پدرم پرسیدم شما را کجا می برند با همان خونسردی و شهامت که عادت او بود جواب داد ما را میبرند بکشند سپس رو به مجوسین کرد و گفت رفقا خدا حافظ

فصل بیست و هفتم

گفتگو با شاه

پس از آنکه ملك المتكلمين و ميرزا جهانگیرخان را از زنجیر باز کردند آنها را در میان جمع زیادی از صاحب منصبان قزاق و فراش و درباریان حضور محمد علیشاه بردند *

شهامت و شخصیتی که ملك المتكلمين در گفتگوی با محمدعلیشاه از خود نشان داد تا سالها بعد از مشروطیت نقل مجلس مشروطه طلبان و جراید ملی و ناطقین و خطبا بود و از آن به خود می بالیدند *

شاهزاده ابوالحسن میرزا شیخ رئیس که یکی از دانشمندان عصر خود و از برگزیدگان مشروطه طلبان بود و در آن زمان در باغ شاه محبوس و وزیر زنجیر بود و این شعر را در همان ایام سروده *

خواهی که آهت بر کند صد سلسله بیدار را منت بکش گردن بنه زنجیر استبداد را و خود از نزدیک شاهد آن فجایع بود مکرر در مجامع عمومی و در روی منبر این واقعه را چنین ذکر میکرد *

پس از آنکه عمال استبداد آن آزاد مرد یگانه و خطیب دانشمند و علمدار آزادی و دشمن جور و ستمگری را بحضور آن پادشاه جبل که مظهر قساوت و بی رحمی و فساد و پست فطرتی بود بردند چنان قوت نفس و نیروی ایمان از خود نشان داد که همگی در حیرت شدند *

محمد علیشاه که با زور اجانب بر ملت خود ظفر یافته بود و بر خلاف عهد و قسمیکه با قرآن مجید مکرر در حفظ مشروطیت خورده بود از منهدم کردن مشروطیت و حقوق ملت چنان سرمست بود که سر از پانمیشناخت و درباریان و صاحب منصبانیکه اطراف او بودند چون کسانیکه کشوری را از دشمن گرفته و یا وطن را از تجاوز بیگانگان نجات داده سر از پا نمی شناختند با کبر و غروریکه قلم از ذکر آن عاجز است ملك المتكلمين را مخاطب قرار داده و پس از ادای کلماتیکه شایسته خود او بود چنین گفت *

مملکتیکه هزار ها سال در زیر سایه پادشاهان که سایه خدا هستند زندگی میکرد بخود سری دچار انقلاب و هرج مرج کردی و رعایا که بنده گان ما هستند به خود سری و مداخله در امور دولت و ادار نمودی مشروطیت که بر طبق رای بسیاری از علماء بزرگ مخالف شریعت اسلام است بر قرار نمودی و خواستی از این راه اعتبار سلطنت و شوکت دولت را از میان ببری و دین مزدك و بابی گری را در ایران رواج بدهی و ریشه خاندان سلطنت را از بیخ بر کنی و برای ازین بردن من دسیسه ها نمودی و اسباب چنینها کردی *

آنچه لازمه نصیحت بود بوسیله معتمدین خود بتو کردم حتی وعده دادم که اگر مقصودت از این آشوبیکه بر پا کرده استفاده است من تو را یبنیاز خواهم کرد و هرگاه مقام و منزلتی میخواهی آنرا در پیشگاه سلطنت باید جستجو کنی همه نصایح مرا به بی اعتنائی گذراندی و به دیر السلطان و ارشدالدوله پرخاش کرده بمن ناسزا گفتی حتی اخیراً راضی شدم که برای چندی ایران را با مخارجیکه از طرف دولت بتو داده میشد ترك کنی شاید بتوانیم از این هرج و مرج و انقلابات جلوگیری کنیم *

باز تمکین نکردی و از خود سری و لجاجت دست بردن داشتی تا اینکه کار را به جنگ و خون ریزی کشیدی و روزگار خود را سیاه کردی. حال در تلافی آنچه کرده، ترا به بدترین وضعی خواهم کشت، تا عبرت برای دیگران شود، و

دیگر کسی از رعایا و بنده گان ما جرئت نکنند در مقابل مقام سلطنت گستاخی و زبان درازی کنند، و حقوق و اختیاراتیکه خداوند به پادشاهان عطا فرموده محدود کرده و بخواهند اختیارات عالیّه را بدست اجامر و اوباش بدهند
ملك المتكلمين با عزمی را سخ بدون آنكه كمترین تزلزلی در ارکان وجودش راه یافته باشد، یا ضعف نفسی از خود نشان بدهد با کمال شجاعت چون کسی كه در مجمع انسی صحبت میکند، با کمال فصاحت و متانت چنین جواب داد

ای پادشاه . کوشش من برای این بود که مملکت ایران از این تاریکی جهل و نادانی و فقر و پریشانی بیرون آمده در ردیف ملل بزرگ جهان جای گیرد •

سعی من برای این بود که ایران مقامی را که در تاریخ گذشته داشته و بر جهانیان حکمرمائی میکرد بدست بیاورد نه اینکه دست نشانده اجانب شود و دیگران به آن فرمانروائی کنند •

مجاهدت من بر این بود که شاهنشاه ایران در ردیف امپراتوران بزرگ جهان جایگیرد، و بر يك ملت متمدن و آگاه به مقتضیات زمان و مرفقی سلطنت کند و چون ترقی ملك و ملت جز در تحت لواء قانون و عدالت و بسط دانش و تربیت میسر نبود و برای وصول بمدارج عالیّه تمدن و هم قدم شدن با کاروان علم که دنیا را در تحت نفوذ خود قرار داده و عنقریب عالم شرق را از انوار تابناك خود روشن خواهد نمود راهی جز بر قراری حکومت مشروطه و بسط عدالت و شرکت دادن برگزیدگان ملت در تقدیرات خود نبود •

ناچار همان راهی را که دنیای متمدن را باین مقام شامخ علم و صنعت رسانیده در پیش گرفتم، و این راه صواب را در مصلحت پادشاه و ملت

خود تشخیص داده بودم ♦

و اگر راهی غیر از این پیش گرفته بودم و از نصایح بیخردانه درباریان که جز منافع شخصی و ستمکاری منظوری ندارند و در نتیجه کار ملک و ملت را به این درجه از مذلت و پستی سوق داده اند و اجانب را بر تمام شئون مملکت مسلط کرده اند پیروی کرده بودم اول بتو که پادشاه ایران هستی و سعادت و شقاوت ایران در درجه اول بتو متوجه است خیانت کرده بودم ♦

زیرا اگر مملکت ایران به اوج ترقی و سعادت نائل شود و از ترقیات محیر العقول دنیا بهره مند گردد و در ردیف ممالک راقیه قرار گیرد منافع و افتخارات آن اول متوجه شخص تو خواهد شد ♦

سپس با دست بطرف میرزا جهانگیر خان که با لباسهای پاره و خون آلود و سر تا پا مجروح در کنارش ایستاده بود کرد چنین گفت ♦

بدبختانه اینست حاصل سلطنت و فرمانفرمائی تو بر ملت ایران و اینست حاصل قسمهائی که برای حفظ مشروطیت و سعادت ملت خوردی و اما اینکه مرا به کشته شدن تهدید کردی و حکم قتل مرا صادر نمودی بدان که از کشته شدن من نتیجه عاید تو نخواهد شد و منفعتی نخواهی برد زیرا از هر قطره خون من ملک المتکلمینی بوجود خواهد آمد و پرچم عدالت و مشروطیت خواهند بر افراشت ♦

محمد علیشاه از جمله اخیر گفته های ملک المتکلمین چنان بر افروخت که فریاد کرد من تو را بطوری خواهم کشت که خونت ریخته نشود و سپس به حاجب الدوله و درخیمان و فراشها گفت بروید این مرد را طناب ببندازید آقای علیمقی کوثری لیسانسیه دانشگاه طهران که رساله خاتمه تحصیلاتی

خود را راجع به انقلاب مشروطیت ایران نوشته راجع به این فاجعه چنین مینویسد *

محمد علیشاه دستور داد میرزا جهانگیر خان و روح القدس را تیر باران کنند ولی راجع به ملك المتكلمين گفت بروید این مرد را به درخت ببندید و شکم او را پاره کنید تا بینیم درد این مرد چیست که تا این درجه با من گستاخی و مخالفت میکند *

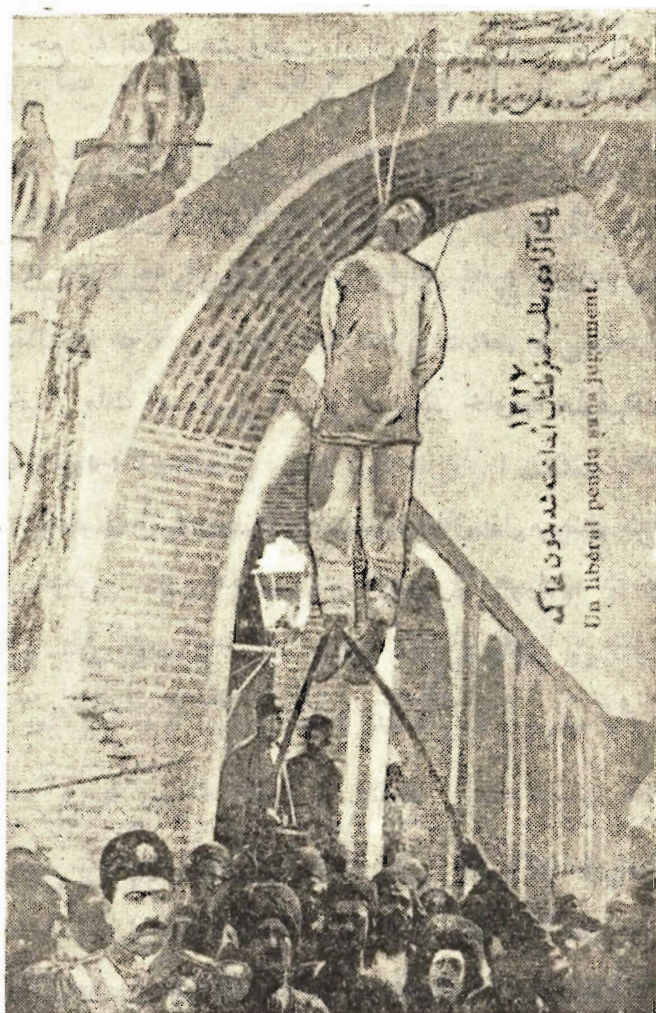
دژخیمان ملك المتكلمين و میرزا جهانگیر خان را بطرف قتلگاه که فاصله زیادی نداشته بردند *

تمام کسانی که آنروز حضور داشتند به اتفاق نقل میکنند که این دو آزاد مرد باچنان عزمی را سخ و قدمهای ثابت بطرف مرك رهسپار شدند که پگوئی مصداق آیه شریفه یا اینها النفس المطمئنه ارجعی الی ربك راضیتاً مرضیه در مورد آنها نازل شده، و از طرف بخشنده آزادی و عدالت به آنها نیروئی فوق العاده عطا گشته *

نایب عبدالکریم که یکی از سران فراشیهای شاهی بود و در این مصیبت شاهد و ناظر بود و پس از شهادت ملك المتكلمين و میرزا جهانگیر خان چنان متأثر و پشیمان شده بود که توبه کرد و خدمت در بار را رها کرد چنین نقل میکند وقتی که ملك المتكلمين را بطرف قتلگاه می بردند در تمام طول راه به آسمان نگاه می کرد *

چون آن مظلومان را بمحل قتلگاه وارد کردند، ملك المتكلمين نگاهی به اطراف کرد و با يك صدائیکه آثار تزلزل و وحشت در او دیده نمیشد ولی فوق العاده متأثر بود، چنانچه گوئی از عالم بالا به او الهام شده این شعر را خواند
ما بارگه دادیم این رفت ستم بر ما تا خود چه رسد خزان بر قصر ستمگاران

سپس بطرف میرزا جهانگیر خان متوجه شد، و میخواست برای آخرین دفعه آندوست جانی خود را در آغوش بگیرد ولی دژخیمان ملنغ شدند و چون از

يك آزادی طلب كه بدون محاكمه طناب انداخته شده
وداع با میرزا جهانگیرخان مایوس شد سر خود را بطرف آسمان بلند کرد و آهسته
گفت در آنجا همدیگر را خواهیم یافت •
دژخیمان كه برای خود نمائی به آقای خود كمال قساوت و ملعنت را بكار
میردند طناب بلندی را كه يك سر او را به توپ بسته بودند بدور گردن آن
آزاد مرد دوران و مؤسس آزادی و مشروطیت و خداوند فصاحت و بیان انداختند و
سر دیگر طناب را چند نفر گرفته •••••

چون خداوند مقدر فرموده بود که بخلاف آنچه محمدعلیشاه میخواست خون این شهید ریخته شود و چنانچه خود او گفته بود از قطرات خورش آزاد مردانی بوجود آیند آن روح نیرومند چنان مقاومتی از خود نشان داد که میرغضبان برای خاتمه دادن بکاریکه مشغول بودند کارد و شمشیرها را کشیده و بدن آن مظلوم را پاره پاره کردند •

و سپس جسد آن دو شهید راه آزادیرا کشیده در خندقیکه نزدیک باغشاه بود انداختند و منظور آنها این بود که بدن این دو شهید طعمه سگها شده و حتی اثری از آنها باقی نماند

ولی در نیمه شب عده از آزادیخواهان با از خود گذشتگی آن دو بدن پاره پاره را از خندق بیرون کشیده و در قبرستان کوچکی که در طرف جنوبی به باغ شاه بود دفن کردند و سيعلم الذین ظلموا ای منقلب ینقلبون •

آقای مستشار الدوله و میرزا سلیمان خان میکنه که در یکی از چادرها زنجیر بودند نقل میکنند که پس از آنکه آن جلادان با آن بی رحمی ملك المتکلمین را شهید کردند، با کمال بی شرمی آمدند و در مقابل چشم ما کاردهای خون آلود خود را در نهر آبیکه از کنار چادر میگذشت شستند و ما با قلبی درد ناک و چشمی گریان ناظر این فاجعه بزرگ بودیم و هر دقیقه انتظار داشتیم که نوبت بمابرسد و ما را هم به آنها ملحق کنند •

فصل بیست و هشتم

اکثر از جراید ایران و خارجه و مورخین تاریخ شهادت مرحوم ملک المتکلمین را نوشته اند و بسیاری از شعرای مشروطه خواه مرثیه ها در شهادت آن مرحوم سروده اند . و ما در اینجا مرثیه ای که آقای معظم السلطنه دولت که یکی از شعرای نامی معاصر و مشروطه خواهان اولیه و در باغ شاه مجبوس بود و خود شاهد و ناظر آن فاجعه تاریخی بود سروده اند مینگاریم .

چون مجلس شوری شد با توپ ستم ویران
گردید اسیر جنک يك نابغه دوران
برخیل سخن سنجان در رتبه (ملک) بودی
ماننده او ناطق نا دیده بخود ایران
خود از فضلاء عصر مشهور (بهشتی) بود
هم بر خطبا سرور (نصرالله) با ایمان
بر قاطبه احرار می بود مهین قائد
مفهوم وطن خواهی آن جوهره انسان
مجلس چو شدی محصور ازخیل زایمان دور
میبود ملک از خشم چون شیر ژیان غرمان
گاهی بسخن میداد خود داد سخن رانی
گاهی به عمل میکرد تشجیح و زدی جولان

در مسجد و ددر مجلس احرار شدی مغلوب
 چون تیر ستم بارید هر لحظه چنان باران
 سیلا خوری و قزاق اهاج ستم کردند
 هر سو که بدست آمد از مردم والاشان
 بردند (بیاغ شاه) سیلا خوریان زاحرار
 سر بی کله و خونین پا برهنه و عریان
 افتاد (ملك) در بند در چنگ گروهی چند
 ز اشار ستم پیشه بی عاطفه و وجدان
 در محنت و رنج او گردنده فلك میریخت
 از چشم ثریا اشك هر دم برخ گیها
 شد وارد (باغشاه) مغلول شه گمراه
 رنج و غم و آزارش کی یافت دمی پایان
 سر تا بقدم مجروح مانند تنی بی روح
 بر شاه ستم پیشه گردید شبی مهمان
 ببا امر شه گمراه در مقتل (باغ شاه)
 در پنجه دژخیمان در ظلمت آن زندان
 موی چو درش سرپوش زنجیر سیه بر دوش
 چون گنج فریدونی دوبار برو غلطان
 چون گشت و را نوبت بر قتل شدی دعوت
 آمد بسوی مقتل با قاتل و زندان بیان
 شد از پی دیدارش استاد که تا بیند
 کاین صید حرم این دم چون نيك سپارد جان
 دریافت (ملك) ز آنسو شه مینگرد بر او
 آن مرد سخن پرور از زجر شده نالان

با دست اشارت کرد بر شاه حقارت کرد
کای شاه شده غافل از دایره یزدان
ما بارگه عدلیم این رقت ستم بر ما
بر قصر ستم کاران تا خود چه رسد خزلان

☆☆☆

بر گردش افکندند یک رشته پرتابی
بی تاب و توان گردید جسم چو مه تابان
آن رشته مستحکم بر حلقه و پیچ و خم
چون (ذو ذنبی) گردید بر گردن خود پیچان
و آنگاه یکی جلاد بنمود بر او بیسداد
بدرید شکم او را با خنجر کی بران
در عالم علوی شد وین دامگه سفلی
آن مرد سخن پرور و آن نادره دوران
تاریخ وطن باقی میدارد و محفوظش
اندر کف یزدان پاینده و جاویدان
و آن یار (جهانگیرش) هم محبس و زنجیرش
گردیده پس از او نیز در راه وطن قربان
بساده بروان او بر نطق و بیان او
هر لحظه دو صد رحمت از بارگه منان
این سانحه را (دولت) دیدنی به غم و محنت
خود بود بی اغشاه مغلول در آن زندان
صد آه از این ماتم و از عاقبت عالم
کاین پایه مظالم را تا کی بیود پایان ؟
معظم السلطنه (دولت) مدیر روزنامه (ایران زمین)

محمد علی ملک زاده نقل میکند پس از آنکه پدرم و میرزا جهانگیر خان را بردند هنوز يك ساعت نگذشته بود که سلطان باقر خان مراجعت کرد و گفت ملک المتکلمین رفت آن دنیا را مشروطه کند •

من از این خبر وحشت بار غش کردم و تا دو روز بطوریکه نقل میکردند بی هوش بودم و چون بهوش آمدم به تب و لرز مبتلا شدم و در تمام ایامیکه در باغ شاه محبوس وزیر زنجیر بودم نوبه میکردم در محبس شبها ما را مرتب شلاق میزدند و فحش میدادند شام نهار مایک قطعه نان بیات و يك دانه خیار بود و بواسطه کمی خوراك و نداشتن بالا پوش همه محبوسین رنجور و مریض شده بودند و اغلب قادر بحرکت نبودند •

مرحوم روح القدس که طبعی سرکش داشت و تحمل نا همزائی فراش ها را نمی کرد و به آنها جواب میداد بیشتر از سایرین مورد زجر و شکنجه آن بیداد گران بود •

یکی از شبها مرحوم قاضی قزوینی بایک صدای محزون و متأثر کننده این اشعار را برای ما خواند •

تا که غیرت مردی شد ز خلق ایرانی

ملک ملت ایران کرد رو به ویرانی

اولین جهانگیران خسروان ما بودند

از کیانیان يك سر تا گروه ساسانی

صیت سطوت ایران بود در جهان معروف

خوانده اگر تاریخ صدق قول من دانی

حال بشنو احوالش با خبر شو از حالش

بین چگونه افتاده روی در بریشانی

و الیان و الاجاه چاکرانه دولت خواه

خلق مملکت رانند جای مملکت رانی

و ا محمد ا زین خلی و اشر ی عتا زین قوم

کافران بما گویند داد از این مسلمانی

این اشعار چنان تاثیری در محبوسین و فراشهای مستحفظ ما کرد که همه با صدای بلند بنای گریستن را گذاردند *

جاسوسان محمدعلیشاه را از هیجانیکه در میان محبوسین پیدا شده بود آگاه کردند و آنمرد بی مروت بر شدت و بی رحمی خود افزود و فرمانداد که ما را با بدترین وضعی تادیب کنند *

دو روز بعد قاضی مرحوم را باحب استرکن مسموم کردند و آن پیرمرد آزادی خواه در زیر آن زنجیر گران دچار چنان تشنجی شده بود که گوئی مفاصل او را از هم جدا میکنند و متصل فریاد میکرد سوختم سوختم ولی آن بی رحمان او را از زنجیر بیرون بردند و بدن متشنج او را در ایوان مقابل انداختند *

و سپس دندانهای او را با سنک شکسته و در روی سر او کوبیدند و آن مظلوم به بدترین وضعیکه قلم از نوشتن آن عاجز است در مقابل چشم ما جا نداد *

چند روز بعد مرحوم روح القدس را با خواری هر چه تمامتر به انبار دولتی که نزدیک ارك سلطنتی بود بردند و پس از صدمات طاقت فرسا که به آن مظلوم وارد آوردند او را با کمال شقاوت خفه کردند و جسدش را در چاه انداختند

فصل بیست و نهم

هنوز دود از خرابیهای مجلس شورای ملی بلند و زمین باغشاه از خون ملك المتكلمين و میرزا جهانگیر خان ترو رنگین بود که قیام عمومی از اکثر نقاط ایران برضد دستگاه استبداد برپا شد و نهضت عمومی در مخالفت با ستمگران باغشاه طنین انداز گردید.

اول آذربایجان علم طغیان را بر مخالفت ستمگران بلند کرد و سپس دامنه نهضت عمومیت پیدا کرده گیلان، مازندران، اصفهان، یزد، کرمان و سایر بلاد دیگر ایران را فرا گرفت و در نتیجه بطوریکه در جلد دوم تاریخ مشروطیت ایران به تفصیل نگاشته ام و امیدوارم عنقریب بطبع رسیده در دسترس عموم گذارده شود.

کاخ استبداد واژگون شد و شجره طیبه آزادی و مشروطیت که باخون پاک ترین فرزندان ایران آبیاری شده سر از خاک وطن بیرون آورد و با انوار تابناک خود افق ایران را روشن نمود و دنیای متمدن را به آتیه این ملت کهن سال که در دوره عمر چندین هزار ساله خود پستیها و بلندیها دیده امیدوار نمود.

پس از یکسال و اندی انقلاب و خونریزی در تمام خاک ایران شهرهائیکه در دست عمال ظلم بود یکی بعد از دیگری سقوط کرده به تصرف آزادیخواهان در آمد و طهران بدست مجاهدین راه آزادی فتح شد و پرچم مشروطیت بر بالای مجلس شورای ملی و عمارات دولتی برافراشته گشت.

از طرف هیئت مدیره انقلاب که زمام حکومت را در دست گرفته بود مراسم

موگواری برای شهداء را مشروطیت اعلام گشت .

قبرستان كوچك واقعه در قسمت شمالی باغشاه كه ملك المتكلمين و ميرزا جهانگیر خان و قاضی قزوینی در آنجا مدفون اند از طرف قاطبه مردم بطور یسنظیری تزین گردید و خیمه و خرگاہی برافراشته شد .

تمام سطح زمین و دیوارها را از گل های رنگارنگ و کتیبه های گوناگون و قالیچه آرایش نمودند و منبر بلندی در صدر مجلس قرار دادند و در حقیقت آن روز را عزای ملی اعلام داشتند و شهر طهران در حال تعطیل بود .
متجاوز از صد هزار نفر از کلیه طبقات بسرکردگی رؤسای خود چون سیل بطرف مزار شهدا رهسپار شدند .

مجاهدین ملی كه طهران را فتح کرده بودند و عده آنها از هزار تجاوز می کرد در حالیکه تفنگهای خود را در حالت عزا بدوش گرفته بودند با دسته های گل اطراف قبرستان را فرا گرفتند .

هیئت حاکمه رؤسای مشروطه خواهان و بر گزیده گان سایر طبقات مخصوصاً روحانیون مشروطه طلب هزارها دسته گل نثار قبر شهدای راه آزادی کردند بطوری كه قبر آن مظلومین كه تا آن تاریخ از خاک پوشیده بود مبدل یك خرمن گل شده بود .

موزيك ملی سرود مشروطیت را مینواخت و مردم بی اختیار گریه میکردند . و افسوس میخوردند از اینکه مؤسسين بزرگ مشروطیت زنده نیستند تا نتیجه مساعی و فداکاریهای خود را بچشم به بینند و از میوه درختیکه کاشته اند بر خوردار شوند .

مرحوم شاهزاده ابوالحسن میرزا شیخ الرئیس كه خود یکی از سران آزادی خواه ایران بود و چندین ماه در باغ شاه زیر زنجیر بود و بزرگترین خطیب آن زمان بشمار میرفت و در فضل دانش و فصاحت بیان نظیر نداشت در میان فریاد رعد آسای شادباد روح ملك المتكلمين میرزا جهانگیر خان قاضی قزوینی زنده باد مشروطیت

که از حلقوم هزارها پیروان مشروطیت بلند بود بالای منبر رفت و پس از خطاب به غرائیکه ادا کرد مفصلاً از زندگانی و شهادت مرحوم ملک المتکلمین و میرزا جهانگیر خان و قاضی مرحوم و سایر شهداء راه آزادی و زحماتیکه برای آزادی ملت ایران کشیده بودند و بالاخره بقیمت خون خود مجدداً مشروطیت را در ایران احیانمودند ایراد کرد و مجلس عزاداری در میان فریادهای شاد باد روان شهدای راه آزادی خاتمه یافت و در روی قبر ملک المتکلمین سنگی که روی آن این آیه شریفه و لاتحسبن الذین قتلوفی سبیل الله امواتاً بل احياء عند ربهم يرزقون کنده شده بود نصب نمودند

فصل سیم

تأثیر شهادت ملك المتكلمين و ميرزا جهانگیر خان در ایران و ممالك متمدنه جهان

همان روز از طرف سفارت انگلیس و سایر سفارتخانه ها در طهران یاد داشت های اعتراض آمیزی بدولت ایران داده شد و این ستمگری را که برخلاف اصول انسانیت تلقی نموده و متذکر شده بودند که حتی در ممالك وحشی هم مردم را بدون محاکمه اعدام نمیکنند.

تمام آژانس های خارجه این فاجعه بزرگ را در کلیه ممالك جهان منتشر کردند و از بیدادگری پادشاه ایران انتقاد نمودند و شهادت سران آزادیخواهان ایران را يك مصیبت بزرگ و لطمه جبران ناپذیری به بنیان آزادی و دموکراسی تلقی نمودند و محمد علیشاه را جابر و ستمگر و مخالف با اصول انسانیت اعلام کردند .
تمام جراید مهم ممالك متمدند جهان در اطراف این فاجعه بزرگ قلم فرسائی نمودند و مقالات مفصلی که نگارنده در تاریخ مشروطیت ایران اکثر آن مقالات را عیناً ترجمه کرده و درج نموده ام منتشر نمودند

روزنامه ماتن که مهمترین جراید فرانسه است چنین نوشته بود همانطوریکه یهود مسیح را که ناجی بشر بود به صلیب کشیدند پادشاه ستمگر و جبار ایران بزرگترین خطیب و مؤسس مشروطیت را به صلیب کشید

روزنامه پتی پاریزین در صفحه اول خود وضعیت شهادت ملك المتكلمين را تصویر کرده و در آن نشان داده بود که عده میر غضب با کاردها دردست برای قطعه

قطعه کردن آن مظلوم هجوم آورده بودند و شرحی از شهامت و قدرت نفس آن مرحوم در موقع کشته شدن نگاشته بود.

روزنامه تایمس لندن و سایر جرایدان انگلستان آن فاجعه تاریخی را بتفصیل نگاشته اند و نیز مستشرقینی که تاریخ مشروطیت ایران را نوشته اند شرح زندگانی و فداکاریهای ملك المتكلمين را در راه آزادی و قدرت سحر آسای خطابه های آن مرحوم و شهادت او را بتفصیل نوشته اند.

روزنامه المنار در مصر مقاله مفصلی در اطراف شهادت مرحوم ملك المتكلمين نگاشته و چنین مینویسد:

ملت ایران که قرنهای تاریکی و تحت شکنجه ظلم و استبداد ستمگران جان میداد بواسطه پیدایش دانشمندان بزرگ چون سید جمال الدین افغانی و خطیب شهر ملك المتكلمين پرده سیاه جهل و استبداد را پاره کرده و بارنج بسیار آزادی و حقوق ملی را در آن سرزمین بدست آوردند و عالم شرق را بیک آینده درخشانی امیدوار نمودند ولی باز هم ظلم و استبداد بر عدالت چیره شد و آن ستاره های درخشان آزادیرا که در افق مشرق ظهور کرده بودند خاموش کرد و جاس مبعوثان را باتوپ ستمگری خراب کردند و سران آزادیخواهان را بایک شقاوت بی نظیری شهید نمودند و ملك المتكلمين بزرگترین خطیب شرق و مؤسس مشروطیت ایران را بابی رحمی بی نظیری شهید کردند.

روزنامه حبل المتین کلکته در مدت یکسال مقالات مفصل در اطراف ستمگری دربار باغشاه، توپ بستن مجلس و شهادت ملك المتكلمين و سایر آزادیخواهان را نگاشت و مردم را برای برانداختن دستگاه استبداد تشویق مینمود.

در شهرهایی که مشروطه طلبان در دست داشتند و توانستند بعناصر استبداد طلب چیره شوند همه روزه خطابه ها و کنفرانسها در اطراف ستمگریهای محمدعلیشاه و درباریان ادا میکردند و بر شهادت بزرگان مشروطیت گریه و زاری مینمودند ایرانیهای مشروطه طلب که از جور استبداد به کشورهای خارجه پناهنده شده

بودند مجالس وانجمنها تأسیس نموده و دنیای متمدن را از فجایع و ستمگری دستگاه استبدادی ایران بکمک میطلبیدند و شقاوتهای آن پادشاه مستبد را بگوش جهانیان میرسانیدند.

علماء بزرگ مشروطه خواه که در نجف اشرف ساکن بودند همه روزه بوسیله احکام و دستخط های تلگرافی مردم را بضدیت با پادشاه مستبد و درباریان ستمگر تشویق میکردند.

بطور تحقیق هر گاه قیام عمومی برضد دستگاه استبداد شروع نشده بود محمد علیشاه تمام عناصر مشروطه خواه مخصوصاً کسانی که در باغشاه حبس و زنجیر بودند شهید میکرد ولی خوشبختانه نهضت عمومی که بلافاصله پس از توپ بستن مجلس در آذربایجان پیاشد چنان او را مضطرب و پریشان کرده بود که جرئت این جسارت را درخود نیافت.

شهادت ملك المتكلمين نه فقط آزادخواهان ایران را عزادار کرده و موجب يك قیام عمومی برضد دستگاه استبداد شد بلکه مستبدین هم از این ضایعه بزرگ و فاجعه بی نظیر و از میان رفتن مردیکه از حیث دانش و بیان یکی از بزرگترین مفاخر ایران بود اظهار تأسف میکردند.

چنانچه آقای میرزا علی یزدی مدرس مدرسه سپهسالار که مرد فاضلی بود ولی از پیروان متعصب استبداد بود و نسبت بمشروطه کینه ورزی میکرد و از دوستان نزدیک حاج شیخ فضل الله که سرسلسله مستبدین و علمدار مخالفین مشروطیت بود چنین نقل میکند.

چندروز پس از شهادت ملك المتكلمين در مجلس درس حاج شیخ فضل الله که صد ها طلاب مستبد در آن حضور داشتند رفتند همگی از باده موفقیت سر مست بودند و برای از میان رفتن مشروطیت اظهار بشاشت میکردند یکی مشروطه را مخالف شرع انور میخواند و دیگری مشروطه طلبان را بایی و بیبدین یاد میکرد صحبت از ملك المتكلمين بمیان آمد حاجی شیخ فضل الله گفت با اینکه ملك المتكلمين از

بزرگترین مخالفین من بود و تمام این انقلابات و پیش آمدهادر نتیجه سعی و کوشش و حسن بیان و نفوذیکه این مرد در جامعه پیدا کرده بود بوجود آمد ولی باید از روی انصاف تصدیق کرد که ایران مردیرا از دست داد که از پانصدسال قبل و تا پانصدسال بعد نظیر او را نداشته و نخواهد داشت .

نیز مرحوم آقای میرزا محسن صدر که بجرم مشروطه خواهی بامرحوم آقا- سیدعبدالله بهبهانی در کرمانشاه حبس بود چنین حکایت میکرد .
یکی از روزها که صحبت از ملك المتكلمين به بیان آمد مرحوم بهبهانی بی اختیار با صدای بلند که معلوم بود از حالت طبیعی بکلی خارج شده بنای گریستن را گذارد و پس از آنکه تسکینی در اعصابش پیدا شد بمن رو کرد و چنین گفت این ظالمان بخیره سری و عناد مردیرا از میان بردند که یکی از بزرگترین مفاخر ایران بود و در شجاعت و مردانگی و ایمان بآزادی و ایران دوستی و فصاحت بیان کسیرا همپایه او ندیده و نمی شناسم و روزی از کرده خود پشیمان خواهند شد و بکیفر اعمال خود خواهند رسید که دیگر راه چاره بر آنها مسدود است .

فصل سی و یکم

پس از آنکه محمد علیشاه و درباریان بآرزوی دیرین خود رسیدند و کاخ ستمگری رادرروی نعلشهادی راه آزادی بنا نهادند بر آن شدند که فکر مشروطه خواهی را برای همیشه از سر زمین ایران براندازند و ریشه آزادی را از بیخ برکنند.

اردوی معظمی مرکب از هزارها سرباز، سوار، قزاق و ایلات برای سرکوبی مشروطه طلبان تبریز بریاست عین الدوله بطرف آذربایجان فرستادند و مجمعی از علماء مستبد بنام مهلس روحانیت مرکب از اشخاصیکه اسامی آنها را ذیلاً مینویسیم برای تحریم مشروطیت در طهران تشکیل دادند و مشروطیت را مخالف باشریعت اسلام اعلام نمودند سپس برگزیدگان علماء و طلاب تهران بریاست حاج شیخ فضل الله و حاج سید ابوالقاسم امام جمعه حضور شاه شرفیاب میشوند و عریضه حرمت مشروطیت را که اشخاص ذیل امضاء کرده بودند تقدیم میکنند:

حاج شیخ فضل الله نوری، حاج میرزا هادی نوری امام جمعه حاج سید ابوالقاسم ظهیر الاسلام، حاجی علی اکبر بروجرودی حاج شیخ عبدالنبی حاج سید علی شوشتری آخوند ملا محمد علی آملی، حاج ملا محمد علی رستم آبادی حاجی آقا یحیی کرمانشاهی شیخ محمد صادق و شیخ محمد علی شریف العلماء با پسرهای ملا محمد کاشانی شیخ حسن سنگلجی شیخ علی اکبر داماد تفرشی شیخ باقر گیلانی شریعتمدار کاشانی شیخ جعفر کلپایگانی سید احمد برادر آقای طباطبائی شیخ جعفر سلطان العلماء تربتی حاج سید محمد تفرشی، شیخ عیسی چاله میدانی، سید حسن شوشتری و چند نفر دیگر

ستارخان سردار ملی

خلاصه استدعای علماء امضاء کننده از پیشگاه همایونی این بود که همه این
خادمین شریعت متفق الکلمه عرضه میداریم که مجلس شورا و مشروطیت مخالف با
قواعد و قوانین اسلام است و کلیه مسلمانها که در تحت لواء سلطنت اسلامی هستیم
ابداً حاضر نیستیم نقضی با اسلام وارد آید و عملی برخلاف شریعت انجام گردد و قسم
میخوریم که نه فقط این خادمین شریعت بلکه تمام ملت ایران مخالف مجلس و مشروطیت

مرحوم صمصام السلطنه بختیاری

میباشند و ما آنرا مخرب دین و مولد هرج و مرج و هتک نوامیس مسلمین میدانیم .
پس از آنکه عریضه فوق بوسیله سی نفر از برگزیده گان علماء تقدیم شاه میشود
از طرف محمد علی شاه دستخط ذیل در جواب آنها صادر میگردد :

جنابان مستطابان حجج الاسلام عزم ما همیشه تقویت اسلام بود حال که مکشوف
داشته اند تاسیس مجلس باقوانین اسلامی منافی است و حکم حرمت داده اند در
اینصورت ما هم بکلی از این خیال منصرف و دیگر عنوان چنین مجلسی نخواهد شد
چند روز بعد عده ای از تجار معروف طهران به تحریک مفاخر الملك حاکم تهران

حضور شاه مشرف میشوند و همان تقاضائیکه علماء از شاه کرده بودند تجدید میکنند کسانیکه دعوت شده بودند بیش از هشتصد نفر بودند ولی فقط نود نفر آنها حاضر میشوند.

صنیع الممالك عرض میکند این آقایان که نماینده کلیه تجار و اصناف تهران هستند از خاکبای مبارک پادشاه اسلام و دین پرور استعدا دارند که چون مشروطیت مخالف با اسلام است بکلی لغو شود و همان قوانین اسلام که هزار سال است در میان ما حکمفرما است مارا کفایت میکند مانه مجلس میخواهیم نه مشروطیت و همه ملت ایران که بندگان اعلی حضرت هستند از مشروطه و مجلس تنفر دارند.

میرزا ابوالقاسم که یکی از تجار مشروطه خواه بود در آنروز شهادتی از خود نشان میدهد و عرض میکند قربان آنچه صنیع الممالك عرض رسانید عقیده شخصی او بود ما هم مجلس میخواهیم و هم مشروطه.

گفته میرزا ابوالقاسم چون بمیی در آن مجلس صدأ کرد و محمد علیشاه و درباریان را که حضور داشتند مبهوت نمود ولی برای آنکه آنچه گفته شده بود انعکاس در خارج پیدا نکند گفته او را نشنیده گرفتند و مجلس را بدعای ذات مبارک شاهنشاه اسلام پناه ختم کردند.

چند روز بعد بخلاف انتظار شاه و مستبدین عده زیادی از مشروطه طلبان بریاست مرحوم صدرالعلماء و آقامیرزا سید محمد که پس از مشروطیت امام جمعه شد بسفارت عثمانی برای برقراری مشروطیت که از طرف تمام دول برسمیت شناخته شده بود پناهنده شدند.

عده ای از معاريف مشروطه طلبان برای حفظ جان خود بسفارت انگلیس و سایر سفارتخانه ها پناهنده شده و پس از آنکه از طرف دولت تامین بآنها داده شد راه اروپا را پیش گرفتند و تازمانیکه در ممالك خارجه بودند برای برقراری مشروطیت از هیچ نوع فداکاری فروگذار نکردند و نیز جمعی در قاهره که محل سیاقی سفارت

متحصنین سفارت عثمانی

انگلیس بود سکناکردند و چون در آنجا آزادی عمل داشتند بتشویق اهالی برای

بدست آوردن مشروطیت و تند کردن آتش انقلاب در نقاط مختلفه کشور کوشش بسیار نمودند.

اشخاصیکه در دوره مشروطیت خود را مشروطه خواه میخواندند و در باطن اعمال شاه بودند پس از توپ بستن مجلس و انهدام مشروطیت نقاب را از صورتها برداشته همه روزه در باغ شاه حضور پیدا کرده و بادستگاه استبداد بنای همکاری و معاضدت را گذاردند و با کمال بی شرمی نسبت بمشروطه خواهان ستمگری بسیار کردند و هزارها مردمان بیگناه را در بدر و بی خانمان نمودند.

روز ۱۳ جمادی الثانی عده ای از اشرار مستبد از قبیل صنیع حضرت و مقتدر نظام که بنا بر تقاضای مجلس شورای ملی بکلات تبعید شده بودند با تاجیل زیاد وارد تهران شدند عده زیادی در باریان معروف و نظامیان از آنها استقبال کردند و با فریادهای مرده بدمشروطیت پست بدمجلس زنده باد پادشاه اسلام وارد باغ شاه شدند و پس از آنکه حضور شاه رسیده و مورد مهر و محبت ملوکانه واقع شدند بمحسبی که مشروطه خواهان در آن زیر زنجیر بودند رفتند و آنطور که درخور خود آنها بود با آن مظلومان رفتار کردند و تافتح تهران بدست مشروطه طلبان این پست - فطرتان در پایتخت ایران حکومت می کردند و رفتار شرم آوری نسبت بکسانی که به آزادیخواهی معروف بودند نمودند که قلم از نوشتن آن عاجز است.

در همین ایام چند نفر از علماء مشروطه طلب از قبیل حاج شیخ مرتضی آشتیانی آقا سید رحمان الله آقا سید علی آقا یزدی آقا میرزا مصطفی آشتیانی با عده ای از تجار برای تحصیل مشروطیت و اعلان انتخاب مجلس شورای ملی و مخالفت بادربار استبداد در حضرت عبدالعظیم متحصن شدند و چون محمد علی شاه موفق نشد باتهدید و تطمیع آنها را بطرف خود جلب کند و از قصدی که داشتند منصرف نماید در شب سوم ربیع الاول ۱۳۲۷ بدستور آن پادشاه ستمکار و مفاخر الملك که حاکم تهران بود آقای میرزا مصطفی آشتیانی را در زاویه مقدسه شهید کردند و یک جراحت التیام ناپذیر دیگر بر بدن مجروح ملت ایران وارد آوردند.

در اینجا از نظر تاریخ نویسی و حقیقت گوئی مجبورم يك نکته را تذکر بدهم
و آن اینست که اگر چه آقای سیدعلی آقایزیدی در قضیه میدان توپخانه ازسران
مستبدین و بر ضد مشروطه طلبان بود .
ولی پس از انهدام مشروطیت در دسته مشروطه خواهان وارد و در این راه
مساعی زیادی بکار برد و کمکهای زیادی کرد .

فصل سی و دوم

چون آتش انقلاب و نا امنی در تمام کشور روشن شده بود و مشیرالسلطنه قادر به انجام مقاصدیکه محمد علیشاه داشت نبود لذا سعدالدوله که مردی جاه طلب و طبعی سرکش و مستبد داشت به صدارت انتخاب شد و چون سال ها در اروپا گذرانیده بود و با سفارت خانه ها سر و کار داشت امید وار بودند که بوسیله او روابط سیاسی خود را بهبودی داده و برای سرکوب کردن آزادیخواهان تبریز مبلغی از یکی از ممالک اجنبی استقراض کنند *

اول دست نیازمندی بطرف دولت فرانسه دراز میکنند و دولت فرانسه موافقت میکند که بیست میلیون تومان با شرایط سنگینی بدولت ایران قرض بدهد ولی از طرف عموم مراکز ملی از طهران و از طرف علماء نجف و آزادی خواهان آذربایجان و انجمن سعادت اسلامبول به مقامات رسمی آن دولت تلگرافات میشود که هر مبلغ که بدولت جابر و غاصب فعلی ایران از طرف هر يك از دول قرض داده شود ملت ایران خود را مدیون در مقابل آن قرض نمیدانند زیرا مطابق قانون اساسی و اصول مشروطیت ایران که از طرف عموم دولتهای جهان برسمیت شناخته شده هر نوع معاهده یا استقراضی که از طرف دولت ایران با یکی از دول خارجه بعمل آید بدون تصویب مجلس شورای ملی رسمیت نداشته و اعتبار نخواهد داشت و ملت ایران خود را مدیون و مسئول نمیدانند *

اولین رجال با سیاست و آگاه کنندگان ملت و شهدای راه حریت و مجاهدان طریق انسانیت
 یاد کار مهاجرین آزادخواه ایرانی در اسلامبول
 چون سعدالدوله از استقراض ممالک بیگانه مایوس شد برای حفظ مقام خود
 بخیال افتاد مالیاتهای تازه وضع کند و از اینراه پولی بدست آورد این خیال هم
 بمخالفت عمومی برخورد و هیچکس زیر بار این تحمل غیر قانونی نرفت زیرا وضع
 مالیات مطابق قانون اساسی فقط از حقوق مجلس شورای ملی بود *

سپس بر آن شد که جمعی از اشخاص متمول که به مشروطه خواهی معروف
 بودند از قبیل حاجی امین‌الضرب و غیره را تحت فشار قرار داده و از این راه مقصود
 ارباب خود را انجام دهد ولی این طریق هم خیالی کودکانه بود زیرا نه فقط مبلغ
 مهمی نمیتوانست بدست بیاورد بلکه مخالفت مردم را نسبت بدولت وقت زیاد تر
 کرد و عده برای حفظ مال خود در جمعیت مشروطه خواهان وارد شدند و بعضیها
 هم در سفارت خانه ها متحصن گشتند *

چون تمام راه هارا بسته دید چند سال فقط جنوب را بمبلغ نا چیزی

به تجارتخانه تومانیانس که بستگی به روسها داشت داد و نیز امتیاز پوست بره را بمبلغ یکصد هزار تومان به تاجر باشی روس فروخت و از اینراه خسارات زیادی به مملکت وارد کرد *

و نیز مبلغی از بابت امتیاز سیم تلگراف از انگلیسها گرفت *

تمام این پولها بعلاوه آنچه به اسم مالیات از هلت گرفته میشد خرج مسلح کردن اشخاص برای نابود کردن مشروطه خواهان و خاموش نمودن چراغ آزادی شد و نیز مبلغی در میان علمای مستبد و اشرار و رؤسای ایلات که بسیاری از آنها هنوز در قید حیاتند و در کمال بسی پروائی در ناز و نعمت زندگی میکنند و حتی بعضی از آنها خود را مؤسس مشروطیت ایران و طرفدار دموکراسی میخوانند تقسیم شد *

از جمله کارهای سعد الدوله این بود که منظریه و کامرانیه را به چهارصد هزار تومان در بانک روس رهن گذارد و پول آنها برای سرکزیی مجاهدین تبریز فرستاد *

در همین زمان بود که روز نامه تایمس لندن مقاله مفصلی در اطراف اوضاع اسفناک ایران نگاشته بود و بطور صریح اسامی رؤسای مستبدین را که نسبت به مشروطه و حقوق ملی ایرانیان کینه ورزی میکردند و بار بار استبداد همکاری مینمودند نوشته بود و مادر اینجا از ذکر اسامی آنها خود داری کرده ولی در جلد دوم تاریخ مشروطیت ایران که بنگارش آن اشتغال دارم عین آن مقاله را که ترجمه شده بنظر خواننده گان خواهم رسانید *

فصل سی و سیم

با تمام کوشش و جدیتی که از طرف پادشاه مستبد و دربار و شاهزادگان و عمال دولت و علماء مخالف مشروطیت و دولت مستبد روسیه تزاری برای خاموش کردن آتش مقدس آزادی و پامال کردن مشروطیت و ازمیان بردن مشروطه خواهان بعمل آمد روز بروز آن آتش مقدس شعله ور تر شد و دامنه انقلاب در تمام ایران توسعه پیدا کرد.

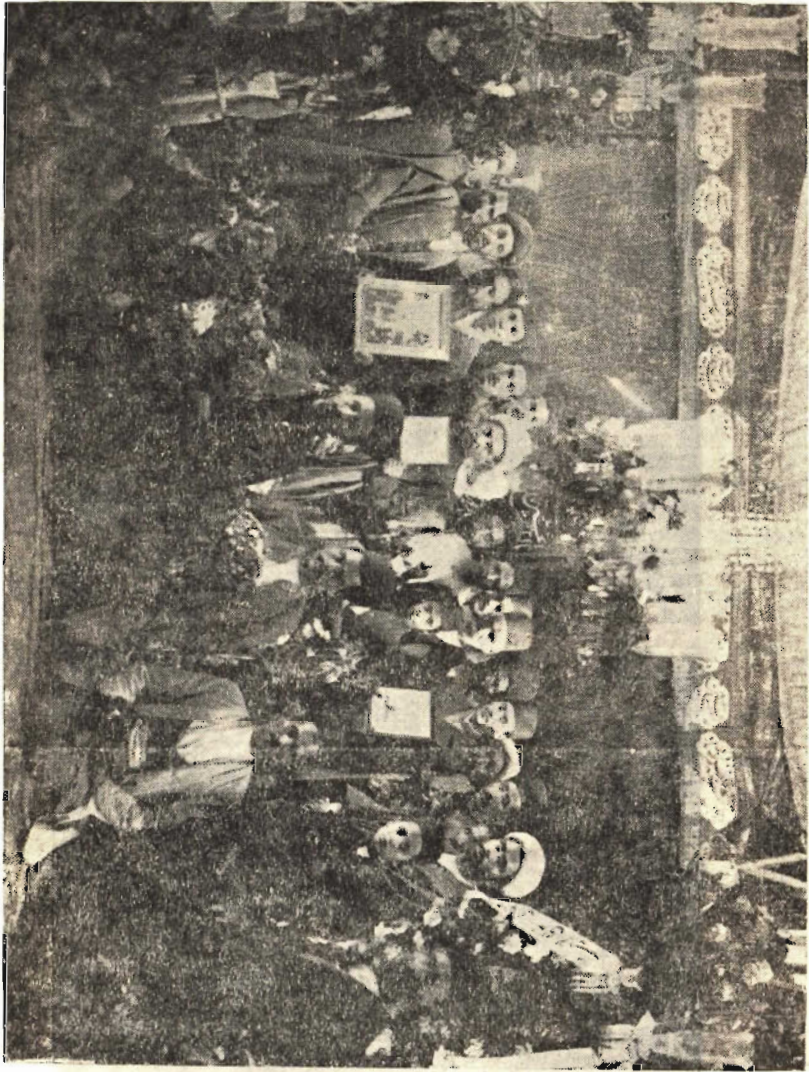
شهر تبریز با اینکه چند ماه بود محصور و قشون استبداد که عده آن از سی هزار نفر متجاوز بود آن شهرشیر را محاصره کرده بود چون پهلوانی نیرومند در میان خون و آتش قد مردانگی علم کرده و به قیادت سرداران ملی ستار خان و باقرخان چنان تهور و شجاعتی از خود نشان داد که نظر تمام عالیشان را بوطن پرستی و ایمان بحکومت مشروطه و بدست آوردن حقوق ملی خود جلب نموده بود و اکثر روزنامه های آزادیخواه جهان شجاعت و جوانمردی مجاهدین تبریز را ستایش می کردند.

زمانی نگذشته بود که شهر رشت علم انقلاب را بلند کرد و در تحت هدایت و راه نمائی مرحوم سردار محیی و آقامیرزا کریم خان وعده ای از مشروطه خواهان حاکم مستبد گیلانرا کشته و حکومت انقلابی آن سامانرا در دست گرفتند.

قشون انقلابی از مجاهدین ملی تشکیل داده بریاست محمدولی خان سپهسالار راه طهران را پیش گرفتند و نیز صمصام السلطنه بختیاری با چندین هزار نفر سوار

محمد ولی خان سپهسالار و سردار اسعد

آرامگاه مرحوم ملک الشکامین

مجاهدین بختیاری

بختیاری اصفهان را اشغال و برق استبداد را واژگون نموده پرچم مشروطیت را بلند کرد. مرحوم حاجی علیقلی خان سردار اسعد که در آن زمان در فرنگستان بود با عده از مشروطه خواهان که از ترس جان به اروپا مهاجرت کرده بودند با عجله تمام به ایران مراجعت و در اندک زمانی قشون معظمی از جوانان بختیاری برای حمایت از مشروطیت و برانداختن دربار استبداد تشکیل داده راه طهران را پیش گرفتند: این دو قشون ملی که از رشت و اصفهان حرکت کرده بودند پس از فتح شهرهاییکه در سر راه داشتند از قبیل قزوین و کاشان و قم و منکوب کردن اردوهای دولت استبدادی که برای جلوگیری سر راه آنها را گرفته بودند در بادامک چند فرسخی طهران با یکدیگر تلاقی کرده و پس از جنگ بزرگی با اردوی معظم دولتی و شکست آنها وارد طهران شدند و پس از سه روز و سه شب جنگ سخت و فداکاری بسیار در طهران با قشون استبداد که مرکب از بریکاد قزاق و چندین فوج سرباز از قبیل سیلاخوری و عمقانی و عده

از ایلات و عشایر و جمعی از اشرار شهری بود قشون استبداد شکست خورده و متلاشی شد و پادشاه جبار بی رحم با کمال سرشکستگی در سفارت روس متحصن و از سلطنت خلع گشت.

چون منظور نویسنده در این کتاب بیان شرح حال و زندگانی و شهادت مرحوم ملك المتكلمين بود و آنچه از تاریخ مشروطیت بطور اجمال نگاشته شده بواسطه تماسی که انقلابات و جریانات مشروطیت در ایران با زندگانی آن مرد نامی داشته است بود و الا بطوریکه مکرر در بعضی از فصول این کتاب تذکر داده ام زمانست که بنوشتن تاریخ مشروطیت ایران بطور مفصل در شش جلد همت گماشته و از خداوند توفیق مسئلت میکنم که به انجام این مهم ملی نائل شوم و حقیرا که بسیاری از مردان بزرگ ایران برای بدست آوردن آزادی و برقراری حکومت ملی بگردن همه ماها دارند ادا نمایم و چون نگارنده در تاریخ مشروطیت سعی میکنم که بعلاوه وقایع تاریخی شرح مختصری از زندگانی مردان بزرگ مشروطیت که ستارگان آسمان آزادی ایرانند بنویسم اینست که از اشخاصی که در انقلاب مشروطیت ایران وارد بوده و کسانی که اطلاعات مفیدی دارند و نیز بستگان و اقوام مؤسسين و برگزیده گان مشروطیت ایران تقاضا دارم در این خدمت ملی ما را یاری کرده و خاطرات خود را و لو اینکه مختصر باشد برای نویسنده این تاریخ بفرستند.

غلطنامه

غلط	صحیح	غلط	صحیح	غلط	صحیح	غلط	صحیح
هوی	هوای	۷	۱	یک	یک	۱۵	۳۸
الانسان	الانسان	۱۹	۲	نویسنده	نویسنده	۹	۴۰
خاتم	ختم	۱۵	۴	مستملک	مستملک	۴	۴۵
بوسوسه	بوسوسه	۲۲	۴	دنیا	دنیا	۱۵	۵۹
تاریخ دیساری	تاریخ دیساری	۲	۵	جمال	جلال	۲	۶۴
نیستم	نیستیم	۶	۵۰	موفیت	موفیت	۱۳	۶۶
میدانند	میدانند	۷	۵	فکردی	فکردی	۴	۸۳
فصیح	فصیح	۶	۶	عالیه	عالیه	۷	۸۷
باسرر	باسرار	۱۴	۷	طبعی	طبعی	۹	۸۸
بریندد	بریندد	۳	۹	مفصی	مفصی	۷	۹۳
فدکاری	فداکاری	۱۷	۹	عده	عده	۶	۹۹
معمولی	معمول	۱۴	۱۲	مذلت	مذلت	۸	۱۰۴
نشانند	نشانند	۷	۱۴	فرزاند	فرزاند	۲۳	۱۰۵
میشورد	میشود	۲۱	۱۶	مکاتبی	مکاتبی	۵	۱۱۰
اهمت	اهمیت	۱۳	۱۷	رفعیکه	رفعیکه	۱۸	۱۱۰
گذارد	گزار	۲۳	۱۹	زاروشن	زاروشن	۳	۱۱۱
کالبه	کالبد	۱۶	۲۰	مردن	مردان	۷	۱۱۵
استکاک	اصطکاک	۲۲	۲۰	صد	صدر	۷	۱۱۸
الحلق	الحق	۱۵	۲۱	قدر	قدر	۱۴	۱۲۰
نیجه	نتیجه	۱۵	۲۲	توازانیکه	توازانیکه	۱۲	۱۲۲
عهد	عهد	۲۴	۳۱	تالهای	تالهای	۵	۱۲۷
همسایها	همسایها	۲۰	۳۲	کالبه	کالبد	۱	۱۳۱
ریاهانی	رهائی	۱	۳۷	مرتب	مرتبت	۶	۱۳۴
بود	بودم	۷	۳۷	المی	المللی	۲۴	۱۳۶
مبغ	مبلغ	۸	۳۸	گذشتی	گذشتگی	۱۳	۱۳۹

صحیح	غلط	رقم	رقم	صحیح	غلط	رقم	رقم
خا	خوا	۸	۲۱۴	دارید	دیدرا	۱	۱۴۰
مزا حم	مزا هم	۲۴	۲۲۰	حکومت	حکومت	۲	۱۴۸
بشما	بشمار	۱۰	۲۲۴	حسین	حسن	۱۴	۱۵۳
تحسین	تحصین	۱۸	۲۲۵	علیق لیخان	علیق لیخان	۱۶	۱۵۴
قتلوا	قتلو	۱۸	۲۲۵	مجلس	مجلس	۲۱	۱۷۲
جمال الدین	جمال الدین	۲۲	۲۲۵	بودند	بودید	۶	۱۷۵
مرحوم	موحوم	۱۹	۲۲۸	مرتبه	مرتب	۷	۱۷۵
مصلح	مصلح	۱۵	۲۳۶	مشروح	مشروع	۹	۱۷۷
کنند	کند	۱۸	۲۴۹	بسر	بر	۸	۱۷۸
مید میدند	مید میدند	۵	۲۵۲	قائم مقامان	قایم مقامان	۱۷	۱۸۲
الی	الا	۴	۲۵۵	بفلاحان	بفلاحات	۷	۱۸۳
کردو	کرو	۱۸	۲۵۵	غاصبین	قاصبین	۱۰	۱۸۳
اردشیر جی	اردشیری	۱۴	۲۵۹	ء ملی	عملی	۹	۱۹۷
باقرآن	باو آن	۲۱	۲۶۰	برادران	بردران	۹	۲۱۰
متفرق	مفرق	۱۷	۲۶۱	معلمین	معلمین	۱	۲۱۱